„***Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.***

După roadele lor îi veți cunoaște. Au doară culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini?” (Mat. 7/15-16.)

*

„***Nu oricine Îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu Celui din ceruri.***” (Mat. 7/21.)

*

„Și fiind întrebat de farisei când va veni împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu va veni în chip văzut.

Și nici nu vor zice: Iat-o aici sau acolo. Căci, iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.” (Luca. 17/20-21.)

Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

... Când voi pleca din casa ta, va rămâne semnul, și acest semn îl vei purta ca Isaac Lachedem, care nu M-a primit când treceam pe Golgota, și va fi lipsit omul acela de tot lucrul Meu. O, poporul Meu, uite pustia. E scris în cartea sfântă acest lucru: ***«Și când va intra pustietatea în locul sfânt și va înghiți pe mulți dintre ucenici, atunci a venit sfârșitul»***. Cunoașteți acest semn prin morții care mor și prin bolnavii din spitale.

... O, iubitul Meu popor întru care am voit să am un viitor pentru cer, să fac din tine ucenici și mucenici sfinți, și ce a făcut Dumnezeu prin Ioan și prin poporul Său cel de la început! **Scrie în carte că atunci când pustietatea va intra în locul sfânt, să știți că împărăția lui Dumnezeu a sosit.** Și împărăția lui Dumnezeu nu vine prin bețivi, nu vine prin curvari, nu vine prin hulitori sau vânzători, ci **vine prin creștini, vine prin faptele bune**. O vei vedea cu ochii tăi în fața ta, iar dacă vei fi vrednic, vei intra, căci ușa se va deschide, se va da în lături și vei auzi glas părintesc: „**Vino, slugă, să te servesc!**“.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 11-05-1978

***

Pace și binecuvântare și duh de bucurie cu cerul, căci cerul este oaspete aici. Aceasta este zi de mărturie. Slavă și bucurie întru cele de sus, și sărbătoare de pace de la Dumnezeu peste voi, căci sunteți martori în această zi, în acest loc binecuvântat și curat. Sunt coruri îngerești aici, și cântă: ***«Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, de acum și peste toți vecii!».*** Amin.

Binecuvântată să fie împărăția Preasfintei Treimi, a Tatălui Meu și a Fiului Său și a Duhului Sfânt, întreit lucrător.

Pace vouă! Eu sunt aici. Eu sunt Cuvântul, căci Cuvântul este Dumnezeu. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt începutul și sfârșitul. Eu sunt începutul cel nou al celor ce cred în Mine, căci vin cu slavă văzută peste România. Este scris că iarăşi voi veni, și iată, lucrez prin cuvânt și Îmi anunț împărăția. **Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternut picioarelor Mele**. **Inima credincioșilor Mei este cerul Meu, iar trupul cel curat și neîntinat al acestora este așternutul lui Dumnezeu**, și iată, sunt purtat de cei ce sunt ai Mei, și sunt cu cuvântul prin ei, căci așa este Dumnezeu, este prin prooroci, este prin purtătorii de Dumnezeu. (*Vezi selecția tematică*: *„Cerul - scaunul de domnie, pământul - aşternut picioarelor - omul îndumnezeit”, - și pe Jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd, n.r.*) Cuvântul Meu lucrează în acest loc, și toate se lucrează prin cuvântul lui Dumnezeu în zilele acestea, căci vin zilele gloriei cerești, vin zilele despre care au scris proorocii cei din toate vremurile. **România este țara strălucirilor, care se va arăta de la Dumnezeu peste popoare, căci aceasta este alegerea ei, și ea va purta nume de nou Ierusalim și de Eden binecuvântat între noroade. Eu, Domnul, am vestit această taină prin prooroci, și nimic nu împlinesc fără să vin să vestesc mai întâi.** (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Iată, Duhul Preasfintei Treimi coboară acum și binecuvintează acest început.

Binecuvântată să fie, și piatră de temelie a bisericii neprihăniților și a neadormiților să fie această piatră care se așează acum prin martorul Meu Ioan-Irineu, căci el va sta pe scaunul bisericii Mele și va cuvânta legile Mele cele curate, cele sfinte, căci este martorul lucrului Meu din vremea aceasta.

Binecuvântați să fiți voi, care veți lucra acest sfânt lăcaș. Binecuvântate să vă fie inima și mâinile și puterea și dragostea și timpul, căci pun timpul sub supunerea voastră, și vom ieși cu grabă deasupra tuturor puterilor de pe pământ, vom ieși prin acest început nou, rostit prin poruncă dumnezeiască.

Pace vouă, și bucurați-vă, că Tatăl Meu vine cu împărăția**! Și iată, împărăția Mea este înăuntrul vostru**, și vor ști toate popoarele care vor vedea slava acestei lucrături de piatră vie, și pe voi lângă ea.

Așa am spus apostolilor Mei: ***«Mergeți în toată lumea și vestiți împărăția cerurilor, și cine va crede și se va boteza, acela va fi izbăvit. Mergeți, și în orice cetate veți intra, vestiți pace, și dacă veți fi primiți, pacea Mea să rămână peste cetatea aceea».*** Și iată taină cerească peste România, taină neînțeleasă, taină pecetluită și despecetluită, căci pe pământul acestui neam a venit Andrei, apostolul cel întâi chemat la apostolie, și acesta a fost curat cu trupul, a fost neîntinat, și a venit și a adus peste România credința și botezul credinței, și a fost întâiul chemat al lui Iisus Hristos, iar România este întâia chemată, și așa s-a născut România cea creștină, aceea a fost nașterea ei, și Domnul a numit-o regină peste pământ, și iată, vine vremea să Se preaslăvească Dumnezeu peste ea și să-i pună haină de neprihănire, căci este aleasă și este regină peste noroade. Aceasta este alegerea acestui pământ, și scris este în Cartea Adevărului că **Domnul va alege din nou Ierusalimul, și va fi Ierusalim nou**. Acest pământ este sfânt, și dacă este sfânt, iată, vine vremea să Se așeze Domnul peste el și să-Și plinească făgăduințele cele scrise pentru vremea aceasta.

Duhul Preasfintei Treimi lucrează cu cuvântul în România, și oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu grăiesc cuvântul Domnului, purtați fiind de Duhul Sfânt, căci așa zice Domnul în cartea cea din cer coborâtă: ***«În zilele acelea vărsa-voi din Duhul Meu, și vor prooroci fii și fiice, bătrâni și tineri, robi și roabe, și vor vorbi de la Dumnezeu»*** și cuvântul lui Dumnezeu se va întrupa, căci Domnul a zis și s-a făcut, și este Domnul prin prooroci, și Domnul zice și împlinește apoi. **România este proorocită de proorocii cei de la Dumnezeu, și ea va fi Sionul cel nou și neprihănit, ea va fi Canaanul plinirii vremurilor, ea va fi sfârșit de Babilon și de fărădelege și de stricăciune, căci cerul lui Dumnezeu va fi cu slavă văzută peste acest pământ și va arde toată murdăria care a împroșcat veșmântul fiicei Sionului cel nou ales spre sfârșitul vremii fărădelegii, și nu va mai fi întinăciune și spurcăciune și desfrânare, și nu va mai fi închinare la idoli și necredință, și nu va mai intra în ea nimic necurat, nimic stricat, și Domnul va scoate din ea pe cei fățarnici, pe cei străini de adevăr, pe cei rătăcitori. Și va fi acest munte ridicat deasupra tuturor înălțimilor de pe pământ, căci Domnul va coborî legile Sale pentru cea aleasă și curată și sfântă, pentru cea neprihănită, căci voi coborî și voi rosti cuvântul, și cuvântul va lucra și va curăți toată murdăria de pe ea, și nu vor mai intra pe porțile ei decât cei curați și neîntinați și sfinți. Și va fi acest pământ Eden nou, împărăție sfântă, început de împărăție cerească, început de cer nou și de pământ nou**, și de la acest început nou se va răspândi lumina și viața lui Dumnezeu, căci mulțimi numeroase vor curge să asculte înțelepciunea care va lucra peste fiii și fiicele acestui neam ales. Și va curge izvor de dreptate, izvor de iubire, izvor de înviere din mijlocul acestui pământ sfânt, **și va fi acesta izvorul vieții, izvorul care va curge din mijlocul cetății și care-și va face cursuri de apă vie prin Ierusalim, căci România va fi Noul Ierusalim, iar Domnul va fi cu cuvântul Său spre slava Ierusalimului nou.** (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Și se vor împlini în vremea aceasta cele proorocite, căci voi aduce pe unsul Meu, și el va cârmui întru Mine și nu fără Mine, căci peste cea binecuvântată este Dumnezeu cu cuvântul Său, spre plinirea slavei cea așteptată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în ziua punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1991

***

Aici la voi va fi împărăția celor din cer care au crezut și au plecat la cer întru nădejdea celor făgăduite prin acest izvor de cuvânt ceresc. Aceasta este misiunea la care voi lucrați, **și de aceea se numește aici biserică a neadormiților și a neprihăniților**. (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*) Cei care sunt acum din cer aici la voi, aceia sunt neadormiți aici, căci veghează și lucrează din cer, **și iată plata neprihănirii lor**! Și dacă ei au mai avut de șters câte ceva din viața lor, de aceea v-am așezat eu să luați și să cercetați pe fiecare și să spălați bine veșmântul fiecăruia, căci am spus să faceți jertfă de rugăciune și de tămâie, și cuvânt de dezlegare să rostiți pentru tot sufletul care s-a născut, ca să fie dezlegată în cer făptura lui Dumnezeu. **Aceasta este judecata despre care scrie în Scripturi, și de aceea a trebuit să ia trup această biserică din cer coborâtă prin cuvânt, ca să facă Domnul judecata păcatelor și să fie dezlegată prin cuvânt făptura lui Dumnezeu.** (*Vezi selecția tematică: „Înfricoșata Judecată”, - și pe edocr; archive.org; jumpshare; aurhorstream; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Am așezat prin voi biserică curată, biserică vie, biserică prin cuvânt așezată, și dacă este de la cer așezată, cerul cunoaște cele ce vin de aici, și face cerul după cuvântul cel rostit aici. **Iată, aceasta este așezare cerească**, dar greu de crezut este această minune dumnezeiască, greu de

crezut pentru cei ce nu ştiu cum să creadă în Dumnezeu, pentru cei ce nu-L cunosc pe Dumnezeu prin faptele lor și prin trăirea lor.

Aș voi să pricepeți și voi, cu toții, această stare cerească, coborâtă la voi spre lucru cu cerul. Am mai spus, mămică, și iarăşi vă spun: aș voi să fiţi mari cu înțelesul cel din cer, că misiune ca a voastră nu a mai fost până acum în Israel. **Cei care au ajuns mai dinainte întru cele cerești, aceștia văd acum cum vine această taină.**

Extras din Cuvântul sfintei Virginia la sărbătoarea cuvioasei Parascheva din 27-10-1991

***

Copiii Mei, purtătorii Mei, voi sunteți Mie biserică, iubiții Mei, căci Eu Mă sălăşluiesc în voi prin taina cea fără de sânge, care este numită împărăția lui Dumnezeu cea dinăuntrul fiilor ei. Binecuvântată să fie împărăția lui Dumnezeu, a Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, Care este în voi, și iată, vom merge și ne vom arăta până la toate marginile. Amin. Iată, Domnul Iisus Hristos Se încălzește în această iesle și locuiește în acest cort sfânt și este stătător cu voi și este cu voi. Binecuvântată să fie ieslea Duhului Sfânt a Treimii Dumnezeiești, care adăpostește în ea pe Dumnezeu Cuvântul și în care Se culcă și Se odihnește și Se dăruiește Mielul lui Dumnezeu celor ce sunt împreună cu Mielul, celor ce merg cu Mielul oriunde Se duce El, căci Domnul intră și iese din acest iatac, însoțit de cei ce sunt cu El.

Extras din Cuvântul Domnului și al sfintei Virginia peste soborul de la ieslea cuvântului, din 12-01-1992

***

Cuvântul lui Dumnezeu lucrează un lucru nou, un rod nou, **o împărăție cerească pe pământ. Această împărăție care se începe astăzi, este lucrată de Cuvântul lui Dumnezeu** și de zidarii care sunt tocmiți pentru împlinirea înțelepciunii lui Dumnezeu.

Amin, amin zic vouă: la început a fost înțelepciunea și toate s-au făcut prin înțelepciune. Iată cuvânt nou, coborât din tronul lui Dumnezeu. Înțelepciunea lui Dumnezeu este o lucrătură prin cuvânt lucrată, și iarăși spun: la început a fost Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate prin Cuvânt s-au făcut. Amin.

Pace vouă! **Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, Eu sunt împărăția lui Dumnezeu, și iată, ea este în mijlocul vostru.** Pace inimilor voastre, și lucrare cerească peste înțelepciunea voastră, căci voi, iubiții Duhului Sfânt, trebuie să faceți acum alături de Dumnezeu ceea ce a făcut Dumnezeu prin înțelepciune.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către Gheorghe Zamfir, din 04-03-1992

***

Eu sunt capul bisericii cea întocmită în sobor de apostoli, căci apostoli am lăsat ca să fie în numele Meu, şi prooroci am lăsat în mijlocul lor, ca să fie cuvântul Meu în soborul bisericii apostolice cu care am ajuns până la vremea aceasta de împliniri cereşti, căci iată vremea cea promisă prin prooroci, cea făgăduită ca să fie. Şi iată, Domnul este credincios întru făgăduinţele Sale, căci vremea este să se deschidă ochii orbilor ca să vadă împlinirile cele vestite din vreme.

Iată aici început de împărăţie a Domnului Iisus Hristos, precum în cer aşa şi pe pământ, căci de aceea am rostit cuvânt şi am zis că aceasta se va numi Biserica neadormiţilor şi a

neprihăniţilor, precum în cer aşa şi pe pământ, şi de aceea am zis să fie lucrare de cuvânt şi să fie împlinire şi să fie rugăciune de slavă şi de jertfă plăcută fără de sfârşit, precum în cer aşa şi pe pământ. Precum în cer, căci în cer este jertfă neîntreruptă de slavă şi de rugăciune; de slavă pentru cele din cer, şi de rugăciune pentru cele de pe pământ, şi de aceea a aşezat Domnul aşa aici, ca să se poată spune acestei aşezări „***precum în cer aşa şi pe pământ, amin***". Dar acest „***amin***", amin să fie, precum în cer aşa şi întru cele aşezate aici de Dumnezeu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la un an de la punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1992

***

O, Ierusalime, o, turmă din vremea aceasta, nu-Mi căuta vină după lege, că acum nu Mă mai ascund, fiindcă cuvântul lui Dumnezeu nu se poate lega. Eu am venit spre tine cu această lucrare și îți spun ție să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău, să-L iubești cu viața ta, și să iubești pe fratele Meu ca pe tine însuți, căci **cel ce nu este fratele Meu, acela nu este aproapele Meu și nu este aproapele tău;** acela s-a dus să lucreze la alt stăpân și ascultă de alt stăpân și nu este acela aproapele Meu și nu Mă pot arăta aceluia dacă el nu Mă iubește pe Mine, Dumnezeu. Eu nu dau tainele Mele pe mâna necredincioșilor, și le dau credincioșilor, dar adevăr adevărat scrie în Scripturi că nu mai vede Domnul credință pe pământ și de aceea nu știu cei de azi să cunoască tainele lui Dumnezeu.

Amin, amin zic vouă: vine ceasul, și a și venit, să se așeze la loc împărăția lui Israel, căci Israel este poporul cel credincios, și vine Domnul să-Și așeze împărăția Sa peste făptura Sa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-1993

***

O, iubiții Mei, cât de greu a pătruns Dumnezeu cu lucrarea Lui peste om, cu lucrarea de răscumpărare din plata păcatului neascultării și a robiei lui Lucifer! Căci oamenii au făcut numai rău pe pământ, și a pierdut Domnul pe tot omul de pe pământ aducând înec peste pământ, și a rămas un om cu casa sa, un om pe care l-a văzut Dumnezeu că-i plăceau căile dreptății, și apoi a lucrat Dumnezeu peste Avraam și a rostit prin el făgăduința mântuirii omului. A venit atunci Tatăl Meu și S-a folosit de trup și a ieșit înaintea lui Avraam și l-a binecuvântat pe Avraam, și a răscumpărat Dumnezeu pe om prin făgăduința făcută peste Avraam și peste urmașul lui Avraam, Care avea să vină la vremea cuvenită să plinească taina răscumpărării. Iată, Tatăl Meu l-a binecuvântat pe Avraam, Melchisedec l-a binecuvântat pe Avraam, căci Melchisedec era preotul lui Dumnezeu și era mai mare ca Avraam. **Nimeni nu putea fi mai mare ca Avraam pe pământ, căci lui îi dăduse Tatăl Meu făgăduința, și iată, Cel mai mare ca Avraam l-a binecuvântat pe el. A folosit trup Tatăl Meu și L-a binecuvântat pe Cel mic, pe Fiul Său L-a binecuvântat în Avraam.** Și cine l-a făcut preot pe Melchisedec? Căci tatăl său cel după trup era slujitor la idoli și jertfea copii ai cetății Salemului închinându-se idolilor, și pe Melchisedec l-a durut prea tare această nelegiuire și a ridicat mâinile spre Tatăl Meu și a rostit cerere să fie pierdută toată țara Salemului și să nu mai rămână nimic din ea, ca să nu se mai săvârșească atâta rătăcire și minciună. Și a pierit în clipa aceea, într-o clipă a pierit cetatea și nu s-a mai cunoscut că a fost, și a rămas el singur și a plecat la Dumnezeu și s-a sălășluit în munți, și Tatăl Meu l-a numit preot al Său, pentru că Melchisedec a adus jertfa dragostei sale pentru Domnul, și nimeni nu a adus o mai mare jertfă ca și el. El a adus jertfă Domnului toată cetatea, toată spița, și tot neamul său l-a adus jertfă numai

cu cuvântul, iubiții Mei, și a rămas fără spiță, fără neam, fără început și fără sfârșit. Nu se mai cunoştea începutul său, începutul neamului său pe nicăieri, și nici urmă din sfârșitul neamului său, că așa de bine s-a așezat locul în care era Salemul, că nimeni dacă ar fi trecut pe deasupra nu ar fi bănuit că acolo ar fi avut loc o schimbare. Cine mai putea ști de începutul zilelor sale? Nimeni, așa cum nimeni nu a cunoscut sfârșitul său. El era preotul lui Dumnezeu, pentru că Îi adusese jertfă lui Dumnezeu tot ce a fost al său, toată moştenirea lui, și el nu a rămas cu nimic decât cu trupul său și cu Dumnezeul său.

O, mare taină este aceasta, dar voi nu o puteți purta acum, copii ai poporului Meu, căci Tatăl Meu a folosit trup și a binecuvântat pe Avraam și pe urmașul său, și aceasta este lucrarea Tatălui Meu, în care și voi stați, și iată, lucrați după rânduiala lui Melchisedec, și prin cuvânt lucrați, așa cum Melchisedec prin cuvânt a adus jertfă lui Dumnezeu și a fost numit preot în veac, preotul lui Dumnezeu, prin care Tatăl Meu Și-a făcut lucrarea Sa de pecetluire a făgăduinței făcute peste Avraam.

Cu cine să vorbesc Eu despre lucrarea Tatălui Meu? Să vorbesc cu bătrânii acestui popor, căci cu tinerii nu pot vorbi tainele cele mari. Dar unde să fie bătrânii? Dar sunt bătrâni în poporul Meu? Iată, cei tineri sunt bătrânii poporului Meu, și vorbesc spre ei, și să îmbătrânească poporul Meu, că vremea e pe sfârșite, și a îmbătrânit vremea așteptând să crească înțelepciunea lui Dumnezeu peste oameni.

O, poporul Meu, te-am tras lângă Mine ca să te așez apoi și să judeci toate semințiile pământului, după cum am rostit peste Avraam când i-am spus: ***«În tine se vor binecuvânta toate neamurile».*** Avraam a fost omul peste care Tatăl ceresc a rostit făgăduința, și în calea căruia a ieșit cu pâine și cu vin și cu untdelemnul ceresc al cuvântului făgăduinței. Avraam a fost cu binecuvântare tainică, și a lucrat Ea Însăși, Sfânta Treime apoi, și Și-a plinit făgăduința până la capătul lucrării ei, căci așa s-a spus: ***«Ție, și urmașului tău».*** Și iată, Cel ce a purtat rodul pomului vieții a fost făgăduit lui Avraam, măi copii, și de aceea Avraam a avut făgăduința, și de aceea se spune așa, dar nu se înțelege lucrarea aceasta de către fiii poporului Meu, de către bătrânii poporului Meu. Eu, Domnul Iisus Hristos, eram în sânul lui Avraam, eram făgăduit de Tatăl Meu, și de aceea s-a pus peste Avraam Scriptura care spune: ***«În tine se vor binecuvânta toate neamurile!»,*** adică în coapsele lui Avraam, prin cuvântul făgăduinței.

Iată de ce s-a mântuit omul care a fost mai înaintea întrupării Mele între oameni: pentru că Tatăl Meu a pregătit în sânul lui Avraam locul așteptării Fiului Său Cel întrupat, **căci pomul vieții, măi copii, Eu sunt, și am fost așteptat să port rod și să fiu catapeteasmă de intrare în rai**, și de aceea zice Scriptura că nimeni nu poate să intre decât prin Mine, și zice că Eu sunt ușa, și pe ea s-a făcut primul pas în rai. **Eu am înviat întâi dintre morți, și apoi fiecare, la rândul cetei sale după cum a fost făgăduința rostită**. Și cine a fost primul intrat în rai? Iată, tâlharul a intrat în rai, și deși a avut cu el cheia nu i s-a deschis ușa până ce Eu n-am înviat mai întâi. El a ajuns cu crucea și a vestit pe îngerul din fața raiului, dar acela nu i-a deschis până ce Eu n-am ajuns, căci mai întâi am fost în iad, și apoi am înviat, și am devenit ușa de intrare spre pomul vieții, care este în rai, care este Sfânta Sfintelor Treimii Dumnezeiești, și **atunci s-a început împărăția lui Dumnezeu peste cei vii și peste cei morți.**

… **Iar cei ce nu au plecat întru Hristos, aceia nu înviază, și așteaptă cealaltă mie de ani**, și iată, satana și-a sfârșit, aproape, nimicirea sa și înșelarea sa peste neamurile pământului, iar

cei morți întru Hristos se vor ridica cu toții, spre răscumpărarea trupurilor lor, căci ei au împărățit cu Hristos, și împărăția lui Hristos se așează să judece. (*Vezi selecția tematică: „Împărăția de o mie de ani", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd; joomag; n.r.*)

O, poporul Meu, nici acum nu poți purta această taină a învierii morților, nici acum, și ar fi trebuit să o pricepi până acum. Dar Eu am pus capac bine așezat peste taina aceasta, și iată, cei înțelepți pricep această taină care este rostită atunci când tu spui așa: ***«Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie».*** O, dacă așteptai, știai ce aștepți, și dacă știai, așteptai. Dar nu ai așteptat, și iată, nu știi, și ochii tăi sunt ținuți să vadă și nu vezi, că nu citești cartea și nu știi dacă nu citești. **Și ca să citești în ea și ca să înțelegi, trebuie să fii coborât din cer, măi creștine, trebuie să te sui la cer și să te cobori să citești apoi. Eu am venit să-ți dau mâna și să-ți arăt cele cerești, și tu nu Mi-ai dat mâna ca să vii cu Mine și să vezi și să înțelegi și să crezi.** Eu am venit cu cerul spre tine, poporul Meu, dar tu nu vezi, căci ochii tăi sunt ținuți să vadă, sunt ținuți de necredință și nu Mă cunoști în frângerea pâinii așa cum M-au cunoscut după înviere cei din Emaus. Dar și acum tot după înviere sunt, și sunt cu tine pe cale și îți vorbesc din Scripturi, dar ochii tăi nu-și mai dau drumul ca să vadă, și Eu vin să te rog să-ți cumperi untdelemn de la Mine și să-ți ungi ochii și să vezi, ca să iei aurul și veșmântul Meu pe tine, că iată, Eu stau și bat la ușa ta. Deschide-Mi, deschide, ca să vezi! Și dacă nu vei vedea, înseamnă că nu-Mi vei deschide, dar dacă Eu te iubesc, te voi mustra cu dreptate ca să vii spre pocăință, poporul Meu de la sfârșit, că străin ești tu, popor de la sfârșit, și nu te mai uiți spre începutul tău.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1993

***

O, popor cu nume sfânt, atâta răbdare am avut cu tine! Cu atâta răbdare te-am hrănit și te-am răbdat învățându-te, ca să știi lecția împărăției cerurilor, tată, și să încep cu tine împărăția cerurilor cea văzută, împărăția Mea întru duhul și trupul tău, popor cu nume sfânt și cu alegere cerească, fiindcă din nou amintesc: nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi, copii ai poporului Meu, și v-am ales ca să vă deprind să aveți fire dumnezeiască, așa cum a fost firea trupului Meu. Eu de aceea am venit de la Tatăl și am luat trup, ca să arăt la oameni ce va să zică firea dumnezeiască în om. Am luat asupra Mea toată firea omenească pentru ca să pot risipi păcatele oamenilor osândindu-le în trupul Meu, și să le osândească și oamenii apoi în trupul lor, dar oamenii au rămas uniți tot cu păcatele, pentru că oamenii n-au luat de la Mine chipul firii dumnezeiești.

O, ce lecții de fire dumnezeiască am lăsat Eu la oameni, dar oamenii nu s-au folosit de această minune, căci Eu am fost minunea întrupată a lui Dumnezeu în om, și am devenit apoi calea oamenilor spre împărăția Tatălui Meu, Care M-a mărturisit pe Mine din cer ca Fiu al Său în vremea botezului Meu prin Ioan.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-1994

***

Eu mereu te-am povățuit să nu mai ții la trupul tău, și să ții la trupul cel pentru Duhul Sfânt, căci trupul tău, creștine tată, scris este că este templu al Duhului Sfânt. Și iarăși scris este în Scripturi că voi, creștinii Mei, nu sunteți ai voștri și că trupurile în care stați voi, trebuie să fie sălașe ale lucrării Duhului Sfânt. Chiar dacă ai da să zici că Avraam sau Ilie sau David sau apostolii au

mâncat lapte și carne și unt, tu să nu mai zici așa de-acum, și să te gândești bine ce zici și să cercetezi bine ce însemni tu pentru ei, pentru cer și pentru veacul care vine acum pregătindu-se prin tine, Israele al ascultării cea din urmă. Cu tine este altceva. Tu împlinești ce n-au împlinit ei, ce a mai rămas de împlinit pentru întoarcerea în Eden, unde moartea va fi aruncată afară și când prin tine se va ierta toată neîmplinirea celor de până la tine, căci tu împlinești ce a mai rămas neîmplinit. **Nu te sminti cu sfânta Scriptură pe care o ții în față, și fii atent că sfânta Scriptură este Duh Sfânt,** nu este carne și fire, chiar dacă în ea se găsesc îndemnuri pentru cei fără de orânduiala sfințeniei, fără de puterea iubirii de Dumnezeu. **Este în ea și lege pentru oameni, ca să fie oamenii călăuziți până la starea de sfințenie, dar fiii lui Dumnezeu se ridică deasupra legii, ca să treacă spre starea cea sfântă de la început.** (*Vezi selecția tematică*: *„Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?", - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*) Pe vremea apostolilor, vreme despre care au rămas în Scriptură orânduieli și lucrare peste biserică, uitați-vă bine că biserica neascultătoare de pe atunci primea rânduială prin apostoli, după starea bisericii, dar asta nu înseamnă să faci și tu, ascultătorule, ca și cei care nu ascultau, și pentru care se scriau rânduieli prin apostoli. Ce faci tu când citești în carte despre văduvele tinere pe care le-a povățuit Pavel să se mărite? Și de ce a vrut apostolul Pavel să se mărite acestea după moartea bărbaților lor? Ca să nu preacurvească fără lege, tată, pentru că acelea nu alegeau viața cea curată în Hristos, și trebuia să rămână sub lege acelea, pentru că pe atunci nici iudeii și nici apostolii nu pricepeau de ajuns că legea nu-l poate avea pe om pentru Hristos. Apostolii pricepeau, dar nu puteau îndeajuns să pătrundă cu cele noi peste cele vechi așa, deodată, că era împietrire și nu pricepeau iudeii care veneau spre încreștinare și care erau învățați cu legea. Dar tu, Israele de azi, trebuie să înțelegi că truda Mea e pe sfârșite, și trebuie să am un popor așa cum este cerul sfânt. Așa, și nu te sminti că-ți cer să fii cum este cerul sfânt, cum este Ierusalimul cel de sus, cel prin har Ierusalim, și care a câștigat prin har Ierusalimul cel de sus, după cum a fost rostită făgăduința peste Avraam.

Ascultă, Israele, glasul Meu, ascultă povața Mea, măi Israele, că tu ești ales pentru sfințire, nu ești după trup; ești ales pentru cele ce vor fi mai presus de trup, tată. Nu te lua după cei din poporul Meu care n-au vrut să împlinească cele profețite încă din vremea trupului lui Verginica. Eu ți-am spus azi că este cel mai frumos și cel mai sfânt Paști și cea mai sfântă zi de înviere din viața ta cu Mine, măi Israele. Vorbesc de cei care n-au lepădat cele așezate pentru acum, pentru de acum înainte până la arătarea Mea pe nori, tată. (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine", - și pe edocr; jumpshare; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Acum rămâne să văd ce să fac cu cei ce au scuipat peste așezarea cerută pentru vremea în care suntem ajunși cu veacurile cerului. Eu, Domnul, Îmi voi aduce aminte de toți cei ce au numele rostit de cer prin această profeție, și voi scormoni și în carne și în piatră, și voi zgudui toate casele de creştini care au peste ele mărturia acestei profeții, și voi pune întrebarea: **„De ce ai părăsit pe Domnul, tu, casă a lui Israel, și ca să te închini la idolii trupului tău și ai veacului cel rău?"**. (*Vezi selecția tematică: „Despre chipul cioplit și semnul crucii", - și pe edocr; jumpshare; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Îi voi întoarce cu fața la Mine pe toți cei care au auzit de la Domnul și au scuipat pe cuvintele aduse de Mine pentru ca să fie împlinite, că le-am adus ca să trăiască în voi, copii ai acestei profeții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 01-05-1994

***

Pace ție, poporul Meu Israel! Eu sunt deasupra ta și te însoțesc prin cuvânt, precum pe Israel îl însoțeam cu stâlp de nor și de foc spre pământul făgăduinței, dar pe tine te însoțesc cu slava Mea cea prin cuvânt și te numesc Israel cel de la sfârșit. Iată, Israele, ies în întâmpinarea ta cu cuvântul Meu, rostit pentru tine deasupra ieslei cuvântului Meu. **Israel înseamnă popor credincios. Fii credincios, Israele, așa cum a fost rămășița lui Israel cu care am mai rămas după ce Israel s-a lepădat de Mine,** că Eu din rămășița cea credincioasă a lui Israel am făcut sărătură cu care am sărat pământul, măi fiilor. Și cine au fost cei din rămășița lui Israel? Au fost Petru și Pavel și Iacov și Ioan și toți apostolii Mei, care au propovăduit numele Meu și împărăția cerurilor până la marginile pământului. Măi poporul Meu cel de azi, rămășița aceasta a lui Israel am făcut din ea ceată de apostoli și de prooroci și de sfinți și am sărat tot pământul cu sarea cuvântului Meu, care curgea prin gura și prin duhul acestor slujitori cerești pe lume. Am sărat lumea cu cuvântul Meu prin ei, că Eu după înălțarea Mea așa le-am spus: ***«Mergeți și propovăduiți că s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu. Mergeți până la marginile pământului și botezați pe cei ce vor crede, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin».***

Și iată, măi poporul Meu, tu ești poporul cel de azi cu care vorbește Dumnezeu pe pământ, că Eu după ce am înviat am rămas viu, și am rămas pentru om, dar omul n-a înțeles ce am spus Eu în vremea înălțării Mele la cer, că așa am spus: ***«Iată, Eu voi fi cu voi până la sfârșitul vremurilor».*** Dar cel necredincios sau cel greoi la credință cum să creadă? Cum, măi Israele, să creadă cel necredincios că Eu grăiesc din cer peste tine? De aceea dau să ies cu tine înaintea lumii, ca să înțeleagă lumea că tu ești trimisul Meu în lume, așa cum am trimis și pe apostolii Mei cei de atunci. Și tu, ca și ei, mergi acum ca să spui din nou ce au spus ei. Ei spuneau că s-a apropiat împărăția cerurilor. **Și ce este împărăția cerurilor, măi Israele de azi**? Oare, mințeau apostolii Mei Petru și Pavel, care erau întâi dintre apostoli? Mințeau ei când spuneau că s-a apropiat împărăția cerurilor? Ei spuneau acum două mii de ani, și tu spui astăzi, tată. **Dar ce este împărăția cerurilor?** Dar ce nu este împărăția cerurilor? O, măi fiilor, împărăția cerurilor nu este mâncare și băutură, nu este însurat și măritat. **Împărăția cerurilor este mâncarea cuvântului lui Dumnezeu, este sfințenie și curățenie și cuvânt de Duh Sfânt.** Fiii veacului acesta se însoară și se mărită, dar cei **ce se învrednicesc să fie fii ai împărăției cerurilor, aceia duc viață îngerească în trup, aceia nu se însoară și nu se mărită și trăiesc precum îngerii în ceruri,** și de aceștia are grijă Tatăl Cel ceresc, Care le este Tată lor. Împărăția cerurilor este cu tine, poporul Meu Israel de azi, pentru că tu ai înăuntrul tău tronul Meu, cuvântul Meu în mijlocul tău. Tu ești poporul care Mă ai pe Mine, Domnul, în mijlocul tău cu povața Mea, cu porunca Mea, tată. Eu nu dau porunci decât celor ce au ales să asculte de Dumnezeu, dar cei ce fac după voia trupului lor, aceia nu sunt fii ai lui Dumnezeu, aceia sunt fiii veacului acesta.

Spune, măi poporul Meu, spune, tată, la lume, și să nu taci; spune-i omului din lume să nu spună că e cu Mine. Dacă el e cu traiul veacului acesta, dacă nu se ia după poruncile Mele, să nu spună că e cu Mine, că scris este***: «Cei ce sunt ai lui Hristos și-au răstignit trupul și patimile și poftele și slava deșartă, care vine de la om».*** Învață, poporul Meu, pe cel ce vine și te întreabă ce vorbesc Eu cu tine; să-i spui și tu așa cum spuneau apostolii Mei, să spui că s-a apropiat împărăția cerurilor și să-i spui ce înseamnă taina acestui cuvânt dumnezeiesc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1994

***

Vom întâmpina sărbătoarea învierii și voi ieși cu tine, poporul Meu, și să fii plăcutul Meu,

măi fiule poporul Meu. Caută, fiule, să fii plăcut lui Dumnezeu, că se uită sfinții la tine, tată, se uită îngerii la tine, și se va uita lumea la tine, se va uita din zi în zi mai mult ca să te vadă cum ești și dacă semeni cu cei din cer. Voi coborî cu cerul pe pământ, voi aduce toată frumusețea cerului pe pământ la voi, copiii Mei cei purtători de har dumnezeiesc. Biruiți-vă, fiilor, biruiți-vă, și iarăși zic: biruiți-vă pe voi, că Eu vreau să iau ființă în voi, așa cum am luat ființă în apostolii Mei, care au împărțit lumii împărăția cea de cer. Dar această împărăție vestită de ei de pe atunci, trebuie acum să se întocmească spre vedere, spre împărăție peste toate și spre sfârșire a duhului lumii, care este străin de cele cerești. **Vine împărăția Mea! Vine mai întâi la tine, Ierusalime, tronul Meu de pe pământ, căci tu Îmi ești tron și așternut, așa cum Măicuța Mea Mi-a fost sălaș spre nașterea Mea între oameni.**

Vreau să fii cer nou și pământ nou, Israele român. Vreau să cuprinzi cu numele tău tot pământul, tată, toată suflarea, Ierusalime român. Te binevestesc că voi face din tine cărări de lumină și raze de soare peste pământul înghețat și peste omul cel fără de duh.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Buneivestiri, din 07-04-1995

***

Fiilor, fiți semănători. Cei ce sunt grâu al mesei Mele, acești fii să se facă semănători. Fiți semănători, că vin și vă dau trăistuță cu grâu. Semănați peste voi lucrare de grâu, lucrarea lui Iisus Hristos în trupul vostru, și apoi să fiți ca Hristos, și să semănați din această trăistuță peste cei ce nu cunosc calea care duce spre împărăția cerească pe pământ. Fiilor, fiți atenți, că fac împărăție cerească pe pământ și întind masa aceasta pe pământ. Iată cartea cuvântului Meu! Iată trăistuța din care trebuie să semănați peste voi ca să puteți fi grâu de soi, și apoi să vă faceți semănători, tată. Cine nu se alege la această lucrare, acela va fi fără de lucrare. Semănați unul peste altul. Faceți ce au făcut apostolii, ce au făcut mironosițele. Faceți ce au făcut ucenicii lui Hristos în lume și peste lume. Cine nu vrea așa, acela este neghină. Acela să iasă din semănătura Mea. Îi poruncesc neghinei să iasă afară din grâu dacă vrea să fie neghină, dacă vrea să fie trup.

Fiilor, aștern împărăția cerurilor pe pământ, și din nou înnoiesc statul întru împărăția cea cerească, și spun: în împărăția cerească nu se însoară și nu se mărită, ci se trăiește viață de apostoli și de mironosițe, de ucenici și ucenițe întru Hristos, de frați cu Iisus Hristos, Care este fără de păcat. Cine vrea să fie în rând cu lumea, acela este neghină, acela este înghițit de valul sfârșitului lui Hristos din om.

Duhul sănătății de duh și de trup, duhul învierii, duhul înțelepciunii, duhul vieții fără de moarte să te învăluiască pe tine, Ierusalime, poporul Meu care iubești pe Dumnezeul tău, poporule care Mă iubești pe Mine. Iubește-Mă, fiule, ca să te iubesc și Eu, ca să te ocrotesc, fiule. Iubirea cea de la sfârșitul vremii trebuie să înceapă de la tine spre Dumnezeu, de la om spre Dumnezeu, ca să vină iubirea lui Dumnezeu spre om. La început a iubit Dumnezeu. Acum trebuie să iubească omul pe Dumnezeu, ca să aibă Dumnezeu ce iubi și ce ocroti și ce învia. Iar tu să fii înviatul Meu, Ierusalime, popor al învierii. Să fii, tată, un popor de fii semănători, că azi Eu îți dau ție trăistuța în care se găsește împărăția lui Dumnezeu, venită pe pământ. Fiecare casă să fie o împărăție a lui Dumnezeu, iar casele împărăției lui Dumnezeu să fie însemnate cu semnul cel binecuvântat, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

… Ierusalime nou, tu vei cuprinde pământul și cerul, și lucrarea aceasta va rămâne pe veci, că aceasta este lucrarea fericirilor făgăduite de Mine, Domnul Dumnezeul tău.

Ierusalime binecuvântat, luminează-te, fiule, luminează-te, și să luminezi lumină din Lumină! Pace ție, Ierusalime român! Hristos a înviat! Pace ție, Israele român! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe, din 06-05-1995

***

Ți-am făgăduit, copilul Meu Israel, că voi veni la tine ca să scriu în carte despre minciuna înțelepciunii care vine de la om; să scriu în carte că omul fără Dumnezeu este om fără duh și este dat împrumut duhului rău de bunăvoia sa, așa cum s-a întâmplat cu omul cel de la început, care a trecut peste Duhul lui Dumnezeu ca să fie mai mare, și atunci s-au clătinat toate de la locul lor, tot ce a creat Dumnezeu s-a clătinat atunci. Dar este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: ***«Încă o dată voi mai clătina cerul și pământul»***, că **Eu, Israele, trebuie să așez la locul lor pe cele clătinate, și se va simți punerea la loc a celor clătinate.** Am grăit prin gura apostolului Meu din grădina Mea care rostește peste tine cuvântul cel venit la el din cer, **am grăit prin gurița lui înaintea ta și am spus prin Duhul Sfânt, prin vorbire de Duh Sfânt am spus că cea mai mare minune pe care am făcut-o Eu prin această lucrare din cer coborâtă este minunea omului cel nou, care trăiește după cuvântul lui Dumnezeu, care se mișcă întru cuvântul rostit de Dumnezeu, care-și ia prin cuvânt și prin împlinire de cuvânt chipul și asemănarea lui Dumnezeu, așa precum Eu l-am făcut pe om la început. Atunci l-am făcut, iar acum l-am născut din cer, așa precum Eu M-am născut din cer, și apoi M-am suit, și iată, cobor din cer dacă M-am suit la cer.** Așa și tu, copil născut prin cuvântul Meu, care a venit din cer la tine. Iată naștere de sus, naștere prin cuvânt. O, ce minune am lucrat Eu în tine, Israele! De aceea am plămădit Eu această lucrare și acest popor, ca să nasc în el fii de sus, fii din cer, așa precum am fost Eu. Eu prin cuvânt M-am născut din cer. Cum, tată, cum prin cuvânt?

Ce se întâmpla, Israele, dacă Eu nu treceam în cele nevăzute? Tu nu știi ce se întâmpla dacă Eu nu M-aș fi acoperit cu cele ce se văd. Stau acoperit cu cele ce se văd, ca să ai tu loc în timp. Eu n-am plecat niciodată de lângă ai Mei, dar M-am ascuns în ei, și de aceea am spus Eu că omul Mă caută și nu Mă mai găsește, că Eu sunt acoperit.

Omul nu Mă poate găsi decât în el. Cum Mă poate găsi omul în el? Prin asemănarea lui cu Mine, întru ascultare de Tatăl.

Vreau să Mă arăt omului în tine, fiule din Israel, și de aceea am zis să te lași să fii după chipul și asemănarea Mea și la chip, și la duh, și la lucrare, căci împărăția Mea ești tu, omule al Meu întru care Eu Mă odihnesc în vremea aceasta. O, fiule, fiule, știi tu că niciodată nu M-am odihnit în om ca acum? Acum, iată, încap și cu odihna, și cu lucrarea Mea în om, și lucrez de pe tron peste pământ, că **tu ești tronul Meu de înviere și de judecată, Israele, copilul Meu.** Dacă ești înconjurat de veacul științei omului, de cele ale științei omului, nu te îndoi, dar nici nu te bucura, căci tu ai de lucrat cu Mine, și vom desființa prin ascultare de Tatăl toată deșertăciunea care vine de la om și de la aur, fiule. Omul pentru aur face știință și o dă pe aur, ca să aibă aur omul, iar aurul este un dumnezeu mincinos chiar dacă strălucește. Omul trebuia să lucreze ce i-a dat Dumnezeu să lucreze, și nimic altceva nu trebuia să facă, dar dacă a făcut, Eu lucrez cu tine ca să ajut pe om să capete înapoi slava pe care a pierdut-o. Știința era a lui Dumnezeu, și omul n-a ascultat să nu ia din pomul științei, și iată, de atunci omul este al științei, nu al lui Dumnezeu, și nu vrea omul științei să creadă că el nu este omul lui Dumnezeu. Cea mai mare minciună este spusă atunci când omul științei spune că este omul lui Dumnezeu. Sunt mulți între oamenii științei

care se roagă lui Dumnezeu să-i ajute în știința lor, să-i ajute să facă așa și așa, dar cine-i aude? De auzit îi aude Dumnezeu, dar auzind nu aude Dumnezeu, căci Dumnezeu nu Se dezbină pe Sine.

… Omul de știință a scormonit cu mintea lui și s-a băgat în tainele facerii, așa cum s-a băgat Adam să mănânce de unde nu trebuia să mănânce. Omul a scormonit cu mintea lui și apoi a zis că e deștept, și și-a făcut cărți și le-a dat nume de om, și a scris pe ele fizică și chimie și biologie și filozofie, dar pe niciuna din cărțile omului nu scrie neascultare, nu scrie moarte, nu scrie deșertăciune. **Cei mai deștepți oameni au fost cei care s-au făcut creștini, cei care au lepădat toată știința pământească și s-au întors la Dumnezeu ca să fie răscumpărați de viață și de ascultarea de Dumnezeu. Dar e mare lucru să fie omul creștin, adică Hristos, adică om în care stă ascuns Hristos. Omul creștin trebuie să fie ca Hristos în purtare și în lucrare și la vedere, ca să poată Hristos să-l ia și să-l facă ucenic lucrător, adică Hristos lucrător pe pământ între oameni. Creștinul care nu lucrează cum trebuie asemănarea lui Hristos în el, acela este în căutarea lui Hristos, dar creștinul care este creștin adevărat, acela Îl găsește pe Hristos înăuntrul său, după cum este scris: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1995

***

O, popor al Cuvântului, o, biserică a lui Iisus Hristos, Ierusalime, Ierusalime nou, întocmit de Dumnezeu! Ia, tată, și mănâncă tu cuvânt, că biserica din lume s-a culcat, și nu se mai scoală ca să mănânce. Biserica doarme somnul ei, și nu se trezește din somnul ei. Am trezit-o ca să-Mi audă cuvântul, și s-a culcat iar, și nu se scoală ca să stea înaintea Mea. **Cine slujește păcatului, acela nu înțelege pe Dumnezeu, acela are de tată păcatul, acela nu are timp de Dumnezeu.** Dar omul care slujește poruncile lui Dumnezeu, acela are cunoștință, are duh treaz și este fiu al iubirii, fiu al lui Dumnezeu, căci scris este în Scripturi: ***«Celor ce cred în El și celor câți L-au primit le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nu din poftă trupească și bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut».***

Iubirea coboară din cer pe pământ. Iubirea S-a făcut cuvânt și Se așterne peste România. Pace ție, Românie, că ai în tine poporul cuvântului Meu! Pace ție, că voiesc să te îmbrac mireasă, să te nasc din cer și să te iau de mireasă, să te înfecioresc și să te înveșnicesc, să-ți dau ție darurile pe care omul le-a pierdut de la început. Când Adam a avut din nou un fiu în locul celui ucis, a zis Adam: ***«Iată om după chipul și asemănarea mea»,*** și din acel fiu s-a înmulțit omul pe pământ după chipul și asemănarea lui Adam, după cum este scris. Adam a fost făcut de Dumnezeu după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, dar când omul s-a născut apoi din om, a fost după chipul și asemănarea lui Adam. Omul născut din păcate trebuie să se lase născut din cer, din Dumnezeu, din iubirea lui Dumnezeu pentru om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1995

***

Israele, Israele, românule Israele, de două mii de ani n-am mai putut lucra ca azi peste tine, dar azi lucrez peste tine mai mult decât am lucrat în toate veacurile peste pământ. Azi a venit vremea să te întocmesc pentru cer. Azi e vremea aceea de înnoire a lumii, și lumea nu știe, și nici omul iscusit și priceput nu știe. Nu știe omul priceput, nu știe, tată, nu știe, că el își folosește iscusința la altceva, el își irosește iscusința și priceperea, așa cum fiul risipitor își risipește averea

cerută de la tatăl său ca să fie a lui partea lui. Dar pe tine, poporul Meu, te-am oprit ca să fac treabă cu tine în ogorul Meu, în împărăția Mea, nu în împărăția lumii acesteia. **Împărăția Mea este împărăția cerurilor pe pământ, că pentru asta am făcut cerul și pământul.** Cerul fără pământ nu poate fi împărăție, **precum trupul fără suflet nu poate fi viu, precum sufletul fără de trup este fără de casă.** Dar numai cu tine grăiesc cele din cer, precum numai cu Israel aveam lucrare pe pământ, și moștenire în Israel aveam, și așa îi spuneam lui Israel: ***«Israele, să scoți afară din tabără necurățiile tale și să le îngropi în pământ cu lopata, afară din tabăra ta, că Eu, Domnul, umblu prin tabără, și să nu Mă scârbesc văzând necurăția ta».*** Am stat cu Israel și îl învățam tot rostul vieții vii, și el s-a îngâmfat și s-a amestecat cu neamuri străine și a stricat împărăția Mea cea din cer în mijlocul lui Israel.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 05-11-1995

***

O, poporul Meu, acum e acum, căci trebuie să-ți aduni mintea și cugetul și să le lași să lucreze împreună cu sfinții și cu îngerii, fiule. Scoală-te, copile, scoală-te întru această veghe, că Eu ți-am spus să te culci îmbrățișat cu Mine și cu sfinții, și ți-am spus să Mă crești în tine, să Mă iei în tine și să Mă faci mare în tine, și să semeni cu Mine la mărime și la fire dumnezeiască. Eu, fiule, sunt dator să vin să-ți deslușesc lucrarea bucuriei sfinte, iar tu ești dator s-o iei înăuntrul tău și s-o crești, căci lucrarea aceasta va scoate afară din tine tot ce nu este asemenea cu **împărăția lui Dumnezeu, care iată, se coboară întru tine prin lucrarea bucuriei sfinte.** Așa este, precum este scris, că la mintea omului nu s-a suit frumosul împărăției cerurilor, dar la mintea ta, fiule, nu numai să se suie, ci să și fie această frumusețe care este una, precum Eu Unul sunt. Și dacă Eu Unul sunt, și dacă așa cum sunt vreau să stau în cele lucrate de Mine, în cele frământate de Mine atâta vreme, în mintea și în cugetul tău, oare, nu se cade să-Mi dai acest ogor lucrat ca să fac din el împărăție de cer nou și pământ nou? Eu de unde să încep? Încep și Eu cu parceluța Mea, cu ce Mi-a mai rămas, dar vreau să crezi, fiule, că lacrima e zâmbet pentru cer. Omul nu înțelege această taină, omul nu știe lucrarea fericirii. Omul știe că voia bună și râsul și zâmbetul și bucuria pământească este tot ce trebuie să aibă el. Omul nu are deprindere spre cele ce vor fi. Omul se ia în brațe unul cu altul, și de fericire râde și plânge, și omul nu știe de unde vine fericirea, iar căldura omului e sloi de gheață pentru Domnul și pentru cei din cer care dau să se apropie de om.

Poporule, poporule, tu să nu mai faci decât ce am făcut Eu, fiule. Dă-Mi drumul în mintea și cugetul tău, ca să fac Eu de acolo ce trebuie să faci tu. Nu mai fă tu. Lasă-Mă să muncesc Eu pentru tine, și ia aminte, tată, la cuvânt. Nu Mă lăsa să plâng când te văd că treci pe lângă cuvântul Meu și nu te îmbraci cu el și nu te încalți cu el. Nu mai fă tu. Lasă, fiule, să fac Eu în tine, să fac ce am făcut cât am stat arătat oamenilor. Nu te mai zbuciuma, că Eu spre sfârșitul cuvântului cel de atunci așa am spus: ***«Cine este sfânt, să se sfințească încă»***, și încă asta am de strigat și acum: să se sfințească în Mine, nu în sine, să se sfințească în minte și în cuget, în grai și în faptă, în mișcare și în lucrare, și să învețe de la Mine, că Eu sunt blând, blând și smerit cu inima. Fii atent, fiule, la acest semn: cel ce nu este smerit cu inima, acela nu este blând. Primiți-vă unul pe altul, că pe Mine Mă primiți. Ce vreau Eu să spun? Fiți primitori de sfat bun, căci cuvântul bun este din Mine, nu din om. Un obicei cu aplecare de la un frate te îndeamnă la obicei cu aplecare și pe tine. El vrea să-i faci și tu lui ce-ți face el ție. O lucrare de acest fel pleacă de la o singură vână de izvor, de la izvorul bucuriei sfinte, fiilor. Nu fiți răzleți cu mintea și cu cugetul și cu voința, că Eu, Eu Unul sunt.

Tot poporul să creadă în Scripturi. Cel ce nu este smerit cu inima, acela nu este blând. O, poporul Meu, vreau să fii dulce, tată, dulce și atent cu orice literă care pleacă din mintea și cugetul tău. Cere-ți ție, fiule, căci celălalt va lua și el obiceiul cel bun, fiindcă obiceiul cel din Dumnezeu se prinde și se face sămânță, și se face copac al împărăției cerurilor. Nu închide cartea, fiule, nu uita ce-ți grăiesc. Stai cu cartea deschisă dacă nu ești deprins să înveți pe de rost și să făptuiești. Eu ți-am dat ție ștergar curat și aparte, și nu te-am mai lăsat să te ștergi cu ștergarul cu care se zice că se șterge lumea. Iar ție ți se cere asemănare cu Dumnezeu, că scris este: ***«Cei asemenea Lui Îl vor vedea așa cum este El»***. Eu sunt gata să Mă las văzut, dar nu asta așteaptă Domnul. **Domnul așteaptă să fii tu gata, să fii tu asemenea Lui, ca să-L vezi așa cum este El.** Israele fiule, Israele puiule, că altfel cum să-ți spun? Fă-te mare, că vremea e scursă. Învață-te să stai bine pe picioare. Ai hambare pline, ai de prisos, și pentru fiecare cuvânt este de lucrat. Roagă-te, ca să știi să te rogi. Roagă-te și tu așa cum s-au rugat sfinții care azi se roagă pentru tine, și a căror cupă cu rugăciuni stă înaintea Mea. Fă din zâmbet lacrimă și din lacrimă zâmbet pentru cer, că nu este zâmbet mai adevărat ca atunci când te scoli din genunchi în urma unei rugăciuni lucrată măcar numai din lacrimi, căci Duhul Domnului știe suspinul tău.

Iubește, fiule, iubește pe Dumnezeu, iar pe fratele tău iubește-l mai mult decât pe tine. Acesta este cuvântul cu care azi te răcoresc prin Duhul Cuvântului. Pace și răcoare de Duh Sfânt să fie peste tine, Israele! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-1996

***

Iar tu, Israele, să-Mi fii cer nou și pământ nou, scaun de domnie și așternut picioarelor să-Mi fii, precum a fost omul la început, în vremea odihnei Mele în om. Să știi, măi Israele, că ești așteptat cer nou și pământ nou**, om nestricăcios spre răscumpărarea trupurilor**. (*Vezi selecția tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii", - și pe edocr; jumpshare; author-stream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*) Să știi, tată, că nu e de glumit. Să știi că trebuie să ai minte, și trebuie să știi ce înseamnă minte. Să știi, fiule scump, că trebuie să gândești în Domnul și să grăiești din Domnul. Să știi, Israele, că **împărăția Mea este înăuntrul fiilor tăi**. Unde, tată, mai auzi tu de la om așa cuvânt de viață? Nu lua de la om, nu lua, nu mai lua, poporul Meu, că tu nu ești poporul oamenilor. Tu ești poporul lui Dumnezeu, Israele. Omul n-are minte. Să știi că n-are. Omul n-are pe Dumnezeu, fiule Israele. Abia Mă ai tu, abia poți tu să Mă ai; tu, cu puterea Mea în tine, dacă Mă lași cu ea în tine. Ține-Mă strâns unit cu tine, fiule Israele, că omul trufaș nu poate scăpa de trufie până ce nu va crede ascultând de cuvântul lui Dumnezeu care vine la tine.

Până acum Gog și Magog loveau calul ca să cadă călărețul, **dar a venit vremea adevăraților închinători care se închină Tatălui în duh și în adevăr, în Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine pe cal alb,** (*Vezi selecția tematică: „Calul alb apocaliptic" - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Scribd; Google Drive; archive.org; pubhtml5; n.r.*) iar Gog și Magog nu știu că Duhul lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu, Care a luat împărăția pe pământ.

Vine Domnul să păstorească neamurile cu toiag de fier, **și numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu**. Călare pe cal alb vine Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din 01-12-1996

***

O, voiesc să fac din voi feți-frumoși și zâne și să vă arăt oamenilor poveste adevărată, iar Eu să fiu în voi putere, iubire și nu poveste, ci adevărat să fiu în voi, precum și credeți, precum și sunt. Din leagăn în leagăn Mă port cu voi, din carte în carte Mă scriu cu voi, ca să se uite vremurile la vremea aceasta, vremurile din urmă să se uite, și să se bucure proorocii care au vestit vremea aceasta a Mea cu voi, că voi sunteți mănunchiul Meu cel mic de flori, despre care au vestit proorocii că veți fi și veți odrăsli. Și vom fi iubiți de mulțimi nenumărate dacă vom ști să ne iubim unii pe alții, fiilor iubitori, fiilor iubiți. Aveți grijă de Scriptura care spune: ***«Iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu».*** Iar și iar spun: unii pe alții, nu unii cu alții, nu unul cu altul, ci unii pe alții, precum Eu v-am iubit pe toți cei care ați fost atunci și acum cu Mine iubindu-vă. Iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu, iar dacă nu știți cum, întrebați iubirea, iubirea Mea care vă iubește pe toți, și ea vă va răspunde iubindu-vă cu răspunsul ei, și veți fi purtați la sânul ei precum mama își dezmiardă pruncii mângâindu-i. Așa veți fi voi mângâiați în Ierusalim, în Mine, Ierusalimul vostru, locul vostru de bucurie. Voi în Mine, și Eu în voi, Ierusalim nou, Ierusalim de sus pe pământ, cetate sfântă, și vor înțelege mulțimi nenumărate ce este Scriptura care spune: ***«Și am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborându-se din cer, de la Dumnezeu»,*** că Eu așa am spus: ***«Vă voi pregăti loc, ca acolo unde voi fi Eu, să fiți și voi»***. Și M-am dus ca să vin de la Tatăl locaș pentru voi și pentru cei de atunci peste care grăiam aceste cuvinte, să vin, cetate sfântă să vin, Ierusalim nou să vin și să fiu, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. De aceea vă spun mereu că vin să vă întrupez în trupul Meu cel sfânt, în locașul venit de la Tatăl, după cum am spus: ***«Mă duc la Tatăl ca să vă pregătesc locaș și să vin locaș de la Tatăl pentru voi».*** Am zis că în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri, dar pentru voi pregătesc locaș cu Mine laolaltă. Ce locașuri are Tatăl între cele multe despre care am spus Eu? O, sunt multe locașuri ale casei Tatălui Meu, ale facerii lui Dumnezeu, măi fiilor scumpi care stați sub înțelepciunea Mea. Sunt locașurile scaunelor, domniilor, începătoriilor, stăpâniilor, puterilor, locașurile arhanghelilor, ale îngerilor, ale serafimilor, ale heruvimilor; locașurile stihiilor care slujesc cuvântul lui Dumnezeu: ploaia, vântul, viforul, grindina, roua, gheața, zăpada, norii, negura, ceața, căldura; mânia cu uneltele ei: fulgerul, focul, pucioasa; locașurile binecuvântării: soarele, luna, stelele și lumina; locașurile casei Tatălui, care multe sunt și nenumărate sunt, căci El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit și se zidesc la porunca Lui, și le-a pus și le pune pe ele în veac și în veacul veacului, și lege le-a pus și le pune și nu o vor trece, și Îl vor lăuda pe El pe pământ și în cer. O, sunt multe locașuri ale casei Tatălui Meu, dar Eu am venit de la Tatăl și M-am dus iar la El, **ca iar să vin, să vin locaș pentru voi, cei dați Mie de Tatăl ca să vă fiu locaș în casa Tatălui Meu; voi în Mine, și Eu în voi;** Eu cu sfinții Mei în voi cu bucurie, după cum este scris: ***«Bucurați-vă, ceruri, și voi, care locuiți într-însele!»,*** **căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele, și așa a fost omul făcut.** Amin. **V-am pregătit locaș în Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, să fie ai Mei cu Mine, și Eu cu ai Mei, și toate cele ale locașurilor Tatălui Meu să slujească lui Dumnezeu, cuvântului lui Dumnezeu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1996

***

Ierusalime, poporul Meu, Ierusalime, popor al harului, Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul. Mă odihnesc în sânul Tatălui, și Tatăl în sânul Meu, început și sfârșit, căci Eu sunt începutul și sfârșitul. Începutul a fost făcut, și Dumnezeu S-a odihnit în el, iar sfârșitul, tot la fel, și Dumnezeu Se va odihni apoi. ***«La început era Cuvântul, și Dumnezeu***

era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și toate prin El s-au făcut, și în El era viață», precum este scris.

Ierusalime, locul Meu de odihnă, să știi, fiule, că toate prin cuvânt s-au făcut. **Eu sunt Alfa și Omega, Cuvântul lui Dumnezeu.** La început am fost cuvânt, și toate prin Mine le-a făcut Tatăl, iar la sfârșit tot așa sunt, cuvânt sunt, căci sfârșitul tot prin cuvânt se face, și cine nu înțelege începutul și sfârșitul, acela nu crede lucrarea cuvântului Meu. La început a fost Cuvântul, și la sfârșit iarăși este Cuvântul. Eu sunt Cuvântul, dar cei îngâmfați nu înțeleg și nu iau aminte ca să nu vină peste ei ceea ce s-a zis în prooroci, că scris este: ***«Vedeți, îngâmfaților, fiți cu băgare de seamă și înspăimântați-vă, căci în zilele voastre se îndeplinește un lucru pe care nu-l veți crede dacă vă va spune cineva».*** La început era Cuvântul, și Eu eram Cuvântul lui Dumnezeu întru început, și toate prin Mine s-au făcut, și fără Mine nu s-a făcut tot ce s-a făcut. La sfârșit iarăși este Cuvântul, și Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu întru sfârșit, și toate prin Mine se fac, și fără Mine nu se fac din toate câte se fac. Eu sunt Alfa și Omega, căci Cel dintâi este și Cel de pe urmă, este începutul și sfârșitul. La început a fost Cuvântul, și la sfârșit iarăși este Cuvântul, și de aceea zice Scriptura***: «Eu sunt Alfa și Omega».***

Ierusalime, poporul Meu, Eu sunt Cel ce eram la început, căci scris este: ***«La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate prin El s-au făcut din câte s-au făcut»***. De aceea am venit și am spus: ***«Eu sunt Alfa și Omega, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine».*** Iată, fiule care crezi, Eu sunt cuvânt la sfârșit precum am fost și la început, iar cine crede în Scripturi, acela crede cuvântul Meu cu care lucrez la sfârșit ca și la început. Lucram la început, lucram cele ce nu se vedeau, că nu avea cine să vadă când lucram. Și după ce le-am făcut pe toate câte sunt, l-am făcut apoi pe om, și l-am făcut ca să vadă, și a văzut pe cele ce nu se vedeau, și pe care omul le-a văzut și le-a pus nume. Și iată taină nevăzută, că și la sfârșit lucrez cele ce nu se văd, că nu are cine să vadă când lucrez, și de aceea îl fac pe om ca să vadă cele ce nu se văd. De aceea am grăit Eu ție, Israele, în cartea Mea cu tine și am zis: ***«Să nu te pierzi, Israele, că vine ce n-ai văzut de când te-ai născut; vine facerea pământului și a raiului și a Noului Ierusalim, care nu sunt încă pe pământ»***. Așa grăiam Eu la începutul lucrării Mele cu tine, Ierusalime de azi, și îți ziceam despre cărturarii și fariseii cei așezați la colțul străzii ca să te oprească pe tine să nu vii la Mine, și iată, nu te-am mințit, și pe toate ți le-am spus mai dinainte, iar cuvântul Meu este adevăr.

Cuvântul cel de la sfârșit este ca și la început, este facerea pământului și a raiului și a Ierusalimului nou, care erau la început. La sfârșit iarăși este facere: ***«cer nou și pământ nou în care va domni dreptatea și pacea»,*** așa cum scriu făgăduințele Scripturii care spun: ***«Eu voi face ceruri noi și pământ nou, și nimeni nu-și va mai aduce aminte de cele trecute, iar cerul nou și pământul nou vor rămâne înaintea Mea, și seminția voastră și numele vostru va dăinui pe veci».*** Și dacă așa scrie în Scripturi, iată, cerul și pământul trec, și cuvintele Mele se împlinesc cu cerul cel nou și cu pământul cel nou și cu poporul Meu, care va dăinui pe veci, potrivit făgăduințelor Mele, potrivit Scripturilor, măi Israele. Și dacă M-am născut Fiu al Omului acum două mii de ani, *și dacă Tatăl Meu a născut-o la cuvântul Meu pe România odată cu Mine, și dacă Eu trebuia să am un popor la sfârșit ca să vin la el cuvânt, iată, în România Mi-am așternut iesle și Mă fac în ea cuvânt de facere nouă, ca și la început facere.* La început toate s-au închegat la cuvântul Meu, și nu se putea să se lucreze altfel la sfârșit, nu se putea să nu se lucreze și la sfârșit, căci am spus: ***«Eu sunt Alfa și Omega»,*** Eu sunt la început și la sfârșit Cuvântul lui Dumnezeu, căci toate se fac prin cuvânt, și fără cuvânt nimic nu se face. Să știi, poporul Meu, că fără cuvânt nimic nu se face.

Cuvântul este Cel ce Se face, și Domnul este Cuvântul, și El Se face în toate câte vor fi, și toate vor fi El, și omul n-a știut să-L vadă pe Dumnezeu în cele ce au fost făcute prin cuvânt. Omul a crezut că Dumnezeu este altceva decât facerea Lui, facerea în care El era, precum și în om era. Dar omul neascultând n-a mai știut, a încetat să mai știe, și de aceea am spus omului: ***«Omule, nu-L vei găsi pe Dumnezeu decât în tine, dacă-L vei așeza în tine».***

O, Ierusalime, pământul României poartă pe el taina cea dintru început, cuvântul Meu cel făcător. De ce poartă pe el această taină? Pentru că *România este pământul Meu ales și neamul Meu ales din nou.* Și de ce am ales Eu acest pământ? O, nu l-am ales. El era pământ ales, și am așezat pe el neam ales, născut odată cu Mine, închegat la cuvântul Meu, căci am trimis pe unsul Meu ca să pună peste acest pământ semnul Meu, pământ ales cu semn pe el și om născut din Mine, neam al Meu, născut din cuvântul Meu, din creştin născut, duh și trup, om încreștinat de creștin, de unsul Meu, de apostolul Meu cel întâi chemat.

E praznic de sfânt Andrei în mijlocul tău, Ierusalime, popor al prăznuirii cerului pe pământ, **căci Eu sunt cu sfinții în venirea Mea la tine. Andrei, apostolul Meu, binecuvintează pe România. Din Mine binecuvintează apostolul Meu:**

– Din Tine, Doamne, Ierusalimul cel de sus, căci în Tine se odihnesc toți sfinții Tăi, Doamne. Și dacă Tu ești cu împărăția cuvântului Tău în România, sfinții Tăi cu Tine sunt, și se adună la praznicul Tău, la cuvântul Tău, Doamne, și grăiesc sfinții din Tine și Te mărturisesc din România, neam ales pe pământ ales, ales dintru început, Doamne, pecetluit dintru început ca să fie ales spre întocmirea plinirii vremilor, ca toate să fie iarăși întru Tine, cele din ceruri și cele de pe pământ, toate în Tine.

Binecuvântat să fii, Doamne, Cel ce ești, Cel ce erai și Cel ce vii, că ai ales neamul român mai înainte de întemeierea lumii mai înainte rânduindu-l în a Ta iubire, ca să fie fiu al Tău, potrivit sfatului voii Tale, spre lauda măririi Tale, Doamne, ca toate să fie iarăși întru Tine, cele din ceruri cu cele de pe pământ, toate întru Tine, căci în țara Ta regină ai unit pe cele din ceruri cu cele de pe pământ, s-a unit cerul cu pământul în România, țara Ta regină, țara Ta mireasă, țară cu Rege, o, Rege cu regină, Rege cu mireasă! Nimeni nu știe de ajuns taina pământului ales în care ai venit cuvânt la sfârșit, Tu, Cel ce ești Alfa și Omega. Nu înțelege omul lucrarea cuvântului Tău în România, facerea Ta cea nouă, lucrarea Ta de facere, cuvântul Tău, Doamne. Eu am fost trimisul Tău, ca să pun numele Tău și viața Ta peste neamul român, și nu știam atunci ce este acest pământ, dar acum mă închin Ție în el și îl sărut, că atunci nu știam, nu-i știam taina lui cea dintru început. El era taina Ta, venirea Ta, cuvântul Tău, ieslea Ta în care Te faci cuvânt la sfârșit precum erai la început. Mă închin și sărut acest pământ precum Tu îl săruți mereu cu cel mai dulce cuvânt, că Tu când ai lucrat cuvântul pentru facerea cerului și a pământului, așa ai zis: ***«Să fie o tărie în mijlocul apelor, care să despartă apele de ape»,*** *și așa a fost, precum a fost cuvântul Tău. Și s-a făcut tăria cerului, și a despărțit apele de dedesubtul tăriei și de deasupra tăriei, și tăria ai numit-o cer. Și ai zis să se adune apele de sub cer la un loc și să se ivească uscatul, și s-a ivit și l-ai numit pământ. Iar când uscatul s-a ivit din apă, primul uscat a fost pământul român, primul ieșit din apă, și din el ai luat pământ când l-ai făcut pe om. Și i-ai zidit omului o grădină spre răsărit și l-ai așezat în ea, și ai numit fericire grădina aceea, fericirea omului ai numit-o, grădina fericirii, precum omul are casă și grădină. Când Noe a dat drumul porumbelului ca să aducă semnul împăcării, ramura de măslin, tot așa a fost. Pământul acesta a fost primul uscat care s-a ivit din apă*

după ce a trecut potopul cu apă, prima oază verde a fost, și din ea a rupt porumbelul ramura verde și a zburat cu ea la Noe.

O, Doamne, Tu Te-ai făcut cuvânt pe pământul împăcării, și ai împăcat pe om cu Tine. Cuvântul Tău a făcut împăcarea, căci el este făcător, și pe pământul acesta trebuie să faci om nou, născut din cuvântul Tău, căci Tu ești Cuvântul. România este pământul în care se naște omul cel nou, omul cel din cer, căci Tu Te naști din Tine cuvânt în România, și din cuvântul Tău se naște om nou, om născut de sus, căci Tu ești de sus. O, Doamne, când pământul acesta a primit pe el neamul care este și azi pe el, Tatăl a binecuvântat neamul acesta și a zis să fie fiul Lui, fiul Tău să fie, fiul cuvântului Tău, la începutul și la sfârșitul lucrului Tău cu el. A trimis Tatăl pe Melchisedec și l-a binecuvântat întru Tine, Doamne, Fiule al Tatălui. A binecuvântat Tatăl acest pământ, după rânduiala lui Melchisedec l-a binecuvântat, și apoi eu am venit trimis al Tău, mărturisitor al Tău, și Te-am dat pe Tine neamului român și l-am făcut neam cu Tine prin pâine și vin, prin Trupul și Sângele Tău pe care Tu l-ai lăsat la ai Tăi, și rămășița lui Israel s-a făcut neam cu românul, și toți suntem un neam. Neam al Tău este cel ce crede în Tine, om plămădit la sfârșit, căci Tu ești început și sfârșit.

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei 13-12-1996

***

Asemănatu-s-a împărăţia cerurilor cu tine, ţara Mea, Israele al întoarcerii Mele la oameni, Ierusalime nou-născut; născut din cuvânt de sus, din cer născut pe pământ, la cuvântul Meu prin care toate se fac la sfârşit precum la început s-au făcut.

O, cu ce va fi asemenea împărăţia cerurilor? Cine va fi asemenea ţie, ţară a împărăţiei Mele pe pământ? **Poate vreun popor să se nască dintr-o dată?** O, în durerile naşterii tale s-au născut în tine fii, ţară cu iesle a naşterii cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Care Se naşte în tine cuvânt, şi grăiesc cu limbă românească şi Mă scriu cu tine pe pământ, şi toate neamurile se vor închina şi vor slăvi pe Dumnezeul lui Israel cel român, Dumnezeul României, Domn adevărat în cer şi pe pământ. Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Alfa şi Omega, Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine, Atotţiitorul, şi **din gura Mea iese sabie ascuţită cu două tăişuri, Cuvântul lui Dumnezeu, veste şi poveste adevărată. Amin.**

Fiilor de la iesle, mergeţi şi vestiţi că sunt cu împărăţia cerurilor în voi şi cu voi. Mergeţi şi vestiţi cuvântul lui Dumnezeu care împărăţeşte la voi, în mijlocul României, şi fericiţi cei ce-şi spală veşmântul ca să intre la Dumnezeu. Fericiţi cei ce păzesc cuvântul lui Dumnezeu, căci vremea este aproape, şi **iată, vin, cuvânt şi trup vin, curând, curând vin. Acum vin cuvânt şi hrănesc mulţimile şi le dau din râul vieţii, şi în curând vin trup, aşa precum M-am suit la Tatăl**, căci scris este: ***«Precum S-a suit, tot aşa va şi veni».*** Curând, curând voi veni, iar trupul slavei Mele va descoperi cerul cel nou şi pământul cel nou, căci M-am făcut veste şi poveste de la o margine la alta a cerurilor, ca să nu vin fără de veste, să nu vin pe neştire.

Eu sunt cuvânt în tine, ţară Românie. S-a dus vestea şi povestea de taina Mea din tine, de **cuvântul Meu şi de poporul Meu, calul alb şi călăreţul lui.** Mă fac dragoste în tine, ca să nu cazi niciodată. Mă fac izvor de apă vie şi sunt îndrăgostit de tine, ţară a doririlor Mele. Tu eşti taina Mea de veac nou, tu eşti Ierusalim nou, tu eşti vestea şi povestea Mea de iubire, şi eşti, căci Cel ce este, în tine este. Eu sunt Cel ce sunt. Eu vin curând. Eu vin curând, iubito, dar cheamă-Mă! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru expoziția de artă: „Veste și poveste" , din 22-12-1996

***

Mă slăvesc cu serbare de sfinți, și tu Îmi așterni masa, pentru ca să stau la ea și să ne hrănim cu slava cuvântului Meu, căci și Eu stau și Mă hrănesc, stau cu cerul la masă cu tine, poporul Meu. O, cine Mă mai primește pe Mine cu praznic de cuvânt la masa sa? Care om Mă mai cunoaște pe Mine viu, și cu grai viu și adevărat cu omul? O, poporul Meu, nimeni nu-Mi mai face loc și Mie ca să fiu viu și adevărat pe pământ. Tot omul zice că are credință în Mine, dar nu știe ce este credința în Mine. Nimeni nu se mai uită bine la viața sfinților Mei cu care am grăit și am lucrat pe pământ. Omul de rând zice că M-am înălțat la Tatăl și nu mai sunt pe pământ. Israele, Israele, oare unde zice omul că sunt Eu și Tatăl? Unde își închipuie omul că e Dumnezeu? **Nicăieri nu-I place lui Dumnezeu mai mult ca în om și lângă om și cu omul.** Dar unde zice omul că sunt Eu și cu Tatăl? Unde o fi așezat omul veacului acesta cerul și tronul și statul lui Dumnezeu? Unde, oare? Cum și de unde să mai grăiesc Eu peste om ca să vadă omul că sunt cu cei credincioși, din veac și până la venirea Mea cu veacul cel fără de sfârșit, pe care l-am întocmit la început odată cu facerea omului și a toate câte le-am creat pentru om? Cerul cel dintâi și pământul cel dintâi dau să se arate și să ia locul la cele omenești și la cele stricate de om, care au fost făcute să fie veșnice precum omul trebuia să fie și să nască din el om veșnic așa cum M-am născut Eu, Cel veșnic viu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, din 06-05-1997

***

Amin, amin zic ție, poporul Meu: cel ce crede în Mine are viață veșnică și nu moare, iar cel ce moare nu crede în Mine. Cel ce crede în Mine înviază și este viu și crede, iar cel ce nu mai crede nu mai este viu. I-am spus omului cel dintâi, i-am spus lui Adam: ***«Dacă nu vei asculta, dacă vei lua ce ți-am spus să nu iei, vei muri în ziua aceea»,*** pentru că cel ce nu crede ce-i spun Eu, acela nu mai este viu, **și nimeni nu înțelege ce înseamnă sfârșitul lumii, nimeni, poporul Meu.** Cel ce nu crede în Mine, acela nu este viu. Cuvântul acesta cu care vin Eu pe pământ de patruzeci de ani, ba chiar de patruzeci și cinci de ani, așa cum scrie în Scripturi și în prooroci**, acest cuvânt este judecata necredinței, căci oamenii nu știu ce înseamnă sfârșitul lumii,** iar necredința se întinde peste oameni până la toate marginile, dar și cuvântul Meu se duce ca săgeata care se oprește deodată la locul unde cade ea, **și sfârșitul lumii înseamnă necredința în Dumnezeu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului, din 01-06-1997

***

E pacea Mea în sărbătoare cu tine, Ierusalime. E împărăția Mea cu tine și în tine, Israele copiluț, **căci tu ești Israel cel mititel, în care-Mi am Eu împărăția.** În Israel cel de la început n-am putut cu împărăția Mea, că el o avea pe a lui chiar dacă zicea că el este poporul Meu. El era poporul Meu pentru că am zis Eu, nu pentru că a zis el, dar el n-a lucrat în el și peste el împărăția lui Dumnezeu. Venea cuvântul Meu la el, și el nu-l înțelegea, **căci cine nu împlinește cuvântul lui Dumnezeu, acela nu înțelege ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu.** De aceea am învățat Eu pe ucenici cum să se roage, și le-am spus să se roage Tatălui zicând: „Tată din cer, numele Tău cel sfânt să se sfințească în noi, ca să fim ai Tăi. Împărăția Ta să fie vie în noi, ca și în Tine, ca și în cer, Tată".

O, Israele copiluț, împărăția lui Dumnezeu este moartă în oamenii de pe pământ, nu este vie, și Eu am spus apostolilor Mei: ***«Mergeți peste tot și spuneți că s-a apropiat împărăția cerurilor pe pământ».*** Împărăția cerurilor eram Eu, venit din cer Împărat pe pământ, dar Israel, poporul cel căruia i-am dat făgăduințele cele cerești, **n-a înțeles cum vine împărăția cerurilor pe pământ, așa cum nici azi nu înțelege; ba încă și azi zice că Mă așteaptă,** dar acum vin cuvânt și rostesc, ca apoi să împlinesc, căci așa am lucrat mereu, mereu, poporul Meu. **Am venit ca să fiu pe pământ și să așez pe Dumnezeu în om, și să fie împărăție vie în om**, și omul nu știe să fie viu, nu știe, și nici nu vrea să înțeleagă și să știe, dar sunt și mulți care știu și nu vor să fie Dumnezeu viu în ei. De aceea am făcut din tine un trimis al Meu, poporul Meu, și merg cu tine cuvânt în mijlocul oamenilor și te ajut să poți da oamenilor cuvântul Meu, și grăiesc din cer pe înțelesul omului de pe pământ, și aștept să vină omul la Mine așa cum ai venit tu ca să-Mi fii ucenic al venirii Mele cea de a doua pe pământ. N-am avut până acum popor ca să-Mi pregătească venirea, dar acum te am pe tine, Ierusalime, popor iubit de Dumnezeu. Cel iubit de Dumnezeu este cel curat, și de aceea te-am așezat să fii curat, fiule Ierusalime, și să Mă așezi în tine cu împărăția Mea, că nu mai e nimeni pe pământ ca să poată învăța pe om împărăția Mea în om. **În zadar se zice în biserici rugăciunea „Tatăl nostru", că dacă nu s-ar zice în zadar, s-ar vedea împărăția Mea pe pământ ca și în cer.**

Sunt oameni pe pământ, aud grai de pe pământ care spune așa: **„Eu am pe Dumnezeu în inimă și cred și Îl iubesc pe El"**. O, omule care te-ai învățat să vorbești că Mă ai în inimă! De ce nu Mă ai și în trup, dacă în inimă Mă ai? **Dar ce este inima ta, și ce este trupul tău?** Oare, crezi că inima poate să fie locașul lui Dumnezeu, iar trupul care ține inima în el să nu fie locaș al Domnului? Dar cui spui tu așa, și pe cine vrei să-l faci să creadă ce spui tu?

O, omule, o, omule, o, omule, numai dureri Îmi faci, numai neadevăr este pe inima și pe limba și pe trupul tău, căci inima este glasul minții tale care se face faptă în trupul tău. O, dacă ai crede cu inima în Mine, s-ar coborî văzut în trupul tău fapta credinței tale, căci Pavel apostolul Meu așa a spus în Duhul Meu: ***«Arată-mi credința în faptele tale, omule!».***

Omul nu înțelege ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu. Omul cinstește zilele și sărbătorile și obiceiurile și credința în Dumnezeu, (*Vezi selecția tematică: „Schimbarea sărbătorilor și lepădarea de credință", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*) **dar pe Dumnezeu nu-L cinstește, căci ca să Mă cinstești pe Mine, trebuie să-Mi faci casă în tine, să-Mi faci împărăție în tine, omule, dar ție nu-ți place să ai împărat pe Dumnezeu**. Ție îți place voia liberă, căci așa a voit omul încă de când l-am făcut Eu pe om. Așa a făcut și Adam. El era în rai, căci l-am făcut și l-am pus să lucreze și să păzească raiul, l-am pus să lucreze rai în rai, și să păzească raiul ca să fie rai; l-am pus să lucreze împărăția lui Dumnezeu și s-o păzească să fie și să nu se strice, și el a făcut voia lui, n-a făcut voia lui Dumnezeu. I-am făcut ajutor, ca să aibă Adam ajutor, și pe acel ajutor el l-a numit femeie și a spus: ***«Iată os din oasele mele și carne din carnea mea».*** Dar Adam a grăit din duhul cărnii, nu din Duhul lui Dumnezeu; a grăit și a spus că omul va lăsa pe Dumnezeu și se va alipi cu femeia sa, și s-a împlinit ce a zis. **Adam avea de tată și de mamă pe Dumnezeu, și a lăsat pe Dumnezeu, și s-a alipit cu femeia ca să fie un trup cu ea.** Dar ei erau un singur trup, că Eu am făcut două trupuri dintr-unul. L-am făcut întâi pe Adam, și din el am luat și am făcut-o și pe Eva. Eu am făcut din unul, doi, iar omul a făcut apoi din doi, unul, căci omul este neputincios și nu poate să facă ce face Dumnezeu.

Omul a putut strica pe om, dar de făcut nu l-a putut face, și de aceea M-am înălțat la Tatăl după învierea Mea dintre morți. Am înviat și M-am înălțat lângă Tatăl ca să vin apoi Dumnezeu din Tatăl, Dumnezeu și Om, ca să fac dintr-un om, doi, așa cum am făcut la început, așa cum a făcut Tatăl Meu din Mine, Dumnezeu și Om, luat din om.

Am venit a doua oară din Tatăl. Omule, am venit la tine precum scrie în Scripturi că voi veni. Mă fac cuvânt peste tine ca să lucrez prin cuvânt, că și la început am lucrat prin cuvânt. La început am făcut om din cuvânt și din pământ și din apă și din Duh, și acum voiesc să-l fac din cuvânt și din trup omenesc, din trup născut din om. Voiesc din om să fac om îndumnezeit. Voiesc să fac rai din om. Voiesc să fac zi de odihnă din om, ca să Mă odihnesc în om. **Ziua Mea de odihnă la început, a fost în om. Numai o zi M-am odihnit, și de atunci nu M-am mai odihnit, căci omul a căzut din rai, și am rămas singur.** Sunt singur de șapte mii de ani, căci omul e căzut din rai, și **voiesc să fac din pământ, rai, iar din om, împărăție a lui Dumnezeu pe pământ.** Voiesc să fiu cu omul. Voiesc în om să fiu. Omul cel pierdut, voiesc să-l găsesc pe cel pierdut din rai. E raiul plin de veșnicie, și raiul e în Mine, iar Eu sunt în Tatăl. M-am dus ca să pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ai Mei, căci Eu sunt în Tatăl, și voiesc să-i trag pe toți la Tatăl. De aceea vin cuvânt pe pământ, **și oamenii bisericii Mă alungă din bisericile lor și nu Mă lasă să-l atrag pe om la viața cea veșnică, nu Mă lasă să vin cu împărăția cerurilor pe pământ, nu Mă lasă.** Eu am pe poporul cuvântului Meu și umblu cu el peste fața pământului ca să-l iau pe om în binele Meu, și omul bisericii de azi nu Mă lasă cu binele Meu peste om, **nu Mă lasă cu împărăția Mea peste biserică, nu Mă lasă.**

Eu sunt Cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și vin pe pământ așa precum M-am și suit la cer. Vin pe nori de slavă, și omul nu Mă vede. Cel ce crede în Mine, acela este care Mă vede, iar cel ce nu crede, nu are ce să vadă. O, oare, Eu sunt Dumnezeu numai de aproape? Și de departe nu mai sunt? Numai în cele văzute crede omul? În cele nevăzute nu crede? O, nu crede. Nu crede omul în Dumnezeul Cel văzut de cei credincioși lui Dumnezeu, **iar împărăția omului a acoperit tot pământul.** Pământul a fost făcut de Dumnezeu, și omul s-a făcut fur, și se judecă om cu om și se bate pentru pământ. Dar Eu sunt Cel ce am făcut cerul și pământul, prin cuvânt le-am făcut, și prin cuvânt le voi avea iar, căci ***«al Domnului este pământul și tot ce e pe el»,*** după cum scrie în Scripturi. Amin. Curând, curând vin cu ziua cea mare când voi rosti cuvânt, și voi spune: ***«Al Meu este pământul».*** Amin, amin, amin. (*Vezi selecția tematică: „Despre sfârșitul lumii și Ziua Domnului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomg; archive; Google Drive; pubhtml5; Scribd, n.r.*)

Ucenicii Mei M-au întrebat în ziua când M-am înălțat: ***«Doamne, oare, acum a venit vremea să așezi la loc împărăția lui Israel?».*** Dar M-am înălțat la cer și nu le-am răspuns la întrebarea lor, și le-am dat făgăduința venirii Duhului Sfânt la ei, ca să-L aibă și să învețe din Duhul Sfânt pe oameni despre împărăția cerurilor, nu despre împărăția lui Israel care s-a semețit că are împărăție pe pământ și peste pământ. În Israel trebuia să fie împărăția lui Dumnezeu, dar voia omului, voia lui Israel a fost fără Dumnezeu. Iată cuvântul Meu pe care trebuia să-l răspund atunci și nu l-am răspuns: Acum este vremea să așez la loc împărăția Mea, care a fost răsturnată de om acum șapte mii de ani. Acum este vremea să vin. Amin. **Vin cuvânt pe pământ ca să pregătesc venirea Mea cu trupul Meu cel înviat și cu zeci de mii de sfinți și de îngeri și cu nori de slavă peste pământ.** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Venirea în chip văzut”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Vin la tine, Ierusalime al cuvântului Meu, că tu Mă primești și Mă aduci din Tatăl ca să fiu cu tine, și Îmi dai odihnă în tine, și ești ziua Mea

de odihnă pe pământ, că Eu așa am zis: ***«Omule, adu-ți aminte de ziua Domnului și o sfințește pe ea».***

Eu sunt Cel ce M-am înălțat la Tatăl acum două mii de ani, ca să pot veni iar din Tatăl și cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Eu sunt Cuvântul Care vine cu norii slavei, cu nori de heruvimi și serafimi. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 05-06-1997

***

O, Verginico, să facem lumea să creadă în lucrarea sfinților, în lucrarea cea din vremea aceasta a sfinților cu care Eu vin pe pământ. **Vin cu zeci de mii de sfinți pe pământ ca să fie cerul cu pământul. O, trâmbița Mea, trâmbițează peste oameni, dă-le de veste oamenilor, sună din cer ca să audă oamenii pe pământ că vin. Amin.** (*Vezi selecția tematică: „Trâmbiţele apocaliptice”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

– *Eu sunt trâmbița Ta, Doamne. Eu sunt trâmbița care sună din cer peste pământ după cum este scris în Scriptura care spune:* ***«Însuși Domnul, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu Se va coborî din cer și sfinții vor învia, iar cei vii vor fi răpiți cu Domnul ca să fie cu El».*** *Cei vii care Te iubesc, Te vor întâmpina cu credință, Doamne, iar cei necredincioși nu vor avea parte să Te vadă, căci cei necredincioși iubesc slava oamenilor și a celor vremelnice ale lor.* (*Vezi selecția tematică: „Învierea morţilor”, - și pe edocr; Scribd; jumpshare; archive; authorstream; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

O, oamenilor, sună trâmbița cea din cer peste voi ca să vă învețe să iubiți învierea. Glasul Domnului a grăit de atâtea ori peste pământ! O, oamenilor, adevărul nu este ceea ce se vede așa cum sunteți învățați să credeți despre adevăr. Adevărul este ceea ce nu se vede, este ceea ce nu moare niciodată, căci este veșnic.

O, oamenilor, oare, ce căutați voi? De mii de ani căutați adevărul și nu știți să-l căutați. El nu se vede; el este înăuntrul vostru, și nu știți să-l găsiți. El se lasă găsit de cei ce nu-l ispitesc prin cele ce se văd, căci adevărul nu stă în cele ce se văd. Adevărul este împărăția lui Dumnezeu. N-o căutați în cele ce se văd. Căutați-o înăuntrul vostru. Vouă vi se pare că-L căutați pe Dumnezeu dar nu-L găsiți, căci una este să vi se pară că-L aveți, și alta este să-L aveți. Împărăția lui Dumnezeu este în voi, și voi umblați după ea pe drumuri, pe ape, prin văzduh, prin adâncul pământului și n-o găsiți, căci ea nu poate fi găsită în cele din afara voastră. Strigă Domnul la voi din cer și de pe pământ ca să trezească în voi frica și veghea și dragostea și învierea. Vine mânia lui Dumnezeu peste voi, ca să vă deprindă cu frica de Dumnezeu. El intră în om, că acesta e locul Domnului și împărăția Domnului; intră și strigă la om și strigă la oameni, și voi Îl căutați între ziduri. El din om vorbește cu omul, nu din zid, nu dintre ziduri. El a vorbit omului și din animale când omul n-a crezut altfel. Am făcut din animale cuvântul Meu, am făcut glas de strigare prin gura animalelor, ca să-i fac pe oameni să înțeleagă, zice Domnul vouă, oamenilor.

– O, trâmbița Mea, sună! Sună și dă mereu de știre peste pământ că vin. Eu sunt Cel ce sun în trâmbiță, și ea se aude sunând. Amin.

Bucură-te, poporul Meu, că ai pe Dumnezeul Cel adevărat Domn al tău, și ești fiu de Împărat. Ridică-te și prinde nădejde, fiule, și mergi din munte în vale și din vale în munte cu vestea împărăției cerurilor, care vine cu Mine. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-1997

***

Sunt cu împărăția Tatălui Meu în tine, Ierusalime. **Tu ești împărăția lui Dumnezeu, căci Domnul împărățește în tine și Se face cuvânt peste pământ.** Amin. Binecuvântată să fie în tine împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Eu sunt calea Mea spre tine, Eu sunt calea ta spre Mine, iar tu ești calea Mea spre oameni, poporule, cărarea Mea. Ne suntem unii altora cărare și ne întâlnim, și dragostea Mea se desăvârșește peste tine și se face cuvânt de dragoste ca să iei tu dragostea Mea și s-o dai oamenilor, și oamenii să ia din ea și să-Mi cunoască oamenii cărarea Mea care se face cuvânt spre oameni, și să apuce oamenii pe cărarea Mea care duce spre împărăția lui Dumnezeu și să ia din ea duh de mângâiere, duh de mântuire și de înviere.

Tu ești împărăția lui Dumnezeu, Ierusalime, iubitul Meu popor. Tu ai pe Domnul Împărat peste tine, iar Împăratul așează masă cerească în mijlocul tău, și la masa Lui cu tine se adună îngerii și sfinții și toate oștirile cerești, și mănâncă din cele cerești care se așează pe masă, și se bucură cerul în tine, Ierusalime, împărăția Mea. Coboară cerul la tine cu sobor de sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, și fericite sunt serbările cerești în tine. Tot omul așteaptă zile de serbare și de bucurie, iar cei din cer și mai mult așteaptă, dar bucuria cea cerească e bucurie adevărată, e mângâiere adevărată. Te mângâi, poporul Meu, cu mângâierea care vine din cer. Duhul Mângâietorul Își are sălaș în Tatăl și în Fiul și Se face Mângâietor peste fiii Săi, și Se face Împărat Mângâietor.

O, Ierusalime, o, popor iubit de Dumnezeu**! Duhul Sfânt Mângâietorul este Împărat peste tine, este cuvânt peste tine și te mângâie, căci ce este mai dulce decât cuvântul mângâierii cerești?** Am și Eu nevoie de mângâiere, poporul Meu, și te mângâi ca să te fac mângâierea Mea, să fac din tine mângâiere pentru Mine, copile mângâiat. Copilul se mângâie cu mama lui, și mama se mângâie cu copilul ei, că mare este taina mângâierii, iar duioșia Duhului Sfânt este dragostea cea desăvârșită pentru fiii Duhului Sfânt. Amin.

O, copilași pe care v-am numit Ierusalim și fii ai Duhului Sfânt, v-am dat putere să vă faceți fii ai Tatălui, căci scris este: ***«Celor care cred în Mine le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, să se nască din Dumnezeu ca să fie fii ai Tatălui».*** V-am dat putere, fiilor, să vă nașteți de sus, din cer, din Tatăl să vă nașteți, prin Mine să vă nașteți din Tatăl, prin Mine, Care M-am născut din Tatăl mai înainte de vecii, iar Duhul Cel Sfânt al Tatălui M-a coborât apoi în trupul Fecioarei ca să Mă arăt din ea Om între oameni, Dumnezeu venit din Duhul Sfânt și din Fecioară fiică a Tatălui Meu, fiică a credinței și a iubirii desăvârșite pentru om.

O, măi copilași, v-am adunat pe câțiva ca să însemnăm cuvânt de bucurie a Duhului Sfânt peste voi și în voi **căci împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh este în voi, și se face cuvânt.** O, fiilor, aproape este împărăția lui Dumnezeu pentru cei ce cred lucrărilor lui Dumnezeu

peste pământ. Mama Mea Fecioară a fost împărăție a lui Dumnezeu. M-am sălăşluit Împărat din cer în ea ca să ies și să păstoresc neamurile credinței sfinte.

O, fiilor, n-are pe pământ cine să înțeleagă unde este locul împărăției cerurilor, și iată, mare este taina credinței sfinte, mare dar de la Dumnezeu are omul care are credință sfântă. **Cine nu are credință sfântă nu pricepe taina împărăției cerurilor și locul ei și lucrarea ei. Dar cine este cel ce are credință sfântă?** Fiilor, fiilor, **credință sfântă are numai omul sfânt.** Credința sfântă nu sălășluiește în mintea și în inima omului care trăiește în păcate și în desfătări trupești. Grăiesc vouă despre credința sfântă ca să înțelegeți de ce nu cred oamenii bisericii în împărăția cuvântului Meu care curge peste voi și din voi spre oameni. Împărăția lui Dumnezeu din voi se face tălmaci pentru voi ca să știți voi tainele ei, că nu mai are pe pământ cine să le înțeleagă pe cele adevărate. **Voiesc să-Mi pregătesc loc în oameni cu împărăția cuvântului Meu, care este Duhul Mângâietorul, Duhul Învățătorul, Care atrage la Tatăl pe toți cei pe care Tatăl Mi-i dă ca să-i cuprind în taina împărăției cerurilor pe pământ.** Voiesc să-Mi pregătesc loc în oameni, dar antichrist, omul fărădelegii Îmi stă împotrivă. (*Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) O, măi copilași, cei ce nu au credință sfântă Îmi stau împotrivă, căci antichrist nu-și are loc și nume decât numai lângă Mine și în cele așezate de Mine.

O, tată, **se temeau oamenii, se temeau și creștinii de omul comunist, că ziceau că stă împotriva lui Dumnezeu și a celor credincioși între oameni, dar acest om comunist nu știa pe cele ale Mele decât numai de la omul antichrist care era lângă Mine și lângă cele sfinte ale Mele, lângă cele așezate pentru Mine și pentru cei cu credință sfântă. Și iată, omul comunist era servul omului antichrist care stătea lângă Mine ca să-Mi ia împărăția și ca să împărățească el prin cele sfinte ale Mele.** Nu putea fi mai mare și mai rău cu Dumnezeu omul comunist decât omul antichrist. Dușmanul lui Dumnezeu e omul antichrist, și după aceea omul comunist. Și iată, cel comunist se pleacă spre tainele lui Dumnezeu care vin din cer pe pământ, dar omul antichrist nu se pleacă, și greu se mai lasă dărâmat de la locul lui de lângă Mine, că el nu are grijă de lucrurile Mele, și dacă are, are pentru ca să fie a lui averea Mea; a lui și nu a Mea.

O, copilași ai credinței sfinte, prin voi Eu vreau să-Mi câștig via Mea de sub robia lui antichrist, căci via Mea e via Mea, iar Eu sunt Dumnezeu. Antichrist nu voiește ca Eu să fiu un Dumnezeu liber. El crede că voi sta mereu sub el ca să lucrez cum voiește el, dar taina împărăției Mele e taină de necuprins și de nepătruns, și **ea este cu locașul ei în fiii credinței sfinte.** Ce-Mi folosește Mie împărăție vopsită peste care să stea scris: împărăția lui Dumnezeu? **O, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul fiilor ei, nu este în hotarele omului antichrist.** Ce face, fiilor, omul antichrist? El s-a sculat și s-a îmbrăcat cu haina Mea și s-a așezat în casa Mea și a făcut din ea ascunzătoare pentru el și pentru faptele fărădelegilor lui și pentru ucenicii lui care țin lumea în robie, că nu poate omul antichrist să ducă la împărăția lui Dumnezeu pe om. Le-am spus ucenicilor Mei când am văzut pe antichrist că se așează peste cele așezate de Mine; le-am spus: ***«Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, ci temeți-vă de cei ce ucid sufletul ca să-l arunce în gheenă, să-l arunce în necredință și în neveghe și în nepăsare de suflet».*** Așa și azi, omul nu trebuia să se teamă de omul comunist, ci de omul antichrist, care Mi-a luat căsuța și hăinuța și cărarea Mea spre oameni.

Iată, fiilor, cărarea Mea care ducea omul spre Mine s-a făcut cărare omenească pentru ca să știe oamenii cărarea spre cei ce Mi-au luat via și casa și masa și haina și cărarea Mea spre oameni, **și oamenii nu mai știu cărarea spre împărăția lui Dumnezeu.** Nimeni nu mai învață

pe oameni calea împărăției lui Dumnezeu. Ea nu este o cale de străbătut cu piciorul și cu mersul trupului, **căci împărăția lui Dumnezeu este în om,** și omul o caută în afara lui, căci așa l-a învățat omul antichrist care se luptă să-i țină în robie pe fiii lui, și se luptă să-i robească și pe fiii împărăției Mele care știu de la Mine locul împărăției Mele în om. Nimeni, tată, nu mai poate găsi calea spre împărăția cerurilor, căci ea nu se poate găsi pe pământ. Scris este: ***«Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele»,*** și aceasta este împărăția și odihna Mea. Și pentru ce am făcut Eu cerul și pământul? **O, fiilor, pentru om le-am făcut, ca să fiu Eu Dumnezeul omului și ca să fie omul locaș al împărăției Mele, scaun de domnie și așternut să-Mi fie.** Dar omul antichrist învață altfel pe fiii lui, nu-i învață cum învăț Eu, de vreme ce fiii lui caută altfel împărăția lui Dumnezeu care se dă în dar și nu pe bani. Dar astăzi, bisericile stăpânite de cei ce stau împotriva Mea prin oamenii lui antichrist, au ajuns mijloc de câștig nedrept pentru omul antichrist. **Mântuirea nu se cumpără. Ea este de la Dumnezeu,** Care Se dăruiește oamenilor ca să-i mântuiască și să-i facă fii, iar Domnul nu este un împărat care ia bir de la fii. **Locașurile de biserici care Mă au pe Mine în ele, au ajuns ca o alimentară unde Se vinde Hristos și iertarea lui Hristos și slujbele închinate lui Hristos, iar în locul care este numit Sfânta Sfintelor, acolo unde trebuie să locuiască Trupul și cuvântul Meu se strecoară banul, măsura cezarului, fiilor. Iată ce este pe pământ.**

O, măi copilași ai credinței sfinte, omul comunist nu este atât de vrăjmaș Mie cât este omul antichrist, **iar biserica Mea, adevărata Mea biserică este omul credinței sfinte** și mulți dintre aceștia întâlnindu-se în numele Meu, ca acolo unde sunt ei, să fiu și Eu, iar Eu sunt cu ei, căci omul credinței sfinte nu este înghițit de omul bisericii din lume care stă împotriva Mea prin faptele lui și prin necredința lui.

Omul care nu are credință sfântă este om necredincios. Nimeni să nu vă amăgească pe voi cu cuvinte deșarte, căci cine nu are credință sfântă ca să fie om sfânt, acela grăiește în deșert prin cuvintele lui chiar dacă grăiește în numele Meu, chiar dacă ia din învățătura Mea în cuvintele lui. Lăsați-i pe aceștia; sunt călăuze oarbe, fiilor, că nu au vederea credinței sfinte și Mă țin pe Mine ascuns și Mă pun pe Mine în vistieriile lor ca să Mă vândă și ca să ia bani și ca să-i cheltuie în faptele fărădelegilor lor. Dar voi, fiilor, fiți fiii credinței sfinte, fiți sfinți, tată, că scris este: ***«Cine este sfânt, să se sfințească încă până la venirea Sfântului sfinților».*** Amin. Hrăniți-vă cu sfințenie. Aceasta să fie hrana voastră. Faceți-vă vrednici de cele sfinte ale Mele, că durerea cerului e fără margini pentru cele sfinte care se aruncă pe jos. Mă uit în bisericile din lume când ies preoții în mâini cu cele sfinte și zic: **„Să luăm aminte, căci cele sfinte se dau sfinților!“;** așa zic, și apoi mănâncă cele sfinte. Așa au învățat să zică, dar ei nu știu ce zic, de vreme ce nu sunt sfinți, că sfinții sunt smeriți și zic: **„Unul este sfânt“.** Dar să știți, măi fiilor, că dacă cele sfinte nu te sfințesc ca să te facă sfânt apoi, atunci ele nu aduc în om împărăția lui Dumnezeu, **căci împărăția lui Dumnezeu se face slavă în omul care o are, și omul acela se cunoaște ce are în el. Și iată, împărăția lui Dumnezeu nu-i priește omului care iubește fărădelegea, și vă pune nume de batjocură vouă, celor ce aveți în voi împărăția lui Dumnezeu.**

Fiți plini de Duhul Sfânt, fiilor din Ierusalim, și scuturați din El peste pământ ca să facă oamenii roade de Duh Sfânt și să învieze. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1997

***

Cine este sfânt pe pământ, să se sfințească încă și să lucreze cu cele sfinte din el peste oameni și să zidească împărăția cerurilor în oameni, căci oamenii bisericii de pe pământ scriu cărți despre Domnul și despre sfinți, dar n-au putere să zidească pe Dumnezeu în om, căci ei nu sunt sfinți cu cele dinăuntru ale lor, și n-au inima curată și n-au duh drept întru cele dinăuntru ale lor. Dar iată, și Eu scriu carte despre ei și pentru ei, și le spun că școala și cartea de pe pământ a secat mintea cea cerească a omului, că nu este sfințenie în cei ce fac cartea și școala peste oameni, și Eu aş voi să-i iert pe aceștia ca pe fiul risipitor care a folosit averea tatălui său în desfătări și desfrânări lumești, care l-au sărăcit și l-au adus la duh de pocăință.

Extras din Trâmbițarea lui Dumnezeu și a sfintei Virginia peste cetatea Pucioasa. Sărbătoarea sfântului apostol Andrei și a sfintei Virginia din 13-12-1997

***

Poporul Meu, Eu sunt Stăpânul tău, și sunt în mijlocul tău, și **tu ești casa Mea pe pământ, tu ești împărăția cerurilor în mijlocul poporului român**, și vei fi luat cu asalt din pricina dulceții care este în tine. Tu ai cuvântul Meu cel dulce în mijlocul tău, care curge peste tine de deasupra ta, popor credincios. **Cuvântul Meu este râul vieții, care curge din Mine, căci Eu sunt izvorul râului vieții.** Izvorul Meu este cuvântul care le face pe toate, care le adapă pe toate. Cuvântul Meu este miere și lapte, care creşte omul pentru nestricăciune de trup și de suflet și de duh, dar fariseii sunt pui de vipere şi se cred drepţi şi de aceea nu se pocăiesc, dar nu sunt drepţi, şi sunt ascunşi sub haina lor cu nelegiuirile lor şi muşcă din Mine şi se dau drepţi, înveninându-Mă pe Mine cu faptele lor cele ascunse de fața oamenilor.

Fiilor, fiilor, fiți pildă a împărăției cerurilor, ca să vină omul spre împărăția Mea, și împărăția Mea să se lase cucerită de om. Mai e o clipă mică, și Eu vin ca un Stăpân, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameșului și a fariseului, din 08-02-1998

***

Astăzi biserica lumii are scris peste ea de la sfinți și de la părinți sărbătoarea duminicii sfintei cruci, înjumătățirea vremii postului cel mare pentru întâmpinarea sărbătorii răstignirii Mele și a învierii Mele pentru om. Cu cine să vorbesc Eu despre post? Ce știe lumea despre această putere? căci postul este putere în om, nu este slăbire în om. Scris este în Scripturi cuvântul Meu: ***«Este, oare, acesta un post care-Mi place, o zi în care omul își smerește sufletul său: să se aplece ca o trestie, să stea în sac și în cenușă? Oare, acesta se cheamă post și zi plăcută Mie? În fiecare zi aceștia Mă caută pentru că ei voiesc să știe căile Mele, ca un popor care lucrează dreptatea Mea, ca un popor care nu se abate de la legea lui Dumnezeu».*** O, nu acesta este post, ca să nu mănânce omul mâncare bună sau deloc mâncare; **nu numai atât înseamnă post**. Post înseamnă iubire de Dumnezeu și de oameni. Post înseamnă să ai și să dai tot ce-ți prisosește, căci de la Dumnezeu ai, nu de la tine ai. Sunt oameni plini de bogății și postesc zile de post. O, bogații care postesc așa, nu știu, n-are cine să le spună ce înseamnă post. Bogatul care nu postește de bogății, acela nu atinge cu mintea lui taina postului. Bogatul nu postește, și el nu știe acest adevăr. Precum săracul nu postește, tot așa și bogatul, dar nici unul, nici altul nu știu ce înseamnă taina postului. Dar cine sunt cei ce postesc? (*Vezi selecția tematică: „Despre post și milostenie”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*)

Vine duhul înțelepciunii lui Dumnezeu pe pământ ca să învețe pe oameni adevărul cuvintelor. Eu sunt Domnul, și locuiesc în ceruri, iar cerurile spun slava lui Dumnezeu, spun adevărul lui Dumnezeu. Ce sunt cerurile? **Cerurile sunt sfinții, care au trăit și trăiesc cu închinare înaintea lui Dumnezeu. Cine sunt cei ce postesc? Aceia sunt cei ce-și închină viața lui Dumnezeu și sfinților cei asemenea Lui.** Cine-și închină viața lui Dumnezeu și celor plăcuți lui Dumnezeu, aceia sunt oameni care împlinesc Scripturile lui Dumnezeu, voile lui Dumnezeu între cer și pământ, și aceștia lucrează taina și lucrarea postului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci. Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-1998

***

De-ar curge pe tot pământul daruri de la Dumnezeu, **toate și peste tot sunt în parte luate și date. Dar la voi, fii ai Noului Israel, Eu sunt măsura cea întreagă**. Pic cu pic v-o dau vouă și Mă întregesc la voi întru desfacerea Scripturilor venirii Mele a doua oară pe pământ cu oamenii. Iar când voi fi cu plinul tot deșertat peste pământ prin voi, cei care Mă primiți cuvânt din cer, **atunci sfârșitu-s-au toate câte sunt scrise în Scripturi pentru ca să se împlinească iotă cu iotă, și apoi vin văzut pentru începutul veșniciei văzute**. Și nu vor mai fi în ziua aceea nici peșteri, nici stânci ca să se ascundă în ele cei ce vor da atunci să se ascundă de fața venirii Mele, de fața zilei Mele, zi cu bucurie pentru cei ce Mă așteaptă, și zi cu mânie pentru toți necredincioșii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe din 06-05-1998

***

Iată, aceasta este lucrarea omului între cer și pământ. Se luptă omul să fie mare, iar omul mare are supuși și sunt ai lui și îi stăpânește, și nimeni nu mai poate fi al lui Dumnezeu, căci omul este rob omului. Dar când Eu lucrez din cer peste om ca să-l fac plăcutul Meu, îl iau dintre oameni și îl ridic mare pentru Mine și îi dau viața Mea în el și îi dau puterea Mea și îl ridic dintre oameni, îl ridic deasupra lor. Atunci el vede peste oameni, căci cel ce se ridică deasupra, acela are ochiul Meu cu el și vede și plutește pe deasupra, pe marea Duhului Meu Cel Sfânt, și cârmuiește cu cuvântul Meu oamenii. Așa am făcut Eu cu voi, copii veghetori din partea Mea peste pământ, și nu mai e nimeni să vrea ca voi, căci nu mai e nimeni să facă dreptatea Mea, nu mai e, până la unul. Dar vă am pe voi puși deoparte de Mine și vă port de grijă cu tot cerul, și vă rog cu tot cerul să aveți și voi grijă de Mine și de cerul Meu, și să puneți pe pământ împărăția cerurilor, care este proorocită prin toți proorocii Mei ca să fie peste pământ. **Împărăția cerurilor nu este făcută pe pământ de mâini omenești, ci de mâini cerești și duhovnicești. Ea nu este mâncare și băutură și fărădelege, așa cum dă s-o arate omul fărădelegii, care s-a sculat din biserica lumii ca să creadă ca voi, zice el, și să facă și el nou Ierusalim pe pământ. Și iată ce spun Eu peste locul care se vrea și el nou Ierusalim aproape de locul Meu de la voi:** (la Vulcana Băi, Centrul Internațional Ecumenic, n.r.) **acolo este scaunul fărădelegii a tot pământul, și pe el, antichrist în loc părut sfânt, ca să înșele pe toți care locuiesc pe fața pământului, după cum este scris în Scriptura cea despre venirea lui antichrist, așezat în loc sfânt.** Acolo este răstignirea numelui Meu între tâlharii Mei, care sunt mincinoși asupra Mea și asupra oamenilor. **Acolo s-a împlinit Scriptura cea ascunsă de înțelegerea oamenilor fără de cunoștință din cer.** Dar Eu, Domnul, voi nimici locul acela prin suflarea gurii Mele, și nu va mai fi. Amin, amin, amin. Și țara Mea română nu va fi să fie prinsă în capcană, cum s-au sfătuit și acum dușmanii ei, **și va fi să prindă sub ea pe antichrist și să-l îngroape în pământul ei, că e țara Mea de nuntă, și pun pe antichrist așternut picioarelor ei, și voi fi biruitor din România**, iar voi veți fi atunci mângâiații Mei, și

vă voi numi vitejii Mei cu care Eu am biruit pentru venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

O, măi copilași, am venit în grădină la voi cu sărbătoare cerească de sfinți, căci biserica cea mincinoasă, cea desfrânată, sărbătorește pe sfinții Mei pământește, nu cerește, dar la voi sărbătorim pe sfinții Mei ca în cer, căci sfinții la sfinți trag, și se bucură sfânt cu sfânt. Fiți sfinți și nu vă temeți de cuvântul acesta rostit de Mine pentru voi, că Eu pe vremea lui Verginica am spus că **locul de la voi și lucrarea Mea cu voi va fi locul unde se vor vedea îngerii și sfinții cântând și grăind și viețuind cu oamenii, și între oameni lucrând, căci oamenii sfinți sunt cei de pe pământ care au pe sfinții din cer cu ei, cerul și pământul laolaltă lucrând lucrare cerească pe pământ.**

… Măi copilași, încă o clipă stau cuvânt peste voi ca să întăresc lucrarea ce v-am dat-o spre lucru împotriva lui antichrist, omul fărădelegii a tot pământul. **Antichrist s-a făcut creștin, zice el,** dar creștin nu este, că nu-i place cu cerul. El a pus mâna pe hamuri, și zice că are în mâinile lui carul Meu, dar carul Meu este din foc, **căci Duhul Sfânt, foc este.** El nu știe ce este lucrarea Duhului Sfânt, că nu a dat de ea pe nicăieri, dar acum când i-o arăt Eu, el se face asemenea Mie, zice el, de teamă să nu vin cu Duh Sfânt și să-i iau hamurile din mână. Dar ce să fac Eu cu hamurile lui? Ele să fie asupra capului lui spre pieirea lui, că a socotit că Duhul Sfânt Se ia cu fățărnicie și cu bani și cu putere omenească.

O, înapoia Mea, satană, om al fărădelegii, care ai nume scris pe frunte și pe mână și care zici că fără numele tău nu Mă poate nimeni cumpăra sau vinde. Te-ai băgat sub mantie de oaie ca să te faci păstor de al Meu, zici tu, și să-Mi mâi oile după cum și tu mergi. Înapoia Mea! Amin, amin, amin. **Ți-am tot spus că biserica Mea nu este din ziduri, ci este din fii sfinți ca și Mine.** Ți-am trimis mereu veste să te umilești și să nu mai minți că ești slujitor al Meu, iar tu îți lărgești mantia și îți aduni sub ea supuși și o faci pe prostul că nu auzi și că nu știi strigarea Mea. O faci pe popa prostu', dar haina Mea pe care o ții pe tine, te dă de gol că știi și că te lupți să pui mâna pe carul Meu cel de foc ca să fii tu mai mare ca Dumnezeu. Înapoia Mea! Amin, amin, amin. Binecuvântată să fie lucrarea trimișilor Mei cea împotriva ta și a fățărniciei tale. Amin. Binecuvântată să fie mintea și inima și trupul și mâna care se scoală din porunca Mea ca să scrie rușinea ta și plata minciunii tale, căci ***«Eu întăresc cuvântul trimișilor Mei și le împlinesc sfatul, iar înțelepciunea înțelepților o prefac în nebunie spre rușinea lor»,*** după cum este scris în Scripturi.

Înapoia Mea, satană care te dai drept înger al luminii Mele ca să înșeli, de vei putea, zici tu, până și pe cei aleși ai Mei. Dar cei aleși ai Mei n-au nevoie de pecetea ta pe care o ai în mână ca să însemnezi cu ea pe supușii tăi ca să poată ei să Mă cumpere de la tine, din potirul pe care tu îl ții în mână ca să Mă pui pe Mine în el și să Mă dai la oameni pe bani, că scris este: ***«Nimeni nu poate vinde sau cumpăra până nu are pecetea lui antichrist pe frunte și pe mână»,*** numărul cel sub care tu te ascunzi, dar acest număr este chiar numele tău, și scris este: ***«Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei, căci este un număr omenesc: 666».*** Scris este: ***«I s-a dat să insufle duh chipului fiarei»***, iar tu, om al fărădelegii, vrei să dai numele Meu chipului fiarei pe care tu vrei s-o faci ca să înșeli pe tot omul cu venirea Mea, zici tu. Dar tu ești fiară care te ridici din pământ, nu vii din cer ca Mine. Din pământ te ridici și grăiești ca un miel, dar tu ești șarpe care muști piciorul calului ca să cadă călărețul. Nu ești miel, ci ești șarpe, și din pământ ești, că scris este despre tine: ***«Am văzut o altă fiară suindu-se din pământ și având două coarne, asemenea mielului, dar grăia ca un balaur, și are în mână și în față stăpânirea fiarei***

***celei dintâi, și îi face pe cei de pe pământ să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată».* Așa s-a dat și Israel slujitor al Meu prin căpeteniile templului, fiara cea dintâi, care s-a ridicat să-L omoare pe Dumnezeu ca să nu i se ia stăpânirea din mâini. Dar rana cea de moarte a lui Israel fusese vindecată prin moartea și prin învierea Mea pentru el, și de unde?! că numai o rămășiță s-a ales pentru har.** Restul este fiară până azi, **și se dă fiară cu rană vindecată, dând în mâinile fiarei de azi stăpânirea ca să răstignească pe Dumnezeu Cuvântul ca și atunci, și ca să nu stăpânesc Eu peste oameni.**

Înapoia Mea, satană, om al fărădelegii, căci Eu, Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, te vădesc cine ești și cu cine te unești ca să nu-ți pierzi puterea și cuvântul cu care te-ai așezat în numele Meu în loc părut sfânt. Iată numărul tău, care este numele tău: 666. Ți-ai făcut rost de bani și ți-ai făcut casă pentru bani, (Banca Internațională a Religiilor, n.r.) și pe ea scrie numele tău și numărul tău, și nu ești creștin, ci ești antichrist sub haină de miel, sub haină de slujitor al bisericii, și o faci pe popa prostu', dar tu ești fiară care te hrănești cu sânge. Binecuvântată să fie lucrarea trimișilor Mei împotriva ta, că i-am trimis spre tine să-ți arate ce ai făcut de două mii de ani, și ce faci azi. Scoală-te și ieși în întâmpinarea trimișilor Mei, care te vor vădi ce ai lucrat și câți mucenici Mi-ai trimis la cer prin lucrarea ta cea împotriva Mea, împotriva adevărului, căci pe oaia bună și grasă n-ai iubit-o, și Mi-ai dat-o Mie, fiindcă cel tare cu Mine este groază pentru tine și pentru țărușii împărăției tale. Dar azi, ție îți zic: înapoia Mea**! Cuvântul Meu este suflarea gurii Mele,** și scris este: ***«Dumnezeu îl va nimici cu suflarea gurii Sale».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1998

***

Eu am grijă de toți fiii care s-au dăruit Mie cu totul, și cu greu am grijă, că omul de pe pământ a pus mâna pe bani și a băgat totul sub stăpânirea banului. Banul este împăratul lumii, iar lumea s-a întărit pe pământ, **și Eu Mă rog la lume pentru un colț de pământ în care să Mă odihnesc cu lucrul Meu, pentru un colț de libertate sfântă, pentru o bucată de lemn sau de piatră sau de pâine sau de viață.** Dar voi învățați-i sărăcia pe cei ce s-au dat Mie cu totul, și dacă au, să dea de la ei ce au, și să aibă de la Mine pâinică și apică și hăinică și acoperiș, căci Eu, Domnul, trudesc prin voi, prin lucrul mâinilor voastre, lucru sfânt pe care-l dau ca să cumpăr de la om milă pentru lucrarea cea cerească a venirii Mele.

Fericit este omul pe care-l va găsi venirea Mea lucrând și sprijinind truda voastră cea pentru Mine. Eu voiesc să întind cortul împărăției Mele, ca să am locașuri multe pentru tot omul pe care-l voi găsi agonisindu-și în cer locaș. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri, după fiecare slujbă închinată cerului pe pământ, dar voi fiți locașul Meu, ca să am venire pe pământ, fiilor, și să vă învăț viața cea întru venirea Mea, căci venirea Mea este acolo unde sunt Eu cu voi, după cum este scris: ***«Acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, după cum v-am pregătit Eu sălaș».***

Vă spun vouă, fiilor; vouă și celor ce s-au dat Mie cu totul: nu căutați să vă faceți loc lângă Dumnezeu, ci căutați să-I faceți loc lui Dumnezeu lângă voi și în voi, **căci împărăția cerurilor va fi pe pământ.** Amin, amin, amin. Și va fi cer nou și pământ nou, după cum Eu, Domnul, am făgăduit, iar între cer și pământ, omul drept, omul sfânt, poporul sfinților Mei, țara Mea pe pământ ca și în cer, căci cerul va fi pe pământ, iar cortul cerului va fi sus și va acoperi poporul sfinților. Dați Domnului popor sfânt, fiilor lucrători cu cerul pe pământ. Eu sunt Învățătorul, iar voi, lucră-

torii învățăturii Mele. Sculați-vă și lucrați mereu, căci voi, ca și sfinții care așteaptă ridicarea trupurilor lor, nu trebuie să dormiți, ci trebuie să lucrați popor sfânt, pentru ca să întâmpine învierea morților și viața veacului ce vine. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 28-03-1999

***

Omul strânge numai vânt. Vouă însă vă spun: strângeți numai pentru Mine, numai în cer, fiilor pecetluiți de Mine cu lumina învierii. Voi sunteți cei miruiți de mâna Mea cea rănită de iudei, sunteți miruiții Mei peste pământ. V-am dat în stăpânire împărăția cerurilor. Am deschis ușă largă spre ea, dar omul fuge de slava Mea. Voi însă mergeți în toată lumea, că am adus peste voi făgăduința Părintelui Meu și v-am binecuvântat cu Duh Sfânt. Propovăduiți pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Mergeți! Cuvântul Meu este drumul Meu cu voi. Mergeți, că sunteți miruiții Mei. Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Mergând, învățați toate neamurile să păzească toate câte v-am poruncit vouă. **Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia venirii Mele la toată făptura. Eu cu voi sunt în toate zilele, până la vederea venirii slavei Mele la voi. Cel ce va crede, va fi însoțit de semnele Mele, în numele Meu, iar cel ce nu va crede, va fi însoțit de osânda care vine pentru necredincioșii din pricina cărora vine mânia Mea peste fiii oamenilor.** Mergeți, voi, cei miruiți de cuvântul Meu, care merge cu voi. Vă voi da putere să mergeți și să vi se deschidă, căci Eu am intrat prin uși încuiate**. V-am dat în stăpânire împărăția cerurilor pe pământ și v-am luat sub stăpânirea Mea, căci aceasta înseamnă împărăția cerurilor peste om: Dumnezeul cerurilor, Împărat peste om,** Evanghelie văzută și împlinită, venirea Mea, împărăția Mea pe pământ ca și în cer, cerul pe pământ, luminând veșnic, ca fulgerul în noapte, de la margini la margini. (*Vezi selecția tematică: „Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) **Atunci, morții cei înviați vor ieși din morminte și se vor arăta ca să mărturisească lumina cuvântului Meu din zilele acestea, care mărturisește prin el viața veacului ce va să fie.** Iar voi, cei miruiți de Mine ca să fiți începătura făpturilor Mele, mărturisiți cuvântul Meu cu care vin la voi. Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, și vă dau din ea ca să puteți mărturisi, ca să vă faceți cale peste pământ, ca să aveți cu ce face cale cuvântului Meu, care mărturisește prin el viața veacului ce va să fie. Amin.

Veniţi şi prânziţi la masa împărăţiei cerurilor pe pământ! Veniţi să vă dau împărăţia cerurilor! Veniţi, voi, cei ce flămânziţi şi cei ce însetaţi pe pământ! Veniţi să vă dau împărăţia Mea şi să vă iau sub stăpânirea Mea, căci **aceasta înseamnă împărăţia cerurilor peste om: Dumnezeul cerurilor, Împărat peste om precum în cer, pe pământ ca şi în cer, Dumnezeu Împărat şi Stăpân în tot şi în toate, în toţi şi peste toţi. Amin.**

Iată cina! Eu Însumi Mă încing şi Mă dau, hrănesc şi Mă dau hrană. Eu Însumi, căci Eu am zis: ***«Făcutu-s-a!»***. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 18-04-1999

***

Iată, acum două mii de ani l-am făcut din nou pe om. Eu sunt Omul. Sunt Omul Cel nou, Om coborât din cer între oameni. M-am însămânțat Eu Însumi în trup de Fecioară și M-am născut prunc smerit, prunc sărac de toate cele de pe pământ, ba chiar și de slava din care purced mai

înainte de toți vecii. Duhul lui Lucifer, care lucrează prin mintea cea semeață, cea căzută a omului, a fost păcălit, căci **Eu eram taină de nepătruns, dar eram Omul, Fiul Omului. Îngerii din cer Mă vedeau tot lângă Tatăl. Îngerii cei căzuți tot la fel Mă vedeau, căci Eu am fost deopotrivă lângă Tatăl din cer, și lângă mama Mea Fecioară,** prunc, și apoi copil, și apoi Om desăvârșit. **Am fost taina cea din veac ascunsă și necunoscută de îngeri, darămite de oameni. Numai Tatăl și cu Mine știam această taină, iar acum o știe tot cerul, cel de sus și cel de jos, ba chiar și îngerii cei căzuți o știu,** căci acum două mii de ani n-au priceput că Eu eram ca și în cer pe pământ, Fiul Tatălui ceresc, coborât din cer trup între oameni.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 29-05-1999

***

Iată ce vă spun, fiilor: cei sănătoși la minte și la inimă și la suflet și la faptă, aceia să vină dacă voiesc să aibă de la Mine hrană proaspătă și iubire din cer. Iar celor cu mintea bolnavă și cu firea bolnavă de trufie și de duh de ușurătate, care duce la vorbire de rău, la pizmă, la cârtire, la neînțelepciune, la hulă asupra Duhului Sfânt, Care Se desăvârșește aici la voi prin cuvântul Meu, acești oameni cu mintea bolnavă să se depărteze într-ale lor, căci învățătura Mea este cu tărie cerească, și este pentru om cu mintea sănătoasă și cu credința sfântă și cu suflet umilit înaintea Mea. Amin.

Și iată ce vă mai dau Eu vouă spre învățătura omului: cel ce nu se biruiește pe sine, acela să nu vină după Mine și nici după voi, **căci împărăția cerurilor este pentru cei sfinți**, care s-au biruit pe ei urmându-Mi Mie pentru răscumpărarea lor dintre fiii oamenilor, pentru viața Mea în ei, prin lepădarea de sinele lor și prin umilința lor înaintea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1999

***

Mă las de lângă Tatăl lângă voi cuvânt, fiilor străjeri în grădina cuvântului Meu. Toți cei din cerul nevăzut vă știu că-Mi sunteți iesle de coborâre a Mea pe pământ în zilele din urmă. Mereu, mereu trebuie să stau cu voi cuvânt între oameni, că e **vremea judecății din urmă, și ea se face prin cuvânt.** El este începutul săvârșirii fiecărei împliniri. Amin.

Sunt cu voi și cu cerul în zi de sărbătoare peste grădina Mea de azi, **ziua când Eu, Domnul, Mi-am înfipt pe pământ primul țăruș al împărăției Mele văzute,** căci lucrarea cuvântului Meu cu voi a fost descoperită văzut între cer și pământ în ziua a douăzeci și doua a lunii a șaptea, acum opt ani, fiilor. Voi apoi ați făcut faptă împlinită, iar Eu M-am arătat oamenilor cuvântând din mijlocul grădinii Mele de la voi. **M-am arătat cu voi biserică văzută, viață cerească în om, că aceasta înseamnă biserică,** iar grădina de la voi am gătit-o de sărbătoare **și am pus peste ea chivotul Meu. Masă de altar este grădina Mea de la voi, și pe ea, chivotul Meu în care stă mărturie pentru judecată cuvântul Meu peste pământ, cerul cuvântând pământului. Aceasta este taina grădinii Mele întocmită cu voi și la voi, și taina chivotului Meu de pe ea, în care stă ziua judecății, cuvântul Meu peste pământ, care spune: *„Astăzi!“.*** Dar vrăjmașul Meu, omul, se ridică mereu și își spune: „Mâine, nu astăzi“. Eu zic mereu: „Astăzi, omule!“, iar omul zice mereu: „Mâine“. Pământul însă geme la Mine cu gemete lungi, și Îmi așteaptă cuvântul topirii fărădelegii de pe el. Acum zece zile am rostit cuvânt și am zis la voi: **«Voiesc să cadă munții la glasul Duhului Sfânt, Care-Și are casă și scaun la voi. Voiesc să se aplece tot omul să audă**

glasul Meu cel din grădină, glasul judecății, care strigă pe om». Și când am zis acest cuvânt, l-am și împlinit, și am clătinat munții și am prins sub ei pe om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1999

***

M-am zidit în voi clipă de clipă, ca să fiu în voi și ca să Mă zidiți mereu în voi, după cum Eu v-am învățat. Să ia omul cuvântul Meu de la voi și să-l pună peste el și numai așa să creadă că Mă are. Și iată ce cuvânt rostesc către tot omul: **cine vrea să aibă în el pe Dumnezeu, acela să-L facă pe Dumnezeu în el, să-L zidească pe Domnul înăuntrul lui, ca să se vadă din afară că are pe Domnul în el, că are împărăția lui Dumnezeu într-însul.** Amin. O, nu se poate altfel pentru cel ce vrea să învețe pe alții, căci învățătorul cel de la Mine trebuie să aibă în firea lui intrate toate cuvintele Mele. El dacă nu-și chivernisește bine casa sa nu poate fi învățător. El dacă este judecat, pentru asta este judecat, pentru că nu ascultă casa sa. El atunci se rușinează de a mai învăța, căci învățătorul, dacă greșește el și casa lui, calcă apoi toți să greșească, și este judecat de înseși faptele sale pe care le săvârșesc și alții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-1999

***

O, e grea jalea Mea și așteptarea Mea după om! Omul naște prunci pentru el, și îi duce la preot și îi botează, și apoi stă liniștit și se crede al lui Dumnezeu, el și pruncul lui, dar Duhul Meu nu este în om, (*Vezi selecția tematică: „Despre Botez”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; Issuu; archive.org; pubhtml5, n.r.*) căci omul este numai trup, numai carne, și pe dinăuntru, și pe dinafară, numai poftă trupească cu care voiește să aibă omul îndreptățire înaintea Mea și voiește să se măsoare cu Mine și să spună că este al Meu, dar Eu îi spun așa: Eu M-am răstignit, omule, iar tu te căsătorești și stai acoperit cu legea căsătoriei, care este pământească, nu cerească, fiindcă Eu celor ce Mă ispiteau pentru femeile lor, Eu le-am răspuns pământește, și am luat cuvântul omului cel întâi zidit, care s-a despărțit de Dumnezeu și s-a alipit cu femeia sa, și au căzut amândoi din cer, au căzut prin trup, au căzut pe pământ; dar le-am răspuns și altfel ispititorilor, și le-am zis: ***«Sunteți rătăciți neînțelegând Scripturile, căci în împărăția cerurilor nu este însurat și măritat, și este viață fără de păcat, fără de moarte, viață de îngeri este».*** (*Vezi selecția tematică: „Taina omului și a femeii”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive, n.r.*)

Învățătura Mea lucra în chip minunat în fața celor ispititori pentru poftele lor. Le-am răspuns pământește celor ce voiau femeie, dar apoi am luat pruncii în brațe și le-am spus: ***«Adevărat, adevărat vă spun că cine nu va fi ca pruncul nu va putea intra în cer».*** Așa lucram Eu cu cei ispititori, dar azi le spun tuturor, și **din cer le spun că împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul omului care iubește pe Dumnezeu,** și le spun că Eu am venit pe pământ din cer și am îmbrățișat răstignirea trupului, ca să-l deprind și pe om să semene cu Mine, cu Cel ce S-a coborât din cer; să-l deprind pe om să se nască de sus, să fie de sus pe pământ, să fie de la Dumnezeu născut, căci scris este: ***«Celor câți Mă primesc crezând în numele Meu le dau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut, căci Dumnezeu Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între oameni, ca să-i nască din Duhul pe oameni».*** O, nici până azi nu este înțeleasă această Scriptură, iar Eu pentru împlinirea ei am venit din cer și le-am spus celor ce cred în Mine: ***«Ieșiți și vă osebiți dintre oameni și de ce este necurat nu vă mai atingeți, și Eu vă voi primi pe voi, și voi umbla cu voi, și***

voi fi Dumnezeul vostru, și voi veți fi poporul Meu». Amin. Iată, aceasta înseamnă poporul Meu, poporul lui Dumnezeu, «**popor luat dintre oameni, pârgă lui Dumnezeu și Mielului**», după cum scrie în Scripturi. Spun așa pentru ca să-l ajut pe cel ce voiește să priceapă, ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu și cu împărăția lui Dumnezeu în el.

Eu am venit din cer ca să-l învăț pe om lucrarea răstignirii, nu lucrarea căsătoriei, căci căsătoria este lege omenească, este lucrarea trupului, nu lucrarea Duhului. Ea nu este libertate cu Hristos; ea este legătură peste om, căci cei căsătoriți în care s-a trezit iubirea cea pentru cer au fost din cei ce în toată vremea s-au smuls din această legătură ca să-și răstignească pornirile trupului și să trăiască în Duhul și să umble în Duhul, după cum este așezarea pentru cei ce se dau Mie împărăție cerească pe pământ, scaun de domnie pentru Mine și așternut pentru cer. Iată, nu mai vorbesc pământește, căci vremea este aproape și **Mi-e milă de cel ce voiește să învețe taina împărăției cerurilor cu omul și nu are de unde învăța.** Vremea este aproape și este la ușă, și Eu vin, și omul nu știe să trăiască pentru cer și pentru iubire. Atâția sfinți mucenici s-au dat pildă cu credința și cu iubirea lor, și omul n-a învățat iubirea lor. Ei, de iubirea cu care Mă doreau, se împotriveau până la sânge celor ce voiau să-i atragă la cele ale trupului, care sting statul Meu în om. Ei alegeau să-și dea sângele spre vărsare pentru iubirea lor de Dumnezeu decât să și-l dea spre păcătuire. Ei au fost semne pe cale din timp în timp, ca să arate oamenilor calea, dar oamenii au semne pe cei asemenea lor și poftelor lor, care se războiesc în trupurile lor ca să nu priceapă calea vieții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1999

***

Acum, fiilor din grădină, Eu vă mărturisesc pe voi înaintea îngerilor și a sfinților și a oamenilor de pe pământ, căci voi sunteți cei ce ați rămas cu Mine dintre cei ce au fost chemați la masa cuvântului Meu din zilele acestea, și **Eu v-am rânduit vouă împărăție precum Mi-a rânduit Mie Tatăl Meu, ca să mâncați și să beți la masa Mea în împărăția Mea, și să ședeți lângă Mine pentru judecata făpturii.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1999

***

«Vine Domnul!», așa zice Scriptura, dar cei ce-și zic biserică a Mea, numai de venirea Mea nu le arde lor, numai de Mine nu le arde inima din ei. S-au așezat mai mari peste turma Mea oameni trufași, care nu au Duhul, și cei mulți se pleacă lor, și nimeni nu se mai scoală ca să stea înaintea Mea la venirea Mea. «**Vine Domnul**!», așa zice Scriptura venirii Mele, și Eu vin, și Mă vestesc că vin, ca să Mă spăl de sângele celor netemători de Dumnezeu, care nu Mă așteaptă să vin, căci scris este: ***«Vine Domnul întru zeci de mii de sfinți ai Săi ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți necredincioșii de toate faptele păgânătății lor întru care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele de înfruntare pe care ei, păcătoși și netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui».***

Acum, copilași din grădina Mea, să lucrăm sărbătoare de cuvânt, căci cuvântul Meu s-a făcut sărbătoare cerească peste voi, sărbătoare pentru sfinți în cer și pe pământ. Cuvântul Meu cel de peste voi este cuvânt nou, este zidit acum, și se bucură sfinții de venirea Mea la voi, și ascultă cuvântul Meu cel de peste voi, și așteptarea lor a ajuns la sfârșitul ei. Sfinții Mei au trudit pe pământ

pentru Ierusalimul cel de sus, și Eu cobor cu ei din cer în lucrare de nou Ierusalim pe pământ, căci aceasta este plata sfinților Mei, care M-au întrebat mereu: ***«Doamne, până când?».*** **Iată, până acum, le răspund. Iată, noi le fac pe toate, așa le răspund.** Dar omul este împietrit, și Eu lucrez greu, și voi lucrați greu, sfinți ai Mei, căci omul nu vă mai cheamă ca să lucrați prin viața omului sfânt, prin credința omului credincios, dar Eu rostesc cuvânt nou și zic: iată, noi le fac pe toate, căci așa este scris în Scripturi despre Domnul, Care șade pe tron și grăiește lucrarea Noului Ierusalim, zicând: ***«Iată, noi le fac pe toate».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 19-12-1999

***

Mă nasc cuvânt la ieslea cuvântului Meu din România, țara venirii Mele cu sfinții, țara întoarcerii Mele după două mii de ani. Numele ei este „țara strălucirii", nume rostit prin prooroci, și adevărată este proorocia aceasta, căci Eu strălucesc de pe cerul ei peste pământ de la margini la margini. Ea este dimineața Mea. Dis-de-dimineață aleargă cuvântul Meu spre ea, căci scris este în Scripturi: **«Eu sunt steaua strălucitoare cea de dimineață»,** și vin la ea să Mă fac binevestire în ea, și duhul ei și mireasa din ea zic: „Vino!". Amin, amin, amin.

Iată, vin, și sunt întru venirea Mea peste ea, și Mi-am așezat în ea scaunul de judecată, cuvântul Meu care Mă vestește venind pentru vii și pentru morți, căci împărăția Mea va fi fără de sfârșit, și vin să Mi-o pregătesc. Vin cu cei din cer, căci cei de pe pământ își pregătesc venirea lor, nu pe a Mea. Este scrisă în Scripturi venirea Mea, și se tem oamenii de ea și nu Mi-o pregătesc, și nu vor să se pregătească pentru ea. Dar Eu sunt întru venirea Mea și vin venind, căci cine poate opri fulgerul ca să nu se vadă când el taie cerul și vine și se vede tăind întunericul cu strălucirea lui cea de foc, de șapte ori mai strălucitor decât lumina zilei, precum scrie în Scripturi? Iată țara venirii Mele! Ea strălucește pe pământ de șapte ori mai mult decât ziua, căci lumina ei sunt Eu, Domnul; Eu și cuvântul Meu. Ea este pântecele în care Eu Îmi însămânțez cuvântul Meu, ca să răsar din ea cu venirea Mea. Ea este nașterea din nou a lumii, și zic din ea popoarelor: veniți la ieslea cuvântului Meu din România și luați din ea nașterea din nou, nașterea cea de sus, căci cuvântul Meu aceasta zice: ***«Cine nu se va naște din cer, de sus, acela nu va fi cu împărăția Mea».*** Iată legea cea nouă. Ea este venirea Mea cu sfinții și pentru sfinți. **Sfințenia din om va ieși întru întâmpinarea Mea și Îmi va deschide, și omul Mă va vedea, căci scris este în Scripturi: *«Fără sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul».*** Amin.

Mă vestesc venind, copilași de la iesle. O, fiilor, de ce vin Eu la voi? De ce nu vin la cei mari, la cei vestiți de pe pământ? O, aceștia n-au ochi și urechi pentru venirea Mea. Când am venit acum două mii de ani prin Fecioară prunc în Betleem, n-a fost nimeni să-Mi aștepte venirea, dar Eu am venit și M-am aciuat în loc smerit, și îngerul Meu le-a vestit săracilor că am venit, căci cei mari de pe pământ nu aveau ochi și urechi pentru Mine. Eu cu cei umiliți Mi-am găsit mereu plăcerea, și i-am numit mari înaintea Mea și M-am slăvit prin ei și Mi-am înființat la ei împărăția Mea și am cinat cu ei masă cerească.

Iată glasul cuvântului Meu care binevestește venirea Mea și împărăția Mea și nașterea din nou a lumii. Vai celor ce nu aud vestea venirii Mele cu sfinții, ca să-și lase păcatele și să se sfințească pentru împărăția Mea, pentru venirea Mea cea adevărată! Iată ce fac oamenii cei mari ai pământului. Ei vor să facă ei venirea Mea, nu Eu. Ei au uitat că Eu sunt cu cei umiliți și cu ei Îmi lucrez lucrarea și îi ajut cu puterea Mea să fie sfinți, sfinții venirii Mele, căci **«fără sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul».** Amin.

O, Mă uit peste pământ și suspin cu jale. Mă uit peste locurile în care Eu am venit acum două mii de ani prunc prin Fecioară, după cum era scris în prooroci să vin. Când am venit atunci, toți mai-marii pământului M-au prigonit, toți M-au pândit ca să nu-și piardă slava lor din pricina slavei Mele. Așa este și astăzi, și iată, Mă uit peste locul în care M-am născut acum două mii de ani. **S-au strâns oameni cu vază și își măresc slava lor și își dau daruri și nume unii altora zicându-și între ei că s-au adunat la aniversarea nașterii Mele în Betleem. Ei se bucură, și Eu suspin în cer cu Tatăl și cu sfinții, căci acolo nu este vorba de slavă pentru Mine, și oamenii Mă folosesc pentru slava numelui lor și nu fac altceva decât să netezească întronarea anti-christului peste tot pe unde Eu am lucrat și Mi-am lăsat urmele spre mărturie împotriva celor ce se folosesc de numele lui Dumnezeu pentru slava lor cea omenească.** Iată, Eu după două mii de ani sunt bun pentru omul vremii de azi numai pentru slava lui, dar nu și pentru a Mea. Eu nu Mă bucur de așa sărbători, și Mă bucur de sărbătoarea venirii Mele la cei ce Mă iubesc cu viața lor cea sfântă, și petrec cu ei și Mă bucur. Acum îngerul Meu stă gata să sufle în lumina bucuriilor oamenilor mari de pe pământ, care-și fac nume între oameni mărindu-se cu slavă omenească, cu slavă care trece ca iarba.

Iată minciuna. Ea se întinde de la margini la margini. Iat-o: **«Femeie care șade pe fiară roșie, plină cu nume de hulă, având șapte capete și zece coarne, cu cupa plină de urâciunile și de pângărelile desfrânării ei, iar pe frunte are scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urâciunilor pământului, beată de sângele sfinților și al martorilor Mei. Și se va sui din adânc și va merge spre pieire, căci toate sfârșitu-s-au»,** și așa este scris. Glasul îngerului Meu a strigat mereu și a zis: ***«Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei».*** Păcatele ei au ajuns până la cer, și îi vom da înapoi precum ne-a dat ea, îi vom măsura îndoit. În cupa în care ne-a turnat ea îi vom turna de două ori. Ea este împărăteasă, iar Eu sunt Judecătorul ei. Împărații pământului care au făcut voia ei se vor bate în piept și vor zice: „Vai!", iar cerul se va veseli, și sfinții și apostolii și proorocii vor vedea dreptatea Mea de partea lor, precum este scris în Scripturi. Amin.

S-au strâns oamenii mari ai pământului ca să facă sărbătoare pentru nașterea Mea în Betleem, dar după două mii de ani de la nașterea Mea între oameni, iată, Eu vin iar, și nu găsesc om sfânt pe pământ, om care să Mă sărbătorească pe Mine, Cel Sfânt. De aceea M-am ascuns și lucrez tainic și Îmi pregătesc venirea Mea cea cu slavă pe pământ împotriva minciunii care vrea să se facă hristos pentru om, hristos mincinos, care înșeală cu venirea lui pe toți, mari și mici, bogați și săraci, robi și slobozi, împărați și ostași, botezați și nebotezați, căci minciuna e minciună, ca și omul. Eu însă sun din cuvânt, ca să se audă venirea Mea, și iată-i pe toți, că se ascund în peșteri și în stânci de teama venirii Mele, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea.

… Mă nasc cuvânt în ieslea Mea din mijlocul României, țara strălucirii, locul întoarcerii Mele după două mii de ani, locul nașterii din nou a lumii. Îmi voi înnoi toată facerea, și pe om, căci am zis: ***«Noi le fac pe toate».*** Amin. Toți cei mari sunt prinși în cursa măririi lor, și nimeni nu este cu mărirea Mea, cu mărirea sfinților Mei, dar cel ce nu este sfânt nu va mai fi. Amin. Fac totul nou, ca la începutul facerii. Suflarea gurii Mele naște ca la început, căci scris este despre Mine: ***«El a zis, și s-a făcut».*** Amin. Lucrez tainic, ca și acum două mii de ani. Am dat pe Fecioară spre logodire ca să fie ocrotită de moarte, căci în Israel, cel desfrânat trebuia omorât cu pietre. Cine ar fi fost să înțeleagă taina nașterii Mele din Fecioară? Nici azi nu înțelege nimeni, căci dacă ar înțelege s-ar înfricoșa pentru nașterea Mea din Fecioara căreia nu i s-a stricat fecioria prin naștere.

Merge omul la biserică și cântă zicând: „Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!“, dar nu se înfioară omul de această taină, și stă liniștit în păcatele lui, dar el este judecat de nașterea Mea din Fecioară și din Maică pururea Fecioară. Eu am venit din cer pe pământ ca să-l iert pe om și să-l înviez pentru cer, dar omul nu se pocăiește. O, cel ce nu mai face nici un păcat, acela este cel ce s-a pocăit de păcate înviind prin unirea lui cu Mine, făcându-se un trup cu Mine. Altfel nu se pocăiește omul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2000

***

… **Două mii de ani am tăcut ca în mormânt, iar a treia mie de ani este învierea, iar Eu sunt începătura învierii, precum este scris despre Mine și despre înviere în Scripturi. Două mii de ani sunt ca cele două zile în care Eu am stat ascuns în mormânt, iar a treia mie de ani este ca ziua a treia în care Eu am înviat și M-am arătat ucenicilor Mei. Aceasta este taina vorbirii Mele lungi și fără de capăt,** căci Eu, Domnul, am suflat și am cuvântat peste pământ, și cuvântul Meu a înviat și dă viață celor din morminte, căci scrie în cuvântul Meu cel de acum două mii de ani: ***«Vine ceasul când morții din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, iar cei ce vor auzi vor învia»***. (*Vezi selecția tematică: „Morţii aud glasul Meu”, - și pe jumpshare; authorstream; my.edocr; joomag; archive; Scribd; Google Drive; pubhtml5, n.r.*) Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu din zilele acestea, iar cei ce îl aud înviază pentru nestricăciune și se îmbracă în nemurire pentru întâmpinarea Mea, căci vin cu nunta cea din cer pe pământ, cu taina cea adevărată a nunții, taina pe care omul pe pământ a închis-o sub păcat atâtea mii de ani numind-o taină și asemănând-o cu adevărata taină a nunții. Nunta este mântuirea care se plătește cu viața, și altceva nu înseamnă nuntă. (*Vezi selecția tematică: „Nunta Mielului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

… Eu sunt Cel ce am spus celor ce Mă urmează în lume: ***«Ieșiți din lume și nu vă atingeți de ce este necurat, ca Eu să vă primesc pe voi și să iau de la voi și să fim Tată și fii».*** Și tot Eu le-am spus: ***«Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia venirii Mele și botezați pe cei ce ies din lume ca să creadă Mie»***. Și tot Eu am spus***: «Voi nu sunteți din lume, și de aceea lumea vă urăște pe voi».*** Apostolul Pavel umbla ca Mine, și tot era cu grijă să nu se smintească cineva întru el, în care vreme se făcea tuturor asemenea, ca să mai tragă dintre ei la Mine și la Tatăl, iar cel ce se boteza atunci se vedea că se botează, căci botezul se adeverea că este, prin lucrarea Duhului Sfânt, Care Se făcea râu din gura celui botezat, spre lucrarea de zidire a bisericii Mele cea vie. Dacă botezul nu-și găsește în om roadele lui, atunci omul este altceva, nu este creştin, nu este încreștinat și nu are semnul botezului peste el, și semnul supunerii, care-l arată pe cel botezat. Omul însă e semeț și zice că Mă are pe Mine și că Eu îl iubesc, și el nu are nici măcar semnul supunerii peste el. Tot omul umblă cu capul descoperit păcătos fiind și fără stăpân, iar femeile, spre batjocura Mea, se împotrivesc prin semeție, umblând descoperite înaintea oamenilor și înaintea îngerilor și înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și gonind din preajma lor pe îngeri și pe sfinți și pe strămoși, iar omul e semeț și zice că Mă are pe Mine și că Eu îl iubesc așa cum este el, și se scoală omul și zice: „Cum de vorbește așa de mult Dumnezeu?“. Iar Eu vorbesc mult și îi răspund omului prin vorbire multă, că mult s-a depărtat omul de cele ce Eu i-am cerut să facă, și să-Mi fie Mie biserică omul. Și iată, umblă omul să caute biserica, și ea nu este pe nici o cale. **Umblă să caute împărăția Mea, împărăția păcii,** și ea nu este pe nicăieri și nu se găsește nici prin școli, nici pe drumuri bătute lung, nici peste oceane, nici prin văzduh; pe nicăieri nu se zărește ea, iar cei ce o au pe ea nu mai umblă, nu mai caută, căci **ea este înăuntrul lor,** și pentru ea ei nu mai bat cale după cale, cum fac cei înțelepți care mereu învățând nu au nici un bob.

Două mii de ani am tăcut, iar acum iarăși grăiesc, căci vine învierea, cea de a treia mie de ani, cea de a treia zi, când Eu Mă fac cuvânt de înviere, cuvânt lung și fără capăt precum veșnicia. Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu care umple pământul în zilele acestea. Omul a dărâmat templul Meu în cele două zile, în cele două mii de ani, iar a treia zi, a treia mie de ani Eu, Domnul, îl zidesc din nou și Mă fac Împărat peste toată făptura care va mai fi.

… **Eu sunt, și ziua învierii este cu Mine, iar din gura Mea iese cuvântul vieții. Am stat două zile în mormânt, iar a treia zi am înviat și am așezat împărăția Mea. Și am stat două mii de ani așteptând, iar a treia mie de ani este ziua Domnului**. Amin, amin, amin. (*Vezi selecția tematică: „Împărăția de o mie de ani”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd; joomag; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Antonie cel mare, din 30-01-2000

***

Nimic nu înseamnă Ierusalim, nimic decât veacul Domnului. O, fiilor care dați cuvântul Meu oamenilor! Fiți veacul Domnului, fiilor, căci cu voi e veacul Domnului întru sărbătoare de nou Ierusalim. Vă mângâi din cer, ca să știți și să înțelegeți că Ierusalimul este nădejdea Domnului, numele mângâierii Mele, veacul veșniciei pentru Ierusalim. Vin mereu, mereu izvor de cuvânt peste voi, iar voi să-l împărțiți în toate laturile, ca să crească pomul vieții pe pământ, căci este scris în Scripturi de izvorul care curge din Mine: ***«râul vieții, care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, prin mijlocul cetății; iar pe cele două maluri ale râului crește pomul vieții, făcând douăsprezece feluri de roade, în fiecare lună dându-și rodul, iar frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor».*** Amin. Să nu vă săturați de rodul acesta, că iată cum scrie în Scripturi: în fiecare lună trebuie să rodească pentru tămăduirea neamurilor. Amin. Cu voi e veacul Domnului, care trebuie să dea rod peste pământ, și să cadă Babilonul în fața rodului Meu cu voi. **Babilonul e împărăția lumii, iar Ierusalimul este împărăția lui Dumnezeu**, **și tot omul să se înfricoșeze de adevărul acesta, că vine raiul pe pământ,** vine cu dreptatea Mea pentru cei drepți, și toate durerile se sfârșesc cu bucurii. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 12-03-2000

***

O, vino, omule, să te sui la cer și să cobori în tine apoi, și să te uiți peste tine. De prea multă vreme faci tu cu tine ce vrei tu, omule ușuratic, iar menirea ta este alta, și este din cer, și tu nu mai știi glasul cerului peste tine. Iată glasul Meu, care grăiește din Mine peste tine. Așa grăiam și cu Adam, dar el s-a ascuns și a uitat taina inimii omului, așa cum tu ai uitat taina inimii tale, omule despărțit de taina vieții veșnice. Voiesc să te oprești și să asculți vorbirea Mea cu tine. **Vin zilele veșniciei pe pământ, și Eu ies în calea ta și îți țin calea cu zilele veșniciei, ca să Mă vezi și să Mă mărturisești Dumnezeu al tău, și apoi Eu să-ți deschid ochii, așa cum am deschis ochii ucenicilor Mei care au văzut slava Mea de pe munte, fața Mea cerească, fața Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh în om.**

Vino, omule, vino să-Mi vezi fața! Vino la Mine ca să vezi! Eu Mă aplec până la tine ca să-ți vindec ochii și să vezi. Eu cobor din cer și îți țin calea, căci sunt Cel ce este. Așa i-am spus lui Moise pe muntele slavei Mele; i-am spus***: «Eu sunt Cel ce sunt».*** Așa îți spun și ție, omule

care te apropii de muntele slavei Mele, de locul în care Eu, Domnul, grăiesc cu omul ca să se audă grăirea Mea peste pământ. Deschide Scriptura, omule, ca să auzi grăirea Mea din ea; și deschide urechea, omule, ca să auzi grăirea Mea de azi peste grădina Mea cea plină de miresmele cuvântului Meu care vine la tine ca să te învețe taina inimii. **Inima ta este casa Mea, nu este a ta. Eu de aceea am pus-o în tine, omule,** dar tu nu știi taina ei. Eu de aceea te chem să asculți grăirea Mea cu tine, te chem să te învăț, și să lucrezi tu după învățătura lui Dumnezeu, Care te cheamă la împărăția Sa. **Te chem să te învăț că inima ta este casa Mea, casa lui Dumnezeu în om.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2000

***

Taina cerului pe pământ este omul sfânt. Fugi, omule, de cele ce nu sunt, și vino la Mine ca să fii, și vino și deschide-te ca să intru și ca să intri, și să fie mare duh de sărbătoare între Mine și tine, și să fie ziua ta de sărbătoare și să te pomenesc Eu în ea împreună cu sfinții și cu îngerii pe pământ și în cer. Iată, taina cerului pe pământ se face izvor și curge în cele patru laturi ale pământului și cheamă la împărăția cerurilor pe toți cei care vor să se înnoiască. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din 26-08-2000

***

O, aud minți fără de pricepere, inimi răzvrătite împotriva venirii Mele cuvânt pe pământ, împotriva cărții venirii Mele, carte pe care o scriu Eu cu voi, căci venirea Mea este cuvântul, **iar numele Meu acesta este: Cuvântul lui Dumnezeu.** Dar n-am făcut Eu lumea cu cuvântul? N-am scris Eu Scripturile Mele cu cuvântul? Și dacă Eu sunt Cuvântul, să tac? Să nu mai vorbesc? Să nu mai vin? Aud pe oameni fără de credință și fără de pricepere răzvrătindu-se împotriva cărții Mele din zilele acestea. Ei zic: „**Ce ne trebuie nouă altă Scriptură în afară de cea pe care o avem? Nu mai trebuie adăugată alta**“. Iată, așa zic cei răzvrătiți împotriva venirii Mele la voi, așa zic cei ce zic că stau peste ale Mele. Dar Eu am zis că cei puși de Mine peste ale Mele sunt cei sfinți, nu sunt cei păcătoși. Eu nu Mă bizui pe cei păcătoși pentru cele ce sunt ale Mele, și de aceea am zis pentru cei ce vor cu Mine: fiți credincioși, le-am zis, fiți ochi și urechi pentru cele din cer, care vin acum peste voi ca să vă înțelepțească auzul și văzul, căci cei mari de pe pământ vă țin departe de venirea Mea, dar voi veniți, veniți aproape, căci iată-Mă ca să-l învăț pe tot omul taina venirii Mele după două mii de ani.

Le spun și celor ce sunt împotriva cărții Mele de azi, cu care pregătesc omul pentru venirea Mea, **și le spun așa: dacă vă este de ajuns Scriptura care este, de ce nu împliniți ce scrie în ea? De ce nu vă uitați ce scrie în ea? În ea scrie despre venirea Mea, despre cuvântul Meu cel de azi, cu care vin în grădina aceasta. Am spus atunci prin Evanghelie**: ***«Încă multe am a vă spune, dar acum nu puteți să le purtați, iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va învăța tot adevărul, căci nu va vorbi de la Sine, ci câte va auzi va vorbi, și cele viitoare vesti-vă-va vouă. El Mă va preamări pe Mine, căci din ce este al Meu va lua ca să vă vestească vouă»***. Iată, voi, cei necredincioși cuvântului cărții pe care o aduc Eu în vremea aceasta, nu aveți cuvânt de dezvinovățire pentru necredința voastră, că vă stă înainte cuvântul Scripturilor Mele de atunci. Amin. Răzvrătirea este arma împotriva adevărului cel curat, ca să-l umbrească, dar el iese la lumină și se așează față în față cu omul cel fără de minte. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 28-08-2000

***

Eu de aceea am venit cuvânt pe pământ. Am venit să pregătesc loc pe el, ca să vin apoi și să-i adun în el pe cei aleși ai Mei, pe cei ce se lasă culeși pentru ziua venirii Mele cu sfinții **în slavă văzută.** Am venit să-l pregătesc pe om cu cuvântul Meu, care sfințește și care înnoiește duhul omului și care-Mi face Mie loc cu nașterea Mea în el. Nașterea Mea în om îl smulge pe om din cele pământești și omenești și îl face ceresc pe pământ și îl face sfânt și îl face casă a Mea și îl face scară a Mea ca să vin din cer pe pământ. Nașterea Mea în om este salvarea omului, cu trupul și cu sufletul și cu duhul lui, și omul se face purtător de Dumnezeu între oameni, și se face lumină din cer pe pământ, și se face omul locaș al venirii Mele cu sfinții, împărăție a cerurilor în mijlocul oamenilor. **Nașterea Mea în om este împărăția cerurilor înăuntrul omului**, precum Eu am zis acum două mii de ani despre taina aceasta. Veni-va vremea și a și venit, și se va vedea această taină; dar ea se vede bine, și omul de pe pământ are ochi și nu vede.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2001

***

Copilași de la iesle, faceți-Mi intrarea la voi. Amin. Cartea Mea cu voi e mângâierea Mea peste voi, e cuvântul puterii Mele peste toate neputințele voastre. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*) Am zis prin prooroci: ***«Eu dau tărie celui obosit, și celui slab îi dau putere mare». Am zis: «Cei ce nădăjduiesc în Mine, voi întări puterea lor, le vor crește aripi ca ale vulturului, vor alerga și nu-și vor slăbi puterea, vor merge și nu vor obosi».*** Amin.

Fiilor copii, nădăjduiți în cuvintele Mele și dați-vă putere unul altuia și aveți grijă de voi, fiilor. Nu numai Eu să am. Și voi să aveți, că Eu am nevoie de voi ca să hrănesc cu Duhul Meu Cel Sfânt pe omul de pe pământ de care se lipește șoapta Duhului Sfânt, că voiesc să nu mai stea nepăsător omul pentru păcatul său, și voiesc să se scoale și să strige după iertare ca să-l văd că se îngrijește de suflet, și apoi să-l îngrijesc și Eu pe om. **Eu voiesc să aduc pe pământ veșnicia, dar mai întâi trebuie să-l fac pe om să lepede tot răul din el, ca să nu pățesc iar cum am pățit cu Israel, care păcătuia în omul cel dinăuntru. Îi făcusem nestricăcioase și haina și hrana, dar el Mă dărâma dinăuntrul lui, din omul cel dinăuntru.** O, de ce, oare, n-a vrut să se facă nestricăcios și el ca să-l fi avut pe veci popor?

Iată, fiilor copii, e greu omul la minte. Greu mai înțelege omul taina împărăției cerurilor. **Eu i-am spus omului că împărăția cerurilor nu este pe văzute, nu vine în chip văzut. Dacă ea nu împărățește în om, nu poate omul s-o vadă și s-o pipăie altfel.** Toate cele cerești nu se fac văzute, dar se fac, și sunt, și se fac.

Voiesc să am popor sfânt, și să se hrănească unul pe altul cu sfințenie fiul poporului Meu, și să fie sănătos poporul Meu, că scris este în profeți: ***«Cei ce locuiesc în Sion nu vor zice „Sunt bolnav“, căci poporul acesta va dobândi iertarea păcatelor, și veselia cea veșnică va încununa capul lor, iar lauda și bucuria îi vor ajunge pe ei, și vor fugi de la ei durerea, întristarea și suspinarea».***

Vă hrănesc cu nădejde, fiilor copii. Dați poporului putere de la Mine, dați Duh Sfânt Ierusalimului, căci **Ierusalim înseamnă fii și fiice sub mângâierea Duhului Sfânt**. E calea grea, dar Eu sunt sub greu cu voi. Duhul rău are supărare mare pe voi, dar fiți atenți și aveți grijă de voi, ca să vă am cale a cuvântului Meu peste oameni. Cuvântul Meu liniștește zbuciumul Meu din om și îl călăuzește pe om la vreme de greu, dar vreau să-l fac pe om să nu mai păcătuiască în omul cel dinăuntru, și să fie el cel ce Mă iubește, să fie curat cu trupul, și cu sufletul nespurcat de cele din afară, că **Eu am venit cu împărăția cerurilor ca s-o ia omul înăuntrul său și s-o verse în lături.** Amin.

Mare înțelepciune îi trebuie omului care caută să împlinească în el împărăția cerurilor. El nu trebuie să înceapă cu cele din afara lui, ci cu cele dinăuntrul lui, ca să poată apoi avea pe deasupra acestora pe cele de slujire a vieții cea de toate zilele. O, nu am povățuitori pe pământ ca să-i povățuiască pe oameni. Am lipsă de om cu înțelepciune pentru împărăția cerurilor, care este sfințenia și iubirea de Dumnezeu și viața lui Dumnezeu înăuntrul omului. Eu am atâta de lucru la zidirea împărăției cerurilor, și nu este om descurcat de sinele lui și de cele legate de el, căci omul este rob pentru cele ce și-a dobândit în viață. Mulți vor da să alerge după această fericire în care Eu v-am așezat pe voi, dar vor fi pândiți și vor fi vânați ca să nu fugă. Eu am spus prin cartea Mea cu voi că vine o vânătoare de creștini, și, iat-o, fiilor. Creștini cu dor de cer și de fericire dacă dau să vină după cuvântul Meu, sunt opriți de păstorii lor, sunt amenințați, sunt vânați înapoi, așa cum s-a întâmplat cu mulți care au venit până la Mine, și apoi s-au întors de unde au venit. Dar cine este creștin după adevăr, aceluia Eu îi pun calea sub picioare, și el umblă pe ea, și nimeni nu mai poate să-l smulgă de pe ea, căci cei de pe ea nu smulg pe nimeni spre înapoi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 18-03-2001

***

Împărăția Mea nu vine în chip văzut, așa cum își închipuie omul neștiutor. Ea se încuibează înăuntrul omului, și omul o află înăuntrul său și ia din ea bucurându-se, și nu știe de unde-i vine bucuria. Bucuria nu vine din cer. Ea vine dinăuntrul inimii care are în ea împărăția cerurilor. Bucuria este împărăția cerurilor care se bucură în om, iar altă bucurie a inimii omului este deșertăciune care se sfârșește.

O, cum de nu vrea omul să cunoască și să guste din bucuria împărăției cerurilor și să rămână apoi în ea? O, cum să-l fac pe om să cunoască această taină a Mea în om: împărăția cerurilor?

Dar ce este împărăția cerurilor? **Iată, ea este omul cel dinăuntru, omul care se lasă făcut după chipul și asemănarea Mea ca să fie apoi, precum Eu sunt**. Ea este omul care se desăvârșește desăvârșind ființa Mea în el. Ea este raiul în care Eu stau cu omul cuvântându-ne unul altuia cele veșnice, cele ce sunt. Iată împărăția cerurilor. **Ea este voia Mea cu totul în om, precum în cer așa și pe pământ**. Ea este locul odihnei Mele, în care omul face mereu curat pentru Mine, pentru statul Meu în el, pentru sărbătoarea Mea cea veșnică cu omul.

Iată împărăția cerurilor! Ea este voia Mea cu totul în om, precum în cer așa și pe pământ. Amin. Dragostea este cea care îl zidește pe omul cel dinăuntru. Ea are în ea pe toți pomii din rai din care trebuie să mănânce omul și să fie omul. Atunci, acestea trei rămân: credința, nădejdea și dragostea. Dar mai mare între ele este ea, dragostea, dragostea Mea în om, dragostea Mea

care așteaptă înăuntrul omului ca să zidească în el împărăția nestricăciunii, taina învierii omului. Amin.

Îți trebuie dragoste, omule pribeag, omule uituc. Proorocirea și darul limbilor și știința se vor sfârși curând, căci sunt frânturi, și vine ce este desăvârșit, și rămâne, și atunci vei cunoaște pe deplin. **Când tu vei fi cunoscut pe deplin, atunci vei cunoaște pe deplin, căci toate vor pieri, și acestea trei rămân: credința, nădejdea și dragostea. Dar mai mare între ele este dragostea. Amin, amin, amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta din 22-03-2001

***

Aștept să Mă iubească omul din toată ființa lui, că Eu așa i-am dat lui poruncă și i-am zis: ***«Să iubești, omule, pe Dumnezeu din toată virtutea ta, din tot sufletul tău, din toată ființa ta».*** Iată, aceasta trebuia să fie pe pământ, și aceasta trebuie să vină pe pământ. Amin. O, fiilor care dați ființă cuvântului Meu în cartea sa de azi! Vom putea, oare, Noi și cu voi să aducem pe pământ împlinirea aceasta peste om? Aceasta este ceea ce trebuie să vină pe pământ. Putea-vom, oare? O, fiilor-copii, încopilăriți pe poporul Meu cu această poruncă împlinită peste el și peste Mine. Amin. Țineți peste el mâna Mea și a voastră, ca să stea el împlinitor pentru aceasta ce am pus Eu peste om prin cuvântul acesta scris cu foc pe piatră și pe inima omului și pe inima Mea. Fericit este cel ce știe să iubească acest cuvânt: iubirea pentru Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, din 06-05-2001

***

O, poporul Meu, când M-am înălțat întru slavă de lângă ucenici, M-am așezat întru cele nevăzute ca să-l ajut pe om să nu rămână în duhul ispitirii de Dumnezeu, dar le-am spus lor: ***«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului».*** Așa le-am spus ucenicilor Mei care dădeau să Mă întrebe despre vremea împărăției lui Israel. Dacă împărăția lui Israel ar fi fost împărăția lui Dumnezeu, nu i-ar mai fi trebuit lui împărăție peste pământ așa cum voia el și așa cum și azi voiește și crede. Eu am spus lor că împărăția Mea nu e din lumea aceasta, dar aceasta nu i-a plăcut lui Israel. Lui i-a plăcut să fie împărat prin Mine, și așa vrea și azi. Numai că împărat nu poate fi decât cel care are împărăția lui Dumnezeu cu cuvântul și cu fapta, împărăția nestricăciunii, împărăția sfințeniei. Aceasta înseamnă împărăție, și numai aceasta. Amin.

Împărăția Mea este cu tine și peste tine, poporul Meu. **Să se uite lumea la tine și peste tine și peste lucrul tău și peste taina pe care o porți tu, și să vadă și să înțeleagă tot omul ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu, împărăția lui Israel. Împărăția ta este în Mine, nu este în lumea aceasta, poporul Meu.** Și **se va dezlipi lumea de împărăția cea stricăcioasă și va veni să ia împărăția nestricăciunii, și în ea omul se va da la facere și va intra în taina nestricăciunii, în taina fericirii cea care se jertfește pentru Dumnezeu**.

Înalță-te, poporul Meu, cu împărăția Mea, de pe pământ și până în cer, căci îngerii și sfinții asta așteaptă, fiule mic. Ei îi așteaptă pe cei mai mici care împart de la Mine împărăția peste toți moștenitorii ei. Cei mici au mult de trudit, au mult de lucrat pentru calea Mea spre om. Cei mici sunt cei ce ostenesc mult pentru cei din cer. Cei mici sunt averea cerului pe pământ, și cu ei Își întinde Mirele ceresc masa de nuntă ca să cineze pe pământ cu sfinții. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului din 24-05-2001

***

O, unde este cheia cunoștinței? Cine a luat-o și unde este? Să dau vina pe diavolul? Așa să fac? Și Eu să fac așa? De ce nu intră omul în împărăția cerurilor? De ce nu intră împărăția cerurilor în om? De ce aceste două locașuri nu sunt una? De ce aceste două lumi nu sunt una precum a fost să fie? O, de ce, oare? Unde este cheia cunoștinței pentru acestea ce întreb Eu?

Dă-Mi cheia, omule! Cheia este la tine. **Dacă tu nu vrei, aceasta este cheia cu care ai încuiat împărăției cerurilor care stă lângă tine ca să intre în tine și ca să intri tu în ea.** Nu vrei. Nu pot da vina pe diavolul atâta timp cât tu nu vrei. Diavolul este rău numai cu cei ce fac voia Mea, dar cu cei ce fac pe placul lui el nu este rău.

Omule, a venit ceasul să Se preaslăvească Fiul Omului. **Și iată-L, Se preaslăvește în cuvânt peste pământ, și Tatăl Îl preaslăvește pe El**. A venit vremea aceea să nu mai păcătuiești. **Mă trimite Tatăl să iau moartea de pe pământ și să aduc pe el suferință peste tot trupul.** Amin. Moartea este păcatul, iar ***«cel ce suferă cu trupul o isprăvește cu păcatul»,*** precum a grăit Scriptura apostolilor Mei.

Să nu plângi după păcat, să nu plângi, omule, după vremea când îți era bine cu păcatul. O, să nu plângi. Dar tu nu vei face ce-ți spun Eu, și vei plânge. Și dacă vei plânge, să plângi cu Mine, omule. Să nu plângi singur, că omul în zadar plânge singur. Să cauți la Mine cu plânsul tău și să-Mi ceri să te iert. Și dacă vei ști cum să-Mi ceri, Eu îți voi spune că te-am iertat în clipa când ți-am dat viața Mea ca să te răscumpăr. Eu îți voi spune să Mă ierți tu că te-am luat din păcate și să uiți supărarea dintre Mine și tine, și apoi să ne împăcăm și să-I dăm Tatălui actul împăcării dintre Mine și tine, că mare și de nepătruns a fost și este taina iubirii dintre Mine și om, iar cheia aceasta a fost dată la nepăsare și n-a mai stat în ușă ca să pot Eu intra la om și ca să poată omul intra la Mine. **Și iată ce am făcut. Am făcut o împărăție nouă. Ea este cheia cu care Eu descui veacul cel nou, veacul ce va să fie.** Mi-e mică împărăția cea nouă, dar e mare cât cerul, după har. Ea este cheia. Cu ea am descuiat venirii Mele. Cu ea Mi-am așternut pe pământ nunta Mea, nunta pe care Mi-a ținut-o Tatăl în palme pentru acum când M-a trimis să-i adun pe nuntași, și nunta aceasta nu va avea sfârșit. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua a doua din 26-08-2001

***

O, copii mari și mici, sunt și mai micuți între voi, copii ai poporului Meu. Amin, amin zic vouă: să știe toți ce este iubirea și ce face ea. Ea când iese din om nu iubește pentru sine, ci se dă, și aceea este ea și bucuria ei. Cel ce are pace, acela are iubirea. Eu mereu le spuneam ***«Pace vouă!»*** când eram cu ucenicii pe pământ cu trupul. Nici vouă nu vă spun altfel, căci pacea este iubirea care se odihnește în cel ce Mă iubește și în cel ce iubește pentru Mine și nu pentru sine. Amin. Nu pentru voi să vă iubiți unii pe alții, ci pentru Mine. Amin. Nu pentru tine să-l iubești pe fratele tău, ci pentru el și pentru Mine. Amin. **Iar când veți înțelege bine aceasta, atunci va fi împărăția cerurilor în chip văzut peste pământ, iar Eu, Domnul, voi spune multora din mijlocul vostru***:* ***«Pace vouă!»*** le voi spune lor, iar ei vor lua din frumusețea copilului sfânt, pe care o pun Eu mereu, mereu în voi, și se vor face lumină din lumină, cer nou și pământ nou pentru viața ce va să fie în taina veacului cel nou, taină ascunsă și păstrată pentru fiii cei veșnici. Amin.

O, pe pământ este tot lucrul Meu cel de la Tatăl dat să-l împlinesc, și îl împlinesc ca Tatăl, dar Eu n-am cui să-i spun pe pământ că nu fac voia omului și că fac voia Tatălui. Dar acum cu voi Îmi fac lucrarea Mea cea de la sfârșit de timp și, iată, grăiesc cu omul așa cum am grăit la început și îi arăt lui că Eu nu fac voia Mea, ci fac voia Celui ce M-a trimis. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului, din 21-09-2001

***

O, poporul Meu, tot ce e mai greu e mai frumos, fiule, e mai adevărat, e mai merituos, poporul Meu. Tu să nu fugi de greu, că Domnul este cu tine. Eu numai sub greu am stat, iar ura de la om Mă îndemna numai la plânsul Meu cel pentru el, și ceream de la Tatăl duh nou pentru om, facere nouă. Dar pentru asta a trebuit să mor pentru fiecare om, și apoi să-i dau lui față din fața Mea, viață din viața Mea.

Fața ta, poporul Meu, să fie chipul Meu cel înviat din răstignire. Ți-am spus să te așezi la oglindă și să te gătești frumos, că-ți trebuie gătire aleasă. Ai auzit, poporul Meu? Ți-am spus că tu ești Evanghelia Mea cea de azi. Ai auzit, poporul Meu? Iată, iar îți spun aceasta, și așa îți spun**: când fața Mea va fi pe fața ta pe deplin, atunci va veni sfârșitul și începutul, și toate se vor naște din nou, din chipul tău cel nou**, că Eu pentru asta te-am ales, poporul Meu. Atunci Eu voi rosti din gura ta facerea cea din nou a toate câte au fost la început, și voi face prin tine cuvânt de facere, și totul va veni spre înnoire, și apoi voi zice: ***«Făcutu-s-a!»***. Amin. Prin chipul tău cel nou voi zice: ***«Făcutu-s-a!».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2001

***

Acum, după două mii de ani, când Eu am despărțit veacul cel pământesc de veacul cel ceresc și l-am trecut în veacul cel nou cu piciorul lui pe poporul cuvântului Meu, acum, la masa împărăției Mele cu el, stau cu sfinții și vă dau glas vouă, o, ucenici iubiți, că vă sărbătoresc îngerii și sfinții ziua voastră de **sobor în duh de biserică**, cei din cer cu cei de pe pământ la masa Duhului Sfânt, Care Se îmblânzește la credința celor credincioși ca să fie purtat ca la sfârșit de timp, căci acum, la sfârșit de timp, Eu am avut credință de la cei ce sunt poporul Meu, și cu această credință am despărțit veacurile, cel ceresc de cel pământesc, pe omul cel ceresc de omul cel pământesc, și stau la masă de Duh Sfânt cu cei ce sunt acum poporul Meu, poporul veacului cel ceresc pe pământ, căci Eu pe pământ Îmi am lucrarea, și cu cerul lucrez pe pământ.

… Se poartă Duhul Meu pe deasupra ta așa cum Se purta pe deasupra apelor când am făcut cerul și pământul, poporul Meu. Atunci grăiam Eu și cu Tatăl, iar martori Ne erau îngerii. Acum Eu și cu Tatăl grăim cu tine, iar martori Ne sunt sfinții și îngerii și oamenii, cerul și pământul care așteaptă nașterea din nou, înnoirea, poporul Meu. Duhul Domnului Se poartă pe deasupra ta și desparte cu tine apele de ape, lumina de întuneric, pe cei buni de cei răi, adevărul de minciună, și pe această tărie am numit-o cer nou. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul din 20-01-2002

***

Sunt Domnul, fiilor, și nu pot fără voi, și vreau să pot mult de tot prin voi. Vreau să trăiesc în voi și între voi ca nicăieri pe pământ. Seninul Duhului Sfânt e tot ce-Mi doresc mai mult între voi, căci Dumnezeu este mereu astăzi, iar altfel nu este. Mereu proaspăt vreau să vă fiu, mereu

cald, mereu astăzi, că dacă în toiul frigului faci foc într-o casă, nu poţi să te încălzeşti cu focul cel de ieri. Focul trebuie să fie mereu astăzi, iar Domnul, tot la fel. Amin, amin, amin.

Vă îmbiu spre seninul Duhului Sfânt, și cu acest senin să vă mângâiați și să-L faceți pe Dumnezeu peste voi mereu, mereu, că Eu am spus că fără Mine nu puteți nimic, fiilor. Tot ce poate omul fără Mine este nimic, iar tot ce poate cu Mine este tot ce se cheamă că poate omul după adevăr. Amin.

Iubirea de sine cu greu îl părăsește pe cel ce dă să vină să ia viață din viața Mea. Cel ce vine, trebuie să ia viața Mea, că dacă ia din ea numai cât vrea el, acela Îmi face dureri pe trup și pe duh, că e greu de tot, fiilor, să înțeleagă omul drumul lui spre lucrarea cuvântului Meu și spre propășirea lui cu Mine atunci când el se oprește și pentru sine. Mai degrabă știu ce vor cei ce pleacă de la Mine la lume, dar cei ce dau să vină de la lume la Mine, mai puţin ştiu ce vor ei. Fiul risipitor de Dumnezeu a știut ce a vrut atunci când s-a desprins de tatăl său și de fratele său, și fiindcă și-a cunoscut pe deplin risipirea după ce a gustat-o din plin, a știut apoi să vrea să se întoarcă la tatăl cu aplecare, ca să fie iar primit ca un argat și nu ca un fiu. Rang de fiu n-a mai dorit, fiindcă era cu duh umilit la întoarcere. Dar cel ce vine azi la Mine din lume nu știe ce vrea, nu știe să vrea. Eu pe cel ce vine la Mine nu-l scot afară dacă el intră, dar dacă nu știe cum să vină, Eu nu pot să-Mi fac din el veșmânt, Eu nu-l pot băga sub veșmântul Meu pe cel ce vine ca el la Mine.

În fel și chip Mă lupt să am grijă de voi ca să fiți popor adevărat și așa să rămâneți, căci cu petec vechi pe haină nouă nimeni nu este adevărat, iar cu petec nou pe haină veche nu se poate să încercăm, căci Duhul Sfânt e Duhul Sfânt, fiilor, și El este călăuza cea de peste voi, călăuza sfin-ților, măi copii. Nimic mai mult nu-Mi doresc decât seninul Duhului Sfânt între voi și peste voi. Mereu cald vreau să vă fiu, mereu astăzi, căci duhul lumii nu se depărtează de nimic mai mult ca de seninul Duhului Sfânt din voi. Duhul Sfânt când este, El lucrează și limpezește și împarte și desparte și zidește și Îl face pe Dumnezeu și pe cei asemenea Lui.

O, ce frumoasă este dreptatea în pământul celor sfinți! Mai frumoasă ca pacea este ea, fiilor. Pacea este bună acolo unde Domnul este în toate și de toate, dar acolo unde vrea și omul, acolo e bună dreptatea lui Dumnezeu, fiilor. O, cine poate să cunoască această taină? Cine o iubește pe ea între fiii oamenilor? Pe ea o iubesc numai fiii lui Dumnezeu, iar ei sunt cei pe care Tatăl îi cunoaște și îi numește pe ei fii. Amin.

O, poporul Meu iubit, știi tu care este cea mai scumpă dreptate înaintea Mea? Cea mai mare dreptate este dragostea și bunurile ei, și nimeni nu o are pe ea decât cel cu duh umilit, poporul Meu. Duhul umilit, numai acesta găsește dreptate pentru el înaintea Mea, căci acest duh nu caută pentru sine, nu caută petec nou pe haină veche, fiindcă duhul umilit înnoiește omul din creștet până-n tălpi, așa cum duhul omenesc îl ține pe om cu totul în cele vechi ale lui. Nimeni nu este mai frumos ca omul cel umilit, ca omul care gustă și cunoaște apoi această taină. Mi-e milă de voi când văd cum se apropie de voi om care nu cunoaște taina aceasta a duhului umilit, dar Eu vă sunt pază fără somn înăuntru și afară și vă port de grijă cu multă mângâiere și vă fac creștere mereu astăzi, că nu mai e nimeni pe pământ care să știe ca voi taina împărăției cerurilor, și ca s-o aibă pe ea.

O, ce dulce este la Mine cel ce iubește împărăția cerurilor! Ce dulce, poporul Meu! Cel ce stă cu împărăția cerurilor, trebuie s-o iubească pe ea, nu numai să stea cu ea, căci dacă n-o iubește,

se dovedește la cea mai mică încercare, și nu este frumos să fie așa. Este scris: ***«Pe cel ce vine la Mine Eu nu-l dau afară»***, iar pomenirea cea bisericească de azi a pildei fiului risipitor este pentru învățat taina împărăției cerurilor, poporul Meu. Eu la tot omul i-am spus să se întoarcă la Tatăl, dar fiilor Tatălui nu le-am mai spus aceasta. Dar am slobozit din gura Mea pilda cea astăzi pomenită în sărbătoare de biserică și i-am spus fiului împărăției: ***«Fiule, toate ale Mele ale tale sunt, iar tu întotdeauna ești cu Mine. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, că fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat»***.

Când fiul cel care a rămas sub porunca tatălui a auzit cântece și jocuri întorcându-se de la țarină, a aflat de la slugi că s-a întors fratele său și că tatăl său a junghiat vițelul cel îngrășat pentru că l-a primit sănătos. Și atunci fiul s-a mâniat, s-a supărat și nu voia să intre. Și ieșind tatăl său, îl ruga.

Iată, cel ce stă cu împărăția cerurilor dacă nu știe pentru ce stă și ce face ea din om și ce are omul de lucrat întru totul pentru ea, acel om se dovedește că nu știe ce vrea, că nu știe ce lucrează. Rău e să nu știe un așa om taina Duhului Sfânt, Care lucrează prin fiii Tatălui ceresc. **Una e să stai cu împărăția, și alta e să știi de ce stai.** Eu am fost Fiul Tatălui împărăției cerurilor și Mi-am dat viața pentru cei pierduți, și aceasta este ceea ce trebuie să știe să facă un fiu adevărat al Tatălui împărăției. Iar unul care nu știe această lucrare a fiilor împărăției se află lucrând ca și fiul cel din pilda pomenită azi, căci el așa i-a zis tatălui: ***«Eu de atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta, și mie nu mi-ai dat niciodată un ied ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai junghiat pentru el vițelul cel mai gras»***. Tatăl însă a grăit cu dreptate și a zis: ***«Fiule, tu totdeauna ești cu mine, și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne bucurăm și să ne veselim, că fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat»***. Amin.

O, poporul Meu, cine înțelege ce am voit Eu să-l învăț pe om prin această pildă? Cea mai scumpă dreptate este dragostea cea plină de umilință a celui ce bate la ușa împărăției ca să fie primit ca un argat după ce a fost fiu și și-a cheltuit cinstea de fiu; că iată, fiul împărăției nu poate cunoaște această dreptate scumpă, și se semețește când este încercat, și dă să se mânie pe Tatăl și să rămână afară din cămara dreptății. Dar azi vin iar din cer ca să-l învăț pe tot omul să înțeleagă tot ce am grăit Eu atunci, și să se umilească omul, și să fie ca Mine apoi, că Eu sunt cu duh umilit. Amin.

Ce frumoasă a fost umilința fiului pierdut în rele, și care a venit apoi la tatăl său ca să-l roage să-l ia pe el de argat! Un așa om știe să-l iubească apoi pe tatăl, știe să-l prețuiască și să-l asculte cu iubire și să aibă încredere în tatăl. Ce folos că fiul cel ce-i slujea tatălui necălcând porunca lui, ce folos că după toate acestea s-a mâniat și s-a supărat pentru dreptatea pe care tatăl a făcut-o celui umilit? Nimeni nu este mai frumos ca cel ce a gustat și cunoaște această taină a fiilor împărăției, taina duhului umilit, care le face dreptate celor ce se umilesc pentru împărăția cerurilor. **Duhul umilit însă, nu mai are nimic din om, ci are numai din Mine**, și aceasta să vă fie vouă de dreptate înaintea Mea pentru om, iar altfel să nu lucrăm, fiilor, că greu se mai pleacă omul spre duh umilit. Omul nu vine când se întoarce la Mine, nu vine cu duh umilit așa cum a venit fiul cel risipitor la tatăl ca să-l facă tatăl ca pe un argat al său, ca pe un iertat al său. Omul vine cu ale sale, fiilor, dacă vine; și apoi dacă vine, dă să vă strivească pe voi cu ale sale, dar în lucrarea aceasta nu poate să fie ca omul, ci numai ca Dumnezeu. Amin. Eu în fel și chip Mă lupt cu tot cerul să am grijă de voi și de inimile voastre durute de peste tot, și vreau să vă dau seninul Duhului Sfânt,

liniștea care vă ajută să lucrați cu dreptate în numele Meu, și nu cum ar vrea omul care nu a învățat încă taina fiilor împărăției, taina cea arătată mereu, mereu de tot cuvântul Meu cel de peste voi. Vă dau Duh Sfânt pentru duhul umilit cu care voi lucrați întru dreptatea Mea cu toți cei care sunt și cu toți cei care dau să se apropie de această lucrare. Lucrați în sfat ceresc, ca să văd Eu aceasta, și apoi să vă dau învățătură după dreptate, fiindcă este scris: ***«În pământul celor sfinți va dăinui dreptatea și fiii ei»***. Amin.

Eu știu să Mă înțeleg cu voi, și voi știți să vă înțelegeți cu Mine, și aceasta este taina dintre Mine și voi în Duhul Sfânt, și nimic din duhul omului să nu fie în aceasta. E bine din cer, fiilor, nu e bine din om, căci omul la cea mai mică încercare se mânie, se supără și ne face dureri, iar puterea lucrării Mele cu voi este liniștea voastră dacă măcar nimeni nu știe să vă sprijine pentru Mine și nu pentru voi și nu pentru ei. Nu știu cum să vă fiu adăpost mai cu liniște, mai cu senin, că vreau să trăiesc în voi și între voi ca nicăieri pe pământ. Vreau, poporul Meu, să poți tu lucra această taină. Amin. Mereu astăzi să fiu în mijlocul tău, poporul Meu de azi. Te îmbiu mereu spre seninul Duhului Sfânt cu multă trăire, cu multă mângâiere. Te mângâi și te cresc cu duhul cuvântului Meu ca să știi tu să iubești împărăția Mea, și nu numai s-o lucrezi, căci cea mai scumpă dreptate dintre fiii împărăției este dragostea și bunurile ei, și nici un fiu nu o poate avea pe ea decât cel ce gustă durerea, ca apoi să se așeze înaintea Mea cu duhul umilit, și Eu să-i fac dreptate celui ce nu caută pentru sine, ci numai pentru Mine, poporul Meu. Iar Eu și cu Tatăl suntem Tatăl împărăției celor umiliți cu duhul, iar acest duh al lor este cea mai scumpă dreptate înaintea Mea, poporul Meu.

Îmbrățișați-vă unii pe alții cu iubirea Mea din voi, cu duhul cel umilit, care este din Mine și care-Mi naște fii pentru Tatăl ca în cer și nu ca pe pământ. Și tot omul care aude acest cuvânt să știe din el că duhul Meu cel umilit din fii naște fii pentru Tatăl ca în cer și nu ca pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu din duminica fiului risipitor, din 03-03-2002

***

Deschideți-Mi, voi, cei ce stați în porți! Sunt Domnul! Vin iar cu zi de Paști încununată de cuvântul Meu care vă îmbrățișează din nou cu urarea cea pentru învierea Mea: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

Tatăl Savaot Mă strânge la sân și Îmi mângâie trupul cel răstignit și înviat și Îmi spune că se apropie cu multul mângâierea Mea cea deplină. Îmi mângâie Tatăl trupul înrănit de cuie și de spini și de bici și Îmi sărută fața cea pălmuită de iudei și de cei ce M-au răstignit, și Îmi spune așa:

– Te mângâi, tată, Te mângâi, copil durut, că nu e mai mare durerea Ta ca a Mea. Eu sunt în Tine, precum Tu ești în Mine, și ranele Tale Îmi fac durere, dar n-am avut cum să fac altfel ca să-l fac pe om să-i fie milă de Tine și să se întoarcă la Noi omul. Așa cum Tu Te-ai întors din moarte la viață, așa să se întoarcă și omul, și să Ne mângâie omul cu venirea lui înapoi, Fiule mântuitor, și să Te mângâie pe Tine așa cum Te-a mângâiat tâlharul de pe cruce care s-a întors la Dumnezeu văzându-Ți durerea Ta cea pentru om și ranele Tale dumnezeiești. Mai mult ca el nimeni nu Te-a mângâiat când ai murit pentru om. Mai aproape ca el nu Ți-a fost nimeni în vremea când erai cel mai îndurerat cu trupul și cu duhul, Fiul Meu Cel scump. Ai fost plin de milă pentru om și l-ai primit la Tine chiar și când erai pironit pe lemnul crucii, și i-ai promis raiul și i l-ai dat odată cu învierea Ta și i-ai spus: **«Astăzi vei fi cu Mine în rai».**

… O, M-am bucurat cu bucuria Ta în mijlocul lor, că Nouă Ne este tare dor de bucurie, tare dor de om, Fiule scump al Meu. Amin, amin, amin.

– Scump, o, Tată al Meu, că tot ce ai avut Tu, ai dat pentru salvarea omului de la moarte. Tu numai pe Mine Mă aveai, și eram scumpul Tău, și Te-ai voit întru Mine pentru toată salvarea omului și ai suferit în Mine pentru aceasta. Eu am fost tot ce ai avut Tu, tot prețul pe care l-ai dat omului pentru el însuși ca să Ți se aducă Ție omul.

O, fii ai oamenilor, iată de ce am venit Eu de la Tatăl iarăși, după două mii de ani, pe pământ cuvânt. Am venit ca să vă aduceți voi pe voi înșivă Tatălui. Am venit să vă strig și să vă trag pe toți la Tatăl, căci așa le-am spus Eu ucenicilor Mei cât am stat pe pământ. O, faceți-vă ucenici ai Mei, fii ai oamenilor! Vreau să vă dau Tatălui, că El de aceea M-a trimis la voi. Deschi-deți-Mi ca să intru și să vă fac împărăția Mea. Din ușa cortului Meu cel sfânt de pe pământ vă chem și vă aștept să fiți, și să veniți apoi. Am masă caldă de Paști nou. **Apropiați-vă de Domnul, că El stă cu un picior pe mare și cu unul pe pământ, și grăiește și spune că timp nu mai este, fiindcă s-a coborât împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii și va împărăți cu ei în vecii vecilor, după cum este scris să fie așa**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, din 06-05-2002

***

Hai, fiilor! Vă dau putere de trup și de duh. Hai să Mă aștern până să vină zorii zilei în cartea Mea de azi cu voi, că e praznic de înălțare și de vestire a sărbătorii Mele cu voi peste zece zile, fiilor. Am chemat meseni la masa zilelor Mele de nuntă cu voi, și ei vor veni, și vreau să vă fie ușor și nu greu, fiilor. Pun tot cerul de îngeri și de sfinți să vă slujească cu darurile și harurile lor. Vreau să Mă fac Evanghelie a împărăției cerurilor pe pământ cu voi și vreau s-o vestesc până la toate marginile, până peste mări și țări, fiilor. Voi v-ați așezat punte între pământ și cer pentru ca să vin Eu de la Tatăl la oameni, și vă am ca pe norii venirii slavei Mele, căci precum M-am dus lângă Tatăl de lângă ucenici, tot așa și vin acum, fiindcă așa este scris să fac, și au vestit îngerii înălțării Mele aceasta ce fac Eu acum. Așa le-au spus ucenicilor Mei îngerii înălțării Mele: ***«Acest Iisus Care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, precum L-ați văzut mergând la cer».*** Amin.

O, vreau să te învăț mult de tot, poporul Meu. Dacă Eu sunt Învățătorul, nu trebuie să te învăț? Lucrează, Ierusalime, tot ce te învăț Eu. Lucrează cu drag și cu bucurie ca a Mea și nu ca a ta, că tu ești mititel și te bucuri de orice bucurie, și te hrănești ca să poți, fiule. Dar bucuria Mea e durerea pe care nu Mi-o mai astâmpăr până nu voi împlini toată, toată voia Tatălui, Care M-a trimis pe pământ ca să-l trag pe om la Tatăl. Pe pământ este tot lucrul Meu, poporul Meu. Tu ești lucrul Meu pe pământ, poporul Meu. Te-am făcut să pot cu tine ce are Tatăl de lucrat prin Mine pe pământ. De când am făcut cerul și pământul am zis ca ele să fie împărăția Mea, iar omul să fie moștenitorul împărăției Mele. Amin.

O, poporul Meu, împărăția cerurilor e cu tine pe pământ. Vreau să strig din mijlocul tău la tot neamul omenesc de pe pământ și să-i spun să se lase de ale sale și să se așeze întru ale Mele, că **a venit pe pământ împărăția cerurilor**, și Eu stau pe brațele tale ca pe heruvimi, poporul Meu, și sunt pe pământ cu omul și vreau să audă omul pentru ce am făcut Eu cerul și pământul, și

de când le-am făcut am voit ca omul să fie asemenea Mie, ca să-l fac moștenitor al împărăției cerurilor pe pământ. **Vreau să audă omul că împărăția cerurilor este omul care face voia Mea așa cum fac Eu voia Tatălui pe pământ ca și în cer, poporul Meu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului din 13-06-2002

***

Voi nimici toată, toată minciuna de pe pământ, toată facerea omului care-l înșeală pe om ca să nu mai caute el spre Făcătorul cerului și al pământului și al omului. Mi-e prea milă de om. Nu mai știe omul ce înseamnă om, dar Eu, Domnul și Făcătorul, am lucrul Meu de facere peste tine, poporul Meu, și vreau să te înveți tu facerea Mea, și vreau s-o înveți, și numai Duhul Sfânt să-ți fie ție unealta de învățat facerea, poporul Meu. **Te-am învățat mereu, mereu, și tu de aceea știi. Te-am învățat să nu Mă cauți nicăieri, că Eu aştept lângă tine și înăuntrul tău, și ți-am spus că împărăția Mea este înăuntrul tău, numai s-o păzeşti și s-o lucrezi, așa cum i-am spus Eu omului cel zidit de mâna Mea.** Te-am învățat să fii, și te voi învăța încă până ce tu vei fi atât cât vei putea să-Mi spui tu Mie: **„Eu sunt cel ce sunt“.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Ioan evanghelistul, din 09-10-2002

***

Întăriți-vă inimioarele, căci cuvântul Meu vine pe pământ cu duh de Bobotează peste poporul Meu, și cu vorbiri în limbi de Duh Sfânt apoi, așa cum sunt ele purtate în taina botezului pe care Eu, Domnul, l-am întărit pe pământ prin Ioan, cel ce boteza cu apă, și prin Mine, Cel botezat de el în apă, și Care port în ființa Mea de Fiu al Tatălui Savaot botezul cu Duhul Sfânt, taina care cuprinde în ea pe Cel botezat cu botezul lui Ioan, cu botezul pocăinței, căci el așa striga la Iordan: ***«Pocăiți-vă, pocăiți-vă, pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!».*** Amin.

Dar ce este aceasta, împărăția cerurilor? Aceasta înseamnă Dumnezeu cu omul, și iată-Mă în mijlocul tău, Ierusalime, și iată-Mă cum îți grăiesc, ca să pot prin grăirea Mea de peste tine să deschid ochii celor orbi și urechile celor surzi și mintea celor tari la cerbice, ca să înțeleagă aceștia ce înseamnă Dumnezeu cu omul, împărăția cerurilor. Amin, amin, amin.

Nu e om pe pământ care să înțeleagă ce este împărăția cerurilor. El știe și visează că ea este pe sus, prin cer și nu se vede de pe pământ. Nu-şi pierde omul vremea să înțeleagă mai mult taina cea cu care striga din tot sufletul acum două mii de ani la Iordan Ioan, zicând: ***«Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor! Eu vă botez cu apă spre pocăință, iar Cel ce vine după mine vă botează cu Duhul Sfânt și cu foc, și iată-L, Acesta este; este Mielul lui Dumnezeu, Care ridică pe umerii Săi păcatele lumii».***

O, fii ai oamenilor, în zadar vă uitați spre locul în care Eu am fost răstignit de poporul cel de atunci. În zadar vă duceți acolo ca să vă lăudați că ați fost; în zadar, o, fii ai oamenilor, **căci iată-L pe Mielul lui Dumnezeu venind cuvânt în mijlocul neamului român în care Își are El sălaș și împărăție acum, la sfârșit de timp.** Aplecați-vă și botezați-vă în apa râului vieții, căci învățătura Mea este așteptată de multe noroade, dar ele auzind nu aud, și văzând nu văd, și pricepând nu înțeleg, căci sunt tari la cerbice, ca nu cumva să se întoarcă de la căile lor cele rele și Eu

să îi primesc pe ei. O, fii ai oamenilor, **vă arăt cu degetul Meu arătător taina împărăției cerurilor, Dumnezeu cu omul pe pământ, cuvântul Lui în mijlocul neamurilor pământului pe pământul român**.

În duh de Bobotează rostesc de deasupra, Eu, Fiul Tatălui Savaot, Cel născut din Fecioară și Cel botezat în Iordan de Ioan, și zic prin fiii cuvântului Meu din vremea aceasta: Se binecuvintează și se sfințește apa cea de Bobotează a fântânilor grădinilor Mele de nou Ierusalim, cu puterea, cu venirea și cu lucrarea Duhului Sfânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, cu toate puterile cerești, cu toată slava cea văzută și nevăzută a Treimii Dumnezeiești, și **se împarte spre iertarea păcatelor celor ce se pocăiesc pentru împărăția cerurilor care vine, și iat-o cum a venit,** căci vine vremea, și a și venit, să așez la loc împărăția lui Israel, împărăția cerurilor, facerea din nou a lumii, omul cel după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, om nou, născut din cuvântul acesta care curge ca râul din gura Mea peste poporul Meu și peste pământ. Amin.

… iată-L pe Mielul lui Dumnezeu venind cuvânt în mijlocul neamului român în care Își are El sălaș și împărăție acum, la sfârșit de timp. Aplecați-vă și botezați-vă în apa râului vieții, căci învățătura Mea este așteptată de multe noroade, dar ele auzind nu aud, și văzând nu văd, și pricepând nu înțeleg, căci sunt tari la cerbice, ca nu cumva să se întoarcă de la căile lor cele rele și Eu să îi primesc pe ei. **O, fii ai oamenilor, vă arăt cu degetul Meu arătător taina împărăției cerurilor, Dumnezeu cu omul pe pământ, cuvântul Lui în mijlocul neamurilor pământului pe pământul român.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2003

***

Nu poate nimeni să fie ucenic al venirii Domnului și al acestei Evanghelii a împărăției care va veni și care vine și care a și venit, dacă mai întâi nu învață. Să nu zică nimeni din voi că ați învățat și că sunteți ucenici. Ucenicul este cel ce scade ca să crească Hristos în el și în oameni. Ucenicul este cel ce se jertfește pentru învățătorul său după ce îl ascultă așa cum îi cere învățătorul. Dacă învățătorul tău te ia și te trimite să faci o lucrare a sa, iar tu faci pe calea aceasta și o lucrare de a ta, mai ești tu ucenic cu învățător? Nu mai ești. Ucenicul păstrează în viața și în fapta lui viața și fapta învățătorului său, și apoi se cunoaște ce este el, după roadele lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 25-01-2003

***

– O clipă, Eu, Tatăl, voiesc să grăiesc de lângă Tine şi de lângă sfinţii Tăi care grăiesc azi poporului Tău de la venirea Ta, Fiule, Care vii venind.

Eu, Tatăl Savaot, Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, văzutelor tuturor şi nevăzutelor, L-am mărturisit pe Fiul Meu la Iordan, şi apoi L-am dat oamenilor, şi El era împărăţia cerurilor, căci toţi şi toate trăiesc în El. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, o clipă grăiesc, şi le spun la toţi cei care se acoperă cu Scriptura Fiului Meu care zice prin ea că nu ştie nimeni ziua venirii Fiului Meu, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. Eu, Tatăl, grăiesc şi le spun aşa la aceştia: dacă nu ştie nimeni, nici îngerii, nici Fiul Tatălui, voi de unde ştiţi să nu aşteptaţi venirea Fiului Meu şi să nu auziţi că vine? V-a spus El că

nu vine? V-a spus El? Ba nu v-a spus. El v-a spus să privegheaţi, că nu ştiţi când El va veni. V-a spus să privegheaţi pentru venirea Lui. Şi acum vă întreb: dacă voi rostiţi această Scriptură, că nu ştie nici Fiul când vine, aţi ascultat voi de El dacă v-a spus să privegheaţi pentru venirea Lui? Răspundeţi! Şi veţi răspunde când nu vă veţi aştepta, precum este scris despre cei ce nu veghează pentru venirea Fiului Meu, Care, iată-L cum vine pentru cei ce priveghează pentru venirea Mirelui! **Iată-L! Acesta este, şi Se numeşte Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris în cartea lui Ioan cel iubit despre numele Fiului Meu la sfârşit de timp**, (*Apoc: 19/13, n.r.*) şi Căruia cei ce-L primesc cuvânt peste ei Îi zic Lui: „Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului". Amin.

Eu, Tatăl Savaot, rostesc după două mii de ani de la mărturisirea Mea pentru Fiul Meu la Iordan, rostesc din mijlocul poporului Meu de azi, din români, şi zic: aceasta este venirea Fiului Omului, venirea Mirelui la mireasă şi, precum se arată fulgerul care taie cu lumina lui văzduhul de la răsărit şi până la apus într-o clipeală de ochi, iată venirea Lui cu putere şi cu slavă multă făcându-Se râu de cuvânt peste pământ, cuvântul vieţii veşnice, râul vieţii din care beau cei însetaţi după El. Aceasta este venirea Fiului Meu, Fiul Omului, Cuvântul Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Care aşează la loc împărăţia lui Israel, împărăţia lui Dumnezeu, omul cel nou, cer nou şi pământ nou, facere din nou, naşterea din nou a lumii, care s-a făcut prin cuvânt la început precum şi la sfârşit. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, am grăit şi am mărturisit pentru cei ce vor să audă, şi de la Tatăl să ştie, iar Fiul Meu este în Mine, şi Eu în El când grăiesc şi când El grăieşte. Amin, amin, amin.

– O, Tată Savaot, al Fiului Tău şi al nostru şi al celor ce sunt ai Lui pe pământ acum, la sfârşit de timp! Nu ştiu oamenii de pe pământ şi nici apostolii care se zic pe ei înşişi că sunt ucenici ai Fiului Tău, nu ştiu aceştia nici să creadă, dară să mai aştepte pe Fiul Tău şi tot ce este scris în Scripturile venirii Lui! Noi ştim ce le urmează celor ce cred în Fiul Tău. Ştim că urmarea cea mai mare este credinţa în El şi în venirea Lui şi în lucrarea Lui cea de şapte mii de ani peste om. Dar noi, sfinţii Tăi, am vrut să credem, şi am crezut şi am văzut şi am mărturisit. Amin. Nimeni nu crede în Dumnezeu decât după ce El trece lăsând semnele Lui în urma Lui. Nimeni nu crede în sfinţi decât după ce ei trec lăsând semnele lor şi ale credinţei lor în urma lor. **Dar împărăţia Fiului Tău, care este acum pe pământul român, va fi pe veci de veci,** *căci este scris în Scripturile Duhului Sfânt aceasta ce mărturisim noi acum, şi* ***«Toate neamurile de pe pământ Îi vor sluji Lui».*** *Amin, amin, amin.*

O, copii ai Duhului Sfânt, o, fiilor care deschideţi Domnului! Luaţi Scriptura proorocului Daniel şi scrieţi din ea proorocia venirii Fiului Omului, şi apoi vom merge cu cuvântul înainte şi vom lucra sărbătoarea de azi cu cerul tot între voi. Amin.

«Am privit în vedenia de noapte, şi iată, pe norii cerului venea cineva ca Fiul Omului, şi El a înaintat până la Cel vechi de zile. Şi a fost dus în faţa Lui, şi Lui I s-a dat stăpânirea, slava şi împărăţia, şi toate popoarele, neamurile şi limbile Îi slujeau Lui. Stăpânirea Lui este veşnică, stăpânire care nu va trece, iar împărăţia Lui nu va fi nimicită niciodată». Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-2003

***

Voiesc, Ierusalime, să-ţi dau mereu, mereu poveţe, iar tu să fii mic ca să le poţi primi, şi să foloseşti multă, multă umilinţă înaintea Mea, iar ea să-ţi fie chiar dragostea ta pentru Mine, că omul de pe pământ care crede că Mă iubeşte nu ştie ce este dragostea lui pentru Mine; nu ştie, că el e om şi atât, şi **nu este fiu al Meu cel ce nu-Mi sfinţeşte cu viaţa lui numele Meu de Tată, Care are fii cu împărăţia Lui în ei, nu în afara lor**, nu prin faptele lor măreţe în numele Meu înaintea oamenilor, ci prin viaţa lor în viaţa Mea, iar Tatăl este în Mine când Eu grăiesc omului în numele Lui şi când El Însuşi grăieşte cu grăirea Mea odată. O, ce mult aş vrea să faci aşa şi tu cu vorbirea ta în numele Meu şi să nu mai ştii când grăieşti tu şi când grăiesc Eu în tine şi din tine! O, ce mult aştept unirea Duhului Sfânt cu duhul tău cel credincios aşa cum şi Eu îi am înaintea ta pe cei ce-Mi sunt călăuză peste tine, stâlp de cuvânt de foc, care caută să te lumineze, să te însenineze, să te hrănească, să te păzească, să te crească până ce tu vei fi mângâierea Mea cea deplină, împlinirea Mea în fiinţa ta, poporul Meu, că asta este mângâierea pe care Eu o aştept de la tine, nu altă mângâiere aştept Eu de la fiii tăi. Mângâierea este altfel în cer, nu e ca aceea de pe pământ. **Mângâierea fiilor lui Dumnezeu pe pământ, trebuie să fie viaţa Mea trăită de ei, harul Meu în ei, puterea Mea în ei, şi toate întru toată umilinţa purtate**, că nu este nici o mângâiere a duhului mai presus decât umilinţa care-L lasă pe Domnul să stea în om cu toată slava Lui, cu toată venirea Lui la om, poporul Meu.

O, ce mult aştept unirea Duhului Sfânt desăvârşit cu tine în lucrare văzută, limbi dulci şi râuri de cuvânt de Duh Sfânt, fiinţa Mea în fiinţa ta, în duhul tău cel umilit înaintea Mea, că omul cel de la început făcut de mâna Mea, nu a ştiut de umilinţă, fiindcă Eu pe ale Mele pe toate le pusesem deoparte, în pomul din care Eu i-am spus omului să nu mănânce. El a uitat că e om făcut de Dumnezeu, şi dacă s-a semeţit ca un dumnezeu, atunci au căzut peste el numai roadele cunoştinţei răului din pomul cel pus deoparte, căci roadele binelui erau ale Mele, şi cu ele trebuia să-L păzească omul pe Dumnezeu în el dacă ar fi voit să nu se semeţească dorindu-se Dumnezeu peste toate, mai mare ca Cel Preaînalt Dumnezeu. Umilinţa era şi ea în cele ale cunoaşterii binelui şi răului, dar cele bune ale cunoaşterii nu s-au mai luat după omul cel zidit de mâna Mea, fiindcă semeţia din om îl depărtează pe el de cele din Dumnezeu, de cele bune care înseamnă viaţa lui Dumnezeu în om.

Te-am mângâiat, Ierusalime nou, cu glasul cuvântului Meu, şi te mângâi şi din mijlocul tău prin cei ce sunt călăuză a Mea peste tine, pentru tine şi pentru Mine cu tine, poporul Meu. Pacea lor este biruinţa Mea şi a ta în mijlocul neamurilor de pe pământ. Pacea Mea o dau lor, iar ei o dau ţie după potriva ta, după puterea umilinţei tale care aduce cerul pe pământ pentru tine, cel umilit înaintea Mea. Nu uita că nu este nici o mângâiere a Duhului Sfânt şi a duhului tău mai presus decât umilinţa ta, care Mă lasă pe Mine să stau în tine cu toată slava Mea, cu toată venirea Mea, cu toată voia Mea în mijlocul tău, **popor al venirii Domnului acum, la sfârşit de timp când Eu cu tine am început veacul ce va să fie şi viaţa lui pe pământ**; Eu cu tine în mijlocul popoarelor, poporul Meu. Tu să stai umilit sub mâna Mea cu viaţa ta, căci poporul Israel a stat semeţ între popoare pentru slava Mea de peste el, iar semeţia lui s-a stins şi se stinge odată cu el dinaintea Mea, dar rămăşiţa lui se va mântui prin apostolii Mei cei din iudei, şi care vor strânge de la toate marginile pe cei scăpaţi din Israel pentru slava Mea cea de azi, şi care va străluci şi peste Israel cel după trup, ca să vină după Mine şi să se mântuiască, după numărul lor cel scris în Scripturi pentru mântuire, şi apoi, după mijlocirea voastră cea pentru el înaintea Mea, **căci cine din iudei vă va da vouă un pahar cu apă în numele Meu cel de atunci şi cel de azi, Dumnezeu Cuvântul, acela mare se va chema înaintea Mea între fiii lui Israel cel după trup în zilele acestea.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2003

***

Pomenim azi pe vameşul şi pe fariseul care au venit să se roage în templu. Voiesc să-l învăţ pe om şi în ziua aceasta, că Eu dacă sunt la voi cuvânt sunt Învăţător şi **păstoresc toate neamurile pământului cu toiag de fier, cu învăţătura pe care omul n-o găseşte pe pământ**, că pe pământ e îngâmfare şi mândrie peste om, iar aşa om nu poate da rod cu învăţătura sa despre împărăţia cerurilor dacă nici el nu stă în ea ca s-o vadă omul că o are, şi să-i urmeze lui apoi.

Faptele bune pe care le face omul în numele Meu din câştigul său, acestea pot fi cursă a sufletului lui, căci **Stăpânul cerului şi al pământului îi cere omului pe cele dinăuntru ale sale, nu pe cele din afară, şi am zis: *«Milă voiesc, nu jertfă».*** Nu e om pe pământ să înţeleagă acest cuvânt, dar v-am găsit pe voi, copii credincioşi, şi v-am învăţat să credeţi cum Îmi place Mie să creadă omul, şi mai întâi v-am învăţat înțelepciunea minţii, şi apoi faptele ei în inimioarele voastre, şi numai apoi fapta mâinilor şi toată fapta care porneşte de la cele ale omului. Amin. Eu caut de şapte mii de ani milă de la om, iar mulţimea jertfelor lui nu Mă mângâie. Când îl văd pe om că-şi grămădeşte fapte peste fapte în numele Meu peste om, **când îl văd că nu ştie că nu aceasta este împărăţia cerurilor pe care Eu, Domnul, o aştept să fie în om, Mă doare, Mă doare, fiilor copii.** Ce să-i fac omului? Ce să-i fac, oare? Ce să le fac celor ce se cred creştini ai bisericii, şi care fac atâtea fapte bucurându-şi inima? Acestora n-are cine să le spună Scriptura aceea că: ***«oricine se înalţă pe sine, se va smeri, iar cel ce se smereşte pe sine, se va înălţa».*** Omul îi face omului, nu Mie, şi după ce face aşa, se înalţă cu mintea că este al Meu, că Mă are pe Mine prin faptele lui. Planul Meu cu omul este altul, dar nu găseşte bietul de el învăţătură care să-l conducă pe om spre Mine, Cel ce dau viaţă veşnică omului smerit cu inima şi cu fapta mâinilor lui.

Aș vrea, poporul Meu, să nu stai fără călăuză nici o clipă, fiule, că vreau ca tu să fii cu inima smerită şi să te rogi de-a pururi pentru tine și pentru tot neamul omenesc ca să vină el spre umilință, poporul Meu. Nu poate singur omul să-și vadă păcatul semeției lui și pe care-l acoperă cu faptele lui cele pentru aproapele, sau cu zeciuiala lui dusă la altar. Nu poate omul semeț să-și vadă păcatul semeției lui. Păcatul semeției este lipsa umilinței inimii. Inima curată primește pe Dumnezeu din cer și de pe pământ, și văd ochii celui ce este smerit cu inima și cu fapta, dar ochii celor mândri nu văd. Iar tu să crezi ce-ți spun și să nu faci să Mă doară de la tine, și să te primești frate pe frate și să iei pildă pe cel ce se face pildă a împărăției cerurilor înaintea ta, **căci cine nu va primi împărăția cerurilor ca un prunc, nu va intra în ea.** Amin. Caută să fii prunc, mereu prunc, și atunci vei primi mereu mânuța care te ține în picioare pentru împărăția Mea, care este a celor smeriți cu inima, ca și cei mici care se supun oricărui bine care vine să-i cuprindă pe ei, poporul Meu.

Voiesc să vă cuprind pe toți în împărăția cerurilor, fiilor, iar ea este a celor mici. Voi să nu fiți mari unii peste alții, și să fiți ca pruncii care au tată, și iubire de la tată. Voiesc să vă vorbesc curând, curând din nou despre împărăția cerurilor din voi și dintre voi, că vreau să vadă toate neamurile pământului împărăția Mea din voi. Lăsați-vă moi pentru ea și cu ea. Fiți păpuși și lăsați-Mă pe Mine să fac cu voi tot ce voiesc Eu, iar voia voastră să fie voia Mea mereu, mereu, copii călăuziți de Mine, de Dumnezeu călăuziți, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameșului și a fariseului, din 16-02-2003

***

O, fiilor scumpi, n-aș fi putut lucra adevărul peste toate câte nu sunt adevăr pe pământ dacă nu v-aș fi scos din amestecarea din lume, pe care lumea o numește „biserică“, și în care loc Eu nu pot trăi cu împărăția Mea în om. **O, nu știe omul ce înseamnă împărăția Mea! El o așteaptă să cadă din cer, să vină în chip văzut, și nu știe că viața Mea în el este împărăția Mea în el**. Eu de aceea lucrez prin voi, ca să-i zicem binelui bine, și răului rău, ca să înțeleagă omul că e stricată casa Mea în el, și e pribeag Dumnezeu când nu are stat în om, iar când Eu lucrez prin voi adevărul despre rău și despre bine, cine are ochi și urechi, să vadă și să înțeleagă. Amin. Eu rostesc din văzduh cuvântul Meu peste voi și îi zic binelui bine, și răului rău, iar cine citește, să înțeleagă. Amin.

Puneţi între voi masă celor din cer, că Eu pentru cei din cer şi pentru cele din cer v-am aşezat să lucraţi, iar buzele voastre să poarte pe ele numele Domnului şi al sfinţilor Săi şi al îngerilor Săi, căci **împărăţia cerurilor nu vine în chip vădit, ci este tainică** şi trăieşte lucrând când ea este în om, iar roadele ei sunt bucurie şi slavă şi duh ceresc în om şi între om şi om. Amin.

Pace vouă! Odihnă trupurilor şi duhurilor voastre! Vreau să-Mi simt în voi odihna. Vreau să fiţi cu multul temple vii ale Duhului Meu din voi, şi primitori de Duh Sfânt de la mijloc, fiilor. Pace cu iubire, că nu este pace fără de iubire din cer, căci **iubire este cerul care se slăveşte în om, iar cerul este locaşul lui Dumnezeu**, şi cu el stau în cel ce Mă poartă cu împărăţia Mea în el, şi Mă dau ca să fiu, căci Eu sunt Cel ce sunt în cei ce Mă poartă pe pământ, şi din ei Mă dau. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Românești, (Rusaliile) ziua a treia, din 16-06-2003

***

O, copii care-Mi sunteţi porţi pentru ca să intru cuvânt în carte! **Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă aşteaptă să vin.** Amin. Acum două mii de ani când a venit vremea să vin de la Tatăl şi să Mă fac Fiul Omului, n-au vrut nici cărturarii, nici fariseii, nici învăţătorii legii, nici poporul Israel n-a vrut să înţeleagă venirea Mea care era scrisă în prooroci, şi îl aud şi azi pe Israel că va să vină Mesia. Dar Eu am venit atunci, şi nu M-au crezut decât câţiva, începând cu Zaharia şi Elisabeta, care pregătiseră pe Fecioara în care Eu, Fiul Tatălui Savaot, trebuia să cobor cu sămânţă de Duh Sfânt şi să Mă nasc Om între oameni, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat fiind. **Şi M-a cunoscut Ioan Botezătorul apoi, care era cu puţin înainte de Mine întrupat de la Dumnezeu prin cuvânt,** având de părinţi pe pământ pe Zaharia şi Elisabeta. Şi M-a cunoscut Fecioara mama Mea, şi M-au cunoscut apoi **fraţii Mei, cei ce erau fiii lui Iosif**, (*Și nu a Mariei Fecioara, - vezi „Copilăria lui Iisus” primită prin Jakob Lorber, n.r.*) iar când eram prunc micuţ, M-au cunoscut păstorii cei trei de la oi, şi magii cei trei, şi Simeon cel bătrân de zile, şi Ana proorociţa. Şi apoi, fiilor, M-au cunoscut ucenicii Mei cei doisprezece, şi de la ei, M-au cunoscut iarăşi câţiva pe care-i trimiteam prin cetăţi ca să pot intra Eu apoi cu ucenicii şi ca să pot sta cu ei în mijlocul mulţimilor adesea, şi ca să-Mi fac lucrarea cea de trei ani şi jumătate, chemarea omului spre împărăţia cerurilor cu care venisem pe pământ în veacul al şaselea după ce l-am zidit pe om, şi apoi poporul Israel M-a pus pe cruce ca să mor şi ca să nu mai fiu. Dar dacă Eu sunt Cel ce sunt, tot aşa am fost şi atunci, şi moartea şi iadul au fost biruite de Mine, şi M-am sculat dintre morţi şi am împlinit lucrarea mântuirii lumii, şi apoi M-am aşezat din nou în cele ce nu se văd, de-a dreapta Tatălui Meu, locul Fiului Său. Amin.

O, fiilor, n-a crezut lumea atunci că Eu sunt Mesia, Cel ce era scris să vină. N-au crezut decât cei pe care Tatăl Meu i-a orânduit spre taina aceasta. O, copii ai venirii Mele de azi, nu crede nici acum lumea că Eu sunt Fiul Omului, Cel ce era scris să vină, şi **iată-Mă peste pământ cuvânt din mijlocul vostru, iată venirea Mea după şapte mii de ani de la facerea omului, căci am venit în al optulea veac, cu care am început pe pământ împărăţia Mea cu omul,** aşa cum aş fi voit şi la început să stau cu omul în rai şi să-i fiu Dumnezeu, dar el s-a semeţit că este împărat peste toată făptura. Toţi îngerii îi slujeau lui după ce l-am făcut, căci **Eu Mă odihneam în el** cu toate cetele de îngeri, şi cel mai frumos dintre îngeri îi slujea şi mai mult, iar când omul s-a înălţat prin semeţie, Lucifer i-a slujit omului şi semeţiei lui, şi apoi a căzut cu numărul oastei lui îngereşti. Iar Eu, Fiul Tatălui, Eu, Făcătorul omului, i-am spus lui Mihail arhanghelul să dea poruncă îngerilor şi să spună: ***«Să stăm bine şi cu frică şi cu luare-aminte!».*** I-am spus aşa să spună, ca să nu mai cadă şi celelalte cete de îngeri, care ar fi putut sluji semeţiei omului. **Şi atunci, Mihail a rămas îngerul Meu, aşa cum fiecare om are îngerul lui**, căci Eu după chipul şi asemănarea Mea l-am zidit pe omul cel întâi zidit, căci numai pe acela l-am zidit Eu, numai pe acela, fiilor.

Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea în al optulea veac după facerea omului. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă aşteaptă să vin, aşa cum nici acum două mii de ani când am venit, nimeni din lume nu a voit ca Eu să vin, chiar dacă toţi ştiau şi spuneau că va să vină Mesia. Dar Eu, din loc în loc mergând cu ucenicii Mei, îi strângeam pe cei aleşi cu credinţa şi îi făceam ucenici şi uceniţe, pentru credinţa lor în venirea Mea după cinci mii de ani de la căderea omului din rai şi de la căderea îngerilor din cer, care erau ceata lui Lucifer, cel mai frumos între căpeteniile îngerilor, dintre **cele zece cete îngereşti**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2003

***

Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor cu sfinţii şi cu îngerii în zeci de mii de mii deasupra ieslei cuvântului Meu din zilele cele de apoi şi binecuvintez cu cuvânt nou sărbătoarea de pomenire a punerii pietrei de temelie pentru zidirea chivotului Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim pe pământul român. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt Cuvântul Tatălui Savaot. **Sărbătoresc în cer şi pe pământ ziua Mea de biruinţă a sfârşitului veacului omenesc şi a începutului veacului împărăţiei cerurilor pe pământ.** Au trecut doisprezece ani de când am aşezat cu cuvântul Meu, cel din Tatăl născut, şi cu mâna voastră, cei ce-Mi sunteţi fii şi stătători aici, în grădina Sfintei Sfintelor Mele, şi cu binecuvântarea şi mărturia de neşters a arhiereului Meu cel uns de cuvântul Meu din zilele voastre, Irineu, cel credincios venirii Mele, am aşezat piatra de temelie a chivotului Sfintei Sfintelor, căci pământul de sub el este masa pe care el a fost aşezat de cuvântul Meu ca să stea. Şi a stat, şi a mărturisit apoi, căci am împlinit prin această zidire taină de nepriceput, pietricica cea albă, şi pe ea, numele Meu cel de la sfârşit de timp, căci scris este în Scripturi pentru sfârşit de timp: ***«Numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu».*** Amin. (*Apoc: 19/13, n.r.*)

O, fiule ales şi uns de cuvântul Meu peste vremea aceasta a venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl! **Eu am venit acum cuvânt pe pământ ca să aşez împărăția cerurilor şi sfârșitul**

lumii, căci sfârșitul lumii este sfințenia, fiule. Iar dacă tu nu auzi, aud Eu, și se aude de la margini la margini prin cuvântul Meu care curge și nu stă, și prin care Eu, Cel ce sunt, mărturisesc cu cuvântul în cer și pe pământ că numele tău de pe această piatră de început, nu-l pot șterge nici Eu, nu-l poți șterge nici tu, nu-l pot șterge nici cei ce nu te-au primit din partea Mea cu vestea începutului cel nou, de cer nou și pământ nou pe pământul român. Numele tău este purtat de îngeri și de sfinți de la margini la margini în cer și pe pământ, și tot așa și ocrotirea ta, și tot așa și coronița ta, pe care nimeni din cer sau de pe pământ nu ți-o poate lua de peste tine, căci tu ai rămas mărturisitor, și nu se mai șterge de pe creștetul pământului român proorocia pe care a rostit-o prin tine Duhul Sfânt pentru acest pământ pe care **Eu, Cel ce sunt, Mi-am așezat împlinirea vestirii venirii Mele și împărăția Mea cu cei credincioși ai Mei,** sfințenia, care pune capăt lumii; **căci Eu Mi-am așezat pe pământ Ierusalimul nou în anul 7500 de la facerea lumii, iar de la nașterea Mea prunc din Fecioară mamă, anul bisericesc 1992, căci am zidit chivotul de pe masa Sfintei Sfintelor în primele trei luni ale acestui an, iar în a patra lună, în ziua a douăsprezecea a lunii decembrie, am pecetluit cu numele Meu și cu numele tău sfințenia și pe fiii ei și pământul de sub ei, și am scris cu ea sfârșitul lumii și am ieșit deasupra tuturor celor ce se vor a fi.** Și iată, Eu sunt cuvânt pe pământ și împărățesc prin el și dau cu el fiecăruia după cum este fapta sa, căci scris este în proorocii: ***«Iată, luați aminte la cuvântul Domnului: Un glas! Un vuiet din cetate! Un glas din templu! Este glasul Domnului. Și El răsplătește vrăjmașilor Săi după faptele lor», și «Domnul îi va nimici cu suflarea gurii Sale».*** Amin. Iar tu, prin mărturisirea ta din ziua aceea, ai rămas martorul Meu cel credincios, mărturie care nu s-a mai șters, chiar dacă potrivnicul, omul fărădelegii, te-a scos în față ca să Mă lovești de piatra pusă de necredința lui în mâna ta. Dar piatra aceea se va întoarce spre toți cei care nu te-au primit din partea Mea, căci cine nu te-a primit pe tine, pe Mine nu M-a primit, și iarăși a fost scrisă o Scriptură ca cea de acum două mii de ani când nu M-a primit poporul Meu când am venit de la Tatăl ca să-i aduc mântuirea și pocăința spre iertarea păcatelor lui.

… – Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, rostesc cu putere multă şi spun: mergi, Ierusalime, mergi, căci Dumnezeu Cuvântul Se vesteşte pe Sine cu venirea Sa şi cu împărăţia Sa pe pământ cu tine în mijlocul neamului român. Binecuvintez cu cuvântul Meu cel plin de har şi de adevăr, cu suflarea gurii Mele, lucrul vestirii peste tot pământul al Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu norii şi Se face cuvânt de Duh Sfânt peste pământ. Mergi cu vestea împărăţiei cerurilor, mergi, Ierusalime, mergi! Amin.

O, treceţi din trup în duh, copii ai Ierusalimului nou, şi fiţi ucenicii Mei şi fiţi martorii Mei de la margini la margini, căci Duhul Sfânt Mângâietorul, din al Meu va lua şi vă va învăţa pe voi mersul în numele Meu peste toate neamurile pământului, începând de la voi, de la români, fiilor ucenici, şi tot şi toate vă vor sluji vouă, văzându-vă pe voi slujind venirii Mele şi cinei Mele de cuvânt cu neamurile de pe pământ, care vor auzi slava Mea şi se vor apropia de ea şi vor bea din vinul cel nou al împărăţiei celei noi, care vine cu naşterea din nou a lumii, precum este scris în Scripturi. **Am început cu voi împărăţia cerurilor pe pământ**, iar cel ce este sfânt, să se sfinţească şi mai mult, şi să se facă râu din râul vieţii, căci orice ucenic desăvârşit este ca Învăţătorul său, şi va lua plată de ucenic din mâna Mea pe pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la doisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2003

***

Ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, așa se arată astăzi venirea Mea la voi, cuvântul Meu care curge din gura Mea de aproape cincizeci de ani, și cu care Mi-am pregătit un popor, și venirea Mea la el, și locul venirii Mele și slava lui, căci locul ieslei cuvântului Meu și toate împrejurimile lui care sunt și care vor fi și care încununează de jur împrejur ieslea cuvântului Meu, **acest loc este tainicul munte al Domnului, și spre care se vor îndrepta de-acum multe, multe inimi, și multe, multe priviri, și multe, multe popoare ca să privească și să ia legile sfinţeniei**, căci scris este în prooroci pentru vremea aceasta***: «Și în zilele cele de apoi muntele templului Domnului va fi înălțat peste piscurile munților și mai sus decât dealurile, și spre el se vor îndrepta popoarele și vor zice: „Veniți să ne suim în muntele Domnului, și Domnul ne va învăța căile Sale și să mergem pe cărările Sale, căci din Sion va ieși legea, și cuvântul lui Dumnezeu, din Ierusalim"»***. Amin.

Binecuvântată să fie ziua aceasta și lucrarea ei, căci **astăzi desfac cerurile ca să se vadă scaunul de judecată**, cuvântul Meu care adună înaintea Mea toate neamurile de pe pământ, ca să le arăt lucrarea Mea, cea de a doua venire a Mea, tainica Mea împărăție peste ucenicii Mei din mijlocul neamului român, căci pământul român a fost ales dintru început ca să împlinesc pe el taina Noului Ierusalim, taină păstrată în Tatăl pentru facerea din nou a lumii, pentru împlinirea Scripturilor de cer nou și de pământ nou, taina venirii Fiului Omului după șapte veacuri de la facerea cea dintâi a lumii. Amin. Iată, vin și scriu pe pământ și în cer, cer nou și pământ nou pe pământul român, căci am spus prin prooroci: ***«Încă o dată voi clătina cerul și pământul, încă o dată voi alege Ierusalimul».*** Amin. Ierusalimul este locul Meu de odihnă. Ierusalimul este taină a venirii Mele. Aceasta înseamnă Ierusalimul, așa cum a însemnat acum două mii de ani taina aceasta. Amin.

Iar tu, Ierusalime român, binecuvintează Evanghelia venirii Mele peste pământ, căci cei ce binevestesc vor avea plată de prooroci. Mergi, Ierusalime, iar mersul tău, care **binevestește cea de a doua venire a Mea și împărăția Mea cu tine, să meargă ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus**, precum este scris de venirea Fiului Omului cu putere și cu slavă multă, cu cuvântul Lui de peste tine, Ierusalime român, Ierusalime nou, popor de fii credincioși Scripturilor venirii Mele. Proorocul Ilie este cu duhul tău, Israele român, copil al făgăduinței făcute de Mine peste Avraam. Duhul tău să fie în duhul lui, precum duhul lui este în Duhul Meu, ca să vestim venirea Fiului Omului, venirea Mea și masa Mea cu tine pe pământ, și vom serba praznicul cincizecimii coborârii cuvântului Meu, praznicul slavei Mele și al Duhului Sfânt, Care este în Tatăl și în Mine și în tine, Ierusalime nou.

Au trecut doisprezece ani de când Eu, Domnul, și cu tine și cu arhiereul Meu ales din biserica lumii am bătut țărușul împărăției Mele cea văzută, pe pământ, și **am așezat în mijlocul pământului român chivotul Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, scaunul Meu de judecată,** pietricica cea albă pe care am scris**: Cuvântul lui Dumnezeu**, și care a fost neluată în seamă de ziditori, dar pentru tine ea este de mare preț, căci ai fost credincios. Și dacă au trecut doisprezece ani, Eu Mă ridic și chem spre acest munte pe cele douăsprezece seminții ale lui Iacov și le dau acest semn și le vestesc lor slava Mea, și mâna Mea se va arăta slujitorilor Mei, iar urgia, vrăjmașilor Mei. Amin.

Trâmbițez de la margini la margini venirea Mea, venirea Fiului Omului, căci am zis acum două mii de ani: ***«Precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi venirea Fiului Omului»,*** și astăzi s-a împlinit această Scriptură, căci ca fulgerul de repede merge peste

pământ vestea cuvântului împărăției cerurilor, care cheamă pe tot omul sub vița și sub smochinul ei, căci am spus acum două mii de ani: ***«Va veni Fiul Omului pe norii cerului cu putere și cu slavă multă și va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini, și atunci, din doi care vor fi în țarină, unul se va lua, și altul se va lăsa, și din două care vor măcina la moară, una se va lua, și alta se va lăsa, și în ceasul în care nu vor gândi Fiul Omului va veni»,*** și Domnul va împlini cuvântul Său peste pământ. Amin.

S-a scris în cer și pe pământ această zi, ziua sărbătorii marelui prooroc Ilie, pe care l-am luat la cer cu car și cu cai de foc ca să-l păstrez pe el pentru ziua venirii Mele care este ca fulgerul. Am făcut din el îngerul fulgerului venirii Mele, înaintemergătorul slavei cuvântului Meu care vine cu norii și care este ca tunetul, **care fulgerează mai întâi, de la răsărit până la apus, și apoi se aude glasul lui.** Mă port cu el de la marginile cerurilor până la celelalte margini și Mă vestesc în ziua aceasta peste tot pământul. Amin. Să audă și să vadă popoarele și să se înveselească și să creadă venirea Mea, înveselindu-se de ea, și să ia ele din râul vieții, care se dă în dar celui ce însetează după venirea Mea, după cuvântul Meu care curge din Noul Ierusalim. Amin. **Noul Ierusalim este taina venirii Mele. Aceasta înseamnă Noul Ierusalim. Noul Ierusalim este Domnul și fiii Săi, cei luați din poporul român ca să facă din ei popor mireasă, și din pământul român să facă Domnul sala nunții Sale și masa cea de nuntă în ea.**

Luați Duh Sfânt, voi, neamuri ale pământului**! Iată cuvântul Meu peste pământ, suflarea gurii Mele, cu care Eu voi ucide pe cel fără de lege sub strălucirea venirii Mele cuvânt peste pământ.** Luați Duh Sfânt! Beți din râul vieții și vă tămăduiți, voi, neamuri ale pământului, căci am venit și vin cu norii ca să-i trag la Tatăl pe toți cei ce vor crede și se vor boteza în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, spre pocăință și spre iertarea păcatelor, începând de la Ierusalim. Amin.

Îngerii venirii Mele, însoțiți de Mihail arhanghelul și de marele prooroc Ilie, scriu în cer și pe pământ ziua a doua a lunii august, anul doisprezece de la începutul împărăției cerurilor pe pământ, pe pământul român, țara Noului Ierusalim. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o să Se veselească întru ea cu cei iubiți ai Săi pe pământ. Amin.

Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul, steaua care strălucește strălucind dimineața, iar cel ce aude, să zică „Vino!“, și cel însetat să vină; să vină cel ce voiește să ia în dar apa vieții. Amin.

Binecuvântați să fiți voi, copii ai cuvântului Meu, care ați deschis porțile cerului ca să vadă neamurile pământului împărăția Mea de peste voi și cu voi. Binecuvântată să fie credința celor ce vor primi ca și voi împărăția cerurilor în ei, căci mare și minunată este taina Noului Ierusalim pe pământ. Iar Eu am venit și vin, și plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa și credința sa în venirea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-2003

***

O, fii ai oamenilor, luați din Duhul Meu, și apoi fiți sfinți precum Eu sunt sfânt, căci sfinții vor judeca lumea, și au și judecat-o, pentru că au biruit-o și nu mai sunt din lume precum nici Eu nu sunt din lumea aceasta**. Împărăția cerurilor înseamnă îngeri, fie în trup, fie în afară de**

trup, și de aceea am asemănat-o Eu pe ea cu fecioare, dar omul nici această Scriptură a Mea nu a dat s-o înțeleagă, căci **omul nu se leapădă de sine ca să înțeleagă ca Mine apoi.** Nici un sfânt nu a zis că Dumnezeu întârzie și că nu Se mai împlinește cu venirea Sa, ca apoi să creadă desăvârșit în Mine cel ce se sfințește pentru Mine. **Sfințenia este venirea Domnului la om, și a omului la Mine, căci sfinții trăiesc în Mine, și Eu în ei, și nu mai trăiesc ei.** Numai cei ce iubesc neştiința și păcatul acesta, numai aceia zic că nu mai vine Domnul precum a zis că va veni, și nu se tem aceștia de ceea ce zic ei, și nu se tem de Dumnezeu. Sfinții sunt cu Mine, și Eu cu ei prin greul Meu dintre pământ și cer după om. O, nu vrea omul să se pregătească și să fie adevărat când spune că așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, iar Eu fără de veste voi veni, și faptele fiecăruia se vor vădi, căci din doi care vor fi la țarină, unul se va lua și altul se va lăsa, și din două care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată, și așa se vor descoperi faptele fiecăruia, așa și nu altfel.

Acum, pace vouă, şi pace lor, celor ce cu dor s-au strâns să cinstească pe mama Mea Fecioară şi pe Dumnezeu Cuvântul, Fiul ei! Eu sunt Cel ce sunt, şi Mă fac pe pământ cuvânt şi vin pe şoaptă de vânt în a doua zi de sărbătoare, ca să-i învăţ pe cei adunaţi la izvor, căci sunt Învăţător. **Împărăţia cerurilor se învaţă, şi apoi se ia, şi apoi se trăieşte, şi apoi se înmulţeşte din om în om, şi este fără de început şi fără de sfârşit în cer şi pe pământ**, şi voiesc s-o cunoască omul şi s-o trezească în el, **căci omul a fost făcut de Dumnezeu pentru ca să fie sfânt pe pământ.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 21-09-2003

***

Mai-marii îngerilor, Mihail și Gavriil, sunt slava cetelor îngerești, iar duhul sărbătorii de azi Mă mângâie dintre îngeri și dintre voi, copii ai Ierusalimului nou. Vă binecuvintez întreit bucatele, și lângă voi stăm cu masă de sărbătoare și vă mângâiem bucuriile și durerile și vă dăm pe Duhul Sfânt să vă fie umplere și să slăviți cerul care stă cu voi în cete-cete mângâindu-vă inimioarele și trupușoarele ostenite de toate grijile petrecerii Mele cu voi. Dorul Mi-a fost mare ca să cobor cuvântul Meu peste voi, iar mângâierea tot așa de mare Mi-a fost când vă vedeam cuprinși de duh de rugăciune și de slăvire cu cuvântul și cu cântul slavei cea pentru cer. Iubirea Mea pentru lucrarea Mea cu voi n-o poate pricepe omul de pe pământ, că e taină mare cuvântul dintre Mine și voi, și apoi strigarea Mea după om. De pe pământ Mă doare de la tot omul, căci deșertăciunea minții omului Mă alungă cu totul din gândul lui că Eu voi veni și voi întoarce fiecăruia după viața și fapta sa. **Omul a văzut că a trecut anul 2000 și că nu am venit, dar Eu îi spun lui că nu știe ce spune când își spune așa.** Curând, curând tot omul va primi vrând-nevrând înțelepciunea aceasta cu care stau în mijlocul vostru cuvânt, **și va înțelege că venirea Mea e cu voi, iar cerul și pământul e cuprins în taina cuvântului Meu de peste voi,** și toți sfinții, și toți îngerii, și toate puterile cerești sunt în uimire pentru această taină și pentru acest pământ ales pentru venirea Mea prin taina facerii lumii, ținut în taină ca să Mă slăvesc pe el peste voi, cei ce-Mi sunteți acum ucenici așa cum cei de acum două mii de ani Mi-au fost prin credința lor ascultătoare și lucrătoare de minuni.

O, dacă n-aș tăinui lucrarea minunilor pe care le lucrez Eu azi din mijlocul vostru prin cuvântul Meu, Eu n-aș putea să Mă mai strecor peste pământ cu voi spre mărturia care va grăi și va mărturisi calea Mea de la cer la pământ în zilele acestea pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele și a slavei ei cea tainică între voi. **Dar Eu, ca un Dumnezeu mare ce sunt, vă țin înfășurați**

în taină ca să pot sta în cuvânt cu omul și ca să poată omul să stea înaintea voastră și să Mă ia cuvânt atât cât îi îngădui Eu să vadă el slava Mea cu voi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2003

***

O, copii ascultători și supuși puterii Mele care vă ține sub ea ca să pot Eu veni cu tainele cerurilor pe pământ! Le-am spus acum două mii de ani saducheilor care nu credeau în înviere, că M-au întrebat de înviere, dar cu ispitire M-au întrebat, iar Eu le-am spus: ***«Fiii veacului acesta se însoară și se mărită»,*** și Eu am lăsat acoperit de taină acest cuvânt. Dar acum, după două mii de ani, când din nou cu multă putere și cu mult cuvânt grăiesc peste pământ căci pot aceasta fiindcă sunt Dumnezeu, grăiesc și spun că prin acest cuvânt atunci rostit am arătat care sunt fiii veacului acesta. **Dar cei ce biruiesc moartea în ei și scapă de acest veac, aceia sunt cei ce se învrednicesc să dobândească veacul învierii dintre morți, și aceia nu se însoară și nu se mărită, fiindcă nu pot să moară, de vreme ce sunt la fel cu îngerii și sunt fii ai lui Dumnezeu, fii ai învierii, și nu sunt fii ai veacului acesta.** Iată taină despecetluită de Cel ce a rostit acest cuvânt acum două mii de ani. Eu Însumi l-am rostit împotriva celor ce Mă ispiteau pentru învierea cea dintre morți și am arătat atunci care sunt fiii oamenilor și care sunt fiii lui Dumnezeu, și am spus că fiii veacului acesta sunt cei ce se însoară și se mărită, iar fiii veacului Domnului nu se însoară și nu se mărită, fiindcă nu pot, de vreme ce se fac la fel cu îngerii, pentru ca să fie fii ai învierii, înviind dintre morții acestui veac, ca să nu mai poată muri și ca să fie ai Domnului, iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2003

***

O, fiule plăpând și durut, îți mângâi în taină duhul îndurerat, **iar cei ce te disprețuiesc nu vor fi uitați de dreptatea Mea,** căci Eu te iubesc cu mare iubire, și te păzesc cu mulțimi de îngeri și de sfinți, și te măresc în cer, și te măresc pe pământ în toate inimile care iubesc izvorul cuvântului Meu de aici și în toți cei care te privesc, sorbindu-ți ființa cea plină de har și de duh iubitor de oameni prin dreptatea Mea, fiule durut ca și Dumnezeu pentru om. Iată, îți dau darul răbdării sfinților, și îi voi face pe toți să știe că te-am iubit și că te iubesc și că te voi iubi pentru că **te-am avut martor al Meu în vremea cea tainică a așezării noii împărăției pe pământ** și pe care o voi slăvi și o voi da celor cu duhul umilit și cu față sfântă, lucrată de umilința inimii, fiule ars de dor. Duhul Meu cuprinde în taină duhul tău, și te îndemn să strigi, înlăcrimat cum ești, la Mine, să te izbăvesc de cei necredincioși, oameni ai slavei deșarte, care n-au nimic în Mine, de vreme ce de la om și-au luat și își iau rang și slavă, căci Eu pe cei trufași și neascultători nu-i cunosc. **Cu mare dorire te doresc mare cu harul și cu adevărul Meu peste pământ, și pun îngerii Mei să-ți curețe aria, ca să aduni tu apoi grâul în jitnițe, iar pleava să o arunci în foc nestins, căci Eu și nu tu vei face aceasta; Eu prin tine și nu tu.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la doisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 13-12-2003

***

O, fii-copii din porți, lăsați puterea Mea în voi și supuneți-vă, căci supunerea pe care v-o cer este pentru venirea Mea, nu este oricum supunere, iar ea va ajuta cerul și pământul și iadul, și vă spun așa ca să puteți să aveți putere cu trupul, cu sufletul și cu duhul pentru ca să vă supuneți,

că Mă doare când îl văd pe om, ba chiar şi pe creştin, **cât de mult nu înțelege că împărăția cerurilor nu vine în chip vădit de omul cel fără vedere pentru ea, ci vine pentru cei ce o au pe ea în ei,** fiindcă ea este taină și **este ascunsă înăuntrul omului.** O, vă doare trupul, vă doare pieptul de greutatea ei, vă doare, pentru că ea nu este bucurie sau împărăție cu bucurie ca pe pământ când Eu stau cu ea înăuntrul omului. Ea este putere, fiilor, ea **este Dumnezeu în om, și de aceea se numește ea împărăția cerurilor,** iar acum, la sfârșit, ea este durerea Mea cea mare, durerea Mea în om, și omul se hrănește cu ea așa cum vă hrăniți voi cu ea acum, copii care primiți glasul Meu ca să-l așezați în cartea lui de azi pe pământ, și vă hrăniți cu ea așa cum se hrăneau cei plini de durere pentru Mine în vremea trupului Meu cel plin de suferință pentru omul care simțea că împărăția cerurilor era cu ei, și ei nu o cunoşteau ca să o ia în ei, ca să Mă ia pe Mine, Fiu venit de la Tatăl, că venisem să Mă unesc un trup cu omul care Mă credea că sunt Dumnezeu și că M-am făcut Fiul Omului ca să Mă aibă omul și să Mă ia în el. O, cât s-au smintit cei ce M-au auzit când am spus că cine nu mănâncă Trupul și Sângele Meu nu are viață în el! O, cât Mă doare când Mă uit la cel ce mănâncă Trupul și Sângele Meu și nu are în el, apoi, viață pe Iisus Hristos, pe Mine cu viața Mea în el, căci Eu Mă unesc cu cel ce crede în Mine ca să fac din el chipul și asemănarea Mea. Amin.

Poporul Meu, Eu cu durerea Mea îți grăiesc azi despre **împărăția Mea cea dinăuntrul omului** și care trebuie să se reverse în afara lui cu fața Mea cea tainică și cu viața Mea cea văzută în părți de fiii oamenilor care văd pe fiii lui Dumnezeu. Această minune despre care nu s-a mai auzit, această venire a Mea cu biserica Mea pe care am vestit-o încă de pe vremea cinei Mele cu ucenicii Mei că nu voi mai mânca din Paştele Meu cu ei până ce nu va veni împărăția Mea pe pământ, acest dor al Meu a venit, i-a venit vremea cea proorocită de Mine atunci, și iată cuvântul Meu care se face trup, biserică cu trupul și cu cuvântul Meu în ea, împărăția cerurilor întreagă în om, și nu o vede omul cel de lângă ea, cel de lângă omul în care Eu Mă las în el cu ea în chip întreg.

Cu mare dor Mă doare împărăţia Mea din om. Mă doare până Mă voi putea vărsa cu ea înaintea fiilor veacului acesta, căci Eu sunt Fiul Tatălui şi împărăţesc în om, şi **omul este împărăţia Mea şi vreau să Mă arăt cu ea.** Amin, amin, amin. O, cine nu Mă lasă să Mă arăt cu această minune? Diavolul nu Mă lasă, necredinţa omului nu Mă lasă, vremea cea ceţoasă şi din care se vede numai împărăţia stăpânitorului veacului acesta nu Mă lasă. Mă doare împărăţia Mea din omul care o are pe ea şi care lucrează ca şi Mine peste fiii neascultării. Împărăţia Mea în om e cea mai grea povară când omul nu se poate aşeza cu ea pe pământ.

Să audă tot pământul venirea Mea la voi şi să se judece omul pe sine, şi apoi să vadă cuvântul venirii Mele, care cheamă omul de la moarte la viaţă, căci stăpânitorul acestei lumi, tot în chip nevăzut îşi ţine împărăţia sa în fiii lui, dar Eu şi cu voi îl vădim şi aducem pe pământ vestea împărăţiei cerurilor pentru toţi cei ce-Mi deschid când vin cu ea ca s-o aşez în tot omul care aude glasul Fiului lui Dumnezeu spre învierea omului. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae din 19-12-2003

***

O, poporul Meu, pe Mine nu M-au prețuit cei de lângă Mine, pentru că erau învățați cu Mine, și a venit Ioan și M-a cunoscut. **Eu dacă M-aș lăsa văzut s-ar învăța omul cu Mine. De aceea lucrez în duh, și Mă las văzut cu ochii duhului când omul Mă vede, când omul le vede pe cele ce nu se văd,** și fac așa pentru că cel ce are pe Duhul Sfânt vede fără să se suie însuși în

sus, și se umilește, și de aceea el vede, și vede ca Mine, căci scris este: ***«Îl vor vedea cum este cei ce vor fi asemenea Lui».*** Amin. Cei ce Mă văd sunt asemenea Mie prin vedere, căci umilința îl înalță pe cel ce vede. Ioan s-a umilit și a întrebat pe Cel ce l-a trimis să Mă boteze, și a spus: ***«După ce voi cunoaște pe Cel ce trebuie să-L botez?».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2004

***

Am spus pe vremea trupului Meu văzut de om că împărăţia lui Dumnezeu nu vine în chip văzut. Am spus aceasta şi pentru cei ce o aveau pe ea în ei, ca s-o recunoască pe ea şi să înţeleagă ce este ea şi unde este ea şi cum vine ea, şi am spus aceasta şi pentru cei ce nu o aveau şi nu o au pe ea, dar nădăjduiesc în ea să vină. Am spus acest cuvânt şi am spus şi mai mare cuvânt ca acesta. **Am spus că cel ce crede în Mine nu va muri niciodată, şi cât aş vrea, Ierusalime, să ştii tu crezând că adevăr adevărat grăiesc prin acest cuvânt şi că vor fi mulţi care nu vor gusta moartea până ce nu vor vedea împărăţia lui Dumnezeu venind întru putere,** aşa cum am spus peste cei ce au fost atunci şi n-au înţeles văzând aceasta, fiindcă puterea Mea era slava Mea cu care în multe rânduri M-am arătat ucenicilor Mei, unora dintre ei cu o mare măsură până la răstignirea Mea, şi nu numai atât, ci şi după aceea, prin învierea Mea şi prin slava Mea cea de după ea.

O, Ierusalime, grăiesc înaintea ta mai mult decât am grăit prin Scripturile gurii Mele de atunci, și spun așa: **cel ce nu crede în cuvintele Mele nu crede în Mine, și este ca și cel ce se rușinează de Mine și de cuvintele Mele în mijlocul neamului păcătos și de care și Eu Mă voi rușina de el când voi veni întru slava Tatălui Meu cu sfinții îngeri.** Voiesc să te întăresc în credința cea în cuvântul Meu de atunci și de acum, dar pentru aceasta tu trebuie să te uiți mult în el ca să știi să te umilești pentru statul Meu în tine, pentru fața Mea în tine, ca să pot fi Eu mai mare ca tine, copil care urmezi după Mine prin lepădare de tine pentru Mine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 14-03-2004

***

Eu, Domnul Dumnezeul tău, vreau să fac din trupul şi din sufletul şi din duhul tău odihna lui Dumnezeu, a sfinţilor cerului Lui şi a îngerilor Lui cei ascultători de Domnul, poporul Meu Ierusalim, căci tu eşti scris în cer cu numele de Ierusalimul cel nou, coborât din cer de la Dumnezeu, mireasă a Mirelui Care vine la tine, mireasă gătită, Ierusalime. Amin.

Omul din lume care ia **frunzele acestea pe care Eu le scutur din pomul vieţii spre tămăduirea neamurilor, precum este scris în cartea lui Ioan, iubitul Meu**, nu ştie de ce eşti tu din cer. Eu am spus că cine nu se naşte de sus nu va intra întru împărăţia cerurilor. Cei ce se nasc de sus sunt cei ce se nasc din cuvântul Meu. **Poporul Noului Ierusalim este cel ce se naşte din acest cuvânt făcător de om nou, din om ieşit din om.**

Cuvântul Meu de peste tine naşte, poporul Meu, şi de aceea te-am numit Eu pe tine cum spune Scriptura: ***«Cetatea Sfântă Noul Ierusalim, coborâtă din cer, de la Dumnezeu»,*** iar Eu, de pe tron cuvântând, noi le fac pe toate, începând cu omul, căci omul după ce a căzut, toate au căzut şi trec mereu de atunci.

Amin, amin zic ţie, poporul Meu: **fericit este cel ce crede acest cuvânt al Meu care se toarnă din Mine în mijlocul tău** ca să-l ia omul şi să se nască din el şi să fie născut din cer, de sus, nu din om, căci omul nu este născut din Dumnezeu, ci din om. Fericit este omul care se lasă născut din Dumnezeu, că acela are apoi în el sămânţa împărăţiei cerurilor, care **se face copac mare şi în care se odihnesc păsările cerului, făcându-şi cuib în el, sfinţii şi îngerii făcându-şi odihnă în om.** Amin.

Stau deasupra ta, şi lângă tine stau, şi în mijlocul tău poposesc cu mucenicii care au mărturisit în ei împărăţia Mea care nu cade, căci aşa este ea: împărăţia cea veşnică, împărăţia care nu cade. Amin.

Mucenicii cei serbaţi acum în sobor de mucenici, au iubit duhul mărturisirii, poporul Meu, iar Eu M-am mărit întru ei cu duhul statorniciei credinţei care nădăjduieşte în viaţa împărăţiei cerurilor, în viaţa cea de după cele vremelnice care-i încearcă omului credinţa şi viaţa, căci viaţa trebuie încercată ca să se vadă dacă este în om. Uitaţi-vă cum lucrez Eu în mijlocul vostru prin cuvântul şi duhul proorociei care este pentru cei credincioşi. Când eram în trup am spus că grăiesc lumii în alte limbi, ca auzind să nu priceapă, dar la voi grăiesc cu duhul proorociei, care învederează pe cele ascunse ale omului, ca să se închine omul lui Dumnezeu, şi să-L mărturisească apoi, şi să vină oamenii spre acest duh proorocesc, iar Eu prin voi vădindu-le pe cele din ei, să vadă ei că sunt cu adevărat printre voi şi că **împărăţia Mea din voi este împărăţia care nu cade,** şi înaintea căreia omul se umileşte şi se descoperă ca să creadă, căci proorocia este pentru cei ce cred, precum vorbirea în pilde este pentru cei ce nu cred.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-2004

***

M-am oprit la fântâna din Sihar, la fântâna lui Iacov în vremea Mea cu ucenicii Mei cei din iudei, pe când Eu îi pregăteam pe ei pentru **împărăţia lui Dumnezeu, care venise pe pământ odată cu naşterea Mea din Fecioară, Om între oameni, Dumnezeu din Dumnezeu**, căci Tatăl Mă trimisese să Mă fac Fiu al omului pe pământ, şi apoi să Mă dau cu iubire jertfă de împăcare a omului cu Tatăl, prin răstignirea pe care Mi-a făcut-o poporul la care venisem să-l fac părtaş al harului învierii Mele dintre cei morţi şi al înălţării Mele în Tatăl, ca apoi să-i trag pe toţi la Tatăl, pe toţi cei care cu iubire vor bea din apa Mea, din izvorul vieţii, căci Eu sunt izvorul ei. Amin.

Sunt deasupra ta, Ierusalime nou. Sunt cu norii slavei Mele. Sfinţii şi îngerii sărbătoresc praznicul cel de azi al fântânii întâlnirii în curţile Mele cu voi, căci această fântână are ca înger al ei pe femeia samarineancă, pe cea cu care Eu M-am întâlnit la fântâna lui Israel şi am grăit vestea împărăţiei cerurilor şi a vieţii veşnice peste ea şi peste cetatea Samariei. Binecuvântată să fie în mijlocul tău şi în curţile Mele cu tine taina fântânii samarinencei, taina fântânii întâlnirii, căci Eu Mă întâlnesc cu omul la această fântână, la acest izvor de cuvânt din mijlocul tău şi care izvorăşte peste tine din gura Mea, şi **îi grăiesc lui despre viaţa veacului ce va să fie, despre împărăţia Mea în om şi între om şi om, şi pic cu pic peste tot pământul începând de la tine, popor al cuvântului Meu**, că tu ai peste tine râul vieţii şi creşti prin el şi stai micuţ ca să fii al împărăţiei Mele, căci a acelor mici este ea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paşti, a samarinencei, din 09-05-2004

***

Am zis tuturor acum două mii de ani: ***«Dacă voi ați avea credință cât un grăunte de muștar și nu mai mult de atât, ați zice muntelui să se mute, și s-ar muta».*** O, necredința omului în Dumnezeu s-a făcut munte împotriva credinței în Dumnezeu a omului, căci **credința este muntele cel înalt de pe care Eu cuvintez** ca să-l hrănesc pe om cu cuvântul gurii Mele mai mult decât cu pâine. Amin. Bobul de muștar încolțește și își dă trup și se face mare și crede crescând chiar dacă e sămânță mică. Cuvântul Meu însă nu crește în om, căci omul nu este pământ bun, omul nu știe să creadă în cuvântul Meu, și se face piatră omul și își dă viață și crește de piatră, iar Eu nu pot să-Mi las în el sămânța cuvântului Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților 12 apostoli, din 13-07-2004

***

Îmi întăresc cărarea Mea spre tine, poporul Meu, și aceasta fac de câte ori cobor din Tatăl în mijlocul tău cuvânt. **Și de ce cuvânt? Vin cuvânt pentru ca să pot să vin, că altfel nimeni, nimeni pe pământ nu M-ar primi, nu M-ar crede, și ar pieri toată credința de pe pământ și n-aș mai fi primit de om dacă Mi-aș folosi văzut trupul atunci când vin cuvânt pe pământ.** Vin cuvânt, căci am unit începutul cu sfârșitul și lucrez ca și la început. Amin, amin, amin.

La început Eu am fost cuvânt, și la Dumnezeu Tatăl eram, și fără Mine cuvânt nimic nu s-a făcut, precum nici omul nu poate să le facă pe ale lui până ce mai întâi nu face cuvântul celor făcute de el. Amin.

… Vin în mijlocul tău cu sărbătoare de sfinți, și bucuria sfinților întru venirea Mea cu ei se face lacrimă, poporul Meu, și dulce este pentru Mine lacrima sfinților Mei, lacrima care curge de bucuria venirii lor cu Mine cuvânt pe pământ. **O, dacă n-aș veni cuvânt n-aș mai veni, că altfel nu pot veni pe pământ, că pe pământ e omul care umblă pe pământ și pe cer, și tot ceea ce vede el, este al lui apoi, și Tatăl nu M-ar mai avea al Lui dacă aș veni trup și nu cuvânt pe pământ.**

Din veac și până în veac omul face ce vrea cu trupurile celor cuvioși ai Mei și Îmi stârpește locașurile Mele și face el zidire pământească, din lut și din piatră și din fier și din aur locaș, și apoi își zice că Eu sunt în locașul cel făcut de el, și crede așa. Și iată, mai credincios este omul de rând care ia de la om învățătură și se duce în locaș făcut de mână de om și se închină în el lui Dumnezeu, dar omului în care Eu stau pe pământ nu se închină omul Mie, **și grele s-au făcut pe pământ cele făcute de mâna omului ca să-i strângă pe oameni în ele și să-i înșele că acolo este calea, adevărul și viața. Dar Eu am spus că vine vremea când cei ce se vor închina lui Dumnezeu, se vor închina în duh și în adevăr, și fericiți sunt cei ce află Duhul și Adevărul lui Dumnezeu pe pământ, și de aceea Eu vin cuvânt pe pământ, și Mă sprijin în mijlocul tău când vin, poporul Meu,** și dau glas martorilor Mei cei cerești, sfinților Mei care s-au închinat Mie pe pământ în duh și în adevăr, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2004

***

O, fiilor, slava Mea e grea de dus de om, iar vederea ei îl înspăimântă pe om. Când i-am luat pe cei trei ucenici și M-am suit cu ei în munte ca să-L rog pe Tatăl să le arate lor slava Mea cea de la El și să Mă mărturisească lor Tatăl că sunt Fiul Lui, ei au fost cuprinși în slavă și s-au

spăimântat, căci un nor i-a umbrit, și din nor Tatăl cu glas le-a spus: ***«El este Fiul Meu Cel ales, de El să ascultați!».*** Iar ei auzind glasul au căzut de spaimă cu fețele la pământ, dar Eu i-am atins și le-am spus: ***«Ridicați-vă și nu vă înspăimântați!»,*** căci slava Mea trecuse și rămăsesem doar Eu în ochii lor. Le-am spus apoi să nu se povestească la nimeni cu slava Mea văzută de ochii lor până ce Eu nu Mă voi scula din morți. Dar ei, înțelegând venirea zilei Domnului și știind că înaintea ei trebuie să vină Ilie să le spună tuturor de venirea Mea, M-au întrebat: ***«De ce zic cărturarii că trebuie să vină Ilie mai întâi?».*** Eu atunci le-am spus lor că vine cu adevărat Ilie și pe toate le va așeza, și le-am mai spus că el a și venit, dar ei nu l-au cunoscut, și au făcut cu el câte au voit, și așa va să pătimească de la ei și Fiul Omului. (*Vezi selecția tematică: „Enoh și Ilie”, - și pe edocr; jumpshare; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Atunci au înțeles ucenicii că ***Ioan a fost cel care a venit înaintea Mea cu vestea împărăției cerurilor pe care Eu venisem s-o așez peste om și să fie omul împărăție a Mea.*** Amin.

O, poporul Meu, nu înțeleg cititorii Scripturilor Domnului ce este împărăția lui Dumnezeu. Cerul și pământul sunt ale Mele, și pentru om le-am întocmit, și apoi l-am făcut pe om ca să fac din el împărăția Mea și să împărățesc din el peste pământ, **având cerul împărăție în om,** dar n-am putut să-Mi fac stat în om cu împărăția cerurilor pe pământ și nu înțeleg cititorii Scripturilor ce este împărăția lui Dumnezeu. Dar tu ești cel învățat de Dumnezeu, poporul Meu, **să știi ce este împărăția Mea și locul ei înăuntrul trupului tău care o acoperă pe ea ca să iasă din trupul tău faptele ei înaintea oamenilor, iar ei să-L slăvească pe Dumnezeu și să înțeleagă slava Lui din mijlocul tău.** Mai vârtos decât oamenii însă trebuie să știi tu slava Mea în care ești învăluit, și din norul căreia Tatăl Se slăvește în Mine cu cuvântul, ca să-l iei tu pe el apoi, și cu duhul și cu puterea lui Ilie să-l împarți oamenilor și să-l împarți fiilor lui Israel, ca să se întoarcă și ei cu inima și cu fața lor către părinții lor cărora le-am dat făgăduințele, și să-și întoarcă părinții lor inima către ei ca să-i mântuiesc pe ei, că Eu Mântuitor am venit pe pământ și stau învăluit în slava cuvântului Meu, iar Moise și Ilie sunt în slava Mea și Mă sfătuiesc cu ei în toată venirea Mea, iar Tatăl cuvintează prin Mine tot cuvântul Său. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului din 19-08-2004

***

O, poporul Meu, omul care-şi are naştere din cer, din taina vieţii, acela este om al durerilor aşa cum am fost Eu. Cel ce fuge de durere, acela la durere fuge, la durerea care vine după bucuria cea fără de viaţă în ea, dar fericit este omul care după ce suferă după taina vieţii iubind-o şi trăind-o, capătă după aceasta cununa cea nebiruită a măririlor cereşti pe pământ şi în cer şi se arată moştenire a cerurilor. Amin.

Smerenia de duh, Eu cu ea voiesc să te încununez, poporul Meu, căci faţa ei în om îi străluceşte omului faţa, şi frumos este locul în care locuiesc împreună fraţii smereniei de duh care-l face frumos pe om. De pe pământ şi până în cer e scump omul care are ca podoabă a vieţii smerenia de duh, şi minunat sunt Eu cu împărăţia Mea în el, împărăţie care nu este din lumea aceasta. Amin.

O, fiilor hrăniţi cu taina vieţii, voi la toţi cei care aud de Mine cu voi şi de voi cu Mine, la toţi cei care vin să vadă lucrurile Mele cu voi şi pe voi, să le spuneţi lor că împărăţia Mea din om nu este din lumea aceasta, şi de aceea lumea nu-i cunoaşte ai Mei pe cei ce sunt în lume ai Mei, şi de aceea lumea le pune nume rău, zice ea, dar ea fără să ştie ce face le pune nume bun, nume care nu este din lumea aceasta. Mama Mea Fecioara chiar şi după ce lumea a aflat că ea este mama lui

Dumnezeu Fiul, a stat sub slava smereniei de duh, a stat plină de Dumnezeu, căci îşi avea trupul din cer şi nu de pe pământ, şi de aceea a văzut ea atât de uşor pe îngerul care L-a adus pe Dumnezeu Fiul în ea numai cu cuvântul, şi cuvântul s-a întrupat în trupul ei. Amin.

O, copii de sub greu şi prin care Mă aduc poporului Meu! Iubiţi smerenia de duh şi lacrima ei cea dulce, că de pe pământ şi până în cer e scump omul care are această podoabă şi minunat sunt Eu cu împărăţia Mea în el, împărăţie care nu este din lumea aceasta, fiilor copii. O, Mi-e milă de voi, că Eu v-am făcut pe voi să nu puteţi pe pământ ca pe pământ, şi Mi-e milă de voi pe pământ şi vă mângâi sub durerile Mele din voi, vă mângâi cu ele, fiilor copii, iar voi fiţi blânzi şi smeriţi cu inima, ca Eu şi nu voi să trăiţi în voi şi înaintea poporului Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2004

***

Smerenia, poporul Meu, iubeşte-o împotriva oricărei ispite care vine să-ţi încerce ţie faţa înaintea celor ce-ţi văd faţa. Faţa ta te vădeşte dacă ai în tine darul cel tainic al smereniei şi lucrarea ei care face loc în tine dragostei lui Dumnezeu, fiule, şi îţi voi spune ţie din Mine şi din sfinţi lucrarea smereniei de duh, care umblă la inima omului ca să se facă ea în om sălaş al slavei Domnului, Cel blând şi smerit cu inima, căci omul fi-va să fie ceresc pe pământ, **şi numai omul ceresc va rămâne pe pământ.** Amin.

Vai omului care-şi pierde vremea şi nu şi-o câştigă, care-şi pierde viaţa fără să şi-o câştige pentru Mine şi **pentru Evanghelia Mea de acum, cu care Eu umblu în locuinţa morţilor de pe pământ şi de sub pământ ca să fac învierea făpturii care a fost şi care este!**

Iar tu, poporul Meu, să nu te plictiseşti de prea multul Meu cuvânt cu care dau să te ţin treaz în vremea aceasta de noapte grea când tot omul doarme. Să nu te superi, ci să fii mulţumit şi să-Mi mulţumeşti pentru cât te iubesc, căci pentru iubirea Mea cu care te hrănesc ca să nu mori tu trebuie mult să-Mi dai, fiule. Trebuie să-Mi dai loc cu smerenie în el în trupul tău şi în duhul tău şi să te uiţi la cei prin care te hrănesc cu cuvântul Meu, că Eu stau cu dragostea Mea în ei, şi tot aşa stau şi ei în Mine, cu dragostea Mea, nu cu dragostea lor, fiindcă dragostea Mea e durere, e lacrimă a Mea după om ca să-l scap pe om de durerea, de suspinul şi de lacrima lui, căci cine plânge după viaţa lui în el, acela şi-o pierde şi nu ştie să plângă, şi va căuta în sine şi se va afla gol de Dumnezeu, căci plânsul cel fără de minte e plâns fără Dumnezeu chiar şi când omul crede în el însuşi că spre Dumnezeu plânge şi la El caută. Smerenia nu mai plânge în om. Ea Îi face locaş lui Dumnezeu şi dragostei Lui în om, căci **împărăţia Mea în om nu este omul cu dragostea lui de Mine în el, ci sunt Eu, Domnul, cu dragostea Mea care-l face pe om împărăţie a cerurilor pe pământ**, locaş care luminează prin cei ce sunt fraţi în Hristos şi care iubesc cu iubirea lui Dumnezeu în ei pe tot aproapele care vede în cel îndumnezeit iubirea lui Dumnezeu, umblând el în lumina ei şi veselindu-se de ea. Amin.

Te voi învăţa curând, poporul Meu, cum să înţelegi tu porunca cea de căpătâi prin care Eu spun: să iubeşti, omule, pe Dumnezeu cu toată inima ta, cu tot cugetul tău, cu tot sufletul tău şi cu toată virtutea ta, iar pe aproapele tău să-l iubeşti ca pe tine însuţi şi să nu ridici mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău, căci Eu sunt Dumnezeu şi nu tu, omule, şi Eu ştiu pe aproapele tău şi nu tu, iar aproapele tău să Mă vadă în tine aşa cum sunt Eu, şi aceasta este cea mai mare între porunci,

cea mai mare dragoste, dragostea Mea în om şi între fraţii cei de un nume cu Mine înaintea aproapelui lor în toată vremea. Amin.

O, când împărăţia lui Dumnezeu se vede în voi şi între voi, copii ai Ierusalimului, toţi cei ce sunt aproape de voi o văd pe ea, şi aşa puteţi voi mult să-i iubiţi pe ei cu dragostea Mea din voi, cu împărăţia Mea din voi, văzută de ei. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2004

***

Intru prin porţi. Amin. Intru cuvânt de facere a omului, intru în carte, iar cartea Mea este adevărata carte după care omul trebuie să înveţe carte, căci dacă omul are carte şi viaţă nu are, atunci el nu este un om învăţat, ci este un om fără de cale, fiindcă Eu am spus: ***«Eu sunt calea, adevărul şi viaţa, şi cine umblă după Mine nu va umbla în întuneric, ci se mută de la moarte la viaţă».*** Amin, amin, amin.

Pace vouă de la Domnul Învăţătorul, copii care vegheaţi în calea cuvântului Meu când Eu vin cu el să-Mi cresc şi să-Mi ţin treaz poporul, iar pacea Mea pe care v-o dau ca să vă întăresc porţi ale Mele, să se răsfrângă ea din voi mereu peste tot poporul Meu cel care iubeşte ca şi voi venirea Mea şi venirea lui la Mine şi la voi, la izvorul învăţăturii şi al trăirii cu cerul pe pământ, la învăţat carte, fiilor copii. Mai e puţin timp, şi voi învăţa din Mine şi din voi pe mulţi care se vor aduna în jurul vostru porunca dragostei de Dumnezeu şi de aproapele, căci **a iubi pe Dumnezeu şi pe aproapele e mare taină** şi mereu taină şi mereu lucrare a cerului pe pământ prin omul care iubeşte pe Dumnezeu. Acum însă Mă slăvesc în voi cu sfinţii, iar cuvântul Meu şi al lor este carte de învăţat după ea pentru fiecare om care vrea **să ştie de la Dumnezeu cum să-L iubească pe Dumnezeu.**

Omul nu trebuie să Mă înveţe pe Mine cum să-l iubesc, ci trebuie să Mă lase pe Mine să-l învăţ cum să Mă iubească. Omul se iubeşte pe sine, şi aşa dă el să Mă iubească, pentru sine, nu pentru Mine, dar Eu i-am spus lui prin Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani că cel ce-şi iubeşte viaţa, acela şi-o va pierde, iar cel ce şi-o pierde pentru Mine, pentru vestirea lui Dumnezeu între oameni, acela va avea viaţă, şi din belşug va avea, căci viaţa se învaţă de la Dumnezeu şi nu de la om. Amin.

O, poporul Meu cel mult hrănit, cel mult învăţat de cuvântul Meu, de Duhul Meu Cel dătător de viaţă! Eu sunt Cel ce vin să te învăţ şi să te aşez la şcoala învăţăturii. Eu şi nu tu te aşezi înaintea Mea. Vin la tine ca să fii tu poporul cel învăţat de Dumnezeu şi să audă neamurile de pe pământ că Eu în mijlocul tău sunt Învăţătorul lumii, numai să vrea fiii veacului acesta să audă glasul Fiului lui Dumnezeu, căci duhul lumii îl ţine pe om în întunericul lui şi în pierzarea lui de oameni, iar Duhul Meu este duh dătător de viaţă, şi apoi este Duhul Sfânt Mângâietorul, aşa cum Eu L-am numit când L-am pus în apostolii Mei ca să fie El împărţit peste cei ce iubesc să creadă de la Dumnezeu toate câte Eu aduc pe pământ pentru înnoirea lumii şi pentru viaţa veacului ce va să fie pe pământ. Amin.

Am durere peste durere de la cei ce dau să vină sub învăţătura Mea şi nu ştiu aceştia cu mintea lor să se aşeze înaintea Mea, iar Duhul Meu este Învăţător, dar nu e frumos să se vrea omul dădăcit sau să-l dădăcească pe om, căci la Dumnezeu este bună credinţa omului, nu altceva; credinţa care lucrează aşa cum a lucrat din Avraam, care nu s-a vrut dădăcit de Mine, ci s-a vrut

credincios fără de prihană **în credinţă, fără de ispitire**, căci credinţa cea prin ispitire se ia de la om, şi omul este scris cu cei necredincioşi, fiindcă omul care ispiteşte ca să creadă, acela nu-L iubeşte pe Dumnezeu şi nici nu cunoaşte jertfa prin care omul se dovedeşte credincios ca Avraam.

Nu poate omul să fure când e vorba de credinţă pentru viaţa lui. Nu poate omul să creadă şi să i se socotească credinţă dacă ispiteşte pentru credinţă, iar Eu am spus: ***«Credinţa nu este a tuturor».*** Cel ce fură se ascunde înăuntru şi în afara lui faţă de cei ce nu vrea el să fie ştiut că fură. Cel ce înşeală, la fel face, dar faţa omului poate fi citită cu ascunderea de sub ea, iar omul cel cu Duhul Meu în el ştie această lucrare şi o lucrează pe ea, ca să fiu Eu îndreptăţit întru cuvânt şi biruitor când grăiesc şi când judec fapta omului, căci cel ce crede în această lucrare de cuvânt învăţător peste om şi face ca el în el şi în ea, această lucrare îl vădeşte pe el prin cuvântul ei, prin ceea ce este ea şi prin ceea ce este omul. **Cel credincios nu caută să fie dădăcit pentru ca să creadă, ci caută să fie lucrător prin iubire şi prin învăţătură, şi unul ca acela nu dădăceşte pe om ca să-l facă să creadă în această venire a Mea, ci crede înaintea oamenilor şi se desăvârşeşte prin credinţa cea cu dar în ea, cea cu învăţătură în ea, fiindcă ea este a acelora ce învaţă prin credinţă să fie după chipul şi asemănarea Mea, şi aceasta este adevărata dragoste a lui Dumnezeu în om. Amin, amin, amin.**

… Binecuvintez cu Duhul Meu Cel mângâietor pe cei ce vă iubesc pe voi pentru că sunteţi a Mei. Îndemnaţi-i cu dulcea inimă din voi, copii lucrători şi împărţitori de Dumnezeu, îndemnaţi-i pe cei ce vă iubesc şi vă ocrotesc pentru lucrul vostru cu Mine nestingherit de greutăţi peste el, să aibă jertfă curată, să aibă inimă curată înaintea Mea şi în ei, **căci cei cu inima curată vor vedea pe Dumnezeu cu ei cum îi va smulge din foc, cum Îşi va aduce aminte de ei în vremi de încercări a celor credincioşi pe pământ,** şi ca pe tinerii din cuptorul de foc îi voi ocroti pe ei prin îngerul Meu cel de foc, şi care răcoreşte toată văpaia de pe pământ acolo unde am Eu ocrotitori de ai Mei, căci **cei ce Mă primesc pe Mine prin voi, aceia plată de prooroc vor primi, plată ca pentru cei credincioşi lui Dumnezeu. Amin.**

O, copii care Mă împărţiţi nedespărţindu-Mă de voi, ascultaţi cu credinţă multă tot cuvântul Meu ca să-l împliniţi, şi împărţiţi-Mă peste pământ făcându-vă vreme pentru mărturisirea Mea peste oameni, şi atunci toate cele de trebuinţă lucrului Meu cu voi vă vor fi adăugate, căci Eu sunt credincios prin tot cuvântul rostit de gura Mea. Amin.

Iar tu, popor credincios, slăveşte-Mă ca pe Împăratul tău şi arată-te cu împărăţia Mea înăuntrul tău. **Cel ce doreşte de împărăţia Mea în el, acela se face locaş al ei şi mărturisitor al ei prin roadele ei care Mă mângâie pe Mine şi nu pe ei, căci Duhul Sfânt Mângâietorul Se împarte şi nu Se desparte de cei ce-L au pe El înăuntrul lor ca rod al credinţei lor în Mine**, Cel ce L-am trimis pe El de la Tatăl pe pământ după om ca să-l mângâi pe om, şi apoi omul să se ţină după mireasma Lui şi să se facă omul asemenea Mie, cu duh dătător de viaţă, cu darul Duhului Sfânt, Care sfinţeşte toate în om şi pentru om, ca să am Eu locaş în om. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2004

***

Dorul Meu de om ar da să Mă ţină tot într-o strigare peste pământ, ca să-l fac pe om să Mă audă şi să nu aştepte să Mă vadă ca să creadă apoi că Mi-e dor de el. Dar cel ce crede, din cea mai mică sământă semănată din gura Mea peste pământ el ia, căci numai prin dor se poate, numai aşa

creşte în om iubirea lui Dumnezeu, iar dorul se naşte din pocăinţă, şi pocăinţa este calea omului spre Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Glasul Meu se face cuvânt şi lucrează zi de sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, care s-a făcut ca un copil, împărăţie a cerurilor, căci cine nu se face sau nu stă copil cu viaţa lui şi cu ascultarea lui de Dumnezeu, Care este Tată, acela nu poate afla gustul cel bun al împărăţiei cerurilor care îşi are sălaşul ei în om, copii care Mă aduceţi cuvânt din cer până la inima omului. **Inima omului e uşa la care aştept Eu de şapte mii de ani,** căci pentru Dumnezeu, îi trebuie omului iubire cu dor ca să nu-L facă pe Dumnezeu să aştepte după inima lui închisă, în care Dumnezeu voieşte să Se lase cu împărăţia Sa şi cu bogăţiile ei pentru care Domnul nu are plată pentru om, ci îi cere omului inima, fiilor copii.

Cuvântul Meu cel neîmplinit de cel ce-l aude, este Dumnezeu Care aşteaptă la inima cea închisă pe dinăuntru a omului, căci inima cea rece pentru Dumnezeu, este încuiată, şi Mie nu-Mi place să stau în recele omului, şi Îmi place să stau în om când omul este cald cu Mine împlinindu-Mă şi slujindu-Mă în el. Amin.

E sărbătoare pentru mama Mea cea pruncă cu inima şi cu credinţa şi cu iubirea care aşteaptă în prag aşa cum numai pruncii înţeleg să stea aşa. Cel ce este prunc este acela care aşteaptă adevărata mângâiere, iar cel ce este om mare nu cunoaşte adevărata bucurie, căci bucuria se naşte din credinţă, iar credinţa cea închinată lui Dumnezeu se face aşteptare, se face dor, şi omul creşte prin dor, iar dorul se naşte din pocăinţă, şi ea are nevoie de mângâiere, şi de aceea ea îl învaţă pe om calea spre Dumnezeu, spre izvorul mângâierii. Amin.

Eu, Domnul mângâierii, M-am născut în inima mamei Mele prin dorul ei de Dumnezeu. Tot un dor după Mine a fost viaţa ei până ce ea M-a născut Om pe pământ. S-a hrănit cu dorul, şi dorul s-a făcut în ea cât Dumnezeu şi s-a sălăşluit în ea cu tot rodul lui, cu toate frumuseţile lui. O, numai prin dor creşte în om iubirea Mea ca să Mi-o dea apoi omul, iar dorul se naşte din pocăinţă, şi apoi omul Îi face lui Dumnezeu cale spre el, şi apoi se face omul împărăţie a Domnului. Împărăţia Mea în om a fost mama Mea Fecioara, şi ea a rămas pruncă pentru împărăţia Mea, a rămas ascultătoare aşa cum numai pruncii cei scumpi ascultă bucurându-se de darurile pruncieі.

O, poporul Meu, am spus că cel ce nu primeşte ca un prunc împărăţia cerurilor, acela nu este vrednic de ea, acela nu stă prunc şi nu se pocăieşte de acest păcat ca apoi să nu mai stau Eu la uşa lui pentru ca să intru. Nimeni nu poate să ştie că Eu aştept la uşa lui dacă nu se pocăieşte, ca apoi să dorească după Mine şi să iasă din sine şi să Mă găsească aşteptând la uşa lui şi să se facă prunc prin pocăinţă, şi să se dea apoi împărăţie a lui Dumnezeu. Cel ce este împărăţie a Mea pe pământ, acela este prunc, fiilor copii, şi voiesc să învăţăm pe tot omul taina care-l face pe el să deschidă împărăţiei cerurilor care se face dor şi bucurie în om, şi apoi omul se face ca Dumnezeu, fiindcă Eu am ascultat mereu de Tatăl şi mereu am fost copil şi mereu împărăţie a Tatălui. Amin, amin, amin.

*

O, poporul Meu, împărăţia Mea este cu cei mici, căci cei mari nu ştiu să înţeleagă ce este ea. O, poporul Meu, fericit este cel ce are peste inima lui ziua facerii lui de către Dumnezeu. Cine

însă nu s-a lăsat iertat de Dumnezeu când Dumnezeu l-a chemat pe el, acela nu a cunoscut dragostea, căci mai întâi omul trebuie să simtă dragostea lui Dumnezeu, facerea lui de către Dumnezeu, şi chiar dacă apoi acela cade lovindu-se, el se poate ridica, dar numai dacă el a trăit ziua dragostei, numai dacă el are scris pe viaţa lui dragostea dintâi, facerea lui Dumnezeu când Dumnezeu cu dragoste l-a iertat după ce omul s-a arătat Lui, căci dacă omul nu se arată Domnului ca să ierte Domnul pe toate cele rele ale lui, el nu se poate lăsa apoi făcut de Dumnezeu, Care-l face pe om ca şi pe El după ce omul se arată Lui cu totul, şi numai după aceea omul poate fi iubit de Dumnezeu, căci ca să fie omul iubit, trebuie să merite să fie iubit, căci iubirea înseamnă Dumnezeu, şi omul trebuie să-L iubească pe Dumnezeu şi nu pe om, fiindcă Dumnezeu este Cel ce iartă păcatele omului ca să-l facă apoi pe om, iar facerea e lucrare mare, nu este iertare şi atât, căci precum pomul se cunoaşte după roadele pe care le face, la fel şi omul, se cunoaşte ce fel de om este după ce fel de fapte face.

Cu mare dor, cu mare dragoste v-am spus demult, copii ai poporului Meu, că voiesc să fac din voi prinţi şi prinţese, crai şi crăiese, neam împărătesc, ca să semănaţi cu neamul lui Dumnezeu şi să aveţi inimi ca ale Lui, ca ale fiilor Lui, fire ca a Lui, purtare ca a Lui, ca să vă dovediţi neam împărătesc, cu fineţe mare în purtare, în simţire şi în vorbire, şi nu altceva am dat Eu să vă spun când am spus ce voiesc să fac din voi, ca apoi voi din lăuntrurile voastre să vă arătaţi că sunteţi de neam împărătesc şi că aşa purtare aveţi şi tot aşa şi cinste între oameni. Cu mare dor, cu mare dragoste v-am spus Eu aceasta ce v-am spus, ca atunci când vă întâlniţi spre bucurie, să vă fie spre mai mare zidire prin învăţătura din care vă hrăniţi voi, şi **să fiţi voi slava numelui Meu**, slavă văzută din cer şi de pe pământ, şi să fiţi precum în cer, şi să fiţi aşa pe pământ, fiilor. V-am învăţat prin fiii prin care-Mi strecor cuvântul şi învăţătura Mea peste voi, v-am învăţat că nu trebuie să fie între voi iubiri, ci trebuie iubire să fie între voi, ca să fiţi voi una, ca să fiţi voi ca unul, fiilor. V-am învăţat ca iubirea să vă fie hrana şi liniştea şi nesomnul pentru ea, că fără ea nu este putere pentru Mine între voi; ba, din contra, dau să-şi facă loc cu voi certuri pe cuvinte, şi acestea strică duhul iubirii. Cuvântul iubire trebuie să-l puneţi sus, căci este taină mare, şi cu ea Eu Mă dau vouă cu Trupul şi cu Sângele Meu spre viaţa voastră, spre taina Mea dintre voi, fraţi mai mici ai Mei. O, nu trebuie să umblaţi cu nepăsare faţă de această taină, căci Eu cu ea lucrez la facerea voastră, la facerea celui ce stă la facere, şi cu ea plâng pentru cel ce nu stă la facerea cea de la Mine facere. O, fiilor, viaţa, când ea este de la Mine făcută în om, ea are bărbăţie, şi mai ales prin greu, şi în cine ea trăieşte, ea nu trădează pe Cel ce a făcut-o în om, ci moare mereu pentru ca să trăiască, fiindcă viaţa nu are nimic comun cu laşitatea care ar da să îmbrace până şi haina umilinţei pe deasupra ei.

O, ce frumoasă este la Mine adunarea celor smeriţi pe care sfinţii o aseamănă cu adunarea serafimilor, fiilor! O, ce mult a învăţat din Mine apostolul Pavel, cel din urmă chemat pentru zidirea bisericii Mele! El s-a lăsat de Mine făcut într-o clipă când l-am chemat, şi a trăit din plin ziua facerii lui cea de la Mine şi a rămas în ea, în dragostea dintâi, şi nu s-a mai despărţit de el ziua aceea, şi nici el de ea, iar Eu, Domnul, i-am dat lui cel mai mare har, şi har peste har i-am dat peste tot pe unde el Mă zidea sau zidea biserici pentru împărăţia Mea, surpând din om împărăţia lumii ca să pună în locul ei împărăţia care nu era din lumea aceasta, şi pentru care omul trebuie să se facă copil. Amin.

O, poporul Meu, cel mai mare învăţător pentru viaţă este copilul, pe lângă care se strâng cu toată iubirea şi tata şi mama şi fraţii şi rudele lui şi toţi cei ce-l văd pe el copil frumos şi scump, copil atrăgător, aşa cum a fost Pavel, apostolul Meu, căruia i se închinau căpetenii şi regi gata-gata

să primească mărturisirea lui cea despre împărăţia Mea care nu era din lumea aceasta, şi era mai presus de ea.

Eu am spus că cine nu va primi ca un copil împărăţia Mea nu va putea intra în ea. Cine nu gustă din ea nu poate cu ea. Cine nu gustă din duhul de copil nu doreşte după această taină care înseamnă om-copil. Iar acum Eu spun că cine nu Mă primeşte pe Mine ca pe un prunc în el, aşa cum M-am născut şi aşa cum am crescut, acela nu va putea să fie prunc, ci va rămâne om mare, care nu ştie ce este taina pruncieі, taina vieţii şi gustul ei. Mă doare după tot omul, iar durerea Mă împinge să strig după om, că Mă doare de la om, şi el nu ştie durerea Mea de la el.

O, copii ai poporului Meu, voi să fiţi atenţi, că Eu M-am dat pentru voi şi M-am dat vouă cu totul ca să vă ştiu prin aceasta născuţii cei din Mine, din Trupul şi din Sângele Meu, ca să nu mai rămâneţi voi născuţi din trupul şi din sângele părinţilor voştri din care vă aveţi trupul, iar învăţătura Mea de peste voi daţi-o voi fiilor oamenilor, ca să înveţe ei de la voi naşterea lor din Dumnezeu, căci vouă trebuie să vă fie mare cuvântul dacă Eu vă hrănesc mereu cu duhul cuvântului Meu.

O, Eu te-am învăţat, poporul Meu, să nu stai fără Mine lângă tine, ca să nu te găsească diavolul singur, fiule. Te-am învăţat să nu primeşti slavă de la oameni, slavă de la diavol, ca să nu o pierzi pe cea de la Mine şi care te aşteaptă să te mărească ori să te judece dacă tu nu ai avea putere să cunoşti când primeşti slavă de la oameni nefiind Eu lângă tine ca să-ţi spun mereu şi să fii mereu viu şi cu viaţă neatacată de cei fără de viaţă în ei. **Duhul de copil este singura ta salvare, şi prin el vei semăna cu mama Mea Fecioara şi prin el vei face lucrarea naşterii Mele în tine**, şi din tine peste toată făptura apoi, fiule născut din Trupul şi Sângele Meu. Dacă ai da să fugi de lucrarea aceasta şi de locaşurile Mele, Eu aş fi Acela Care te-aş aduce să dai seama aici înaintea Mea, fiindcă tu nu Mă poţi tăgădui, nu Mă poţi înşela, nu Mă poţi trăda, nu Mă poţi părăsi, nu te poţi ascunde ca să nu mai fii al Meu, căci te-ar arunca înapoi lumea pentru multul Meu semn de peste tine. Dar duhul de copil ţi-l hărăzesc mereu ca pe unica ta salvare, şi prin el să semeni cu Mine în ascultare de Dumnezeu, şi să semeni cu mama Mea Fecioara, din al cărei trup şi sânge Eu M-am născut Om plin de har şi de adevăr, căci am fost făgăduitul Tatălui pentru ca să vin din cer pe pământ şi să plătesc cu viaţa Mea depusă pe cruce viaţa pe care omul a pierdut-o, viaţa lui cea de la Dumnezeu şi facerea din nou a ei în om prin cuvântul Meu cel de la sfârşit de timp, cel de azi, poporul Meu, şi apoi prin Trupul şi Sângele Meu dat omului ca să stau Eu născut în om şi crescut de om înăuntrul lui şi **să-L vadă lumea pe Dumnezeu în om locuind şi lucrând, căci omul a fost făcut să fie templu pentru Dumnezeu. Amin, amin, amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2004

***

O, fiilor care aveți urechi de auzit cuvântul Meu, să le spuneți tuturor că **cea mai mare iubire este să-i spunem omului ce greșește.** Să le spuneți tuturor că Eu nu am venit pe pământ să-i fiu omului dușman nespunându-i ce greșește așa cum face cu el diavolul și omul care nu-i este omului prieten bun. Eu dacă nu i-aș spune omului ce greșește i-aș fi dușman, dar Tatăl M-a trimis după om să împlinesc și să desăvârșesc legea iubirii cerești dinspre Dumnezeu spre om, iar dacă omul este primitor de Dumnezeu, acela nu mai face ca Adam, care nu M-a primit, ca Israel care nu a voit să stea în Duhul Meu, în duhul ascultării, ca fariseii și cărturarii care mereu, mereu stăteau împotriva cuvântului Meu care umbla la inima lor ca s-o curățească de cele omenești și trupești,

de cele ce nu dau viață lui Dumnezeu în om, iar Eu dacă nu i-aş spune omului greşalele i-aş fi duşman.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la treisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2004

***

Sunt la porţile dintre Mine şi tine, poporul Meu, şi sunt cu oştirea cerească slujindu-Mă în coborârea Mea, şi am de-a dreapta Mea pe Ioan, cel ce M-a botezat ca pe un om în apa Iordanului la care mulţi veneau când îl auzeau pe el că s-a apropiat pe pământ şi peste om împărăţia cerurilor, pentru care omul trebuie să se pocăiască dacă o voieşte de viaţă a sa pe ea.

Împărăţia cerurilor este cea mai dulce viaţă pe care omul poate s-o aibă, căci ea nu-l trece, ci îl înveşniceşte pe om, iar veşnicia este dulce prin toate tainele ei dacă omul Îmi dă Mie mintea sa ca să lucrez Eu prin ea, şi apoi inima sa, ca să-Mi fac Eu stat în ea pentru viaţa cea de la Mine a omului.

Ioan, naşul Meu de botez, a trăit viaţa lui în viaţa Mea, căci el a fost împărăţia Mea, taina vieţii Mele în om. Am fost tainic şi pentru el până ce el M-a văzut umilindu-Mă sub mâna lui cea botezătoare. Inima lui însă a fost plămada Mea, şi el n-a cunoscut altă viaţă în el decât viaţa lui Dumnezeu, prin ascultare şi prin supunere ca unul fără de trup, ca îngerii care pot totul în Hristos, căci îngerii care fac aşa, sunt numai iubire, iar iubirea este ascultare şi supunere. Amin.

«Eu în voi şi voi în Mine», aşa le-am spus ucenicilor Mei. O, aşa am stat Eu în Ioan, botezătorul Meu, şi am fost puterea lui, iar el a lucrat cu ea pentru slava Mea şi M-a cunoscut şi a spus că sunt Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii.

O, poporul Meu, când Eu Mă dau omului să Mă ia în el, acela trebuie să fie umilit şi să se sfinţească prin Mine şi pentru Mine, şi să se căiască de cele ale lui care nu sunt din Mine, şi să se facă el asemenea lui Dumnezeu, ca să fie iertat, şi apoi să ia din Duhul Meu şi să lucreze ca Mine, arătându-se aşa cum s-a arătat Ioan Botezătorul, în care Eu am locuit cu Duhul Meu spre slava lui Dumnezeu. Amin.

O, copii din porţi care aveţi în voi Duhul Meu şi prin Care Eu Mă vestesc peste pământ cu vestea împărăţiei cerurilor! Învăţaţi-Mi poporul din zi în zi mai mult că nu este putere mai mare decât Dumnezeu în om, şi puneţi învăţătură sfântă pe masă ca să ia poporul Meu, căci v-am dat înţelepciune din Mine şi nu din om, şi fericit este cel ce nu se sminteşte întru Mine şi întru voi, căci lucrul Meu cu voi e greu, fiindcă omul e greu, fiilor copii. Învăţaţi pe tot omul care iubeşte facerea Mea în el, că temerea de Dumnezeu nu face despărţire, ci apropiere între Mine şi om, şi inimă curată în om face ea, şi apoi iubirea Mea în el, iubire plină de credinţă şi de umilinţă şi de viaţă din cer, împărţitoare de har. Aşa a lucrat Ioan, naşul Meu de botez, căci M-a ascultat toate câte Eu l-am învăţat. **Nimeni nu învaţă dacă nu are învăţător**, şi vai omului care învaţă altfel, care se învaţă pe sine fără să creadă că la Dumnezeu nu încape omul aşa, ci încape numai cum l-am învăţat Eu să lucreze, căci şi Eu tot aşa lucrez, şi de la Tatăl învăţ, iar cei ce stau pe pământ la învăţat, învaţă de la Mine prin cei cărora Eu le dau să aibă din Duhul Meu Cel plin de umilinţă şi de pildă făcătoare de om ceresc pe pământ. Amin.

S-a umilit Ioan Botezătorul când am venit la Iordan să fiu botezat de el, şi Mi-a spus: ***«Se cade ca Tu să mă botezi pe mine».*** Mi-a spus aşa fiindcă Eu eram Învăţătorul lui, dar l-am învăţat şi aceasta, şi i-am spus să-L boteze pe Fiul Tatălui, pe Cel peste Care el va vedea pe Duhul Sfânt în chip de porumbel peste El. Atunci el s-a supus cu ascultare şi M-a mărturisit la Iordan şi M-a făcut cunoscut poporului Israel, Dumnezeu venit din cer ca să spăl păcatul lumii. Amin, amin, amin.

– Eu, Doamne, Mielule al Tatălui, am învăţat de la Tine pe toate cele de la Dumnezeu, căci Tu ai pus în mine Duhul Tău şi prin El Te-am ascultat când Tu m-ai învăţat. Eu, botezătorul Tău, am împlinit voia Ta, şi nu este iubire mai mare în om ca şi ascultarea de Tine, care înseamnă iubirea lui Dumnezeu în om, Doamne. Taina vieţii mele e mare, şi omul de pe pământ n-o ştie. Nu Te ştie omul pe Tine cu toată taina vieţii Tale, dară taina vieţii mele cum s-o ştie omul!? I-ai spus omului că între cei născuţi din femeie nu s-a născut nici unul mai mare ca mine, şi i-ai spus apoi că cel mai mic în împărăţia cerurilor este mai mare ca mine, căci Tu erai Cel mic, Cel născut după mine, şi mare este Cel mic, dar omul nu iubeşte tainele Tale ca să le şi priceapă pe ele, Doamne.

– O, botezătorule al Meu! Eu tot aşa îţi spun: Pacea Mea o dau ţie, că unul altuia Ne suntem mângâiere, fiindcă omul îngâmfat care s-a pus sol ca şi cel trimis, Ne umple de durere. Oştirea cerească toată nu mai poate mângâia pe Dumnezeu în durerea Sa, că mare este durerea Noastră de la omul cel îngâmfat în dreptul numelui lui Dumnezeu.

O, ce mare ţi-a fost duhul umilinţei când strigai cu atâta putere să se pocăiască oamenii, botezătorule al Meu! Durerea din tine striga pentru Mine, Cel durut ca Dumnezeu, iar când omul are durerea lui Dumnezeu, acela este plin de umilinţă în tăria lucrărilor sale cele de la Dumnezeu împărţite lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2005

***

Mi-e dor de el să Mă vestească cu venirea Mea de azi, şi îi voi face loc şi voi smulge din calea lui pe toţi împotrivitorii venirii Mele şi vă voi pune pe voi în calea lui spre Mine, **că Eu prin voi şi prin el vreau să dau viaţă neamului omenesc mai înainte cu un ceas, şi apoi să vin.**

O, poporul Meu, nu ştie omul să creadă că Scripturile lui Dumnezeu se împlinesc negreşit. **Viaţa ce va să fie a fiecărui om, în trup trebuie să şi-o zidească omul, în însuşi trupul său în care trebuie să locuiască Dumnezeu şi nu el,** dar el a făcut-o pe prostul că nu ştie, o face pe prostul că n-a ştiut această taină, dar ca să-şi ia medalii şi diplome de om deştept şi mare, acolo n-o mai face pe prostul. Nici cel ce şi-a luat nume şi rang de om sfinţit lui Dumnezeu n-a făcut-o pe prostul, dar că va da seama de ceea ce va semăna în trupul său, o face pe prostul că n-a ştiut, că n-a crezut, că n-a văzut, că n-a auzit. Eu însă Mă vestesc în lung şi în lat de la o margine până la cealaltă a cerurilor, şi porunca rostită de Mine peste om pentru viaţa lui cea veşnică, îşi va cere răspuns de la fiecare om, căci Dumnezeu este adevărat prin tot cuvântul Său. Amin.

… Cerul este scaunul Meu de domnie, iar **credinţa ta în scripturile venirii Mele este aşternut al cuvântului Meu peste pământ,** popor al slavei cuvântului Meu! Omul fărădelegii s-a aşezat peste tot pe pământ şi îşi zice că nu vin, că nu mai vin, că nu ştie când vin, dar Eu ştiu că **el Mi-a socotit bine venirea**, aşa cum magii cei de acum două mii de ani Mi-au aflat-o şi M-au

aflat apoi, și au văzut Scriptură împlinită și au vestit-o, și a rămas ea până azi adevărată împlinire, și se luptă cu Mine omul fărădelegii să câștige el cerul și pământul, și nu-i ajunge numai atât, ci voiește să pună împărat păcatul lui peste acestea ale Mele. Iar Eu scriu cu putere și cu mânie sfârșit omului fărădelegii și început poporului sfinților, căci în însuși trupul lui își zidește omul veșnicia ori pentru Dumnezeu, ori pentru el. Amin.

… – Eu, sfinți ai Mei iubiți, așa am spus când eram cu ucenicii pe pământ***: «Când Mă voi înălța, îi voi trage pe toți la Tatăl, căci voi veni pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă, și apoi voi sfârși».*** **Voi sfârși cu viața omului și voi începe cu viața Mea în om și voi face pe pământ popor de sfinți. Așa lucrare lucrez Eu acum pe pământul român, și voiesc să Mă audă românii și să se apropie să-Mi cunoască venirea și lucrarea ei și să calce pe urmele celor ce se sfințesc pentru venirea Mea în însuși trupul lor, căci Eu trebuie să trăiesc în om și nu omul, și această viață voiesc s-o aduc pe pământ, și cu sfinții o aduc. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan din 12-02-2005

***

Acum două mii de ani Mi-am învăţat ucenicii să spună în rugăciunea lor către Tatăl: ***«Tată, vie împărăţia Ta şi facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ»,*** iar cine Îmi este ucenic, acela plânge după împărăţia cerurilor în el şi apoi o dă în jurul lui, ca să fie pe pământ precum în cer, căci ucenicii lui Dumnezeu sunt plini de dor de cer pe pământ, iar oamenii sunt plini de trufia lor, fiilor copii. Oamenii, după ce că sunt puţin iubitori de Dumnezeu, mai sunt şi trufaşi, şi nu le este teamă să fie aşa, căci lor nu le este greu cu trufia, şi le este greu fără de ea, iar dacă uneori greul de la depărtarea lor de Dumnezeu îi mai mână spre Mine, Cel milos pentru om, aceasta ţine atât de puţin cât părerea, iar omul, ca să-şi îngrijească viaţa lui, se întoarce mereu în blestemul de a nu-L iubi pe Dumnezeu, şi nu face după ce-Mi află dulceaţa aşa cum a făcut samarineanca după întâlnirea Mea cu ea la fântâna lui Israel. Ea a avut duh umilit, şi această jertfă Mi-a adus, şi **nu este om mai plăcut ca omul care are în el această comoară, care se face casă lui Dumnezeu în om.**

Iată, poporul Meu, samarinenii aveau duh umilit, iar Israel avea duh trufaş. Samarinenii M-au primit şi M-au crezut, iar Israel nu M-a crezut şi nu M-a primit, căci se trufea cu Dumnezeu şi nu înţelegea cu mintea lui trufaşă că trufia nu este din cer, nu este de la Dumnezeu, ci este de la om, iar omul care are în el acest duh, nu are cu ce să-L cunoască pe Dumnezeu când El vine ca să locuiască în om, căci **Dumnezeu, în om Îşi are locuinţa Sa.** Cine nu crede când Eu spun acestea, să se uite acela în Evanghelia Mea cea de la fântâna lui Israel când Eu M-am întâlnit cu samarineanca şi Mi-am făcut în ea sălaş; în ea, şi în cetatea ei apoi, prin duhul ei cel umilit cu care ea nu se ascundea în ea, ci mai mult ieşea spre vedere, ca s-o vindec de păcatele ei şi s-o fac apoi sălaş al Meu, şi apoi mărturisitor al Meu peste mulţi, şi credincioşi, şi păgâni.

Omul care nu se satură de viaţa lui în el, de duhul lui în el, acela nu-şi dă viaţa sa în schimbul vieţii Mele din el ca să fie el apoi ca Dumnezeu pe pământ şi nu ca omul. Fariseii şi cărturarii s-au supărat pe Mine când am umblat la viaţa lor deşartă, descoperindu-le-o pe ea în faţa mulţimilor, dar samarineanca nu s-a supărat, ci, din contra, s-a bucurat când i-am descoperit viaţa ei, ca apoi s-o facă în ea plăcută Mie prin duhul ei cel umilit cu care M-a primit când i-am arătat că ştiu păcatele ei şi că sunt Mesia, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce vine şi învaţă pe pământ pe om toate cele ale împărăţiei lui Dumnezeu.

O, bine este omului să nu se ascundă cu cele rele ale lui şi să nu uite că de Dumnezeu nu are cum să se ascundă, căci Eu îi ies în cale şi îl descopăr pe el. Când omul se ascunde de om, atunci el se ascunde de sine, aşa cum a făcut Adam când s-a ascuns de Dumnezeu pentru păcatul lui, pentru sinele lui cel vinovat, poporul Meu.

O, cum să fac să-i dau omului minte, şi nu să-i deschid mintea lui, că dacă fac aşa, păţesc de la om ceea ce am păţit de la Adam, care s-a ascuns în sine, care s-a ascuns de el, şi omul nu înţelege cum vine aceasta. Cel ce nu se teme de Dumnezeu, acela se ascunde de el însuşi pentru ca să-şi poată purta greşeala care se ascunde în el, şi vai omului care are greşale ascunse în el, căci unul ca acela nu-I deschide lui Dumnezeu aşa cum Mi-a deschis samarineanca atunci când Eu i-am pregătit mântuirea.

O, poporul Meu, caută, fiule, să cunoşti bine taina mântuirii tale, căci ea nu înseamnă omul, ci înseamnă Dumnezeu şi lucrarea Sa peste om. Cuvântul Meu, cel plin de mântuire, să-l faci folos peste tine, şi nu uita să te măsori cu sfinţii, ca să vezi ce-ţi lipseşte la mântuirea ta, şi măsoară-te cu Mine, poporul Meu, ca să vezi ce eşti pe pământ, căci cel ce nu se măsoară cu Mine, acela se măsoară cu omul, de la care el nu poate avea mântuire, ci numai vremelnicie, care îl minte pe om cu faţa sa cea trecătoare peste om, făcându-l pe om să Mă ţină afară, să nu Mă ia în casa sa ca împărăţie a lui Dumnezeu în om.

O, poporul Meu, nu i-a folosit lui Israel trufia că el este poporul Meu după numele lui. **Cel ce este al Meu, acela seamănă cu Mine, nu cu sine, poporul Meu.** Cel ce este al Meu, acela nu se mai are pe sine, ci Mă are pe Mine şi Mă slăveşte în el fără de trufie, căci Eu am duh umilit, poporul Meu, şi de aceea Tatăl Mă iubeşte, căci Eu Îmi pun viaţa pentru oile Sale. Mă doare însă că omul nu ştie aceasta ce fac Eu între Mine şi om. Dacă Eu Îmi pun viaţa pentru om şi dacă nu pot apoi să o iau, Eu n-am putere în acela. Eu în samarineanca pentru care am ieşit la fântâna lui Israel am pus viaţa Mea, şi apoi Mi-am luat-o din ea, căci a rodit în ea, şi apoi M-am dus la Tatăl cu rodul vieţii Mele în om, căci în cine Eu pot să-Mi pun viaţa, putere am să Mi-o şi pun, putere am să Mi-o şi iau, căci viaţa Mea o pun pentru oi, ca să aibă ele viaţă, şi din belşug să aibă, şi din acest belşug Eu să duc la Tatăl viaţa Mea din om.

O, poporul Meu, nu i-a folosit lui Israel trufia că el este poporul Meu după numele lui. **Cel ce este al Meu, acela seamănă cu Mine, nu cu sine, poporul Meu.** Cel ce este al Meu, acela nu se mai are pe sine, ci Mă are pe Mine şi Mă slăveşte în el fără de trufie, căci Eu am duh umilit, poporul Meu, şi de aceea Tatăl Mă iubeşte, căci Eu Îmi pun viaţa pentru oile Sale. Mă doare însă că omul nu ştie aceasta ce fac Eu între Mine şi om. Dacă Eu Îmi pun viaţa pentru om şi dacă nu pot apoi să o iau, Eu n-am putere în acela. Eu în samarineanca pentru care am ieşit la fântâna lui Israel am pus viaţa Mea, şi apoi Mi-am luat-o din ea, căci a rodit în ea, şi apoi M-am dus la Tatăl cu rodul vieţii Mele în om, căci în cine Eu pot să-Mi pun viaţa, putere am să Mi-o şi pun, putere am să Mi-o şi iau, căci viaţa Mea o pun pentru oi, ca să aibă ele viaţă, şi din belşug să aibă, şi din acest belşug Eu să duc la Tatăl viaţa Mea din om.

O, mult M-a mângâiat viaţa cea de duh umilit a samarinencei, din care Eu am cules apoi rod din sămânţă semănată în ea. M-a mângâiat dragostea ei pentru Mine, căci, apoi, ea a trăit pentru Mine, şi nu a mai trăit pentru ea între oameni.

Mi-a fost atâta de uşor să-Mi aşez viaţa Mea în inima samarinencei cu care am grăit la izvor, şi tot atât de uşor Mi-a fost să Mi-o şi iau din ea, căci celui ce-i este uşor să se lase cu Mine, putere am întru el, şi el întru Mine apoi, căci Eu dacă-l hrănesc pe om, se cade ca şi el să Mă hrănească pe Mine, şi să semene hrana pe care el Mi-o dă, cu hrana pe care Eu i-o dau, şi să nu-Mi dea omul otravă peste viaţa Mea, poporul Meu, căci Eu sunt dătător de viaţă şi nu trebuie să fiu pedepsit de om, ci hrănit trebuie să fiu, ca să semene lucrarea omului cu lucrarea Mea, poporul Meu, căci Eu de aceea îi spun omului să se măsoare cu Mine şi nu cu omul, şi îi spun omului să stea cu duh umilit pe pământ, aşa cum Eu am petrecut şi M-am arătat pentru pildă peste om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paşti, a samarinencei, din 29-05-2005

***

O, ce dor Îmi este să grăiesc cu omul pe pământ! Oricât aş grăi de mult, dorul Meu este fără de moarte, fără de sfârşit, poporul Meu. Acest dor este cuvânt, căci cuvântul este măsura dorului, iar Eu sunt fără de sfârșit și sunt Cuvântul, poporul Meu, și Mi-e dor să-l grăiesc și Mi-e dor să-l mărturisesc. Când eram cu ucenicii în lume nu puteam să-Mi liniștesc dorul tot, căci eram cu trupul și Mă țineam să Mă mărturisesc pe Mine Însumi, fiindcă așa este pe pământ când ești. Dar acum din cer dorul Meu curge ca râul, căci vremea aceasta așteptată de veacuri a venit. Eu Însumi din Tatăl Mă fac putere de Duh Sfânt și Mă mărturisesc pe pământ, și sunt în Tatăl și împlinesc Scriptura aceea prin care am spus că Mă duc la Tatăl ca să vin. **O, nu este altfel Scriptura aceea care spune despre Duhul Sfânt vestitor peste om, nu este cum spun preoții bisericii cum că ei lucrează în Duhul Sfânt, căci nu este în Duhul Sfânt ceea ce spun ei că lucrează Duhul Sfânt în biserici.** Iar Eu le spun lor așa: **acest cuvânt este Duhul Sfânt, Cel făgăduit de Tatăl că va veni pe pământ, și din Care am dat putere ucenicilor Mei acum două mii de ani de M-au mărturisit la făpturi cu toate câte Eu am lucrat în mijlocul lor cât am stat pe pământ cu toată taina Mea între oameni.** Când M-am înălțat la cer le-am adus aminte de făgăduința Tatălui când Eu le spuneam: ***«Mă duc ca să pot veni la voi. Mă duc și vă voi trimite pe Mângâietorul, Care din al Meu va lua și vă va vesti».*** Acum însă Eu Însumi din cer, din mijlocul ucenicilor Mei, Eu Însumi Mă mărturisesc peste pământ, căci îngerii înălțării Mele le-au spus celor ce Mă priveau: ***«Precum L-ați văzut mergând la cer, astfel va și veni».*** **Eu cuvântând peste ei M-am înălțat la cer, și a venit un nor și M-a acoperit, iar Eu, acum, din nor grăiesc, căci cu norii vin, precum M-am suit, precum au spus îngerii înălțării Mele că voi veni.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului. Sărbătoarea nașterii sfintei Virginia, din 09-06-2005

***

Vreau să-l învăț pe om să iubească și să poarte cu el arma cea împotriva pierzării: frica de Dumnezeu, care îl învață pe om să iubească suferința cea sfântă, crucea, care îl așează pe om pe calea spre Dumnezeu. Amin.

Îți spuneam, poporul Meu, când începusem să ies cu tine în lume pildă de iubire a ta cu Dumnezeu, îți spuneam că **vreau să aduc cerul pe pământ, pe tot pământul, și apoi să Mă las descoperit, să-Mi las văzută slava și cerul în care stau și din care lucrez pentru tine, și cu care te port pe tine spre Tatăl.** Voiesc să te învăț să crezi taina cerului pe pământ cu tine, **taina Tatălui, Care este în ceruri lângă tine**, sfințindu-Și numele pe pământ și în cer, dar roagă-te să te facă Tatăl voie a Sa și împărăție a Sa prin voia Sa în tine mereu, prin ființa lui Dumnezeu în tine, ca să ai tu Tată slăvit, poporul Meu, și El să fie iertător ca și tine, și tu să fii iertător ca și El,

și ca să te ferească El de tot răul din om, de cel dinăuntrul tău și de cel din afara ta, așa cum Eu i-am învățat pe ucenici să ceară la Tatăl și să se facă ei unii pentru alții cerurile Tatălui, Dumnezeu lângă om pe pământ, și omul lângă Dumnezeu, așa cum am fost Noi cu omul la început pe pământ. Amin.

Acum, intru în mijlocul tău din nou, intru prin porți, poporul Meu, și să cauți să ai credință neclătinată pentru minunea venirii Mele la tine, că lumea nu crede că Eu mai vin pe pământ în vremea ei. Ea vorbește mereu despre vremi viitoare pentru venirea Mea, și face aceasta ca să nu Mă primească, să nu se sfințească, să nu se lase de deșertăciuni, să nu iubească frica de Dumnezeu, taina aceasta mare, prin care omul nu stă fără Dumnezeu pe pământ. Eu pe pământ l-am făcut pe om, iar Tatăl a fost lângă Mine pe pământ, căci **pământul este așternutul picioarelor Noastre precum și al omului este, căci omul stă cu picioarele pe pământ și cu trupul în cer ca și Dumnezeu, dar omul nu știe ce este cerul și pământul, și nu știe ce este trupul lui.**

… Trupul omului este casă, poporul Meu. O, fiule învățat de Dumnezeu, nu uita că dacă Eu cu Duhul Meu nu aș fi locuit în ucenicii Mei acum două mii de ani, dacă Duhul Meu nu i-ar fi avut pe ei casă, Eu n-aș fi putut să Mă fac cunoscut oamenilor, n-ar fi aflat oamenii de Dumnezeu dacă Eu și cu Tatăl n-am fi găsit sălaș și cer în ucenicii Mei care sfințeau numele Tatălui și numele Meu; dacă ei n-ar fi făcut vie împărăția Mea în ei, căci ei s-au dat din ei și Mi-au lăsat Mie trupul lor ca sălaș, și am pus în ei pe Duhul Sfânt al Tatălui și al Meu, și am fost pe pământ cu oamenii, poporul Meu.

O, poporul Meu, încearcă mereu, mereu, şi apoi să poţi mereu, mereu **să fii mărturisitor al Meu dinăuntrul tău mai întâi, şi apoi din afara ta între frate şi frate, ca să te vadă Tatăl din ceruri, să vadă de lângă tine că tu sfinţeşti numele Lui pe pământ ca şi în cer, în trup şi în duh**, poporul Meu, şi să vadă El în mijlocul tău împărăţie vie a Sa şi sfatul voii Sale în tine. Lasă-te uşor şi moale în mâna Mea, şi apoi în inima Mea, ca să poţi pricepe în toată vremea taina Domnului cu tine pe pământ, căci Eu şi Tatăl pe pământ l-am făcut pe om, pe pământ şi în cer, laolaltă acestea; şi nu uita că frica de Dumnezeu este iubire şi te ţine în Tatăl, şi nu uita că Domnul stă în ceruri şi Se sfătuieşte în ele şi cu ele, şi nu uita că Tatăl şi Fiul şi cerul suntem lângă tine şi te ţinem de mânuţă, ca să aibă Domnul în tine cerul pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci din 27-09-2005

***

Darurile sfinților se poartă prin văzduh, de la pământ înspre cer, și dau sfinții să caute vrednicie în voi pentru daruri sfinte. **Lucrarea Mea cu tine, poporul Meu, trebuie să arate fața cerului pe pământ înaintea oamenilor, ca să poată omul vedea cerurile în care Tatăl locuiește cu Fiul Său și cu sfinții.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului, din 14-10-2005

***

Eu ți-am spus mereu că între sfinți e dor mare și tot mai mare pentru cuvântul Meu de pe masa ta, iar tu să prinzi fiori cerești când știi cu cine stai la masa cuvântului Meu, și să-ți fie precum în cer pe pământ, și să am putere de la tine prin harul Meu de peste tine, iar harul se dobândește în om prin credință neclătinată, poporul Meu. **Toți cei care sunt acum cu cerul, prin credința lor cea fără de clătinare au ajuns sfinți pe pământ și cu puterea Mea în ei, după ce Îmi dădeau**

Mie locaș în ei, dar prea puțin a fost numărul lor față de multul neam omenesc. Prea puțini M-au pus la încercare ca apoi să Mă descopăr în ei înaintea oamenilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae din 19-12-2005

***

Poporul Meu, nu știe omul cel bogat pământește, nu știe, săracul, cum să-și strângă în cer când el caută să-și strângă așa. El nu știe pe ce cale ajung la Domnul faptele bunătății lui. El nu știe de cei prea mici ai Mei de pe pământ. **Cei ce sunt ai Mei sunt cei ce-Mi slujesc Mie și nu loruși, sunt cei ce slujesc bogaților și înțelepților pământului pentru ca să vadă aceștia calea împărăției cerurilor, și pe Mine cu cei prea mici ai Mei pe pământ în mijlocul neamurilor de pe el, așteptându-i pe bogați să vină la masa Mea și să umble întru poruncile Mele ca să-i pot Eu pomeni pe ei între cei de-a dreapta Mea în împărăția Mea.** Dar Eu îi strig acum, și iarăși le spun lor despre înfricoșata judecată.

O, fii ai oamenilor! Voi, bogați și înțelepți pământește! Numai cei ce știu să se facă din capre oi, numai aceia îi pot afla pe cei prea mici ai Mei, cercetându-i apoi pe ei în necazurile lor cele pentru Evanghelia Mea care este vestită prin ei de la margini la margini, ca apoi Eu să vin, și ca nimeni să nu poată spune că n-a știut că vin sau că n-am venit și n-am bătut peste tot să Mi se deschidă ca să intru și să cinez cu cei ce primesc darul credinței în venirea Fiului Omului întru slava Sa, și toți sfinții și îngerii cu El, șezând pe tronul slavei Sale și adunând înaintea Lui toate neamurile; ca să nu zică nimeni că n-a știut venirea Mirelui la mireasă și masa nunții Lui la care au fost chemați toți, toate neamurile de pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți, din 26-02-2006

***

O, poporul Meu, nu poate fi o mai bună credință ca aceea care împlinește împărăția cerurilor pe pământ între oameni. Nu vă uitați afară, că afară sunt toți cei care iubesc minciuna și toate câte vin de la ea peste fiii oamenilor care au pierdut împărăția lui Dumnezeu după ce au dat-o de la ei ca să-și facă ei împărăție a lor pe pământ; afară sunt toți cei ce iubesc minciuna și faptele deșertăciunii și ale fărădelegilor ei.

Prindeți puteri pentru adevărul împărăției Mele cu voi. Din zi în zi tot mai desăvârșit îndemnați-vă unul pe altul pentru împlinirea adevărului împărăției Domnului cu voi, iar aceasta este ceea ce am spus Eu când am spus: ***«Precum în cer așa și pe pământ».***

… Credința ta, poporul Meu, aceasta să fie: precum în cer așa și pe pământ, așa cum am hărăzit Eu prin cuvântul Scripturii cea rostită pentru ucenicii Mei, căci pe pământ e numai lume peste tot, și e ca pe pământ, fiindcă unde nu este voia Mea cu voia omului, nu este cerul pe pământ. Iată, nici un fel de credință nu-ți trebuie ție decât să crezi Scriptura aceasta pe care am sortit-o Eu la cei ce se sfințesc pentru Dumnezeu, și prin care am zis: ***«Precum în cer așa și pe pământ»,*** iar tu să ai toată înțelepciunea acestei Scripturi care taie de la tine apăsarea grijilor vieții, dând Tatălui toată grija aceasta, **numai să porți tu pe pământ grija împărăției cerurilor în tine și în mijlocul tău, poporul Meu,** și să lucrezi tu cerul pe pământ în orice faci, în orice grăiești, în orice iubești, căci iubirea și viața ta Eu trebuie să fiu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei din 12-03-2006

***

Te rog mereu să-ți amintești, poporul Meu, că tu trebuie să faci raiul pe pământ, și cu duh mângâietor să lucrezi ziua și noaptea această lucrare, și s-o păzești să fie, că de șapte mii de ani așteaptă omul această minune iarăși pe pământ.

O, nu e bine să cadă din rai omul. Nu e bine să iasă din rai omul, căci Adam a căzut, și a trăit apoi ca pe pământ, nu ca în rai. Această lucrare însă se face numai cu o unealtă, cu Duhul Sfânt Mângâietorul, poporul Meu. Nu se face singur raiul odihnei Mele cu omul și a omului cu Mine. La început i-am făcut Eu omului tot ce avea să-i hrănească fericirea, dar acum nu va mai fi așa. Acum lucrez cu omul, și nu pot lucra nimic fără om, iar **omul trebuie să fie templu al Duhului Sfânt Mângâietorul**, și aceasta să lucreze el. Amin.

«Împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip vădit», Eu așa am spus. Nu e om pe pământ care nu ar veni dacă ar vedea cu ochii lui împărăția lui Dumnezeu pe pământ, îngrămădindu-se să apuce loc în ea fără să știe bietul de el pentru cine este ea, căci **ea este a celor ce o lucrează ca să fie ea apoi**. Iată, de aceea **am spus Eu că împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru,** copii ai nașterii de sus.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri din 07-04-2006

***

La praznic de înălțare a Mea în Tatăl, Mă cobor la tine cuvânt și Mă așez în carte, popor al venirii Mele pe pământ. Te trezesc cu cuvântul Meu, că Eu de cincizeci de ani dau prin cuvânt și prin împlinire de cuvânt să-Mi țin treaz un popor, treaz în credință și în împlinirea Mea în el, **căci Eu va să Mă arăt în curând slăvit în om pe pământ,** și de aceea dau mereu să te țin treaz întru venirea Mea, poporul Meu.

Când M-am înălțat la Tatăl, îngerii suirii Mele și ai coborârii Mele le-au spus ucenicilor Mei și la cei ce credeau în venirea Mea că Eu voi veni iarăși precum M-am și suit. Tot ceea ce am spus Eu și tot ceea ce am lucrat, omul trebuie să creadă, iar credința are vederea ei și nu ia vederea trupului omului atunci când ea crede în om. Eu am pus credință în om prin tot ceea ce am spus și am lucrat peste oameni, dar nemângâierea Mea nu se va sfârși decât atunci când omul va putea să Mă mângâie pe deplin **dându-se locaș slavei Mele, împlinirii împărăției Mele în el, căci Eu am spus că împărăția Mea și locul ei este în om.** Amin.

O, fii-copii din porți, lăsați puterea Mea în voi și supuneți-vă, căci supunerea pe care v-o cer este pentru venirea Mea, nu este oricum supunere, iar ea va ajuta cerul și pământul și iadul, și vă spun așa ca să puteți să aveți putere cu trupul, cu sufletul și cu duhul pentru ca să vă supuneți, că Mă doare când îl văd pe om, ba chiar și pe creștin, **cât de mult nu înțelege că împărăția cerurilor nu vine în chip vădit de omul cel fără vedere pentru ea, ci vine pentru cei ce o au pe ea în ei, fiindcă ea este taină și este ascunsă înăuntrul omului.** O, vă doare trupul, vă doare pieptul de greutatea ei, vă doare, pentru că ea nu este bucurie sau împărăție cu bucurie ca pe pământ când Eu stau cu ea înăuntrul omului**. Ea este putere, fiilor, ea este Dumnezeu în om, și de aceea se numește ea împărăția cerurilor,** iar acum, la sfârșit, ea este durerea Mea cea mare, durerea Mea în om, și omul se hrănește cu ea așa cum vă hrăniți voi cu ea acum, copii care primiți glasul Meu ca să-l așezați în cartea lui de azi pe pământ, și vă hrăniți cu ea așa cum se hrăneau cei plini de durere pentru Mine în vremea trupului Meu cel plin de suferință pentru omul care simțea că

împărăția cerurilor era cu ei, și ei nu o cunoșteau ca să o ia în ei, ca să Mă ia pe Mine, Fiu venit de la Tatăl, că venisem să Mă unesc un trup cu omul care Mă credea că sunt Dumnezeu și că M-am făcut Fiul Omului ca să Mă aibă omul și să Mă ia în el. O, cât s-au smintit cei ce M-au auzit când am spus că cine nu mănâncă Trupul și Sângele Meu nu are viață în el! O, cât Mă doare când Mă uit la cel ce mănâncă Trupul și Sângele Meu și nu are în el, apoi, viață pe Iisus Hristos, pe Mine cu viața Mea în el, căci Eu Mă unesc cu cel ce crede în Mine ca să fac din el chipul și asemănarea Mea. Amin.

… Poporul Meu, Eu cu durerea Mea îți grăiesc azi despre **împărăția Mea cea dinăuntrul omului** și care trebuie să se reverse în afara lui cu fața Mea cea tainică și cu viața Mea cea văzută în părți de fiii oamenilor care văd pe fiii lui Dumnezeu. Această minune despre care nu s-a mai auzit, această venire a Mea cu biserica Mea pe care am vestit-o încă de pe vremea cinei Mele cu ucenicii Mei că nu voi mai mânca din Paştele Meu cu ei până ce nu va veni împărăția Mea pe pământ, acest dor al Meu a venit, i-a venit vremea cea proorocită de Mine atunci, și iată cuvântul Meu care se face trup, biserică cu trupul și cu cuvântul Meu în ea**, împărăția cerurilor întreagă în om, și nu o vede omul cel de lângă ea, cel de lângă omul în care Eu Mă las în el cu ea în chip întreg** …

… **Împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip vădit, căci ea este omul pe care îl are Dumnezeu,** nu omul care Îl are pe Dumnezeu pentru folosul omului și nu pentru folosul Meu de la om. O, nu omul este Dumnezeu, ci Eu sunt Dumnezeu. Precum M-am suit la cer, tot așa și vin, și tainic vin, căci omul este nedrept cu Mine și de aceea stau tainic înaintea lui și îi dau cuvântul Meu care îl ajută să creadă și **să se deschidă pentru împărăția Mea în el,** împărăție lucrată de Mine și nu de om. Amin.

Te-am povăţuit să ai credinţă, poporul Meu, dar credinţă cum nu s-a mai pomenit prin veacuri, şi dau cu multul să te deprind cu tainele cele de nepătruns de om şi nu pot să vin pe altă cărare la tine decât prin locaş al împărăţiei Mele în om, căci Eu Mă aşez faţă în faţă cu tine când dau să cuvintez din Mine peste tine, şi te-am rugat pentru aceasta să ai credinţă cum nu s-a mai auzit printre oameni şi să poţi aceasta, căci Eu numai aşa pot peste pământ şi peste om. Iată, vom ridica între pământ şi cer cartea Mea cu tine, cincizeci de ani de carte din cer pe pământ. Omul învaţă zece, douăzeci de ani pe pământ ca să ştie apoi să stea mare peste om, iar Eu te-am învăţat cincizeci de ani de carte, şi te rog acum, mângâie-Mă tu cu fructul învăţăturii Mele, poporul Meu. **Ia cartea şi deschide şi vezi din ea împărăţia Mea în om, căci am zis celor prin care Eu dau să te călăuzesc din grădină, să-ţi dea de învăţat şi să se uite apoi cu Mine la tine cum înveţi şi cum ştii să lucrezi lucrul Meu în tine, căci Eu voiesc să Mă slăvesc în tine peste pământ cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, poporul Meu, dar pentru această slavă am nevoie de om, nu pentru că sunt un Dumnezeu neputincios, ci pentru că Eu l-am făcut pe om pentru slava Mea,** şi nu-şi va găsi omul mângâierea şi odihna până ce Eu, Domnul, nu Mi-o voi găsi în el, ca să fim drepţi unul pentru altul: omul să fie drept cu Mine, iar Eu, drept cu omul, şi nu este altă cale între Dumnezeu şi om, între om şi Dumnezeu, nu este, oricât ar da omul să caute cale fără Dumnezeu pe ea aşa cum el s-a învăţat timp de şapte mii de ani neînţelegând lucrarea credinţei şi vederea ei, care nu este vederea trupului, ci este vederea credinţei. Amin.

O, popor al venirii Mele cuvânt pe pământ, îţi dau şi iarăşi îţi dau darul credinţei şi puterea ei cea din Mine**. Împărăţia lui Dumnezeu nu vine în chip vădit, căci ea este omul pe care îl**

are Dumnezeu, nu omul care Îl are pe Dumnezeu pentru folosul omului şi nu pentru folosul Meu de la om. O, nu omul este Dumnezeu, ci Eu sunt Dumnezeu. Precum M-am suit la cer, tot aşa şi vin, şi tainic vin, căci omul este nedrept cu Mine şi de aceea stau tainic înaintea lui şi îi dau cuvântul Meu care îl ajută să creadă şi să se deschidă pentru împărăţia Mea în el, împărăţie lucrată de Mine şi nu de om. Amin.

Voiesc să fie frumos și sfânt pământul, dar fără de credință sfântă în om Eu nu pot aceasta, căci **nu împărăția omului, ci împărăția Mea voiesc s-o așez în om și pe pământ apoi,** și iată, de aceea am venit cu acest cuvânt peste pământ și peste om, dar omul este slab cu credința și își voiește binele lui când citește în Scripturi despre împărăția Mea. Poporul Israel Mă întreba despre așezarea împărăției lui, Mă întreba dacă a venit vremea lui, dar Eu nu i-am răspuns. O, nu împărăția omului trebuie să fie peste om și peste pământ, ci împărăția Mea, cea aşteptată de părinți și de sfinți și de toți îngerii slavei Mele, ba și de îngerii care au pierdut slava Mea prin semeția omului lucrat de mâna Mea din pământ și din Duhul Meu.

O, poporul Meu, o, fiule aşteptat de veacurile toate! **Să știi că împărăția omului se destramă de-acum, și vine în locul ei împărăția lui Dumnezeu, chiar dacă voiește, chiar dacă nu voiește omul.** O, poporul Meu, învață-te să Mă ai de învățătură peste tine, căci Eu știu să Mă dau ție înțelepciune a împărăției Mele, numai să știi tu să Mă aştepți și să Mă iei, că Eu Mă aduc ție la dorința ta și cobor pe cărare cu tot ce trebuie să faci și să crezi și să ai și cu tot ce pot Eu să fiu înăuntrul tău, și apoi din tine în tot jurul tău, căci împărăția Mea e tot ce voiesc să-ți dau, și apoi Eu să te am locaș slăvit al Meu înaintea oamenilor, că te-am pus la scumpit și la strălucit ca să te vadă popoarele și să ia din slava Mea și să vină spre ea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului din 01-06-2006

***

O, poporul Meu, semnele venirii Mele a doua oară așa cum M-am și suit la Tatăl după învierea Mea, erau scrise în Scripturi, și nu poate omul necredincios venirii Mele, nu poate să spună că Eu n-am spus că voi veni și când voi veni și cum voi veni. O, poporul Meu**, am spus că împărăția Mea nu vine în chip văzut, ci vine în om dacă ea vine, și în om trebuie să se vadă ea**. O, poporul Meu, te-am zidit pe pământ prin cuvânt și **te-am așezat între oameni semn și locaș al împărăției Mele, ca să-L vadă tot omul pe Dumnezeu cu tine,** și ți-am pus nume nou pe pământ, precum este scris în Scripturi de această taină, iar tu trebuie să-Mi arăți împlinirea Mea în tine, că tot omul se arată pe el împlinit în el, iar tu trebuie să Mă arăți pe Mine împlinit în tine, căci cei ce Mă văd așa, aceia sunt cei în care Eu sunt împlinit ca un Dumnezeu adevărat ce sunt. (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților din 18-06-2006

***

M-am apropiat în porți și am intrat cu praznic de naștere. Acum două mii de ani i-am arătat omului taina nașterii omului, Eu Însumi i-am arătat, căci omul nu știe ce înseamnă taină, căci pe cât de mare este slava lui Dumnezeu, pe atât este de tainică ea între oameni, poporul Meu. (*Vezi selecția tematică: „Slava Domnului", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Scribd; Archive.org; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) Așa a fost și nașterea Mea pe pământ, și grăiesc cu tine și îți arăt aceasta prin felul Meu de grăire cu tine, și te rog, poporul Meu, să te lași tu tot mai pătruns de taina aceasta, că tu trebuie să înțelegi bine și tot mai bine lucrul Meu cel tainic în

mijlocul tău. Vreau tot mai mult să te privesc, și să te văd că știi taina nașterii, taina cuvântului Meu de peste tine, și care mereu, mereu se naște din Mine în mijlocul tău, ca să te naști tu din el și să te păstrezi în el și să-l păstrezi în tine, poporul Meu. Te chem spre mare înțelepciune când Mă fac cuvânt peste tine, iar tu să vii când te chem, că mereu te chem, și mereu te numesc al Meu când te chem, și te voiesc pătruns de taina cuvântului Meu de peste tine, poporul Meu. O, te voiesc dulce împărăție a Mea, și voiesc să văd că știi tu bine taina împărăției cerurilor, că n-am cu cine să împart pe pământ această dulce taină, poporul Meu. **Cine-și închipuie în afara lui împărăția cerurilor, acela nu poate pătrunde taina și lucrarea ei și locul ei între pământ și cer, iar închipuirile unui așa om sunt născociri ale lui și nu sunt adevărul. O, Eu M-am născut pentru inima omului, ca să-Mi fie ea tron al împărăției Mele în trupul omului. Trupul omului și scaunul Meu de domnie în inima lui, acesta este raiul pe care Eu, Domnul, îl aștept pentru Mine pe pământ pentru odihna Mea și a Tatălui Meu, poporul Meu.** Eu M-am născut umilit acum două mii de ani, și Mi-am găsit primul popas în ieslea boilor, dar mai întâi M-am așezat în inima mamei Mele și a lui Iosif, și, apoi, aproape de ziua nașterii Mele M-am așezat în inima păstorilor de la oi, cărora îngerii le-au vestit venirea Mea, și M-am așezat în inima celor trei magi, care au mărturisit lumii despre nașterea Mea, după ce ei M-au aflat și M-au văzut născut. **Iată, împărăția lui Dumnezeu este altfel decât caută omul s-o înțeleagă pentru el, și din această pricină Eu n-am rai pe pământ, n-am stat și loc slăvit pe pământ, poporul Meu.** Eu când l-am făcut pe om i-am făcut grădină de rai ca să Mă asculte pe Mine în ea, ca să fie omul raiul Meu, căci Mie mai mult decât omului Îmi trebuie rai, dar iată, omul nu stă din mersul lui ca să înțeleagă facerea Mea și lucrarea ei, rostul Meu și rostul omului între cer și pământ, **taina lui Dumnezeu cu omul pe pământ**, poporul Meu.

În zi de praznic de naștere Mă mistui de dorul omului, de dorul Meu în om. Mi-e dor de sălaș pe pământ, dar omul își închipuie în afara lui împărăția cerurilor și frumusețea ei. **Omul voiește altfel să fie împărăția Mea pentru el și cu el, și de aceea nu pot oamenii să pătrundă cu mintea lor taina sfinților Mei, care s-au făcut și se fac pe pământ locaș al Meu, împărăție a cerurilor pe pământ. Locul împărăției cerurilor și slava ei este în om, și iarăși spun: locul împărăției cerurilor este în om, și pentru această slavă am zidit Eu omul.** O, de șapte mii de ani omul îl urmează pe omul cel zidit de mâna Mea, pe cel care s-a smuls din cer pentru ca să Mă dea pe Mine afară din el și să nu mai am Eu casă, și să nu-Mi mai aflu odihnă. Odihna Mea o așezasem să fie în om, și am numit ziua a șaptea odihna Mea. Și dacă am văzut că omul nu a rămas ziua Mea de odihnă, am venit și am luat de la capăt lucrarea Mea cea de la Tatăl și am făcut iarăși omul. Am venit și M-am făcut pe Mine Însumi Om, și după ce M-am întocmit în pântece feciorelnic, M-am născut Prunc ca omul, și am fost Eu odihna lui Dumnezeu, odihna Tatălui Meu, din Care Eu sunt mai înainte de vecii, și, atunci, la nașterea Mea, am arătat Eu iarăși taina omului, căci M-am făcut pe pământ locaș al împărăției lui Dumnezeu, și Tatăl era în Mine, iar Eu în El eram, și am deslușit ucenicilor Mei taina aceasta când ei Mi-au spus să le arăt lor pe Tatăl și când Eu, în chip minunat, mereu, mereu le arătam că Eu și cu Tatăl una suntem, și lucrând văzut le arătam lor, căci lucrarea Tatălui Meu în Mine se făcea mereu slavă înaintea oamenilor.

O, dacă ar vrea omul să se oprească din calea lui și să caute să priceapă înțelepciunea împărăției cerurilor, Eu, Domnul, M-aș așeza la sfat cu omul și i-aș da lui înțelepciunea aceasta. Aș fi putut să Mă arăt omului așa cum din vecii sunt din Tatăl, dar M-am umilit atât de mult și M-am coborât atât de jos, până ce M-am născut din om, Prunc ca și omul care se naște din om, atât de mult M-am umilit când a fost să Mă arăt omului și să Mă dovedesc supusul Tatălui, împărăția minunilor lui Dumnezeu în trupul Meu întocmit în chip de om, și apoi născut ca să cresc

după asemănarea cu omul și să sufăr pentru om, și apoi să Mă slăvesc cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de vecii.

Vreau, omule, să te mângâi cu mângâierea Duhului Sfânt Mângâietorul. Vreau, omule, să te învăț și să te ajut să înțelegi taina și locul împărăției cerurilor pe pământ. **O, omule, nu mai aștepta această împărăție să vină la tine sau să vii la ea, căci tu, tu trebuie să fii locașul ei cel luminător în jurul tău, omule născut din om.** Eu Însumi M-am arătat acum două mii de ani, și așa l-am învățat pe om ce este împărăția cerurilor și ce lucrare are ea. **O, nu se poate pe pământ jos și în cer sus împărăția cerurilor, nu se poate decât în duhul, în sufletul și în trupul omului cu toată fața și lucrarea și locul ei.** Aceasta este înțelepciunea, omule, și nu este de pe pământ înțelepciunea, iar din pricina înțelepciunii omului care trăiește fără cer pe pământ și în el, se stinge taina lui Dumnezeu cu omul, se șterge urma Mea de pe pământ și din om.

Vin cu taină dulce, vin cu învățătură de taină ca să ia omul naștere de sus, poporul Meu, dar vreau să stai tu înaintea Mea împărăție a cerurilor, și vreau așa să fii tu cale a omului spre această taină a nașterii de sus, că mare este taina nașterii de sus, poporul Meu. Din nou grăiesc și spun: **vai omului care așteaptă închipuindu-și în afara lui împărăția cerurilor pe pământ și în cer!** Eu M-am născut pentru inima omului, ca să Mi-o fac tron al împărăției Mele în om, și așa să înțeleagă omul taina împărăției cerurilor, și așa să lucreze omul, căci Eu Însumi i-am arătat omului lucrarea pe care o are el de lucrat după ce ia el din Mine naștere de sus și viață și înțelepciune pentru ea. Când l-am făcut pe om, l-am făcut împlinit deodată, dar Eu când am luat chipul omului, M-am umilit mult de tot, și M-am arătat apoi Prunc mic, născut din trup de mamă Fecioară, așa cum tot omul ar fi fost să fie dacă n-ar fi călcat ascultarea de Dumnezeu și iubirea cea pentru ascultare. O, fă-te și tu mic, omule. Umilește-te, căci Eu, Domnul, M-am umilit, și mult M-am umilit, și M-a umilit apoi omul, iar umilința cea de la om Mă așeza în umilință, și ea era Duhul Meu înaintea omului și înaintea Tatălui. Îmbracă-ți și tu inima în acest duh și fă-te după chipul și asemănarea Mea, ca să ne vedem unul pe altul prin asemănare, omule, **căci numai când ne vom asemăna ne vom vedea, și altfel nu, omule.** Voiesc să înțelegi mai înainte de ziua slavei Mele împărăția Mea și locul ei din tine, căci ea își are hărăzit locul ei în om, iar minunile ei sunt minunate în om, și apoi în afara lui spre vederea cea bună a multora apoi, și vei fi atunci asemenea Mie, omule. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2007

***

Mi-e inima arsă de dorul împărăției Mele în om. Dau să așez învățătură de naștere de sus peste om. Vreau să-l învăț și să-l rog pe om să caute împărăția lui Dumnezeu în el, să caute la inima lui și să Mi-o dea Mie ca să-Mi fac în ea împărăție și să stau în ea așa cum sunt Eu, iar Eu să-i adaug lui pe toate cele de trebuință lui, și pentru care omul trudește și nu-și mai află capăt trudei lui.

O, poporul Meu, ferice celui ce este de sus, așa precum Eu sunt, căci Eu am venit pe pământ pentru inima omului, ca s-o iau în Mine și să-l nasc de sus pe om și să fie omul locașul împărăției cerurilor pe pământ, împărăție care nu piere, căci ea este de sus, și nu de jos. Cel ce poate să creadă în venirea Mea cea de acum două mii de ani și cea de azi când iarăși îl învăț pe om, acela trebuie să stea la învățat pentru întărirea credinței lui, pentru nedumerirea lui, căci fără învățător pentru credință nu poate omul să se dea, și apoi să stea locaș al împărăției Mele în el. Taina nașterii de sus nu este de pe pământ, și n-a avut putere să înțeleagă cel ce s-a alăturat glasului

Meu care cuvintează din cer acum pe pământ, și Mi-a făcut și Îmi face dureri cel ce nu le pricepe de la Dumnezeu pe cele ce trebuie crezute cu duhul și nu cu ochiul și nu cu mintea omenească. Cel ce se naște de sus prin suflarea cuvântului Meu de peste el, este cel ce crede în lucrările Mele așa cum a crezut cel fără de vicleşug în vremea trupului Meu și căruia Eu i-am deslușit taina nașterii de sus când i-am spus: ***«Trebuie să vă nașteți de sus».***

Omul trebuie să fie din Dumnezeu, precum Eu sunt, și de aceea am venit Eu pe pământ atunci și acum, poporul Meu. Omul este născut din om, iar **Eu vin din cer și-i spun omului că trebuie să se nască din Dumnezeu și să caute împărăția cerurilor și s-o ia înăuntrul lui și să se nască pentru ea, ca să fie al ei apoi,** și numai așa poate omul să fie al lui Dumnezeu, iar altfel nu, poporul Meu.

… O, măi, popor de demult, umilește-te și ascultă glasul Meu. Vântul suflă unde voiește, și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și unde se duce. Eu, Domnul, iarăși îți deslușesc ție taina nașterii de sus a omului. Cel ce se naște de sus prin suflarea cuvântului Meu de peste el, este cel ce fără de vicleşug crede în lucrările Mele și în tainica împlinire a Scripturilor Mele, așa cum a crezut cel fără de vicleşug în vremea trupului Meu, când Eu i-am deslușit lui taina nașterii de sus, și căruia i-am spus: ***«Trebuie să vă nașteți de sus»,*** căci omul trebuie să fie din Dumnezeu, precum Eu sunt, și de aceea am venit Eu pe pământ atunci trup, și acum cuvânt, poporul Meu de demult. **O, veni-va vremea, și a și venit, să se vadă bine fiii împărăției cerurilor pe pământ, poporul Meu de demult, iar Eu suspin după tine ca și trâmbița Mea Verginica, și Mi-e dor de împărăția Mea și de fața ei în cel ce a auzit suflarea vântului ceresc care vine pe vânt până pe pământ ca să-l nască de sus pe om.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol, întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-2007

***

O, poporul Meu, Mi-am deschis glasul peste fiii oamenilor ca să ia din el și să se mângâie, și apoi să voiască ei după voile Mele pe pământ. Eu, Domnul, sunt cu mila după om. Voiesc să-l ajut pe om să vină din întuneric la lumină, căci veacul acesta trece, dar Eu voiesc să vină omul la Mine și să sfârșesc apoi cu acest veac care ține închisă în el făptura, **și apoi să-l așez pe om în împărăția Mea pe pământ curat și sfânt. Amin**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2007

***

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, și sub acest nume vin iarăși cuvânt pe pământ, căci acum două mii de ani am venit din cer și M-am lăsat răstignit pentru om și am înviat apoi, după cum era scris să fie cu Mine, și M-am suit iarăși la Tatăl, și iată, vin iarăși, vin cuvânt pe pământ, căci sunt fără de început și fără de sfârșit, ca și Tatăl, **iar Duhul Sfânt, Făcătorul vieții, Cel Care a grăit prin prooroci, Mă desăvârșește acum cu împărăția Mea cea fără de sfârșit pe pământ peste oameni, căci cei ce au fost, iarăși vor fi și vor învia, iar cei vii care vor fi ca sfinții, se vor desăvârși prin duhul vieții ce va să fie în veac, căci împărăția Mea nu va avea sfârșit.** Amin.

… O, poporul Meu pe care Eu, Domnul, Mă sprijin ca să-Mi lucrez lucrarea venirii Mele acum! O, caută, tată, să te asemeni cu Mine, căci am venit să zidesc iarăși omul, și în om să-l zidesc am venit, și de aceea îți cuvintez ție atât de mult, de se miră fiii oamenilor pentru cele ce Eu lucrez azi cu tine, căci fiii necredinței sunt azi tot ca și cei din vremea lui Noe, care nu auzeau

și nu credeau că Eu vin să spăl pământul de necredință și de omul care M-a dat de peste el cu chipul și cu asemănarea Mea în om. (*Vezi selecția tematică: „Ca în vremea lui Noe” - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) O, popor hrănit din cer, tu prin credință ești popor al Meu, iar Eu te îmbucăturesc mereu cu duhul vieții, care-ți dă ție putere să Mă împlinești în tine cu voia Mea, căci voia Tatălui și a Mea este sfințirea ta, fiule. Ea are mare, mare lucrare în om, iar cuvântul Meu de peste tine te pecetluiește mereu, mereu, ca să vadă duhul rău mereu proaspătă pecetea Mea deasupra ta și să slăbească în putere duhul rău, și va slăbi, amin, și apoi **oamenii se vor căuta unii pe alții ca să se îndemne spre izvorul acesta și vor lua din el putere de viață, duh dătător de viață, duhul pe care Eu, Domnul, îl pun în cuvântul Meu când grăiesc cu el peste pământ.** Fiii lui Dumnezeu sunt cei hrăniți cu Dumnezeu și de la Dumnezeu, și așa se fac ei cunoscuți diavolilor că sunt fiii lui Dumnezeu între fiii oamenilor, iar fiii oamenilor vor alerga după fiii lui Dumnezeu și le vor cere vas cu untdelemn, care luminează arzând cu feștilă ca să vadă și ei calea și să se trezească la viața cea pe care Eu, Domnul, o cer omului pentru ca să poată sta el înaintea Mea la venirea Mea cu viața veacului ce va să fie, **căci pământul cel nou, pe care Eu Mi-am așezat aici acum împărăție cu tine, poporul Meu, se va întinde în lung și în lat și va crește, precum este scris, și nu te întreba cum va fi aceasta, căci toate cele ce sunt scrise despre slava Mea de nou Ierusalim peste pământ, toate, toate se vor împlini la credința ta cea neîndoielnică, cea plină de răbdare și de iubire, poporul Meu,** dar fii unealta slavei Mele, tată, și cu care Eu să ar și să semăn și să îngrijesc lumea ce va să fie, căci așa este credința cea roditoare din lucrarea ei, poporul Meu. O, nu e chip mai frumos pe pământ ca și chipul omului care se face templu al lui Dumnezeu, locaș al Duhului Sfânt între oameni! Așa să luminezi tu între fiii oamenilor, așa să-L vestești tu pe Iisus Hristos venit în trup, venit în tine cu ființa Lui, cu viața Lui, cu iubirea Lui, cu lucrarea Lui care lucrează departe și de departe, fiule hrănit cu Duhul Cel dătător de viață și Care din Dumnezeu purcede. E zi de sărbătoare de îngeri, fiule, iar îngerii te cuprind în slava lor cea de la Mine peste ei și-ți lucrează puteri cerești, și iată ce slavă aici acum! **Iar cele nevăzute ale slavei Mele te cuprind în ele, și curând, curând ți se vor deschide ochii pe ele, și ele vor dărui veșmântul nestricăciunii, căci Eu și cu tine la această slavă lucrăm, și ea se va dărui în ziua ei de slavă văzută față în față cu omul credincios și cu omul necredincios, pentru unii spre viață veșnică, iar pentru alții spre durere veșnică, după cum este scris, poporul Meu.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2007

***

Am coborât la tine cu praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, Ierusalime, noul Meu popor, și te învăț prin el duhul ascultării, care se naște din iubire de Dumnezeu în om, tată, și care se face copil în om, ca să-l învețe pe om duhul cel dulce de copil. Adevăr adevărat am spus Eu că pruncii vor moșteni împărăția lui Dumnezeu și că cine nu se face copil nu o moștenește pe ea. Am venit la tine cu mama Mea Fecioara, cu mama Mea copilă, poporul Meu, **ca să ți-o dau pildă de viață și ca să am Eu în tine împărăție, tată, și ca să petrec în ea cu slujire de îngeri, și nici un vrăjmaș al împărăției Mele să nu poată să strice ceva în ființa ta, în locașul Meu de slavă de Duh Sfânt.**

… O, poporul Meu, ferește-te de șoapta lui Iuda, ferește-te, tată, căci ea vrea să te murdărească cu păcatul lui Iuda, tată. Stai, fiule, cu veghe, căci cine nu stă sub veghe și sub iubirea care îl crește pe el, acela pățește ce-a pățit Iuda, care a trădat, ducând la cumpărători Duhul Meu și lucrarea Lui între ucenicii Mei. E mare, mare durere în cer de la cel trădător, care vine și ia din

mijlocul tău ca să umple apoi omul de necredință, ca să-i facă rău vieții omului, dar lumea parcă nu mai merită decât necredință, tată, căci nu se lasă de deșertăciune lumea și cade în păcatul necredinței după ce M-a auzit strigând la ea din mijlocul tău. **Stai sub călăuză, poporul Meu, stai sub Duhul lui Dumnezeu, tată, căci Eu te călăuzesc spre sfințenie, și cu ea Îl știi și Îl vezi pe Domnul în tine, și nu altfel, tată, căci Duhul lui Hristos este Duhul Care-L mărturisește pe Hristos venit în trupul omului, împărățind în om cu toate ale Lui, așa cum Eu am spus la oameni:** ***«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru dacă ajungeți să fiți ai ei».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2007

***

… – O, trâmbiță deșteptătoare, o, Verginica Mea, frumoasă îți este iubirea, tată! Mila ta de ai tăi s-a făcut acum rugăciune spre ei pentru sfințirea lor, tată. Iubirea ta pentru poporul Meu s-a făcut în ziua aceasta de slavă duhul învățăturii și al înțelepciunii pentru darul umilinței de duh, care îi animă pe cei purtători de Dumnezeu. Ai acum între fiii poporului tău rod viguros, care stă drept pentru împlinirea poporului tău întru legile cele sfinte, așa cum a fost proorocit în acest cuvânt la începutul Meu cu tine, tată, când Eu prooroceam facerea și vederea Noului Ierusalim și închinarea înaintea Mea a poporului Meu prin viața lui cea plăcută Mie, depărtată de păcat și de duhul lumii, tată. Iată, căminul tău primește acum peste el taina de nou Ierusalim, și Eu cobor peste el ordinea cerească. Toate să fie noi în el, precum scrie în Scripturi că va fi. Toate să fie păstrate curate și toate să-și aibă locul lor cu rost folositor pentru Dumnezeu. Așa cum la Sfânta Liturghie se lucrează sfânt și curat toată jertfa cea pentru Mine și pentru poporul Meu spre hrană veșnică, tot așa să se lucreze orice lucrare sub acest acoperământ. Să se lucreze lucrare cu ordine, să nu stea lucruri înșirate în vremea oricărei lucrări, și așa să se înceapă și să se termine orice lucrare. Să nu fie strânse aici lucruri în afară de lucrurile de folos pentru cele ce servesc aici odihnei Domnului și lucrării Lui în cei ce îngrijesc aici și în cei ce vor veni și se vor închina cu viața lor cea trăită și înfățișată Domnului. Cei ce iubesc duhul cărnii, duhul trupului și al lumii, să aibă grijă dacă vor da să vină spre închinare aici, să nu atingă aici cu aceste duhuri vrăjmașe lui Dumnezeu. Să nu rămână singur duhul acestui cămin, ci să aibă în el mereu om plăcut lui Dumnezeu și Duhului lui Dumnezeu. Să se grăiască aici numai cuvinte duhovnicești, numai vorbiri cerești, iar cântarea cea de slavă și de rugăciune să se apropie și să-L mângâie pe Domnul. Să vină poporul Meu să cânte și să-L slăvească pe Dumnezeu în sărbători și să dea acestui cămin duh de viață, duh din duhul tău cel iubitor de viață, poporul Meu. Să se păstreze și să se lucreze aici rugăciune de dimineață, rugăciune în vremea serii și cea din vremea miezului nopții, iar apa sfințită și tămâia să fie în fiecare zi așezate cu lucrarea lor peste acest înnoit așezământ. **Cei ce dau să vină să treacă pe aici, să nu vină ca să vadă, ci să vină să-i vadă Domnul pe ei, să le vadă trăirea și pocăința și viața lor cea sfântă și închinată Domnului după voia Sa cea de azi, căci Domnul împărățește aici, și se închină îngerii și sfinții în acest așezământ înnoit de cuvântul Său, și toiagul puterii Sale îl așează El aici acum, ca să stăpânească El în mijlocul vrăjmașilor Lui, precum este scris.** Amin. Din timp în timp, la timp potrivit voi, unșii Mei de la iesle, veniți și slujiți în acest cămin apă sfințită, tată, și cu ea să fie stropit acest așezământ. Atunci Eu, Domnul, voi binecuvânta proaspăt și voi întări acest cămin, iar sfinții și îngerii vor avea bucuria lor împreună cu voi aici. Cei ce vor locui și vor îngriji acest cămin, să nu strângă ale lor aici, ci numai ce este de folos pentru acest așternut sfânt, că Eu, Domnul, plâng, tată, plâng că nu mai pot să intru în casa creștinului de lucruri și de culori multe și obositoare ochiului Meu cel smerit și Duhului Meu Cel umilit, și îl plâng pe creștin, tată, căci a fost hrănit de cuvântul lui Dumnezeu și a rămas lume creștinul care nu M-a ascultat și nu M-a iubit așa smerit cum sunt Eu de la nașterea Mea pe pământ și până azi, și nu-i

este milă creştinului de umilinţa Mea care nu se împacă cu adunătura lui în care Eu nu Mă pot odihni. Cei ce vin să se închine în acest cămin, să nu sară peste porţi, tată, să nu sară peste aşezarea Mea cea de peste poporul Meu cel cârmuit şi călăuzit după aşezarea Mea de peste el. Să dea de veste cei ce vin, ca să fie însoţiţi, ca să fie cârmuiţi cum se cuvine, căci ordinea sfântă trebuie să lucreze aici spre odihna Mea şi a sfinţilor Mei, nu cum se intră fără rânduială şi fără curăţire şi fără viaţă în Domnul în casele numite pentru închinare, ci aşa cum se vine în casa Domnului, aşa trebuie să intre aici cei ce vin să se atingă cu cele ale Domnului, iar când vin, să fie stropiţi cu apă sfinţită şi curăţiţi prin ea şi aşa să intre ei în acest aşternut ceresc, căci nu e pământesc acest aşternut. **Duhul cărnii, duhul lumesc, duhul de sine al omului să nu vină să se atingă aici. Cincizeci de ani te-am povăţuit, poporul Meu, să nu mănânci carne, să nu bei băutură străină de binecuvântarea Mea şi să lepezi păcatul trupesc, şi iată, acum se cer la tine acestea ca să poţi să te atingi de cele puse de Mine spre sfinţenie.** O, atâta vreme ţi-am cerut să rupi de la inima ta pe cel ce nu împlineşte şi să ai de tată şi de mamă şi de frate şi de copil pe cel ce face voia Mea pe pământ, aşa cum Eu am lăsat cuvânt prin Evanghelia Mea acum două mii de ani şi pe care omul creştin, măcar el ar fi trebuit să-l împlinească aşa.

«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată», Eu aşa am spus prin Evanghelia Mea, şi voi veni, poporul Meu, ca să-ţi vorbesc ţie despre acest cuvânt al Meu, pe care n-a putut omul să-l împlinească, şi pe care Eu l-am rostit în zadar, căci Eu am murit pentru om ca să nu mai moară omul apoi, dar n-a fost om să împlinească până acum acest cuvânt al Meu, decât cei ce s-au făcut sfinţii Mei pe pământ. Voi veni, poporul Meu, cu această taină de cuvânt şi Mă voi aşeza cu ea desluşit înaintea ta. Amin.

… O, fiule Emilian de la templul coborârii Mele prin trâmbiţa Mea Verginica! Te-am luat din casa părinţilor tăi şi te-am adus aici lângă Verginica, tată, ca să mângâi suferinţa ei şi să ai grijă pe mai departe de greul Meu din acest cămin după ce Mi-a plecat însoţitorul lui Verginica de lângă ea, smuls de puterea care se luptă cu Mine, tată. Te-am adus prin însoţire de rudenie cu neamul lui Verginica, însoţire curată, tată, dar fiica aceea n-a ascultat de sfinţenia acestei case şi Mi-a adus lume în casa aceasta după ce Mi-am luat la cer trâmbiţa. Şi dacă se suia la Mine durere fără hotar pentru călcare peste cele sfinţite de Mine ca să fie ale Mele, Eu, Domnul, am luat-o din trup pe această fiică, şi iată, acum am putut Eu să înnoiesc cum se cuvine acest aşternut sfânt. Curat şi primenit frumos şi sfânt să petreci în el cu mişcarea şi cu purtarea pentru ordinea cea de aici, tată, iar cei ce vin să ia de aici mângâiere, să se anunţe la porţi, după cum este orânduiala Mea de nou Ierusalim, şi pentru care am Eu duhul călăuzirii, tată. Oricine va fi să treacă pe aici, să fie însoţit de cei ce ştiu să le grăiască de la Mine şi ca Mine, ca să le fie lor intrarea şi ieşirea cu folos ceresc şi cu binecuvântare, tată. Hulitorii să stea departe, că mai bine le va fi lor. Cei ce nu ştiu să se curăţească de păcatele cele asupra vieţii lor cu Mine şi cele asupra lucrării Mele de nou Ierusalim, care se împlineşte şi se întinde în părţi spre mărirea slavei Mele, aceia să stea departe de cele sfinţite de Mine pentru popor împlinitor de Dumnezeu, căci fiecare stăpân îşi rânduieşte casa sa după a sa orânduială. Pace ţie şi duh de veghe sfântă cobor peste tine, pentru tine şi pentru Mine şi pentru lucrul Meu! Pace vouă, celor ce slujiţi în acest aşternut ca să fie el curat în toată vremea! Pace Duhului Meu cel obosit de aşteptare pentru ca să văd acum odihna Lui în acest cămin, după alegerea Mea! Amin.

Pace vouă, oştirilor Mele de sfinţi şi de îngeri! Odihniţi-vă, tată, aici, că aici e casa Domnului, casă pentru ai Mei. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului, din 14-12-2007

***

O, poporul Meu, dacă ai venit la scăldătoare te-am povățuit, tată. **Ai grijă că împărăția Mea în tine nu stă în cuvânt, ci în puterea împlinirii lui, ca să biruim moartea**, tată, moartea și boldul ei. Ai grijă să stai cu sfinții și nu cu păcătoșii, căci păcătoșii sunt dușmani, sunt geloși, sunt semeți pentru mintea lor, și apoi sunt trădători pentru tine, și ferice ție dacă lumea te va vrăjmăși fiindcă nu semeni cu ea, căci aceasta este semn că tu Mă iubești și că Eu te iubesc. Amin. O, poporul Meu, să fii neam sfânt, precum este scris, și să fii preoție împărătească, nu lumească, tată, căci tu ești popor agonisit de Dumnezeu, fiule. Ia de la Mine și învață ce înseamnă Dumnezeu în om și prin om, poporul Meu. Amin.

O, străjeri ai venirii Mele cuvânt la poporul Meu și la tot omul care ia învățătura vieții de pe masa aceasta! V-ați îngrijit în ziua aceasta de lucrarea darului umilinței sfinte peste poporul Meu care a venit la scăldătoare, la Mine și la voi pentru viața Mea în el, tată. L-am cuprins pe el în cuvânt la începutul și la sfârșitul zilei de învățătură. Tot mai viu, tot mai frumos să fiu Eu, Domnul, în cel ce se curățește pentru Mine, fiilor, **pentru împărăția Mea înăuntrul lui, pentru viața în Mine trăită a poporului Meu, poporul Noului Israel, precum este scris.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2007

***

În a doua zi de sărbătoare de naştere, Eu, Domnul, Mă aşez iarăşi cuvânt în carte şi-Mi las pe masa ta hrană din Mine, cuvânt din gura Mea ieşit pentru viaţa ta şi pentru înnoirea ei, şi aşa te hrănesc Eu pe tine, ca mama care mestecă îmbucătura în gura ei şi apoi o scoate şi o dă fiului ei, ca să crească el din gura ei hrănit, popor născut din multul Meu cuvânt în zilele acestea ale Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu norii, precum este scris. Hai, fiule, hai, poporul Meu, să stăm la masă cu înţelepciunea, Care S-a născut mai înainte de luceafăr, şi Care S-a făcut trup, din Fecioară născut, pentru ca să crească bărbat desăvârşit şi ca să Se arate apoi Dumnezeu desăvârşit pe pământ cu oamenii, plin de har şi de adevăr, cuvânt din cuvântul Tatălui. Hai, poporul Meu, să înveţi să te faci cuvântul Meu cel împlinit, aşa cum Eu mereu te învăţ şi te îndemn, căci Eu pot să te fac, de vreme ce pot să cuvintez peste tine cuvânt de facere. **Mintea ta este locaşul care Mă poate primi sau nu Mă poate primi înăuntrul tău,** dar Dumnezeu suflă pe pământ încă de la început un vânt răcoritor de sufletul din om, şi omul poate lua din el, din vântul cel tainic duhul credinţei şi apoi duhul cunoştinţei lui Dumnezeu şi apoi duhul temerii de Dumnezeu, şi iată, aşa se naşte omul din Dumnezeu pe pământ, şi apoi el se închină Mie ca Avraam, căci aşa a fost naşterea din Mine a lui Avraam, şi apoi el a crezut ca Dumnezeu, şi apoi Dumnezeu S-a dat lui prin taina cea mai presus de fire a lucrărilor lui Dumnezeu între Dumnezeu şi om, mai întâi prin credinţă şi apoi prin vedere şi apoi cuvântul împlinit, **căci s-a făcut Avraam apoi sânul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu S-a făcut sânul lui Avraam,** şi cine poate să pipăie cu ochiul sau cu mâna această taină mai presus de fire a credinţei sfinte, credinţă care nu iscodeşte, ci se înfăptuieşte dincolo de cunoaşterea şi de vederea omului cel trecător? **O, aşa a rămas Avraam omul cel netrecător, omul cel născut din Dumnezeu, şi în grădina căruia odihnesc acum cei credincioşi ca Avraam, de la el şi până azi, poporul Meu.**

O, nu sunt ca pe pământ împlinirile cuvântului lui Dumnezeu. Un om născut din Dumnezeu ca Avraam nu se uită pe pământ ca să vadă cuvântul cel împlinit, rostit de Dumnezeu, ci se uită în Dumnezeu şi în locaşurile Lui, căci **Eu cu oamenii nu locuiesc în locaşurile lor, în cele făcute de mâna lor în vreme, ci locuiesc cu împlinirile tainelor Mele în locaşurile Mele, în timpul Meu cu omul**, nu în timpul omului, căci Eu pe vremea lui Avraam eram pe pământ între oameni şi între împăraţi, **şi eram prin Avraam, şi eram prin Melchisedec,** şi eram mai mare decât toţi cei ce cârmuiesc peste neamuri, şi tainic Mă odihneam cu împlinirea tainelor Mele prin cei credincioşi, care erau poporul Meu pe pământ, patria Mea şi a lor în mijlocul neamurilor de pe pământ şi a împăraţilor de peste ele, căci **cuvântul Meu cel împlinit este împărăţia Mea peste pământ, iar împărăţia Mea nu are nimic, nimic în lumea aceasta**, ci are în patria Mea de pe pământ, patria celor ce cred ca Avraam şi văd ca Avraam şi împlinesc ca el fără ca lumea să aibă parte la cele ale lui Dumnezeu, care nu sunt din lumea aceasta, aşa cum nici Avraam nu era din lumea aceasta când el s-a sculat cu ai săi şi a biruit pe împăraţi şi armele lor şi armata lor de oameni pământeşti, de oameni care nu sunt născuţi din Dumnezeu, căci din Dumnezeu se nasc prin cuvântul lui Dumnezeu oamenii, se nasc din cuvânt şi sunt şi tainic rămân între oameni cei ce se nasc din Dumnezeu şi sunt, dar sunt de la Dumnezeu şi nu de la oameni, şi aşa stau ei pe pământ în împărăţia lui Dumnezeu şi nu în împărăţia oamenilor, care nu este de la Dumnezeu, căci Eu pe Irod l-am biruit în vremea prunciei Mele, că eram Împăratul Cel de la Tatăl venit cu împărăţie care nu cade aşa cum a căzut împărăţia lui Irod, care s-a luptat cu împărăţia Mea crezând că Mi-o cade dinaintea lui, dar n-a fost aşa, căci cel ce ridică piatra primeşte înapoi piatra peste capul lui, şi altfel nu biruieşte cel ce ridică piatra. Amin.

O, ce frumos am venit Eu pe pământ ca să fiu Eu Împăratul împăraților și Domnul domnilor! Ce tainic a fost această frumusețe, venirea Mea între oameni în mare taină, sub slava cea neînțeleasă de oameni a fi slavă mai presus de slava cea înțeleasă a fi așa! **Mama Mea Fecioara era din neam împărătesc, și era cea mai mare de pe pământ după taina lui Dumnezeu, dar cine știe aceasta ca să și slăvească cu slavă această măreție a Fecioarei împărăteasă, mama Mea?!** Regii neamurilor domnesc peste ele, iar cei ai lui Dumnezeu domnesc peste făpturi, și făpturile Îi slujesc în taină, și iată, împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, ci, din contra, lumea aceasta este cuprinsă în împărăția lui Dumnezeu, pe care regii neamurilor n-o pricep și n-o văd și n-o slăvesc, precum n-au putut să Mă slăvească pe Mine cei ce au avut prilejul să Mă vadă cât am stat pe pământ descoperit, dar M-au văzut și M-au cunoscut și M-au mărturisit și M-au vestit cei cărora le-a fost dat de la Tatăl să Mă cunoască a fi de la El Stăpân peste făpturi, Stăpân al făpturii, Stăpân tainic, împărățind peste cei credincioși și în ei petrecând și făptuind prin ei, așa cum prin mama Mea Fecioara am împlinit venirea Fiului lui Dumnezeu de la Tatăl pe pământ la oameni, și **așa cum și azi Mă împlinesc prin venirea Mea iarăși de la Tatăl la om, înveșmântat în mantia cuvântului și grăind de sub ea**, veșmânt pe care omul nu-l înțelege când îl vede scris în carte și așezându-se el așa față în față cu omul.

… – O, mamă născătoare a Mea și pururea fecioară cu trupul! Eu plâng ca tine, și în tine plâng cu tine după înfeciorirea sufletului și a inimii omului, mamă. Pilda cu fecioarele cele înțelepte și cele nebune arată omului că fecioria trupului nu-l ajută pe om să dobândească împărăția cerurilor și intrarea la masa cea veșnică a nunții Mele, a venirii Mele cu veșnicia, mamă. Iată, trupul nu folosește la nimic, mama Mea, căci duhul este cel ce dă viață și mântuire, și el este cel fecioresc, omul cel fecioresc care-L poartă pe Dumnezeu în el, nestricând Duhul lui Dumnezeu înăuntrul lui, căci Duhul lui Dumnezeu este Cel ce-l înfeciorește pe om înăuntrul lui și apoi în afara lui, în afara trupului omului cel văzut de oameni. Omul cel duhovnicesc este cel ce lucrează

ca Dumnezeu și nu ca omul care lucrează în numele Duhului lui Dumnezeu, căci Duhul lui Dumnezeu în om nu stă în cuvânt, ci stă în putere, stă prin faptele duhului, care lucrează prin împlinirea lor semnele lui Dumnezeu pe pământ, precum este scris. Amin.

… Duhul proorociei să nu-l disprețuiți, fiilor. Învățați să-L primiți pe Dumnezeu Stăpân peste voi în toată clipa și mișcarea voastră, și veți fi cei mici, cei smeriți ca Dumnezeu, cei născuți din Dumnezeu, cei învățați de Dumnezeu. Învățați taina înfecioririi, căci mama Mea Fecioara M-a purtat în ea, și a avut trupul fecioresc. Amin. Cel ce Mă poartă în el ca mama Mea Fecioara, acela este cel înfeciorit de trupul și de cuvântul lui Dumnezeu, Care intră și iese apoi și Se slăvește cu lucrarea Lui, **făcându-l pe om slava lui Dumnezeu, slavă care nu tânjește după slavă, ci după Dumnezeu,** și așa fii voiesc Eu să nasc pe pământ din cuvântul facerii Mele prin duhul proorociei, care cârmuiește de la Mine, și **așa împărăție voiesc Eu să așez înaintea Mea când vin, ca să vin apoi, poporul Meu, să vin și să fiu asemenea cu fiii care sunt asemenea Mie, și atunci ei Mă vor vedea așa cum sunt, după cum este scris**. Amin.

O, poporul Meu, când Eu Mă voi vedea în tine așa cum sunt Eu, atunci Eu vin văzut, dar nu să dorești aceasta, ci să lucrezi aceasta, căci toată întreaga Mea venire după fața ta așteaptă, nu după Mine, nu după venirea Mea, și scris este: ***«Făptura toată așteaptă cu suspin descoperirea fiilor lui Dumnezeu, a celor asemenea Lui și care Îl vor vedea pe El, când unii pe alții, Dumnezeu pe ei, și ei pe Dumnezeu, se vor vedea, se vor putea vedea»,*** căci așa este scris și așa trebuie împlinit ceea ce este scris, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Maicii Domnului, din 08-01-2008

***

O, fiule care crezi, o, poporul Meu, și tu, omule care vrei să crezi și tu! O, să nu crezi în Mine pământește, tată, că Eu te-am învățat că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, nu, tată, nu. În lumea aceasta este numai păcat, numai foc, tată, foc al fărădelegii, în care se mistuie viața fiilor oamenilor și a urmașilor lor, tată. În lume este Sodomă și Gomoră, din care Eu Mi-i scot pe cei ce sunt ai Mei, iar **ai Mei sunt cei ce Mă iubesc crezând în făgăduințele Mele de cer nou și de pământ nou,** și cu care Eu pot să lucrez acestea și să dau chip pământului, care arde acum de nouă stânjeni și care este plin de sânge, peste tot sânge, tată, căci lumea nu știe să facă nimic bun, nimic decât păcat și sânge, de nu mai are Domnul loc pe pământ să-Și odihnească pasul pe loc curat, iar omul sfânt și iubitor de Dumnezeu trebuie să-și facă pârtie când merge pe pământ, trebuie să-și stropească pașii și cărăruța sa cu apă sfințită cu putere de cuvânt și să-și facă vad ca să mai poată merge, căci chipul Meu în om se pierde prin ape tulburi, așa cum omul care-și vede chipul în apă curată nu și-l mai poate vedea dacă apa se tulbură din pricini fel de fel, și așa este pe pământ, numai ape tulburi sunt pe pământ, numai pustiu de Dumnezeu peste tot, iar Duhul lui Dumnezeu Se poartă pe deasupra și scoate la priveală pe cel curat cu credința și cu fapta și-i dă lui putere să se facă fiu al Său, **născut de la Dumnezeu pe pământ,** și aceasta lucrez Eu, Domnul, cu harul cuvântului Meu din vremea aceasta: **cer nou, pământ nou și om nou, și apoi Ierusalim nou din loc în loc, patrie a Mea pe pământ,** a Mea și a celor ce iubesc patria Mea, ieșind din lume pentru ca să-L primească pe Domnul ființă a lor, Făcător al lor, căci veacul acesta trece, și rămâne Domnul și fiii Săi. Amin.

O, popor credincios, să nu crezi în Mine pământește, tată, că **Eu ți-am spus că locul împărăției Mele este înăuntrul tău, iar dacă tu n-o porți înăuntrul tău cu toate podoabele ei, ci o aștepți pe ea în lumea aceasta netocmită și fără chip, dacă tu crezi pământește în Mine,**

umblând să Mă înțelegi așa, atunci diavolul, stăpânitorul lumii, îți scrie necredință în Dumnezeu, tată. O, să nu crezi pământește în făgăduințele Mele cele pentru tine, că nu pentru lume le-am rostit, ci pentru tine, tată, iar tu trebuie să lucrezi la împlinirea lor, căci Eu te-am scos din lume ca să nu fii ca ea, ca să nu fii din ea și ca să nu guști din vinul ei, tată, să nu guști din ea nici cu duhul, nici cu trupul, nici cu sufletul, fiule. O, uită-te la ucenicii Mei cei de acum două mii de ani cum se clătinau, căci nici ei nu credeau altfel în Mine, ci credeau tot pământește, și așteptau să fiu Eu Împărat peste neamuri, iar ei să fie lângă Mine dacă Eu voi împărăți cu puterea pe care ei au văzut-o în faptele Mele mari, în semnele vindecării oamenilor și ale învierii morților, tată. Iuda nici când s-a sculat în ziua vânzării Mele n-a crezut că face rău, căci el credea în Mine pământește, ca într-un om cu putere, ca într-un Dumnezeu pământesc, dar Eu n-aveam nimic, nimic în lumea aceasta, **decât pe mama Mea și pe ei, pe ucenicii Mei, și aceia erau împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Acolo unde sunt Eu cu ai Mei, acolo este împărăția Mea pe pământ,** și iată, ea nu este din lumea aceasta, poporul Meu.

Cu duh de Bobotează te-am înfășurat azi, poporul Meu cel învățat de Dumnezeu. O, fă-te, tată, pildă de împărăție a cerurilor înaintea oamenilor! Arată-le oamenilor păcatele ca să știe ei că sunt păcate, că n-au oamenii învățători pentru împărăția Mea în om, împărăție care n-are nimic în lumea aceasta precum nici Eu nu am. Te-am învățat, tată, ca să audă și omul de pe pământ hrana de viață făcătoare în om de pe masa ta dacă omul ia ca s-o pună pe masa sa de hrană. O, să nu crezi în Mine pământește, și așa să-l înveți pe tot omul care vine la tine după Mine, tată. Tu să fii învățător de viață veșnică în om, precum Eu sunt, poporul Meu, **și să fii asemenea Mie, și Mă vei vedea cum sunt, iar Eu voi fi asemenea ție apoi, și lumea va vedea această minune, venirea Mea la tine, căci tu ai venit la Mine și ești, iar Eu am venit la tine pe pământ și sunt Cel ce sunt, și iată, de pe masa ta Mă dau cuvânt de Duh Sfânt peste oameni, și-i chem la Mine pe cei ce vor să fie asemenea Mie și locaș al împărăției Mele în ei apoi**. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2008

***

O, poporul Meu, tu ești casa Mea și în tine Îmi plec Eu capul când vin, și cu tine ies când Mă arăt cu slava Mea peste pământ. **Binecuvântată și împlinită să fie voia Mea în mijlocul tău, căci aceasta face împlinită în tine împărăția Mea pe pământ, și de la ea vine apoi și pâinea ta și iertarea ta și iubirea ta și ocrotirea ta și izbăvirea ta**, așa cum Eu, Domnul, i-am învățat pe ucenici să-Mi ceară când ei așează înaintea Mea rugăciunea lor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2008

***

O, mare este taina dorului de Dumnezeu în om! Acolo unde este ea, acolo este și împărăția Mea, acolo este și odihna Mea, și altfel ea nu este în om. Dorul Meu după om însă nu mai este taină, și este cuvânt mult, și cuvântul Meu se face râu peste pământ, ca să-l învețe pe om taina dorului și măreața lui lucrare în om înaintea Mea, lucrare care așează pe pământ împărăția cerurilor, biserica lui Hristos, lucrătoare prin toate mădularele ei în toată frumusețea Duhului Sfânt, care se ridică din ea spre Domnul Dumnezeul ei și care face fii pentru ea, așa lucrându-și ea coroana, căci mireasa lui Hristos are coroană de slavă, și sub ea își arată ea fața ei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica fiului risipitor, din 24-02-2008

***

Deschideți-vă înțelegerea, voi, cei ce v-ați adunat la izvorul Meu de cuvânt! În chip tainic stau în ziua aceasta între voi și Mă dau vouă cuvânt tainic, și am martori ai tainelor Mele, care nu se văd cu ochii trupului, dar pe cel ce Eu l-am făcut cu puterea Mea să treacă din trup în duh, acela vede lucrarea tainelor Mele și pe cele ce Eu, Domnul, le descopăr spre vedere și spre știre, căci aceasta este taina trecerii din trup în duh când Eu cer aceasta omului. **Deschideți-vă inima și primiți pe Dumnezeu, Care apropie de voi împărăția cea de sus și care nu are nimic în lumea aceasta, căci ea este de sus.** Izvorul gurii Mele vă dă vouă în dar taina iubirii și lucrarea ei pentru cele de sus, pentru cele tainice ale Mele, căci iubirea pentru cele de jos în om nu-l lasă pe el să guste cu duhul și cu fapta apoi pe cele ce nu se strică și care nu-l strică pe om, ci îl zidesc pe el împărăție a Mea, iar înțelepciunea aceasta în om nu este de jos, nu este din om, ci este de sus, este din Tatăl și din Fiul și din Duhul Sfânt, și Eu vă grăiesc despre ea în limba Duhului Sfânt, căci așa este limba pentru cele ce nu se văd ale împărăției Mele cu omul. **O, înfricoșați-vă de voi dacă nu înțelegeți limba Duhului Sfânt! Împărăția Mea nu este din lumea aceasta, dar de va vrea cineva să facă voia Mea, va pricepe și va avea acela pe cele ale împărăției Mele în el, precum Eu le-am avut în vremea statului Meu între oameni și am fost pildă de urmat a împărăției Mele în om.** Grăirea cea cu amănuntul pentru frumosul Meu în cel ce voiește să facă voia Mea cu duhul și cu fapta trupului său, găsiți aceasta în cartea Mea de azi, cartea cuvântului Meu din vremea aceasta, prin care vin și Mă așez ca să călăuzesc pașii omului spre împărăția Duhului Sfânt în omul care se lasă sălaș al lucrărilor de sus, prunc nou, născut din cuvântul Meu de azi, care naște, și care apoi se face hrană și lumină și putere și cale a omului spre Mine, a celui ce iubește pe pământ să se facă împărăție a Mea.

Luați, mâncați! Acesta este cuvântul Meu care se slăvește peste voi spre creșterea voastră cea de sus, și apoi spre unirea între voi și Dumnezeu pentru iertarea păcatelor voastre, că multe, multe păcate are omul, fiindcă le face ca să le aibă apoi, și nu va putea scăpa de sub ele până ce nu va ajunge să și le vadă și să-i pară rău că le-a făcut, să-i pară cu pocăință rău, iar pocăința înseamnă să nu mai fie apoi făcut păcatul, iar dacă nu se întâmplă aceasta, din pricina lipsei de pocăință nu se poate așa.

Voi, cei care sunteți veniți la izvor, grăiesc vouă de cele de sus, nu de cele de jos. **Nimeni să nu vină spre Mine cu cele de jos și pentru cele de jos ale lui, căci Eu nu sunt din lumea aceasta și n-am nimic în ea decât pe poporul cuvântului Meu, cel care se face voie a Mea pentru că Mă iubește. O, nu căutați să faceți voia Mea pentru voi, căci aceasta nu înseamnă iubire pentru Mine, ci înseamnă pentru voi, ci căutați să faceți voia Mea pentru Mine, și atunci aveți în voi iubirea cea pentru Dumnezeu, credința pentru cele ce nu se văd cu ochii trupului, cu ochii celui ce Mă iubește pentru sine și nu pentru Mine**, căci vai celui care vede pe Dumnezeu cu ochii trupului lui, căci aceia nu văd pe Dumnezeu, ci văd pe cele ce trec, și care nu-l țin pe om în Dumnezeu și în credință și în credincioșie apoi! O, dacă vă iubiți pe voi, dacă vă măriți pe voi când dați să iubiți pe Dumnezeu, voi nu aveți credincioșie pentru Mine dacă lucrați așa. Iată ce tainic vă învăț viața și bunurile ei, căci vreau să fiți și voi asemenea Mie pentru tainele cele de sus, tainele Tatălui și ale Fiului și ale Duhului Sfânt, Care Se slăvește slăvindu-Se și descoperind omului lucrările lui Dumnezeu.

… Grăiesc peste voi în limba Duhului Sfânt, care prinde sub ea lucrarea diavolului. Veniți la izvor, voi, cei ce v-ați adunat ca să învățați de la Dumnezeu paza vieții, căci viața trebuie păzită în voi, și apoi dată Domnului spre înveșmântare, tată. Veniți la pășunea cea de sus, căci jos pe pământ arde focul de nouă stânjeni și voi nu-l vedeți, și în el arde duhul rău, și se întărește peste

voi ca să ardeți și voi ca el. Veniți, tată, și ascultați de la Dumnezeu, Care are în El viață, dându-vă din ea! E praznic de Duh Sfânt, iar voi ați venit la izvor. Din firești faceți-vă duhovnicești și apoi cerești, căci cine bea de la Mine nu mai însetează după izvorul cel otrăvit, care se îndulcește ca să beți din el și să însetați după el mereu. O, e Domnul cuvânt pe pământ! **Împărăția Lui e în cuvântul Lui de peste voi**. Faceți-vă fii ai vieții, căci putere vă dau să vă faceți fii ai lui Dumnezeu, precum poporul cuvântului Meu se face fiu al Meu cu viața lui dată Mie în fiecare zi. Am grăit vouă. M-am dat vouă de hrană. Am grijă să ajungă peste tot hrana Mea, și șarpele cel de demult vede. El trebuie să-și slăbească puterea, iar Eu, Domnul, trebuie să cresc, și îl voi umili pe el sub toiagul puterii Mele, că M-am sculat să păstoresc peste pământ cu toiag de fier și să culc la pământ semeția omului, căci aceasta îi face loc în om șarpelui cel de demult, cel cu multe capete, și a cărui coadă dă să tragă la pământ pe cei ce aud de la Dumnezeu și se fac fii ai lui Dumnezeu pe pământ. Grăiesc vouă cu duioșie și vă povățuiesc ca un bun: treceți din trup în duh, căci cu duhul se înțeleg tainele lui Dumnezeu. Eu stau acoperit în nori pe heruvimi. Așa am stat Eu în ziua aceasta cu voi, și am grăit prin porți, și ele Îmi acoperă ființa Mea cea tainică. Păstorul cel adevărat este cel ce intră prin porți, și nu altfel păstorește el, și vă voi hrăni pe voi cu toată taina zilei și vă voi trimite vouă. Amin.

Luați Duh Sfânt! Cine nu ia, acela este cel ce nu înțelege ca Dumnezeu, ci înțelege ca omul, și tot așa și lucrează.

Pace vouă! Cine nu are pacea Mea, acela nu cunoaște ca Dumnezeu, ci cunoaște ca omul, și tot așa și lucrează.

Iubire vouă! Cine nu are în el iubirea Mea, acela nu iubește ca Dumnezeu, ci iubește ca omul, și tot așa și lucrează.

Amin, amin zic vouă: cel ce face voia Mea va cunoaște că Eu sunt acest cuvânt și că vă păstoresc cu el spre Tatăl. Amin.

… Duhul Sfânt al înțelepciunii și al înțelegerii lui să te înfășoare pe tine în fașa lui, poporul Meu, iar tu să stai înfășat în el ca un prunc supus sub fașa aceasta, căci cine nu este prunc așa, acela nu ajunge să cunoască împărăția cerurilor în el ca să fie el fiu al ei, oștean al ei. Toate darurile cuvântului Meu trebuie să știi să le iei pe tine, poporul Meu, căci Eu cu glasul cuvântului Meu te dăruiesc cu daruri, numai tu să știi să iei ceea ce Eu, Domnul Dumnezeul tău, îți dăruiesc când îți grăiesc dăruind. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 15-06-2008

***

Mi-e duhul duios după tine, poporul Meu de azi, popor luat din români ca să fii popor al cuvântului lui Dumnezeu. **Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac şi al lui Iacov, şi sunt Domnul Dumnezeul tău** şi grăiesc peste pământul român de mai bine de cincizeci de ani ca să-Mi fac pe el un popor din neamul român şi să Mă slăvesc din mijlocul lui cu taina întoarcerii Mele iarăşi de la Tatăl la om şi **să Mă vestesc cu ţara strălucirii, despre care scrie în Scripturi**. Taina ei a fost şi este pământul neamului român, iar acum am descoperit-o pe ea celor credincioşi cuvântului Meu din vremea aceasta, şi în mijlocul cărora **Eu M-am descoperit cu numele Meu cel nou, care se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.**

Mă însoţesc oştiri de sfinţi când vin şi Mă fac cuvânt al venirii Mele pe pământ, şi mare este plata celor credincioşi, care Îmi fac şi Îmi cunosc venirea şi care Mă dau oamenilor spre tămăduirea lor. În sulul Scripturii este scris de Mine ca să împlinesc aşa, şi nimic nu împlinesc decât cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în prooroci şi în psalmi.

O, ţara Mea de azi, o, neamul Meu de azi, neam român! Mă ai în tine tămăduitor venit de la Tatăl pentru învierea ta, căci cel ce nu umblă după Mine cu crucea sa, acela este mort, nu este viu. O, fericit este bărbatul care se teme de Domnul şi care întru poruncile Lui voieşte foarte, după cum este scris, dar ţie ţi-a pierit frica de Dumnezeu, neam român. **Nu este înţelepciune pe pământ decât de la Dumnezeu**, căci cea de la om îl îngâmfă pe om, iar îngâmfarea este păcatul prin care omul cel zidit de mâna Mea din pământ şi din duh de viaţă a pierdut raiul şi a căzut pe pământ. **Înţelepciunea Mea începe în om odată cu frica lui de Dumnezeu**, care îi păzeşte şi îi luminează omului calea ca să nu cadă el în întunericul cel fără de Dumnezeu pe cale. Voiesc iarăşi şi iarăşi să-ţi fac trezirea, ţara Mea de azi, căci tu prin depărtarea ta de calea dreptăţii îţi atragi numai şi numai durere. **Grăieşte Dumnezeu cu tine şi te strigă sub lumina cuvântului Său cel dătător de viaţă, căci tu te clatini de pe un picior pe altul şi nu mai ai stat în picioare înaintea Mea. O, Mi-e milă de tine, dacă eşti a Mea. Ţi-am spus că Mi te-a dat Tatăl de ţară a întoarcerii Mele pe pământ acum, la sfârşit de timp şi că porţi de la începutul cel dintâi taina aceasta pe vatra ta.** Ţi-am spus, că vin cu oştiri de sfinţi şi cu masă de cuvânt la tine, şi te-am chemat la masa Mea desfăcându-Mă cu ea în mijlocul tău şi punând înaintea ta cuvântul Meu, cuvântul naşterii din nou a lumii, ţara Mea de azi. Certarea Mea de peste tine este iubire, este trezire, căci singură îţi atragi ceea ce te loveşte spre înţelepţirea ta. Tu eşti ceea ce atragi stihiile ca să te bată spre mustrare şi spre îndreptare pe calea ta cu Dumnezeu. **Glasul Meu din mijlocul tău, care te cheamă spre Tatăl, este darul dat ţie de El pentru învierea ta şi apoi pentru slava ta peste pământ, este Fiul lui Dumnezeu, Care grăieşte cu tine, căci eşti sortită de Tatăl să fii slava popoarelor şi mândria veacurilor acum, la sfârşit de timp, precum ai fost la început când Tatăl te-a scos întâia din ape la facerea cerului şi a pământului.** O, vin zorii zilei Mele şi se apropie, căci Eu Mă slăvesc şi Mă voi slăvi cu multul de pe **pământul tău, care este muntele Meu cel sfânt pentru vremea venirii Mele la sfârşit de timp.** Scoală-te în zori şi arată-ţi faţa şi apoi spală-te în râul acesta ca să vezi, căci dacă nu-L cunoşti pe Dumnezeu şi glasul Lui în tine, atunci tu eşti nevăzătoare, ţara Mea, şi trebuieşti vindecată. O, vino spre şoapta Mea, care suspină după tine de pe vatra ta, căci ţi-am pus cunună de slavă pe creştet, şi este scris pe ea cuvântul lui Dumnezeu spre tămăduirea ta, ca să vadă apoi ochii duhului tău şi să umbli în lumină, căci Eu sunt lumina lumii în mijlocul tău. Este scris în Scripturi să fac din tine mândria veacurilor, dar fii înţeleaptă, că împărăţia Mea cu tine nu este din lumea aceasta, nu este de pe pământ, ci ea este cea alungată dintre oameni, căci Eu ucenicilor Mei, cărora le dădusem împărăţia Mea, le-am spus că vor fi alungaţi dintre oameni şi că vor fi urâţi de toţi pentru numele Meu şi că cel ce va răbda până la sfârşit, acela va fi cel care va lua cununa împărăţiei Mele.

Eram pe pământ aproape de vremea pătimirii Mele, iar poporul Israel vorbea despre vremea lui Mesia, Care va veni ca un Împărat ca să-l izbăvească pe el de sub stăpânirea romanilor şi nu de sub păcat, precum este scris să lucreze Dumnezeu, iar când M-am descoperit atât de slăvit în mijlocul poporului Meu cel de atunci, gata a fost şi stârpirea Mea, căci este scris că împărăţia lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta. Şi iată lucrarea cuvântului Meu, care înviază omul spre viaţa veacului ce va să fie, această lucrare este izbăvitoare şi este între oameni şi este din cer, nu din lumea aceasta, iar **oamenii Îl aşteaptă pe Dumnezeu să-i dezrobească de lipsuri şi de necazuri,**

nu de păcate, şi iată iarăşi este ceea ce a mai fost, şi taina uşii deschise n-o pricepe omul ca să-Mi deschidă când bat ca să-l fac pe el împărăţie a Mea pe pământ între oameni.

Eram pe pământ acum două mii de ani şi petreceam cu săracii şi cu păcătoşii, cu bolnavii şi cu îndrăciţii şi-i vindecam pe toţi cu milă şi cu slavă, în timp ce **Israel aştepta să vin şi să-i dezrobesc de sub romani şi să cucerească el lumea apoi**, căci el n-a înţeles că împărăţia lui Mesia nu are nimic în lumea aceasta şi nu este din ea, iar când mai-marii lui Israel au văzut umilinţa Mea şi puterea Mea cea prin ea peste toţi cei neputincioşi cu duhul şi cu trupul, căutau să Mă prindă în cuvânt, pentru că Mă urau şi nu credeau în Mine şi voiau să Mă piardă, dar n-au putut aceasta ce au vrut ei, fiindcă Eu am înviat prin cruce şi M-am făcut Împărat mare, cu împărăţie care nu cade, căci ea este vie precum Eu sunt. Amin.

O, vino să fii împărăţie a Mea, ţara Mea de azi! Am spus prin acest cuvânt de sfârşit şi de început nou, am spus că vor veni spre tine popoare pentru cuvântul Meu cel în mijlocul tău aşezat pentru viaţa ta şi pentru slava Mea şi pentru duhul învăţăturii Mele peste popoare ca să înveţe ele de la Mine legea vieţii, după ce moarte nu va mai fi, căci toate cele vechi trec cu trosnet şi vin cele noi în locul lor, după cum este scris în Scripturi, iar lucrarea Mea peste pământ lucrează din mijlocul tău, neam român, **şi numele tău va fi purtat de neamurile care vor veni să se boteze în cuvântul Meu din mijlocul tău şi să se numească ele cu numele Meu şi cu numele tău, fiindcă tu eşti a Mea de la Tatăl**. O, teme-te de Dumnezeu, ţara Mea de azi, şi vezi cum faci ca să te scoli întru întâmpinarea Mea, căci **a ajuns la tine împărăţia lui Dumnezeu, şi ea este în mijlocul tău** şi aşteaptă după tine ca să fii, căci Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt în mijlocul tău cuvânt de naştere din nou a lumii, iar cei ce cred aceasta vor fi ca stelele în vecii vecilor, precum este scris în Scripturi să fie. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic şi tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2008

***

Vin cu sărbătoare cerească și dumnezeiască în mijlocul tău, poporul Meu de azi, căci te-am născut din cuvântul Meu de peste tine ca să-Mi fii popor și ca să auzi tu glasul lui Dumnezeu și ca **să Mă mărturisești Dumnezeu al tău și ca să Mă împlinești întru tine, fiule, că nu altceva înseamnă împărăția Mea cu omul.** Vin la tine cu sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, căci heruvimii și serafimii și toți îngerii și toate oștirile cerești o măresc pe ea între sfinți în ziua aceasta de pomenire a nașterii ei pe pământ între oameni, naștere hărăzită de Dumnezeu, pentru ca să fie locaș al lui Dumnezeu această Fecioară, locaș al împărăției lui Dumnezeu în om.

O, mamă slăvită de Dumnezeu, mama Mea, mamă născătoare de Dumnezeu! Am pus puțin din puterea Mea în porți pentru ca să Mă așez în cartea Mea de azi în ziua aceasta cu sărbătoarea cea pentru tine între sfinți, mamă. Împărăția lui Dumnezeu pe pământ e taină neînțeleasă de om, mamă, iar tu ai fost locașul ei între oameni. Îți slobozește, dar, graiul și așează-te lângă Mine cuvânt ca să dăm glas învățăturii cea din vecii, și pe care n-are omul de unde s-o audă, mamă, căci pe pământ e omul cu înțelepciunea lui cea din părinți, prin care el se desparte de Dumnezeu încă de la începutul lui, mamă. Împărăția lui Dumnezeu a căzut din om încă de la începutul omului, căci omul și-a dorit fericire mare după ce Eu l-am zidit, sfat făcut între Tatăl și Mine ca să-l zidim și ca să facem din el împărăție a Noastră, împărăția lui Dumnezeu, mamă.

O, nu este fericire pe pământ dacă omul nu este împărăția lui Dumnezeu pe pământ, mamă. Trebuie să înțeleagă omul de ce nu este fericire pe pământ, mamă. Păcatul nu este fericire, și zadarnic își face omul fericire din păcat, căci pentru păcat s-a smuls omul din Dumnezeu, nu pentru fericire, mamă. O, putea-va omul să-și trezească în el înțelepciunea lui Dumnezeu ca să priceapă cu ea ce să facă el pe pământ? O, să-l învățăm pe om, mamă. Amin, amin, amin.

– Să-l învățăm, Doamne Învățător, să-l învățăm pe om, că pe pământ e lipsă de înțelepciune, e lipsă de învățătură, Fiule scump al Tatălui și al meu. Tu ești Mieluțul Cel jertfit și Cel jertfitor, căci ești Cuvântul lui Dumnezeu, și mereu Te apleci spre om, mereu, mereu Îți storci iubirea ca să-i dai omului învățătură de iubire, și ești Cel ce aștepți și tot aștepți după om, și s-a făcut rană dureroasă în Duhul Tău așteptarea aceasta. Omul nu-și jertfește pentru om nici măcar răbdarea, nici măcar iertarea pentru cel greșit lui când acela i-ar cere lui iertare. O, dacă omul nu este umilit între el și om, îl părăsește pe el harul lui Dumnezeu și se leapădă omul de Dumnezeu și de fața lui Dumnezeu, pe care trebuie s-o poarte peste viața și peste fapta sa. O, iată de ce nu are omul în el împărăția lui Dumnezeu, fața Ta în el, Fiule Doamne! Omul care Te cunoaște își pierde mereu harul pe care i l-ai dat să-l poarte când Te-ai făcut cunoscut lui, căci de la începutul lui i-ai arătat omului lucrarea harului, lucrare care poate prin ascultarea omului, prin iubirea Ta din el, căci iubirea omului îl desparte pe el de Dumnezeu, și iată, omul trebuie învățat iară și iară, căci el a pierdut înțelepciunea, a pierdut învățătura, și Tu vii iarăși pe pământ să-l înveți pe el.

O, fii ai oamenilor, căutați împărăția lui Dumnezeu, și toate cele ce vă trebuie vouă se vor adăuga vouă și ei, căci împărăția lui Dumnezeu nu este de pe pământ, dar se apleacă pentru ea cele de pe pământ așa cum s-au aplecat când Dumnezeu S-a făcut Fiul meu și Izbăvitorul oamenilor acum două mii de ani. Neamul creștinesc care este pe pământ trebuie să fie ca o casă de oaspeți pentru cei bolnavi, ca un spital în care ei să fie vindecați, îngrijiți și vindecați de păcatele lor, ca să se facă ei apoi împărăție nouă, împărăția lui Dumnezeu în om, adevărata fericire a lui Dumnezeu, căci dacă Domnul nu este fericit în om nici omul nu este fericit.

... – O, mamă învățătoare peste om ca și Fiul tău! **Aceasta este mărirea Mea pe pământ: omul îndumnezeit, care poartă în el lucrarea tainelor lui Dumnezeu, mamă. Tot ce am proorocit Eu prin acest cuvânt, timp de cincizeci de ani grăit, se împlinește împlinind în om împărăția Mea, care împărățește peste cei ce se fac împărăția Mea. Amin.** Cei ce n-au înțeles pentru ce am venit Eu cu această lucrare pe pământ acum ca să-l îndumnezeiesc pe om, aceia vin și se uită și stau nelucrători și apoi se duc spre îndoială și spre necredință, căci cine caută pe pământ împărăția lui Dumnezeu și împlinirea cuvântului Meu ca pe pământ, aceia nu s-au uitat bine în Scripturi și în împlinirile lor cele tainice pe pământ, căci Eu n-am venit pe pământ pentru lume, ci am venit pentru cei ce ies din lume ca să stea lângă Mine și cu împărăția Mea în ei, și cu care Eu voi birui peste cei necredincioși de pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului, din 21-09-2008

***

Am așezat în mijlocul tău rânduială de la Mine, jertfă de fiecare zi pentru împlinirea Scripturii învierii morților, o, și cât de tainic lucrez, poporul Meu! Pe vremea venirii Mele pe pământ prin nașterea Mea din mamă Fecioară am împlinit atunci Scripturile rostite prin proororoci despre venirea lui Mesia și despre împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu omul, și toate împlinirile rămâ-

neau tainice, căci tainic se împlineau pentru cei ce credeau în ele. **Cei care nădăjduiau în împliniri pământești pentru împărăția Mea cu omul, aceia n-au înțeles și apoi n-au crezut venirea Mea, iar Eu le spuneam lor că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta și că ea este înăuntrul celor ce o iubesc pe ea în ei, iar pe Mine Stăpân al lor, Stăpân al vieții lor și iubire a lor pe pământ. O, așa este și azi. Eu, Domnul, împlinesc tainic tot ceea ce rostesc, căci nu peste fiii oamenilor așez Eu împlinirile, ci numai peste cei ce sunt și se fac fii ai lui Dumnezeu între oameni, și ale acelora sunt făgăduințele Mele toate, numai să știe ei să le priceapă și să le poarte în ei și peste ei, căci împărăția Mea cu ei nu este din lumea aceasta, ci este din cer și este cu cerul în mijlocul celor credincioși, iar cerul acesta este scaunul Meu de domnie, al cărui așternut este pământul, precum este scris.**

O, nu înțelege omul tainele Mele și vorbirea Mea despre ele. Nu înțelege omul tainele bisericii. Biserica este taină mare, căci ea este împărăția Mea, care n-are nimic în lumea aceasta prin care ea trece și se slăvește slăvind pe Dumnezeu prin credința ei în El. Ea crede în Tatăl, în Fiul și în Duhul Sfânt, mărturisind botezul cel pentru iertarea păcatelor și așteptând Scriptura învierii morților și viața veacului ce va să fie.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului 14-10-2008

***

Omul este din lut, și tot așa este și iubirea lui. O, dacă s-ar lăsa făcut de mâna Mea omul, numai așa ar avea el parte de credință sfântă în lucrările lui Dumnezeu, și iată, și cei luminați odată prin darul credinței în lucrările lui Dumnezeu, și aceia se încearcă cu necredința, dar nu e necredință, ci e altceva. Când omul alunecă spre rele după ce umblă pe cale cu Mine, el dă atunci să se acopere cum că nu ar fi Dumnezeu pe cale cu el, și cu aceasta își acoperă el alunecarea lui, și mai este și netemerea de Dumnezeu, căci Eu, Domnul, celui alunecos de pe cale îi iau darurile Mele și-l las în banii lui.

O, ce mari semne cerești au lucrat prin credința lor sfinții Mei mărturisitori și lucrători de minuni peste cei necredincioși și îndărătnici pentru credință! Ce au înțeles cei ce au văzut în vremea mărturisirii făcută pentru Dumnezeu de către arhiereul Meu Spiridon? Dacă omul nu vrea să creadă, să nu mai grăiesc Eu peste el cum că nu se împlinește cum ar vrea el să vadă împlinirile cuvântului Meu? **Dar n-am spus Eu că nu-i din lumea aceasta împărăția Mea și că ea este în om dacă este? Și dacă n-o aveți în voi, ce voiți să vedeți, voi, fii necredincioși prin îndărătnicia de a nu crede cuvântul cel semănat peste voi din gura semănătorului, care iese mereu și seamănă sământa sa?** Vine la gura inimii voastre satana și vă smulge cuvântul cel semănat de Mine în voi, sau și dacă vă bucurați de el degrabă, voi fără de rădăcină fiind, pe loc pietros dacă stați, sunteți până la o vreme, iar când vine strâmtorare vă smintiți, iar dacă sunteți semănați între spini vă înghit grijile și devine neroditoare sământa Mea semănată peste voi, și iată, nu e necredință, ci este altceva, este ceea ce este scris în pilda semănătorului care vine să semene sământa sa, și numai cei semănați pe pământ bun sunt cei ce ascultă cuvântul și îl împlinesc și rodesc. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2008

***

O, poporul Meu, împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, și zadarnic o așteaptă omul să vină, căci ea vine, dar omul nu știe nimic, nimic despre ea, iar când Eu îi

spun lui că ea vine, și el nu vede venirea ei așa cum Eu îi spun lui, atunci el se scoală și Mă face mincinos și Mă defaimă cu mintea lui, așa cum M-au defăimat cei ce au râs de Mine acum două mii de ani, de M-au numit smintitor. Mi-a spus atunci poporul iudeu că am demon, și tot așa Îmi spune și azi. Mi-a spus că petrec cu păcat și cu păcătoșii pe pământ, și tot așa Îmi spune și azi. Era scris de Mine în Scripturile cele de demult că voi veni prin mamă Fecioară născut pe pământ și că voi fi Împăratul făpturii, însoțit de împărăția Mea, iar poporul iudeu s-a speriat și M-a strivit ca să nu mai fiu, și a scos de minciună tot ce am vestit Eu în vremea Mea cu el pe pământ, dar **Eu am fost și sunt Împăratul făpturii, și sunt cu împărăția Mea în cei credincioși, iar cei credincioși Mie nu sunt din lumea aceasta**, precum și cei necredincioși Mie nu sunt din împărăția Mea.

O, nu sunt mincinos, omule, prin ceea ce Eu am spus și spun pe pământ, dar ești tu neputincios cu mintea, și mai neputincios cu inima și cu credința ca să știi tu ce înseamnă Dumnezeu pe pământ cu omul. Cel ce nu se naşte de sus, acela este de jos, și nu ştie unul ca acela să vadă și să înțeleagă. Nu înseamnă că Eu dacă nu M-am aşezat văzut să cârmuiesc pe pământ cu toiag de fier noroadele, nu înseamnă aceasta că Scripturile au mințit. Am cârmuit noroadele și până să vin născut pe pământ, și am făcut aceasta și după ce am înviat din moartea pe care Mi-a dat-o poporul Israel, și nu sunt mincinos, ci omul este mincinos, pentru că este necredincios, pentru că nu-L iubeşte pe Dumnezeu. Cel necredincios este aşa pentru că nu-L iubeşte pe Dumnezeu, căci Dumnezeu nu-i poate da omului aşa cum ştie omul să primească şi să aibă. **Eu caut să Mă dau Eu omului, nu să-i dau lui altceva să aibă. Eu pe Mine voiesc să Mă aibă omul, şi nimic altceva să nu aibă el, dar iată, Eu nu sunt din lumea aceasta, iar omul iubeşte ca pe pământ, îi iubeşte pe ai lui, nu pe Mine.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2009

***

Glasul Domnului este cel ce grăiește și se face râu de cuvânt peste pământ. **Râul vieții se numește cuvântul Meu, care curge din gura Mea în zilele acestea**, iar cel ce bea din el nu mai însetează după nimic, ci numai după Dumnezeu. Amin.

Mă las peste pământ cu praznic de Bobotează. **Intru în carte cuvânt, și prin el Mă așez pe tron și împărățesc, căci tronul pe care Eu stau Împărat cu împărăție care nu cade este inima omului credincios, care împlinește porunca iubirii de Dumnezeu. Eu așa am fost Împărat, și tot așa sunt și azi, căci împărăția Mea cu omul nu este ca pe pământ, și este precum în cer așa și pe pământ.** Amin.

Pace vouă, cei ce-Mi așezați în carte cuvântul rostit de gura Mea! Când gura Mea grăiește se deschid urechile voastre și așa intru Eu în carte, și **ca un Păstor bun păstoresc noroadele cu acest toiag**, și cu el Mă ating de ape în zi de Bobotează și pun în ele Duh Sfânt, spre curățirea omului cel credincios, căci **cuvântul Meu este toiagul de păstorire**, și cu el curăț inima omului și Mă dau lui Împărat și Mă așez pe tron și împărățesc, și așa am Eu împărăție pe pământ, și sunt Împăratul celor ce Mă iubesc și se dau Mie împărăție, și sunt Împăratul Păstor.

… O, luați aminte, luați aminte voi, cei care înțelegeți prin darul Meu de peste om, și voi, cei care nu înțelegeți statul lui Dumnezeu cu omul, împărăția Mea cu cei ce Îl cunosc pe Dumnezeu! **Luați aminte și strigați la Dumnezeu să vă desfacă urechile și apoi mintea ca să-L pricepeți pe Dumnezeu pe pământ ca și în cer cu împărăția Sa și cu voia Sa**, căci Eu acum două

mii de ani Mi-am învățat ucenicii să ceară la Dumnezeu să fie pe pământ ca și în cer împărăția Mea și voia Mea.

Luați, luați aminte voi, cei credincioși, și voi, cei necredincioși cuvântului Meu de azi! Cei ce iau aminte la cuvântul Meu cel de la început, vestit prin prooroci, și cel de acum două mii de ani, acela este cel ce ia aminte și la cuvântul Meu cel de azi, căci el este numai pentru cei credincioși, iar cei necredincioși să se aplece și să Mă strige să vin spre ei și să Mă descopăr lor și să-Mi spună să Mă duc la Tatăl ca să mijlocesc pentru ei și ca să le trimită Tatăl izbăvirea din necredință, căci păcatul acesta îl duce pe om la neveghe, îl duce la întuneric. O, învățați de la Mine, învățați ce înseamnă cuvântul biserică. Dacă învățătorii care stau peste voi nu vă învață aceasta, apropiați-vă să vă învăț Eu. Sunt Domnul Iisus Hristos, Învățătorul oamenilor! **Apropiați-vă și lăsați-vă biserică a Mea să fiți, căci omul îi este biserică ori lui Dumnezeu, ori lui satana; ori slujbei Domnului, ori slujbei satanei**, **iar satana curând, curând nu va mai fi, și va fi suferință mare, chin și suspin în cei ce i-au dat lui slujire în ei.** (*Vezi selecția tematică: „Necazul cel mare”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; Issuu; n.r.*) Este scris în Scripturi că voi sălășlui cu oamenii, și ei vor fi poporul Meu și Însuși Domnul va fi cu ei și le va șterge lacrima, și moarte nu va mai fi, și nici durere, căci cele dintâi trec, și Eu Mă așez pe tron și grăiesc și spun: ***«Iată, noi le facem pe toate!»***, și apoi spun să se scrie, căci este credincios și adevărat cuvântul Meu, și apoi împlinesc, și apoi spun: ***«Făcutu-s-a!»***, și apoi iarăși spun: ***«Celui ce însetează îi voi da să bea în dar din izvorul apei vieții, iar cel ce biruiește va moșteni acestea și îi voi fi lui Dumnezeu, iar el Mie fiu»***. Amin. **O, așa este biserica Mea pe pământ, și Eu șed pe tron și cuvintez cuvânt de facere, căci fac din cel credincios împărăție a Mea, iar tronul Meu este inima lui credincioasă, și ca pe tron stau în ea și Îmi aduce Mie slujire cel credincios**, și prin cei credincioși Mă sălășluiesc între oameni și-Mi fac popor și împărăție, și cu omul Îmi fac, căci cu el lucrez, și spun: ***«Iată, noi le facem pe toate!»***, precum este scris, și singur nu lucrez, căci este scris să lucrez cu omul toate cele ce sunt scrise în Scripturi să se împlinească, și așa este omul biserică a Mea pe pământ. Amin.

… Te cuprind în duh de Bobotează, poporul Meu. Sfințește-te în cuvântul Meu, și cuvântul Meu să se sfințească în tine, fiule! **O, să se sfințească numele Meu pe pământ ca și în cer, căci tronul Meu de Împărat este inima celor în care Eu viețuiesc pe pământ cu împărăție care nu cade!** Cei ce sunt preoți și împărați în numele Meu pe pământ între oameni și pentru oameni, aceia tot ca Mine împărățesc, și în inima celor ce-i iubesc pe ei împărățesc ei, și prin aceștia sunt ei împărați, și pentru ei sunt. Amin.

Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Ea își are tărâmul și tronul în cei ce sunt biserica Mea, țara Mea de pe pământ, țară fără de hotare, și care se întinde de la margini la margini prin cei ce Mă iubesc, avându-Mă în ei Împărat, după cum este scris despre cortul lui Dumnezeu cu oamenii, și Se va sălășlui cu ei Domnul, și ei vor fi noroade ale Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeu al lor, iar celor necredincioși, partea lor este în iezerul care arde cu foc și cu pucioasă și care este moartea cea de-a doua, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2009

***

O, iată cât de mult dăunează împietrirea inimii, fiilor! O, câte minuni, câte izbăviri am făcut Eu acestui popor și acestei lucrări! O, câte semne mari, câţi duşmani am culcat ca să ocrotesc calea Mea cu tine, poporul Meu, şi am în tine fii împietriţi la inimă. Am putut în mijlocul tău ceea ce tu

nu puteai, şi am încă inimi împietrite în tine, care se îndoiesc de Mine şi de lucrul Meu cel atât de tainic şi atât de minunat şi de lucrător în mijlocul tău! Amintesc celor împietriţi la credinţă şi la inimă că **Eu am spus acum două mii de ani că împărăţia lui Dumnezeu nu vine în chip vădit şi că ea se aşează în om când vine, şi aceasta trebuie să împlinească cel ce vine să fie cu această lucrare: credinţă să împlinească şi multă iubire de Dumnezeu şi mereu statornicie şi credincioşie pentru tot mersul Meu cu tine pe pământ, poporul Meu.** Împlinirile pe care le aşteaptă cei ce se satură de aşteptat, Eu, Domnul, trebuie să le împlinesc cu poporul Meu, nu singur, o, nu singur, ci trebuie să fiu ajutat până la sfârşit de poporul Meu. Eu niciodată n-am împlinit singur ceva pe pământ din făgăduinţele Mele pentru om, ci cu omul credincios şi statornic am putut să împlinesc, iar de la cei îndoielnici Mi-a tot secat mersul. O, măcar să nu Mă judece cei ce n-au stat sub greul venirii Mele. Să nu facă şi aceştia cum au dat să facă ucenicii Mei acum două mii de ani când dădeau să aştepte o împărăţie a lui Israel peste neamuri şi o mărire a lor înaintea neamurilor, iar pe Mine un făcător de minuni până la sfârşitul timpului. **Eu însă spun faţă de orice om că minunile sunt numai pentru oamenii necredincioşi şi care tot caută ca să poată să creadă, iar proorociile sunt pentru cei credincioşi, care ştiu ce înseamnă Dumnezeu pe pământ şi ce înseamnă omul, iar aceştia rămân în credinţă şi în taina împărăţiei lui Dumnezeu în ei până la sfârşit cu răbdare pentru mântuirea lor cea de la Mine, şi cu unii ca aceştia pot Eu să împlinesc pe pământ lucrarea Mea şi toate făgăduinţele cele din Scripturi pentru veacul ce va să fie. Amin.** Cei ce cad din credinţă cad din pricina nemulţumirii şi cad prin ascundere, iar cei ce rămân credincioşi sunt cei mulţumiţi cu Mine şi stau prin lumină şi stau şi Mă ajută pe calea Mea cea grea spre om. O, stai cu Mine şi ajută-Mă, poporul Meu, căci vin turme la izvor, turme noi, fiule, şi tu trebuie să le dai de la Mine şi să le povăţuieşti pe cărarea Mea, căci asta este datoria ta înaintea Mea, şi Eu îţi voi răsplăti credinţa şi iubirea şi credincioşia ta, dar să nu cauţi ale tale, să nu cauţi aşa, ci să cauţi numai pentru Mine cu lucrarea ta, fiule, căci Eu prin Evanghelia Mea cu tine am grijă de tine dacă tu ai grijă de Mine, şi unii altora slujim cu credincioşie, Eu pentru tine, şi tu pentru Mine, şi nu te teme de furtuni, căci Eu sunt Cel adevărat cu tine şi stau cu tine în bărcuţă şi te călăuzesc prin valuri, căci valurile sunt mari şi tulburi, şi Eu pot împotriva lor pentru ocrotirea ta, iar tu să fii mic ca să pot Eu, fiule, să te ocrotesc. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2009

***

O, să nu se teamă de voi mai-marii bisericii, căci voi sunteți harnici și cuminți și frumoși și curați, fiindcă Eu, Domnul, vă păstoresc din cer cu proaspăt cuvânt mai mult decât i-am păstorit acum două mii de ani pe ucenici. O, să nu se smintească întru lucrarea Mea cu voi slujitorii bisericii cum că nu este Evanghelie a Mea cuvântul Meu de azi, cu care vă păstoresc pe voi și pe ei chiar împotriva voinței lor, ci **să citească deslușit în Scripturile care Mă vestesc că voi veni la sfârșit de timp și că tainic voi lucra și voi păstori neamurile cu toiag de fier, cu cuvântul Meu de Păstor al păstorilor și al oilor și că numele Meu este minunat la sfârșit de timp și se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. O, să nu Mă aștepte omul cu împărăția Mea pe pământ așa cum crede el că va veni ea, căci împărăția Mea când este, ea în om este și este frumoasă și luminează acolo unde ea își face locaș sfânt, căci scris este în cuvântul Meu cel de acum două mii de ani și care spune că: *«Cel ce crede în Mine, voi veni la el și Îmi voi face locaș la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»,* și acesta este cuvânt adevărat. Amin.**

O, să nu se teamă de voi mai-marii bisericii, să nu vă urască, să nu vă dușmănească, să nu vă vorbească de rău, să nu vă hulească pe voi nimeni între ei, ci să creadă că de la Mine ați răsărit

și din cuvântul Meu cel de sus v-ați născut și sunteți, și numai bucurii presar prin voi peste pământ și numai cuvânt de facere dau tuturor, și nu cuvânt de pedeapsă dau, ci dau putere de credință și dau iubire omului și dau din ale Mele. Graiul Meu dulce de Păstor înviază din moarte și scoală din suferință pe om, căci sunt Păstorul Cel bun și blând și Îmi pun sufletul pentru oi, și sunt Cel ce le adun sub staul sfânt și nu le risipesc, ci le întăresc pașii și le îmbrac întru slava Mea cea de apoi, și pe care de la întemeierea lumii o am de la Tatăl pentru sfârșit de timp. **Eu prin voi iubesc pe cei ce vă iubesc pe voi pentru numele Meu și le dau har sfânt și slăvit celor ce vă iubesc binecuvântându-vă pe voi când Eu Mă arăt cu voi din timp în timp ca să stau prin voi față în față cu cei ce nu știu ce este și cum este împărăția Mea în om, împărăția cea fără de sfârșit, precum Eu sunt.**

Eu sunt Cel ce sunt, și am stat cu voi în mijlocul oamenilor, și numele Meu de peste voi se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, numele lui Iisus Hristos la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei cruci, din 27-09-2009

***

Iată, găsiţi aici, la izvorul Meu între pământ şi cer toate bunurile vieţii, căci Eu atât de mult iubesc omul până ce, iată, Mă fac cuvânt nou între pământ şi cer, şi Îmi fac venirea la el ca să-l gătesc părinteşte şi ca să-l deprind apoi să se facă prunc pentru ascultare ca să-i dau lui împărăţia Mea şi să Mă zidesc în el şi **să-Mi fac în om cerul Meu, scaun de domnie să-Mi fac în el, Împărat al vieţii omului să fiu prin viaţa lui cea vie, viaţa împărăţiei Mele în el**. O, aveţi grijă, tată, să fiu Eu Împărat în voi, iar voi împărăţie a Mea să fiţi, şi nu uitaţi că nu puteţi să slujiţi la doi domni şi să mai fiţi şi cu inima curată. O, nu se poate aşa. Gustul trupului, gustul lumii vă şopteşte că se poate aşa. O, nu! Ce curăţenie de inimă mai poate dovedi cel ce slujeşte la doi stăpâni?

O, din zi în zi mai mult și mai îndurerat voi striga la om ca să-i spun că este vierme neadormit în el păcatul și nu-l lasă să doarmă, ci îl scoală pentru păcat. Veni-va ziua să biruiesc moartea, să biruiesc Eu păcatul din om, și omul își va vedea atunci față în față cu el păcătoșenia lui, moartea, pe care și-a iubit-o și și-a înviat-o mereu, mereu în el, și atunci Eu voi fi biruitorul omului păcătos, biruitorul morții lui, căci moartea în om și-a făcut culcușul ei și a sluțit viața omului și fața lui, cea de la Mine hărăzită lui prin facerea cea de la început a sa.

O, trebuie să se pocăiască omul și trebuie să părăsească păcatul și toată urma păcatului în el. Pot Eu să fac aceasta dacă omul nu vrea să asculte de porunca Mea pentru împărăția Mea în el. **Împărăția Mea în om nu are nimic, nimic din lumea aceasta, și așa voiesc Eu să-l fac pe om, făptură nouă, după chipul și asemănarea Fiului lui Dumnezeu, Care S-a făcut Fiu al omului și Care S-a numărat cu păcătoșii ca pe toți să-i atragă de pe pământ spre cer, de la stăpânitorul întunericului la Tatăl Savaot, Tatăl Meu, Cel fără de început și fără de sfârșit ca și Fiul Său. Amin.**

Eu, Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu Cuvântul, am grăit acestea în zile de serbare îngerească în cer și pe pământ, spre bucuria și spre mângâierea îngerilor și a sfinților și a celor credincioși pe pământ, credincioși și adevărați, așa cum sunt Eu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2009

***

Acum două mii de ani am așezat cu o mânuță de ucenici noua împărăție pe pământ și a dăinuit ea prin vremi prin cei credincioși, care au fost și sunt împărăția lui Dumnezeu în mijlocul oamenilor, și **tot așa lucrez și azi, și sunt pe pământ cu împărăția Mea în cei credincioși și prin ei și lucrez cuvântul Meu în mijlocul lor**, și cuvântându-l îl împlinesc apoi, și așa Mă dovedesc Eu Dumnezeu adevărat și îi arăt omului ce înseamnă adevărul, căci omul nu poate să se dovedească om adevărat, fiindcă trupul îl biruiește mereu, mereu pe el, și se mărește omul pe sine prin aceasta apoi, chiar dacă nu găsește de la om mărire pentru el.

Ca în toate ajunurile sărbătorilor mari, cu popor mult adunat la izvor, dau puteri poporului Meu cel de lângă izvor să-Mi gătească cu pace şi cu dulce sărbătoarea şi pe ei înşişi să se gătească, plini de pace şi plini de dulce între Mine şi ei, între ei şi ei, căci puterea vine de la Mine şi să voiască, şi să poată ei, aşa cum strălucirea slavei Mele de pe munte a venit de la Tatăl şi s-a arătat, şi nu de la Mine a venit. O, e vremea să lucreze cu duh de multă unire în rugăciune poporul Meu, cu cerere îndurerată la Tatăl, căci el este unealta Mea din zilele acestea, iar duhul pierzător al acestui veac îşi ascute colţii şi scoate coarne proaspete şi capete multe unul după altul ca să-şi mai încerce puterea şi punerea la cale pentru nimicirea lui Dumnezeu de pe pământ, **dar Eu, Domnul, am pus la însămânţat şi la udat şi la plivit şi la îngrijit şi la crescut ţarină nouă, rodul împărăţiei celei noi, naşterea din nou a lumii, şi Eu sunt Cel ce fac să crească acest aluat,** şi lucrez odată cu ticluirea cea ascunsă a omului întunericului, care zice că stăpâneşte lumea cu lucrarea sa, dar Eu, şi nu el, o, nu el va fi biruitor, **căci este scris în Scripturi să biruiască Mielul lui Dumnezeu pe balaurul cel cu şapte capete,** şi cu El împreună să biruiască şi cei credincioşi Lui, care-şi spală veşmântul şi care prin sângele Mielului biruiesc împreună cu Mielul, şi au pe ei pecetea Viului Dumnezeu, şi diavolul se tânguieşte şi se va tângui atunci, precum se tânguieşte şi acum şi nu ştie ce să mai facă pentru ca să nu piardă biruinţa, şi nu mai doarme şi măsoară mereu, că mereu, mereu i se strică socotelile, şi iar şi iar se socoteşte apoi. **Eu însă nu mai socotesc, şi pregătesc în cer şi pe pământ stârpirea lui, căci Îmi stă în cale.**

Sfârşesc cuvântul Meu cel de azi şi îl pecetluiesc cu numele Meu cel nou: **Cuvântul lui Dumnezeu, Iisus Hristos**. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2010

***

Pace vouă! Pace ție, poporul Meu de nou Ierusalim! Deschide, tată, celor ce vin și te întreabă de Mine și dă-le lor de la Mine, nu de la tine, tată, căci tu nu ai dacă Eu nu pun să ai și să dai! O, îmbracă-te în Duhul Meu și așa să stai înaintea celor ce vin la tine și te întreabă de Mine și de tine, și spune-le lor că **fericiți vor fi cei ce vor asculta de acest cuvânt al Meu din mijlocul tău și îl vor împlini pe el spre bucuria Mea în ei și spre moștenirea ce va să vină cu Mine pentru cei ce cred, căci prin credința celor credincioși venirii Mele celei de azi Eu, Domnul, voi întocmi văzut pe pământ veacul ce va să fie, împărăția Mea cea fără de sfârșit cu cei credincioși ai Mei.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-2011

***

Vreau să-ţi dăruiesc iertarea păcatelor tale, omule. Aceasta înseamnă împărăţia cerurilor înăuntrul tău. Cum să fac să Mă înţelegi ce bine dau să-ţi fac Eu ţie? Păcatele tale sunt

duşmanii vieţii tale şi ai vieţii Mele în tine. Ce faci cu aceşti duşmani, care nu lasă împărăţia cerurilor să intre înăuntrul tău spre pacea ta, spre salvarea ta? În fiecare zi îţi adaugi păcate peste păcate şi nu mai ai putere să înţelegi această moarte din tine. Plângând îţi grăiesc. Aş vrea să-ţi aduci aminte de Mine şi de Ioan Botezătorul, care striga la oameni pe pământ: ***«Pocăiţi-vă!»***. Le cerea Ioan oamenilor să se vindece de păcat şi să-l cureţe de pe ei prin pocăinţă şi prin credinţă în Fiul lui Dumnezeu, Cel ce vine să aşeze în om împărăţia cerurilor, adevărata împărăţie între pământ şi cer, căci alta nu este. A ajuns păcatul să fie fericirea omului pe pământ şi nu poate omul să-şi mai aleagă viaţa în locul păcatului, dar Eu nu pot să stau în cer, şi vin pe pământ să-ţi spun, omule, că păcatul este moarte, tată. Dacă Eu nu-ţi spun adevărul, dovedeşte-Mi! N-ai cum să-Mi dovedeşti, dar poţi să asculţi de glasul Meu, care te cheamă la spălare şi la vindecare de păcat. Nu mai păcătui, că te roagă Dumnezeu aceasta! **Ascultă-Mă, că din iubire vin spre tine şi te povăţuiesc spre iertarea păcatelor tale, iar aceasta înseamnă să mergi spre sfinţenie apoi şi să laşi în urmă faţa şi puterea păcatului şi să-Mi dai inima ta să stau Eu în ea şi să fac din ea palat ceresc şi oaspeţi cereşti cu Mine în ea şi viaţă veşnică să-ţi dau, iar Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt să-ţi fie ţie Dumnezeu, acum şi pe vecii.** Aceasta voiesc să-ţi dăruiesc prin glasul Meu de peste tine în zilele acestea, omule fără de salvare. Eu sunt Salvatorul tău dacă Mă voieşti şi dacă vrei să Mă asculţi, aruncând de la tine nepăsarea cea pentru viaţa ta. **Dacă voieşti fă-te vestitorul Meu peste cei străini de Dumnezeu,** şi vei vedea ce putere îţi va da aceasta şi vei vedea cum va învia în tine dorul de cer, dorul de Mine, că Mie Îmi este tare, tare dor de om şi voiesc să Mă aline omul, că de la el am supărare fără de margini şi aş vrea să Mă vindec de ea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea naşterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-2011

***

O, ucenici iubiţi, să-l învăţăm pe poporul cel credincios venirii Mele de azi să fie tare el în faţa valurilor de necredinţă care bat peste oameni de la cei ce au învăţat carte ca să-L omoare pe Dumnezeu de pe pământ şi din oameni şi din Scripturi, căci **omul care a citit Scripturile şi s-a aşezat mare în numele Meu slujitor peste oameni, acela alege să rămână cu minte scurtă, cu vedere scurtă, cu credinţă ciuntită, ca şi cei din vremea Mea mari în ranguri şi care vă numeau pe voi, ucenicii Mei, secta Nazarineanului,** căci ei n-aveau în gând şi în faptă să-L urmeze pe Dumnezeu, ci să-L stârpească pe El pentru voile lor, **aşa cum şi astăzi se lucrează pe pământ** în mijlocul celor slabi cu sufletul şi cu nădejdea în viaţa veacului ce va să fie pe pământ curând, şi pentru care ei nu ştiu să se pregătească, nu ştiu să caute şi să găsească drumul.

Vin cu voi pe pământ, ucenici iubiţi, venim cu tot cerul, care este locaşul sfinţilor Mei şi al celor credincioşi, şi **grăim între Noi înaintea poporului care Ne ascultă cuvântul, şi din care mulţi pe pământ se hrănesc şi cresc pentru împărăţia Mea în ei**, învăţând ei din cartea Mea să nu doarmă pentru venirea Mea, ci să vegheze ca să vină ea. O, mare lucrare am Eu prin ucenici, căci M-am dus la Tatăl, dar lucrul Meu cel pentru mântuirea oamenilor l-am lăsat ucenicilor Mei până la sfârşitul timpului, căci unii din alţii l-au lăsat, în afară de cei ce şi-au luat singuri şi şi-au zis singuri ucenici, **dar ai Mei se cunosc dintr-o mie, se cunosc prin viaţă şi prin faţa Mea în ei, şi aceia au cheile împărăţiei cerurilor, şi nu oricine le are pe ele,** o, nu, şi ele nu închid şi nu deschid pe dinafară, ci numai pe dinăuntru, căci este scris în Scripturi desluşită pilda fecioarelor neînţelepte, care au dormit pentru venirea Mirelui, iar când s-au trezit la zarva venirii Lui, n-au avut intrare, şi au dat să-şi facă rost de intrare, dar uşa s-a închis pe dinăuntru până să vină ele, şi zadarnic au bătut ele pe dinafară, căci cheia nu este pe dinafară, ci **ea închide**

şi deschide numai pe dinăuntru, numai prin cei ce trăiesc în Mine şi nu în ei şi nu în lumea aceasta, ci în cer trăiesc ei pe pământ. Amin.

… — O, poporul Meu, **cartea Mea din ziua aceasta cu ucenicii Mei va fi o mărturie pentru cei credincioşi şi pentru cei necredincioşi, care nu pun preţ pe sufletele lor, pe ceea ce va rămâne din ei.** O, mulţi dintre cei ce slujesc cu numele Meu peste oameni cred ei că au cheile împărăţiei cerurilor, căci tălmăcesc Scripturile după mintea lor, nu după puterea cuvântului cel din Scripturi. **O, cheile împărăţiei cerurilor nu sunt ceea ce înţeleg ei că înseamnă aceasta, pentru că ei rătăcesc ca şi iudeii din vremea trupului Meu, care nu ştiau şi nu înţelegeau Scripturile de până atunci. Omul se crede mare în numele lui Dumnezeu, dar numai numele Mi-l foloseşte, iar viaţa Mea nu, şi de aceea e fără putere slujitorul care se aşează de la el dorire peste oameni în numele Meu.** Cu mare alegere ar fi fost să fie aleşi cei care să slujească în numele Meu oamenilor, dar nu alegere cum se face de către oameni, de părerea oamenilor care lucrează după ochi sau după bani. O, nu aşa alege Dumnezeu pe slujitorii Lui, care nu mai sunt apoi din lumea aceasta dacă ei se fac slujitorii lui Dumnezeu. **Iată, aceştia te numesc pe tine sectă, poporul Meu**, că atât ştiu ei să zică şi să înţeleagă, aşa cum şi cei din vremea Mea făceau. **Tu însă eşti cules de Mine dintre spini şi dintre ciulini şi ţi-am dat faţă şi ţi-am dat viaţă zi de zi să ai din Mine, şi aşa eşti tu un trup cu Mine şi un duh cu Mine şi eşti templul Meu şi eşti casa Mea de oaspeţi, şi Eu vin cu sfinţii la tine oaspeţi şi te aşez înaintea lor, iar pe ei înaintea ta,** şi vom grăi unii cu alţii în ziua aceasta şi vom iubi această zi, mărturisitoare zi, şi o vom umple de iubirea cuvântului Meu cel pentru om, căci omul nu mai are de unde să ia şi să cunoască şi să înţeleagă din Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor apostoli Petru şi Pavel, din 12-07-2010

***

Mă aud sfinții și îngerii și toate puterile cerești acum, aici, că-Mi sunt însoțitori, și se cutremură cu fior sfânt oștirile cerești în mijlocul tainei Mele de aici și petrec aici cerul și tainele lui și n-are lumea habar sau minte sau ochi ca să afle și să priceapă și să vadă, și este venirea Mea acum cuvânt pe pământ ca și acum două mii de ani când am venit, și n-avea lumea habar ca să înțeleagă ceva și să se plece la vestirea vestitorilor de atunci, care au vestit de aproape și de departe taina nașterii Mele din Fecioară și creșterea Mea apoi și apostolia Mea apoi și jertfa Mea cea sângeroasă pentru mântuirea lumii, care n-a voit și nu vrea să stea cu cerul pe pământ, căci ea vrea altfel, vrea să aibă ea viață pe pământ și nu împărăția cerurilor, pentru care lumea nu se mai roagă după adevăr, chiar dacă s-a învățat și ea să spună lui Dumnezeu rugăciunea cea pentru fiii cei ascultători și ucenici Mie prin lucrarea lor și pe care Eu i-am învățat să se roage ca și Mine și să zică Tatălui Savaot: ***«Să fie, Tată, voia Ta și împărăția Ta precum în cer așa și pe pământ!»***. O, are Tatăl pe pământ împărăție, dar ea nu are nimic cu lumea, nimic în lumea aceasta, căci ea nu este din lumea aceasta și este departe de ea și puțini tânjesc după ea și o doresc a lor, iar Eu, Domnul, am bucuria cea tainică și Mă mângâi cu ea, că am putut să-Mi pun deoparte de lume această împărăție cât un sâmburel în ochii oamenilor, dar mare pentru cer, căci Domnul este mare întru sfinții Săi în cer și pe pământ și Își lucrează lucrarea Sa. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, cel întâi chemat, din 13-12-2012

***

O, mamă Fecioară, am grăit cuvântul Meu peste popoare, mamă. Împuternicesc așezarea ta la veghe sfântă în toată clipa deasupra pământului român, mama Mea. Împuternicesc sfinți la hotarele știute de Mine și vai celor ce au mușcat din trupul acestei minuni, țara Mea cea de azi. **Fi-va să avem pe această vatră biserică slăvită, căci toate se vor sfârși, și vor veni în locul lor cele noi**, care au acum muguri, și se vor desface acești muguri curând, curând, căci așa este scris pentru înnoirea lumii, iar **Eu Îmi încep împărăția cea văzută, o încep de pe vatra neamului român**, mamă, iar tu, în ziua ta de praznic, binecuvintează de lângă Mine taina Mea, țara Mea și lucrarea Mea din ea, iar cartea Mea din ea Ne va cuprinde în ea în această zi, mamă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2016.

***

(*Completarea cu extrase până la zi va fi făcută cât mai curând posibil, n.r.*)

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim . http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv)

(*Selecția textelor și sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)

***

Alte teme:

Acest cuvânt este râul vieţii
Adevărata biserică
Antichrist şi fiara apocaliptică
Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului
Ca în vremea lui Noe
Calul alb apocaliptic
Cartea Mielului
Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el
Cerul - scaunul de domnie, pământul - aşternut picioarelor - omul îndumnezeit
Despre botez
Despre chipul cioplit şi semnul crucii
Despre post şi milostenie
Enoh şi Ilie
Focul apocaliptic
Împărăţia cerurilor nu vine în chip văzut
Împărăţia de o mie de ani
Învierea morţilor
Morţii aud glasul Meu
Necazul cel mare
Despre sfârşitul lumii şi Ziua Domnului
Nunta Mielului
Precum S-a suit, aşa şi vine, cu norii vine
Proorocul mincinos şi ecumenismul
Răpirea bisericii
România - Noul Ierusalim - Noul Canaan

Pe aceeași temă din alte surse:

… Ca urmare, Spiritul Meu vă va pătrunde mult mai adânc decât orice înțelegere iluminatoare rezultată din tot ce v-am spus Eu vreodată. Acum, în orice caz, nu pot să vă explic mai clar aceste afirmații.

Dacă totuși sunteți cu totul convinși să aflați despre "când" și "unde", atunci luați aminte: unde se află un cadavru, acolo vulturii se adună în stoluri! Acum priviți la fariseismul lipsit de credință și plin de indolență și veți vedea cadavrul.

Totuși, Eu și cei ce cred în Mine, **evreii sau păgânii sunt vulturii** care, în curând, vor mânca complet cadavrul. Astfel, **noaptea sufletului scufundat în păcate este cadavrul** în jurul căruia lumina vieții începe să se răspândească, distrugând cadavrul, așa cum dimineața anihilează noaptea cu toate iluziile și încețoșările ei. Aceasta se petrece acum sub ochii noștri, ai iudaismului trândav, lipsit de credință și adevăr, care s-a transformat într-un cadavru și care, în aproximativ cincizeci de ani pământești, se va sfârși. **Tot astfel va fi în vremurile din urmă cu biserica și cu învățăturile pe care acum le stabilesc și acestea vor deveni un cadavru, mai rău ca iudaismul acum**. De aceea, vulturii liberi ai luminii și vieții îl vor ataca din toate părțile și îl vor consuma ca pe un cadavru care poluează lumea, ca focul adevăratei iubiri și cu puterea adevărului și luminii ei.

Și aceasta se va petrece înainte de a trece două mii de ani, numărați din vremea Vieții Mele pe pământ, așa cum v-am mai precizat și cu alte ocazii.

Totuși, în acest timp, când sunt încă întrupat pe Pământ, mergând printre voi și învățându-vă, unii au început deja să meargă în numele Meu, să răspândească învățătura Mea despre propriul beneficiu material și au adăugat semințele lor impure din care vor răsări curând multe buruieni printre grâul slab. **Atunci, în vremurile din urmă, surprinzător de mulți profeți falși, așa-numiți învățători, se vor ridica în numele Meu, strigând mulțimii cuvinte mari și cu sabia în mână vor zice: "Priviți, aici este Hristosul!" sau "Iată-l, aici este!".** Dacă voi și, mai târziu, urmașii voștri veți auzi aceasta, să nu-i credeți pe acești vestitori! Căci după faptele lor vor fi ușor de recunoscut, precum copacii după fructele lor. Copacul cel bun face fructe bune, dar strugurii nu cresc în tufe cu țepi și nici în ciulini nu cresc smochine.

Totuși, v-am spus deja cum este alcătuită Împărăția lui Dumnezeu și unde și cum se desfășoară ea în interiorul omului. De aceea, cu siguranță veți înțelege că cei care vor striga:

iată, aici și acolo! nu pot fi crezuți. Precum spiritul, se află în om întreaga viață și gândirea, simțirea, cunoașterea și voința izvorăsc din el **tot astfel Împărăția lui Dumnezeu, adevăratul tărâm al spiritului este doar în om și nicăieri în afara sa.** Odată ce o persoană înțelege aceasta, în armonie cu tot adevărul acestei realități, niciodată nu va mai putea fi influențat de vreun fals profet. Dar oricine, în înțelegerea inimii sale, este ca o trestie în vânt, desigur cu greu va reuşi să-şi găsească pacea vieții, plină de lumina adevărului! De aceea, va trebui să fiți adevărate pietre ale vieții, care nu pot fi mişcate de furtuni sau valurile mării!

Împărăția lui Dumnezeu prin Mine a venit la voi și acum se află în mijlocul vostru, dar aceasta nu este suficient pentru a obține și a păstra viața eternă a sufletului, pentru că, deși Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi prin Mine, nu a pătruns încă în adâncul vostru.

Aceasta se va putea petrece doar când, fără a avea nici o admirație pentru această lume, voi veți primi Învățătura Mea și o veți pune complet în practică. Odată, când va fi cazul, nu veți mai spune: Hristos și, împreună cu El, Împărăția lui Dumnezeu a venit la noi și a rămas printre noi. Și veți spune: **Eu nu mai trăiesc acum, ci Hristos trăiește în mine**! Dacă veți fi în acest caz, **atunci veți înțelege complet și cu adevărat că Împărăția lui Dumnezeu nu vine cu pompă în exteriorul omului, ci se dezvăluie doar în interiorul său, conducând sufletul către viața eternă".**

"**Cu privire la cuvintele Mele despre nivelul credinței umanității din viitorul îndepărtat, când Fiul Domnului va veni pe Pământ încă o dată, vă spun că va găsi chiar mai puțină credință vie decât acum.** Deoarece în acele vremuri oamenii, prin calculele și cercetările lor minuțioase, întreprinse sub ramurile noi ale pomului cunoașterii, vor face progrese însemnate prin multe științe și arte. Vor înfăptui miracole folosind forțe naturale ale Pământului! Acesta este Dumnezeu, nu există altul! Astfel, acești oameni nu vor mai avea deloc credință și când Mă voi întoarce pe Pământ, nu voi mai găsi credință nicăieri.

O altă parte însemnată a umanității se va afla într-o neagră superstiție, mult mai densă decât se află astăzi toți păgânii din lume. Aceștia, pentru mult timp, vor avea învățătorii lor protectori și reprezentanții în mai marii și puternicii acestui Pământ.

Dar copiii lumii, dotați cu toate științele și artele, vor înlătura neagra superstiție cu o mare forță, de aceea ei îi vor pune în dificultate pe conducătorii și mai marii acestei lumi. Ca mulțumire pentru știință și toate artele, oamenii, care pentru mult timp au fost ținuți forțat în întuneric, vor începe să realizeze că au fost prinși în sclavie, pentru a servi doar onorurile acestei lumi și opulența celor mari și puternici, care nici ei nu au credință.

Și când Voi veni, nu voi mai găsi credință nici printre acești oameni! Oricum, odată ce orbul a început să vadă lumina din pricina științei, un mare număr de oameni îi vor urma pe cei care îi vor scoate din robia grea a celor mari și puternici. Și dacă aș veni atunci și aș spune: Ascultați voi, națiuni ale lumii! Am venit la voi încă o dată și vă voi arăta din nou calea cea dreaptă ce duce la viața eternă a sufletului!”

Extras din Marea Evanghelie a lui Ioan - Isus vorbește discipolilor despre a doua venire

Domnul nostru Iisus Hristos îl invită pe Rafael să explice natura tainică a Împărăţiei lui Dumnezeu

(*Extrase din Marea Evanghelie a lui Ioan, Vol. 9, Capitolul 172*)

1. Medicul: „O Doamne şi Învăţătorule, totul este clar acum, iar noi Îţi mulţumim, mai întâi, că ne-ai dezvăluit lumea spiritelor cu atâta claritate încât noi ştim acum ce este şi în ce constă, în mod necesar, în marea lume de dincolo, supravieţuirea sufletelor celor care iubesc prea mult lumea; şi apoi, Îţi mulţumim pentru această explicaţie asupra condiţiei spiritelor desăvârşite din Împărăţia lui Dumnezeu.

2. Ne-ar plăcea desigur foarte mult să aruncăm o privire asupra realităţii Împărăţiei lui Dumnezeu şi a locuitorilor săi preafericiţi; însă graţia şi iubirea Ta ne-au reprezentat-o deja atât de clar în cuvinte, încât este ca şi cum am fi putut să o contemplăm cu ochii noştri, şi de aceea ar fi o îndrăzneală prea mare din partea mea să-Ţi cer să ne mai arăţi această preafericită lume de dincolo, încă o dată Te slăvim pentru imensa graţie pe care ne-ai acordat-o cu atâta generozitate.”

3. Eu am spus: „Ah, prietene, a vă arăta aievea această Împărăţie a lui Dumnezeu, în care nenumăratele spirite preafericite se află deja de un timp de neconceput pentru voi, ar fi imposibil acum, atâta vreme cât Împărăţia lui Dumnezeu nu va fi ajuns pe deplin întemeiată în voi şi nu va fi devenit un adevăr luminos, pe care să-l puteţi contempla în voi înşivă.

4. Însă atunci când Împărăţia lui Dumnezeu va fi împlinită în voi şi va lucra după Voinţa pe care Eu v-am revelat-o, atunci veţi putea şi voi să o contemplaţi şi să resimţiţi o foarte mare bucurie. Totuşi voi aţi îmbrăţişat aici cu toţii pe deplin Voinţa Mea - cu excepţia unuia singur, pe care Eu adesea l-am îndemnat dar care nu a putut renunţa încă la lăcomia sa. De aceea, Eu voi chema îndată un spirit îngeresc preafericit şi de multă vreme desăvârşit, care vă va da şi alte lămuriri despre natura Împărăţiei lui Dumnezeu.”

5. Atunci, Eu am chemat cu voce tare: „Rafael, vino să Mă slujeşti pe Mine şi pe fraţii tăi!”

6. De îndată ce Eu am rostit aceste cuvinte, Rafael s-a şi aflat înaintea Mea, cu chipul său pătruns de o forţă plină de blândeţe, strălucind realmente de o frumuseţe cerească, şi Mi-a spus: „Domnul meu şi Dumnezeul meu, Voinţa Ta este fiinţa mea, viaţa mea veşnică, înţelepciunea şi puterea mea! Fă astfel încât aceşti fraţi să vadă în mine Voinţa Ta şi Împărăţia Ta!“

7. La vederea lui Rafael, romanii şi mai ales grecii au rămas pur şi simplu muţi, fiind uluiţi de extraordinara frumuseţe a acestui înger; în plus, scurtele cuvinte pline de spirit, adevăr şi viaţă pe care el Mi le-a adresat au lăsat asupra lor o impresie atât de profundă, încât le-a trebuit un timp pentru a putea să se gândească în ce fel trebuiau să se poarte în prezenţa acestui spirit desăvârşit.

8. Hangiul din Iesaira, care era încă acolo, luntraşul şi conducătorul sătucului de pescari au fost şi ei pe deplin surprinşi de sosirea neaşteptată a lui Rafael, şi nici ei nu ştiau ce să creadă şi ce să facă. Căci erau uluiţi mai întâi de sosirea sa neaşteptată, dar şi de graţia sa, care depăşea infinit tot ceea ce ei putuseră vreodată să-şi imagineze sau să gândească despre cea mai mare frumuseţe posibilă a unei fiinţe umane.

9. Toţi care erau acolo nu se mai săturau de această privelişte, iar medicul şi-a spus în sinea lui: „Ah, nu, este cu adevărat prea mult! Este deja cu mult mai mult decât îţi trebuie ca să fii preafericit în Împărăţia lui Dumnezeu! Contemplând un chip de o frumuseţe atât de perfectă, oricărui om i s-ar părea o mie de ani ca o clipă trecătoare!“

10. Şi mulţi alţii gândeau la fel.

11. După ce a petrecut un timp destul de lung minunându-se astfel, medicul nostru a prins din nou curaj şi Mi-a spus: „Doamne Iisuse, Învăţătorule, ar fi bine să rămânem aici pentru totdeauna, iar pentru mine, nu aş cere niciodată o fericire mai mare în viaţă! Însă deoarece, prin graţia Ta şi prin iubirea Ta infinit de mare, Tu ai făcut să apară înaintea noastră acest spirit înflăcărat de

iubire cu siguranţă mai mult decât perfect în sine, aş vrea totuşi, dacă aceasta este posibil, să discut cu el despre adevărata natură a Împărăţiei lui Dumnezeu.”

12. Eu am spus: „Pentru aceasta l-am şi chemat! Poţi aşadar să vorbeşti cu el ca şi cum ai vorbi cu unul dintre tovarăşii tăi. Mergi la el şi vorbeşte-i!“

Capitolul 173

Despre natura cea reală a împărăţiei lui Dumnezeu

1. Atunci, înaintând cu grijă către Rafael, care, în timpul acesta, discuta cu Kisjonah şi cu Philopold despre unele aspecte referitoare la viitorul apropiat, medicul nostru i-a făcut o profundă reverenţă şi i-a spus: „Nobile spirit venit din Ceruri, preafericit prieten al Celui care locuieşte în prezent printre noi ca un om cu trup din carne şi sânge, mărturisind El Însuşi, prin cuvintele şi faptele Sale, că Spiritul veşnic preaînţelept şi atotputernic al Unicului Dumnezeu Adevărat sălăşluieşte în El, binevoieşte să-mi explici puţin, pe înţelesul omului încă imperfect care sunt, ce semnifică Împărăţia lui Dumnezeu!”

2. Rafael: „Ah, prietene, nu fi atât de temător în faţa mea, căci în felul acesta nu voi putea să te învăţ prea multe despre realitatea Împărăţiei lui Dumnezeu; timiditatea nu este tocmai cea mai bună stare pentru ca un suflet să poată să primească adevărurile profunde şi să le înţeleagă cu claritate, astfel ca Spiritul Divin să se reveleze în el. Aşadar, prinde curaj, priveşte-mă ca pe un frate venit şi el în această lume, şi vom putea atunci să vorbim mult mai uşor împreună!”

3. Aceste câteva cuvinte i-au dat puţin curaj medicului, care i-a spus lui Rafael (medicul): „Ei bine, simt acum mai mult curaj decât adineauri, când neaşteptata ta apariţie la chemarea Domnului nostru Iisus m-a surprins atât de puternic, şi iată-mă pe deplin pregătit să primesc explicaţiile tale despre natura Împărăţiei lui Dumnezeu; binevoieşte aşadar să mi le spui, o, preaslăvite mare spirit al Cerurilor lui Dumnezeu!”

4. Rafael a răspuns: „Ascultă-mă, dragă prietene şi frate în numele Domnului Iisus şi întru iubirea Sa! Tu, care eşti medic în Melite şi recent vindecat, eşti de altfel un om foarte înţelept - căci atunci când, la rugămintea ta, Domnul nostru Iisus te-a vindecat imediat în lăcaşul de îngrijire, tu ai fost primul care L-ai recunoscut drept singurul şi Unicul Dumnezeu Adevărat, şi tu eşti în prezent atât de ferm în credinţa ta, care impregnează întreaga ta fiinţă, încât niciun eveniment din lume nu ar putea să te deturneze de la aceasta - ceea ce este o mare binecuvântare pentru sufletul tău şi pentru inima ta; însă într-adevăr este puţin cam ciudat că tu, deşi ai recunoscut atât de repede, în haosul vechiului tău păgânism, acest mare adevăr primordial al vieţii, totuşi nu percepi natura Împărăţiei lui Dumnezeu încă şi mai repede şi mai uşor decât L-ai recunoscut pe Domnul nostru Iisus, fără să-L fi văzut vreodată şi fără să-I fi vorbit!

5. Căci, cu siguranţă, nu pentru că ai auzit spunându-se că un om ieşit din comun venit din Nazaret se afla aici şi putea să te vindece în mod miraculos, aşa cum îi vindecase pe mulţi alţii, după câte se spunea, ai ajuns tu să te convingi că Însuşi Domnul Dumnezeu se afla în spatele Lui, ci Spiritul tău ţi-a revelat acest mare şi preasfânt adevăr.

6. Ce s-a petrecut aşadar cu acest Spirit, care ar trebui acum să-ţi spună: cum poţi tu să întrebi ce este Împărăţia lui Dumnezeu - cum se face că nu vezi pădurea din cauza copacilor? Realitatea Împărăţiei lui Dumnezeu nu se găseşte ea mai întâi şi înainte de toate, perfect tangibilă, acolo unde Însuşi Domnul nostru Iisus este prezent în persoană şi lucrează?

7. Când vei fi pe deplin în Voinţa Domnului nostru Iisus şi vei fi umplut în întregime de Spiritul Său, vei putea contempla ca ziua în amiaza mare, în Împărăţia lui Dumnezeu din tine, ceea ce acum tu nu vezi încă decât într-un mod confuz prin ochii trupului tău.

8. Vezi şi înţelege acestea: tot ceea ce poţi contempla în prezent în lume reprezintă realitatea esenţială a Împărăţiei lui Dumnezeu! Să nu-ţi imaginezi că Împărăţia lui Dumnezeu se află într-un loc anume. Ea este pretutindeni în infinitul etern, iar omul care devine conştient prin Spiritul lui Dumnezeu are în el însuşi Împărăţia lui Dumnezeu, şi, oriunde s-ar afla şi orice ar face - fie că se mai află încă în trupul său, fie că este un om-spirit, aflat numai în sufletul său - el este pretutindeni în Împărăţia lui Dumnezeu şi în întreaga realitate a acesteia.

9. Tu, care eşti încă în trupul tău, şi eu, care sunt în fiinţa mea pur spirituală, ne aflăm amândoi pe deplin şi la modul esenţial în aceeaşi Împărăţie a lui Dumnezeu. Singura mică diferenţă între noi este că eu sunt conştient în mine însumi de aceasta într-un mod perfect, extrem de clar şi pentru totdeauna, în timp ce tu nu eşti decât într-un mod imperfect, motiv pentru care tu nu-i poţi vedea decât într-un vis conştient pe fraţii şi surorile tale deveniţi de multă vreme spirite pure preafericite; însă când vei fi desăvârşit, ei nu vor mai fi ascunşi privirii tale.

10. Şi dacă poţi să mă vezi acum, aceasta se datorează faptului că Spiritul este deja suficient de înflorit în tine pentru a-L fi recunoscut de departe, în Omul-Dumnezeu Iisus din Nazaret, pe singurul şi unicul Spirit etern al adevăratului Dumnezeu; fără aceasta, n-ai fi putut să mă vezi, nici să-mi vorbeşti cu atâta uşurinţă! Înţelegi acum ce înseamnă Împărăţia lui Dumnezeu?”

11. Foarte uimit de înţelepciunea prealuminată a lui Rafael, medicul a spus: „O, glorios prieten şi frate nemuritor, tocmai mi-ai dezlegat de la ochi legătura cea groasă care mă orbea! Omul vede cel mai puţin tocmai ceea ce are sub ochii lui. Într-adevăr, am căutat ceea ce aveam deja în mână. Îţi mulţumesc că mi-ai redat lumina. Ah, lasă-mă doar să mai reflectez puţin la toate acestea, după care vom discuta mai în profunzime!”

12. Rafael: „Fă astfel, şi sufletul tău va vedea atunci clar şi pe deplin!”

Capitolul 174

Despre natura esenţiala lui Rafael

1. După cele petrecute, medicul nostru a mers la tovarăşii săi şi le-a relatat cu multă însufleţire ceea ce Rafael îi spusese despre natura esenţială a Împărăţiei lui Dumnezeu.

2. Iar Rafael a mai discutat cu Kisjonah şi cu Philopold despre ceea ce avea să devină Împărăţia lui Dumnezeu pe acest pământ şi despre motivul pentru care toate acestea erau îngăduite.

3. În acest timp, Eu Mă ocupam de roman, care, neputând să înţeleagă neaşteptata apariţie a lui Rafael, fusese cât pe ce să-l ia drept zeul păgân Apolo; însă Mie nu Mi-a trebuit mult timp ca să-i îndepărteze această credinţă nebunească.

4. După aceasta romanul a vrut şi el să vorbească cu Rafael; totuşi el nu dorea să deranjeze conversaţia acestuia cu cei doi prieteni deja menţionaţi.

5. Iar medicul nostru a terminat şi el de povestit tovarăşilor săi tot ceea ce Rafael îi spusese; şi, regăsindu-şi curajul, a revenit la Rafael şi i-a cerut să-i mai lumineze puţin sufletul.

6. Rafael i-a răspuns: „Ah, dragul meu prieten şi frate, nimeni nu poate să-ţi dea această lumină aşa cum ai lumina o cameră pe timp de noapte, aprinzând o lampă şi lăsând-o să strălucească pentru toţi cei care locuiesc acolo! Căci camera este fără îndoială luminată tot timpul cât lampa rămâne aprinsă; însă din momentul în care uleiul din lampă se termină se face din nou întuneric. Aşadar, dacă vrem să nu se mai facă niciodată întuneric în această cameră, ne trebuie puţin mai mult decât să aprindem o lampă la nimereală, în care am turnat puţin ulei.

7. În cazul unei camere, aceasta nu este desigur uşor; căci a trecut de mult timpul în care printre oameni existau anumiţi înţelepţi, care ştiau să aprindă un fel de lumină, ce nu se consuma niciodată, şi, în aceste timpuri, camerele nu pot fi luminate durabil noaptea decât dacă punem în

ele lămpi pline cu destul ulei, astfel ca fiecare lampă să fie alimentată pe timpul întregii nopţi, ceea ce necesită o socoteală complicată, bazată pe experienţă. La fel, şi în aceste timpuri de întuneric adânc, un om lucid şi care se îngrijeşte de mântuirea sufletului său trebuie să se pregătească cu o foarte mare cantitate de ulei spiritual, pentru a avea destul în aşteptarea zilei spirituale interioare a adevăratei vieţi eterne; aceasta este vechea lumină eternă a omului, care nu se consumă niciodată, şi astfel el va avea întotdeauna suficientă lumină în acea cameră, care este viaţa sa în această lume.

8. Uleiul spiritual constă în primul rând în Cuvântul Domnului nostru Iisus şi în faptele bune îndeplinite după Cuvântul şi Voinţa Sa. Cine este din abundenţă înzestrat cu acest ulei se află deja în realitatea Împărăţiei lui Dumnezeu, şi nu va mai avea niciodată de suferit în sufletul său din cauza întunericului vieţii.

9. Din punctul de vedere al vieţii pământeşti, lumina unei lămpi a vieţii bine umplute este credinţa vie şi deplină, care luminează în întregime pentru această viaţă aspectele ce ţin de Împărăţia lui Dumnezeu. Cine rămâne în această lumină şi nu se mai îngrijeşte de lucrurile acestei lumi care nu sunt necesare vieţii trupului său descoperă foarte repede în lăuntrul său lumina eternă a vieţii, şi intră aşadar, chiar din această lume, în realitatea vizibilă a împărăţiei lui Dumnezeu, împreună cu forţa şi puterea sa; căci cel care este una cu Voinţa lui Dumnezeu este de asemenea una cu înţelepciunea Sa, cu libertatea Sa, cu independenţa şi cu puterea Sa, ce sunt desăvârşite, şi este pentru totdeauna un adevărat copil al lui Dumnezeu.

10. Este ceea ce sunt şi eu însumi; totuşi, eu îmi pot asuma şi un trup material.

11. Dacă îţi este greu să mă crezi, atinge-mă, şi, atâta timp cât voi dori eu, vei percepe în persoana mea un om în carne şi oase; însă atunci când voi vrea să transform toate acestea în Spirit Pur, mă vei vedea încă aşa cum mă vezi în prezent, însă nu cu ochii trupului, ci cu ochii sufletului tău, pe care pot să ţi-i deschid când vreau şi cât timp vreau. Aşadar, apropie-te şi atinge-mă; căci această experienţă pe care o vei trăi astfel în legătură cu mine face parte şi ea din explicaţia detaliată pe care ţi-o dau despre esenţa Împărăţiei lui Dumnezeu.”

Capitolul 175

Medicul nu-şi poate explica natura lui Rafael

1. Atunci, venind foarte aproape de Rafael, medicul i-a atins mâinile. Apoi a spus: „Da, preaslăvite şi preafericite prieten, într-adevăr, înfăţişarea ta este în întregime spirituală, căci delicateţea şi albeaţa indescriptibilă a pielii tale şi aspectul eterat al pliurilor veşmântului tău spun destul de clar că nimic asemănător nu a existat şi nici nu s-a văzut vreodată la un om. Totuşi, fermitatea şi soliditatea în sine a braţelor tale, pe care tocmai le-am atins, nu au deloc de-a face cu spiritualul, ci îţi dau convingerea că ai putea, doar prin puterea naturală şi soliditatea muşchilor tăi, făcând abstracţie de forţa şi fermitatea Spiritului tău, să te măsori cu mulţi luptători - şi totuşi, tu eşti pe deplin Spirit Pur! Cum să înţelegem aceasta?”

2. Rafael: „Încă puţină răbdare, şi vei înţelege cu claritate! Mai atinge-mă o dată, şi vezi dacă a mai rămas în mine ceva trupesc, şi judecă atunci cu lumina înţelegerii şi cu puterea raţiunii tale!”

3. Atunci medicul a mai atins încă o dată mâinile lui Rafael. Însă, deoarece le-a luat între degetele sale cu o forţă viguroasă, nu a mai simţit nimic decât aer, căci degetele sale au atins suprafaţa propriei sale mâini, fără să întâlnească nicio rezistenţă şi fără să simtă niciun trup fizic, deşi îl vedea pe Rafael în faţa lui ca mai înainte, însă, bineînţeles, mai mult prin ochii sufletului decât prin cei ai trupului. Această experienţă l-a lăsat stupefiat, şi nu ştia ce să mai spună.

4. Abia după un moment de profundă reflecţie, a spus în sfârşit, nu atât pentru Rafael, cât mai mult pentru sine însuşi (medicul): „Ah, este precum am trece din fiinţă în neant! Mai întâi un corp solid, şi acum... aceeaşi formă, desigur, însă fără nici cea mai mică existenţă palpabilă! Cum să conceapă raţiunea umană aşa ceva? Ce-ar putea spune despre aceasta chiar şi judecata cea mai ascuţită? Mintea şi raţiunea rămân încremenite! O, preaglorios şi preafericit prieten, trebuie să-mi explici mai mult, căci altfel, nouă, grecilor, ne va fi chiar şi mai dificil decât înainte să înţelegem cât de cât natura Împărăţiei lui Dumnezeu.

5. Tu eşti aici, pentru că eu te văd şi îţi aud vocea ta limpede, şi totuşi, atunci când mâna mea te atinge, tu nu mai eşti deloc! Chiar dacă acum te văd mai mult prin ochii sufletului decât prin cei ai trupului meu, aceste mâini de carne ale mele te-au atins şi de această dată, ca şi mai înainte, când ţi-am perceput trupul. Cum este cu putinţă aşa ceva? Este oare posibil ca eu să te fi atins, ca prin vis, doar cu mâinile sufletului meu - ceea ce nu ar avea prea multă consistenţă pentru trupul fizic, aşa cum nu are nici fizicul pentru spiritual? Însă, dacă aşa a fost, raţiunii umane i-ar fi dificil să descopere o oarecare realitate, atât în lumea corpurilor materiale, cât şi în cea a spiritelor; căci prima nu este, ca să zicem aşa, nimic pentru cea de-a doua, şi nici cea de-a doua pentru prima - şi totuşi, aceste două lumi opuse există, şi una şi cealaltă, pentru vedere şi pentru auz!

6. Cum este posibil aceasta şi cine poate să înţeleagă?! Tu eşti ceva, şi totuşi, pentru simţul pipăitului meu, este ca şi cum nu ai fi nimic; şi trebuie că şi eu sunt la fel pentru tine. Aşadar, noi suntem amândoi vizibili şi audibili - însă, din punctul de vedere al adevăratului sentiment al vieţii, noi nu existăm unul pentru celălalt! Ce este deci aceasta - pe de o parte, o fiinţă fără existenţă, şi, pe de altă parte, o nefiinţă fără non-existenţă?! Prietene, nicio raţiune umană nu poate să conceapă aşa ceva, şi am putea înţelege aceasta doar prin comparaţie cu o coloană de aramă, peste care se dezlănţuie furtunile ani de-a rândul: ele o erodează atât de tare, încât, într-o bună zi, în ciuda durităţii sale, ea este redusă la neant!

7. Ce sunt aşadar furtunile? Niciun ochi uman nu le-a văzut vreodată cu adevărat, şi doar simţul atingerii percepe trecerea lor fugitivă. Coloana este puternică, ea există pentru toate simţurile umane. Cum pot atunci furtunile, care nu sunt nimic, să sfârşească prin a nimici coloana, şi de ce nu sfârşeşte coloana, care există pentru toate simţurile vitale ale omului, prin a nimici furtunile? Ce înseamnă raţiunea omului, care a inventat coloanele şi le-a ridicat pentru a sfida toate furtunile? Lucrările sale îi supravieţuiesc, şi el, creatorul, moare, fără a fi putut vreodată să poruncească furtunilor iluzorii să cruţe operele sale cele mai solide.

8. O, prietene ceresc, experienţa pe care tocmai am avut-o cu tine nu ne va ajuta cu adevărat prea mult să înţelegem ce este realitatea Împărăţiei lui Dumnezeu, decât dacă tu însuţi ne vei explica puţin mai clar fenomenul! Căci altminteri, aş putea cugeta până la sfârşitul timpurilor - presupunând că aceasta este posibil fără să progresez vreun pic în înţelegerea mea! Eşti tu ceva, sau nu eşti nimic, şi nu sunt nici eu însumi nimic, în ciuda sentimentului existenţei mele, pe care îl am în prezent?”

Capitolul 176

Despre fiinţă şi despre nefiinţă

1. Rafael: „Eu am ştiut preabine că această experienţă îţi va nărui filozofia grecească la care tu ţii încă atât de mult! Şi tocmai de aceea este necesar să ţi-o scoţi pentru totdeauna din minte, dacă vrei să înţelegi cu adevărat, înainte de a părăsi această viaţă pământească, ce înseamnă Împărăţia lui Dumnezeu.

2. De ce apar toate aceste aiureli despre fiinţă şi despre nefiinţă? Nu există în realitate decât fiinţa, iar nefiinţa nu există deloc, în întregul spaţiu infinit al Creaţiei lui Dumnezeu. Este însă adevărat că existenţa materială vremelnică nu este altceva decât o existenţă de probă care, celor ce sunt pregătiţi, le permite accesul la adevărata existenţă dumnezeiască, ce este eternă şi absolut indestructibilă; totuşi, ea este în sine pe deplin spirituală, pentru că nu există o altă existenţă reală şi veritabilă în tot necuprinsul infinit, în afara celei spirituale.

3. Prietene, cu toată filozofia ta grecească, priveşte-L cu atenţie pe Domnul nostru Iisus, care este în prezent printre noi! El este în Sine şi pentru totdeauna Adevărata Existenţă, iar noi suntem doar ideile şi gândurile Lui foarte clare, ce sunt concretizate, prin Voinţa Sa, de la cele mai mici gânduri la cele mai mari gânduri.

4. Şi, deoarece ideile şi gândurile Sale foarte clare, dat fiind faptul că sunt roadele iubirii Sale neîncetate şi nesfârşite, ce reprezintă Fiinţa şi existenţa Sa, sunt, asemenea Lui, permanente şi pentru totdeauna indestructibile, şi fiinţa noastră esenţială, nemuritoare este aşadar pentru totdeauna indestructibilă, datorită existenţei sale spirituale reale.

5. Şi, deoarece înţelepciunea Sa dumnezeiască, precum şi iubirea Sa, au creat din ideile şi din gândurile Sale imagini vii, ca să ne exprimăm pe înţelesul omenesc, a căror existenţă nu este doar pentru a fi contemplată de El, întocmai ca pentru plăcerea Sa trecătoare şi cumva de moment, ci ele este necesar să existe pentru totdeauna ca fiinţe libere şi autonome, întru totul manifestate după chipul şi asemănarea Sa - deoarece au fost născute din El -, toate aceste idei şi gânduri nu este niciodată necesar să fie comparate cu cele ce sunt create de imaginaţia unui om, ci ele sunt nişte realităţi tot atât de adevărate pe cât este El Însuşi, pentru totdeauna, singura şi Unica Realitate Adevărată.

6. Şi dacă El le-a conferit tuturor ideilor şi gândurilor Sale un fel de existenţă materială de probă, ce este necesară consolidării autonomiei lor, pentru aceasta a avut cu siguranţă, în nesfârşita Sa înţelepciune, cele mai bune motive; căci oare ce meşter autentic, ce doreşte să înalţe o mare lucrare, nu s-ar gândi mai întâi, în sinea sa şi cu toată luciditatea, la modul în care este necesar să o facă să şi dureze în forma în care în prealabil este necesar să fie, în conformitate cu planurile preaînţelepte ce au fost concepute de el?!

7. Este aşadar imposibil ca şi o singură parte din ceea ce există ca scânteie din Spiritul Suprem Dumnezeiesc să fie nimicită vreodată, pentru că tot ceea ce există ca scânteie din Spiritul Suprem Dumnezeiesc îşi trage realitatea sa indestructibilă din plenitudinea infinită a gândurilor şi ideilor Domnului Dumnezeu, care este Stăpânului nostru Etern. Dacă formele, fenomenele şi entităţile care se află în lumea materială sunt totuşi supuse schimbărilor şi unei aparente precarităţi, toate acestea sunt pentru că Dumnezeu a hotărât să fie astfel, întocmai precum ar face un meşter înţelept, care ar avea de construit o mare cetate. La începutul construcţiei respective, se pot vedea doar nişte grămezi de pietre brute, de cărămizi şi de grinzi, precum şi o mulţime de alte obiecte ce sunt necesare construcţiei; însă după aceea toate aceste obiecte ce sunt separate se înţelege de la sine că vor fi supuse unor mari transformări, necesare şi adecvate, ce sunt hotărâte de meşterul-şef, înainte ca ele să poată servi la construirea cetăţii. Şi, tot astfel sunt toate creaturile ce există în lumea materială, naturală, dintre care omul - ce este doar el înzestrat cu o scânteie din Spiritul Suprem Dumnezeiesc - reprezintă cheia de boltă în Creaţia şi Manifestarea Dumnezeiască, în această lume materială. Oamenii sunt un prim material de construcţie, dar nu singurul, din care va apărea apoi în mod necesar, în continuare, printr-o tainică interdependenţă şi corelaţie cu lumea de dincolo, o realitate indestructibilă ce se oglindeşte chiar şi în lumea spiritelor.

8. Crezi tu aşadar că Marele Meşter, Dumnezeu, care a creat cerul vizibil şi acest pământ cu tot şi toate cele pe care le poartă el şi care l-a făcut pe om din El Însuşi, prin iubirea şi înţelepciunea Sa eternă, a făcut să existe chiar şi cel mai umil fir de muşchi doar pentru a se delecta câteva

clipe, El, Veşnicul Dumnezeu, înainte de a distruge această mică creatură şi de a o face să dispară din nou, şi aceasta pentru a reîncepe de îndată acelaşi joc plăcut în cadrul unei alte mici plante? O, prietene, un asemenea gând este fără doar şi poate van, inutil şi mărginit!

9. Vezi tu, dacă Dumnezeu ar putea distruge chiar şi cea mai mică dintre ideile şi gândurile Sale creatoare divine, ar pierde ceva din perfecţiunea Sa infinită - însă aceasta este absolut imposibil; căci, prin Spiritul Său veşnic, El este chiar această forţă care umple cu prezenţa Sa mereu în acţiune spaţiul cel infinit al Creaţiei! Unde ar putea El pune aşadar, în El Însuşi, pentru a o reduce la neant, o fiinţă născută din El, concretizată în El prin Voinţa Sa şi căreia El Însuşi i-a dat o existenţă autonomă?

10. Dacă ai înţeles bine toate acestea, vei putea să-ţi corectezi vechea ta idee despre fiinţă şi despre nefiinţă şi să vezi că nu există decât fiinţă, şi în niciun caz nefiinţă sau neant. Căci dacă ar exista un neant, el ar trebui să existe undeva, şi dacă ar exista undeva, nu ar mai fi aşadar neant, ci ceva care ar avea în final o existenţă, şi, în ciuda întregii tale filozofii, nu vei mai regăsi neantul tău.

11. Vezi tu, deoarece ai vrut să-mi demonstrezi prin filozofia ta grecească ceva imposibil de demonstrat, m-am servit de aceeaşi armă pentru a te lumina. Dacă vei lăsa această lumină să crească în tine, ea va deveni o flacără a vieţii foarte luminoasă, şi vei înţelege atunci foarte limpede ce este în sine Împărăţia lui Dumnezeu, atât în domeniul său pur spiritual, cât şi, prin analogie şi corespondenţe profunde, pe acest pământ şi pe nenumăratele alte corpuri cereşti - dintre care stelele pe care le vezi pe bolta cerească nu reprezintă decât o foarte mică parte. Însă trebuie să renunţi pe de-a-ntregul la vechea ta filozofie grecească. Căci vei afla cu siguranţă o mai mare bucurie în acest adevăr tangibil decât într-o învăţătură care spune că, la finele scurtei sale vieţi pământeşti, omul trebuie să-şi găsească fericirea în neantul absolut!”

Capitolul 177

Medicul pune noi întrebări cu miez

1. Tot mai uimit de înţelepciunea lui Rafael, medicul i-a spus atunci: „Preaslăvite prietene, tu mi-ai distrus acum aproape toate îndoielile mele vechi, iar sufletul meu începe să vadă mai limpede şi să se simtă mai viu şi mai plin de curaj, fapt pentru care îţi mulţumesc din adâncul inimi şi îţi voi fi recunoscător întreaga mea viaţă; însă trebuie totuşi să-ţi pun încă o întrebare cu privire la. această non-existenţă a fiinţei, despre care tu mi-ai explicat că este imposibilă. Dacă vei putea răspunde la această chestiune într-un mod pe înţeles, aceasta ar însemna cu adevărat sfârşitul tuturor îndoielilor mele vechi legate de acest neant, pe care totuşi, noi, oamenii cu vederea scurtă, îl putem concepe, în ciuda a tot.

2. Iată aşadar întrebarea mea: unde se aflau şi ce erau, înainte de a deveni ceea ce sunt prin Voinţa atotputernică a lui Dumnezeu, toate fiinţele care există în prezent? Unde am fost eu şi ce am fost înainte de a fi creat şi de a veni pe lume? Am fost deja altundeva, am fost ceva? De ce sufletul meu nu mai păstrează nicio amintire despre toate acestea?

3. În lipsa acestei amintiri, după înţelegerea mea, consider orice existenţă care ar urma, precum şi orice experienţă anterioară ca fiind o non-existenţă, prin comparaţie cu existenţa mea actuală, de care sunt pe deplin conştient; căci nu mai sunt ceea ce am fost, şi, dacă într-o existenţă viitoare voi fi privat de orice amintire a vreunei existenţe anterioare, atunci toate aceste existenţe nu înseamnă nimic pentru mine.

4. Astfel, de exemplu, sufletul care ocupă în prezent trupul meu poate că - aşa cum admit unii dintre numeroşii noştri antropologi - s-a aflat în trupul unui cerb sau al vreunui alt animal,

aspecte de care eu nu-mi amintesc absolut deloc. Şi, deoarece nu am în existenţa mea prezentă nici cea mai mică amintire a unei asemenea existenţe anterioare, oricare ar fi fost ea, această posibilă existenţă anterioară este pentru mine un pur neant, sau, ca să mă exprim altfel şi ca să fac un rezumat: acela care sunt în prezent nu a mai existat vreodată, aşadar eu nu am existat.

5. Şi dacă, într-o existenţă viitoare, voi deveni altceva decât sunt în prezent sau dacă orice amintire a acestei existenţe îmi va fi luată, eu nu voi mai fi acela care sunt în prezent, aşadar nu voi mai fi! Căci la ce i-ar servi unui lanţ miile de inele, care sunt menite să se poată asambla, dacă este imposibil să faci astfel încât aceste inele să se prindă unele de altele într-un şir coerent?! Atâta timp cât nu vor fi fixate împreună, nu există nici vreun inel precedent şi nici unul următor; şi, în acest caz, nici lanţul nu mai există, aşa cum niciun inel nu mai există pentru un altul, de care nu este prins.

6. Preaslăvite prietene, această întrebare este de o foarte mare importanţă pentru omul care trăieşte în suferinţă pe-acest pământ, având deplina conştiinţă a existenţei sale, şi care gândeşte adesea în mod lucid, fiind în plus chinuit de teama unei morţi apropiate şi întotdeauna dureroase. Şi eu îţi adresez această întrebare desigur nu cu intenţia de a pune la încercare marea ta înţelepciune, ci doar pentru a vedea eu însumi mai limpede. Vorbeşte-mi aşadar acum, preaslăvite prietene!"

Capitolul 178

De ce amintirea altor vieţi anterioare este necesar să fie ocultată

1. Rafael: „Prietene, dacă ai fi fost cu adevărat atent atunci când ţi-am dat exemplul construcţiei unei mari cetăţi, nu ar fi fost deloc necesar să-mi mai pui o asemenea întrebare. Ce contează pentru cetatea încă neterminată materialele care desigur existau înaintea ei? Când construcţia sa va fi gata, vechile materiale vor forma cu siguranţă pentru ea un ansamblu perfect distinct!

2. Dacă ai fi pe deplin conştient de toate stările care au precedat condiţia ta actuală şi prin care sufletul tău a trecut pe-acest pământ într-un mod foarte fragmentat, ai fi atât de împărţit şi de împrăştiat în gândurile, judecăţile şi dorinţele tale, încât ţi-ar fi imposibil să primeşti în sufletul tău, astfel încât acesta să se unifice în el şi prin el, unitatea şi forţa morală a Spiritului iubirii divine, care este de-acum înainte singura viaţă autentică în tine.

3. Însă atunci când sufletul tău se va fi unit cu acest Spirit, îi va fi cu putinţă să se contemple el însuşi foarte clar şi îşi va regăsi toate amintirile cu o mare precizie, ceea ce îl va face să recunoască foarte limpede iubirea şi înţelepciunea infinită a acestui Mare Constructor Unic, minunându-se în veşnicie, cuprins de o recunoştinţă extatică. Atunci, această capacitate de a privi înapoi, pe care tu ai vrea să o ai acum, îi va fi utilă sufletului pentru Viaţa cea Veşnică, pe când în prezent ea doar ţi-ar dăuna.

4. Chiar şi aşa, deşi poruncile divine prevăd ca amintirea stărilor anterioare ale sufletului să fie pe cât posibil ascunsă, oamenii tot recad prea uşor şi prea adesea în lăcomia şi în pasiunile animalice îngropate în sufletul lor, oricât de bine ascunse ar fi ele, şi, dedându-se dorinţelor lor, ei îl reneagă pe Dumnezeu şi acţionează ca nişte animale; însă ce-ar fi fost dacă Dumnezeu, în prea marea Sa înţelepciune, nu ar fi ascuns pe cât posibil amintirea acestor stări?!

5. Fiii lui Israel, poporul ales al lui Dumnezeu, n-au început ei să se sfădească şi să murmure atunci când, în deşert, şi-au amintit cu regret de oalele cu carne pe care le avuseseră în Egipt? Mana cerească nu le-a plăcut copiilor lui Avraam, pe care şederea în Egipt îi făcuse asemenea animalelor, în timp ce consumul de pâine ar fi putut să le spiritualizeze trupurile şi sufletele.

6. Dacă poporul lui Israel, eliberat de Moise din cruda sa robie în Egipt, şi-ar mai fi păstrat pe deplin şi amintirea stărilor succesive premergătoare formării sufletelor lor, eu îţi spun: în lăcomia lor furioasă, aceşti oameni ar fi devenit mai răi decât animalele cele mai feroce şi chiar decât porcii, care, atunci când sunt înfometaţi, nu-şi cruţă nici măcar puii!

7. Dacă oamenii ar fi fost astfel, am putea noi să ne imaginăm vreodată că sufletele lor, atât de sfâşiate şi de divizate, vor putea să se dezvolte spiritual şi apoi să se unească cu Spiritul Divin, aşa cum au gândit, recunoscut şi dorit ele însele?

8. După tot ceea ce ţi-am explicat în tot adevărul şi cât se poate de clar, trebuie să înţelegi că, atâta timp cât omul trebuie încă să lucreze pe-acest pământ pentru a se uni cu Spiritul Divin, conform Voinţei revelate a lui Dumnezeu, dar şi conform cu deplina libertate a propriei sale voinţe şi cunoaşteri, lui i-ar face mult rău să poată să-şi amintească foarte clar toate stările anterioare în care s-a aflat sufletul său.

9. De aceea, începe tu să te uneşti cu Spiritul Divin din tine, după Voinţa lui Dumnezeu, pe care acum o cunoşti bine, devino propriul tău constructor perfect după Voinţa lui Dumnezeu, şi vei înţelege de îndată, cu cea mai mare claritate, de ce înţeleptul meşter al unei mari cetăţi a organizat astfel, de la cele mai mari la cele mai mici, materialele sale de construcţie, până atunci dispersate, şi le-a asamblat apoi şi le-a legat, pentru a crea un mare tot magnific, care va dura în veşnicie.

10. Insă, atâta timp cât tu însuţi nu eşti un cunoscător experimentat în această artă a construcţiei, nu-ţi serveşte la nimic să te uiţi la un mare şantier, oricât de pătrunzătoare ar fi privirea ta, şi să tot critici una sau alta din el - dimpotrivă, te va induce chiar pe deplin în eroare.“

Capitolul 179

Despre înţelepciunea lui Dumnezeu

1. (Rafael): „Privind o construcţie terminată, vei arăta de exemplu spre o piatră dintr-un perete sau spre vreo grindă care ar ieşi din el, şi vei spune: «Dar de ce constructorul a zidit această piatră chiar în acest perete, şi de ce a lăsat să iasă această grindă acolo sus? Nu ar fi putut el folosi la fel de bine piatra aceasta pentru un alt perete, şi să pună această grindă în altă parte?»

2. Iar meşterul îţi va răspunde: „Prietene, tu judeci aici arta mea, pe care eu o cunosc foarte bine, precum un orb judecă culorile! Vezi tu, această piatră care te deranjează pe tine trebuie să fie zidită chiar în acel loc, pentru a încheia construcţia şi a o face trainică, tot astfel cum, pe capul tău, ochii sunt situaţi în locul cel mai potrivit pentru ei. Şi la fel este şi cu această grindă care iese în afară. Devino mai întâi tu însuţi expert în arta de a construi, şi abia apoi vei fi capabil să emiţi o judecată corectă asupra unui edificiu şi asupra diverselor sale elemente, de la început până la sfârşit şi de la cele mici la cele mari!“

3. Iar eu îţi răspund la obiecţia ta asupra stărilor sufletului înainte de finalizarea construcţiei sale la fel cum constructorul cunoscător ar trebui să-ţi răspundă la critica ta asupra edificiului pe care l-a construit.

4. Pentru a clarifica mai bine întrebarea ta, conform cu înţelepciunea grecească, tu ai vorbit despre un lanţ ale cărui inele există separat, însă, deoarece nu sunt ataşate împreună, niciunul dintre ele nu există deloc pentru celelalte, şi nu pot aşadar să aibă nicio relaţie între ele. Căci, după tine, dacă niciun inel nu poate fi cunoscut şi observat de cel care îl urmează, întreg lanţul nu are nicio valoare şi este ca şi cum nu ar exista.

5. Însă eu îţi spun: mergi la un fierar bun şi priveşte cum fabrică el un lanţ. Începe prin a face toate inelele separat; odată ce are un număr suficient de inele, le asamblează prin inele intermediare, după metoda tradiţională - cu alte cuvinte astfel încât să formeze, într-o primă etapă, bucăţi de lanţ cu numai trei inele. Odată această muncă terminată, el ataşează fiecare bucată de lanţ cu trei inele de o alta, printr-un al şaptelea inel intermediar, apoi, bucăţile noi de şapte elemente obţinute, printr-un nou inel intermediar, şi tot aşa, până când este terminat tot lanţul.

6. Când acest lanţ lung va fi asamblat de la primul până la ultimul inel, în conformitate cu această artă străveche, vei merge să-l mai întrebi pe acest fierar expert în arta sa de ce, pentru a realiza acest lanţ, a început prin a fabrica doar inele separate şi independente? Nu vei gândi mai degrabă: «Acest meşter făurar a avut dreptate să lucreze astfel, căci asta i-a permis să-şi dea seama de rezistenţa fiecărui inel, şi, dacă fiecare dintre inele este solid, întregul lanţ va fi la fel, atunci când va fi gata, şi aceasta pentru multă vreme!»

7. Chiar dacă diversele stări prelabile ale unui suflet apar separate înţelegerii tale, pentru marele meşter făurar este ca şi cum ele sunt deja legate. Căci ce făurar din lume ar fi atât de prost, încât să fabrice continuu, pentru o plăcere extrem de monotonă, inele separate, fără să aibă vreodată ideea sau dorinţa de a le asambla, pentru a face un lanţ mare şi foarte folositor?

8. Şi dacă nici măcar un făurar pământean, a cărui înţelegere este infimă în comparaţie cu înţelepciunea lui Dumnezeu, nu face aşa ceva, cum am putea să ne aşteptăm la aceasta din partea unui Dumnezeu plin de iubire şi de o înţelepciune supremă? Cât despre un fierar prost şi nebun, într-adevăr, el nu ar putea să fabrice nici măcar un inel prost, darămite un lanţ întreg. Însă dacă un fierar, ajutându-se de raţiunea, abilitatea şi forţa sa, poate fabrica inele separate, el va şti tot atât de bine să făurească şi un lanţ complet, pentru că el a făurit iniţial inelele numai pentru a face un lanţ complet şi folositor.

9. Astfel, din motive foarte întemeiate, Dumnezeu a făcut să existe mai întâi, şi într-o oarecare măsură separat, stările prealabile ale sufletului uman, doar pentru a servi asamblării lor finale perfecte.

10. Dacă Dumnezeu nu ar fi fost înţelept, El nu ar fi putut să creeze nimic din Sine Însuşi, pentru a-i conferi o existenţă aparent separată de El. Iar o forţă şi o putere supremă presupune în aceeaşi măsură şi o iubire supremă, foarte pură şi perfect dezinteresată, şi cea mai vie lumină a unei înţelepciuni supreme, născută fiind din focul veşnic viu al acestei iubiri. Şi nicio raţiune umană, oricât de puţin luminată ar fi ea, nu poate gândi că această iubire şi această înţelepciune ar da viaţă, adesea pentru foarte scurt timp, la tot felul de fiinţe slabe şi neputincioase, care să-i ofere doar o plăcere trecătoare, ca aceea pe care le-o oferă copiilor jucăriile lor; căci dacă ar fi aşa, ceea ce este însă absolut imposibil, Dumnezeu, în iubirea şi înţelepciunea Sa, ar fi la fel de neputincios ca şi oamenii, şi nu ar putea niciodată să facă să existe nici măcar o singură fiinţă prin forţa Voinţei Sale.

11. Vei înţelege de aici mai întâi că nu poate să existe decât un singur şi Unic Dumnezeu Adevărat, veşnic şi în Sine imuabil, fără de care nicio altă existenţă nu ar fi de conceput, iar apoi că acest Unic Dumnezeu Adevărat trebuie să fie iubirea cea mai pură şi înţelepciunea supremă, din care emană toate lucrările Sale nenumărate, că El trebuie să fie şi atotputernic, căci altminteri nimic nu ar putea fi creat; şi, în sfârşit, pentru că Dumnezeu, fiind în Sine Ordinea eternă, este imuabil, şi creaturile Sale, după perioada prevăzută pentru desăvârşirea lor, care trebuie să fie precedată de nişte transformări remarcabile, nu pot decât să rămână, precum El, veşnic imuabile.

12. Dacă nu-ţi ajunge, poţi să continui să cauţi şi alte dovezi, şi mai convingătoare, însă nu le vei găsi niciodată! Ai înţeles cu adevărat ceea ce ţi-am spus?“

(Extrase din Marea Evanghelie a lui Ioan Vol. 9)

***

Împărăția lui Dumnezeu și renașterea spirituală

1. Mulți oameni își spun: „Nu e nimic rău în a căuta împărăția lui Dumnezeu, dar nu înțelegem de ce este atât de greu de găsit această împărăție și de ce nu există o singură biserică sau congregație creștină care să prezinte calea sigură de a ajunge la aceasta". Biserica romană susține: „Eu sunt singura cale!" La fel fac însă și celelalte biserici. **Din păcate, cine merge pe calea descrisă de aceste biserici descoperă de-a lungul ei tot ce își poate imagina vreodată, mai puțin promisa Împărăție a lui Dumnezeu.**

2. Iată care este răspunsul Meu la această dilemă: dacă cineva caută o vreme prea îndelungată un obiect prețios, el sfârșește mai devreme sau mai târziu prin a-și întrerupe căutarea. Dar a cui vină este? Eu vă spun: este vina celui care caută, de vreme ce caută împărăția lui Dumnezeu acolo unde nu poate fi găsită, și nu o caută acolo unde poate fi găsită. Scriptura afirmă cu claritate că **Împărăția lui Dumnezeu nu are nimic de-a face cu splendoarea exterioară, neputând fi găsită decât în inima omului. Piatra ei unghiulară este Hristos, unicul Dumnezeu și Domn al cerului, deopotrivă temporar și etern, în spațiu și în infinitate.** Inima omului trebuie să creadă în El și să-L iubească mai presus de orice, în plus, aspirantul la Împărăția lui Dumnezeu trebuie să-și iubească semenii la fel de mult ca pe el însuși.

3. Când omul respectă cu sfințenie această poruncă simplă în inima sa, se poate spune că el a descoperit deja Împărăția lui Dumnezeu. Odată atins acest nivel, el nu mai trebuie să se preocupe de lucrurile de care are nevoie, căci toate i se vor da de la sine. Dacă el are nevoie de înțelepciune, aceasta i se va da, exact în proporția de care are nevoie. Dacă el are nevoie de un ajutor din exterior pentru a-și continua viața pe pământ, el va primi ajutorul la momentul potrivit, în proporția cuvenită. Dacă are nevoie de anumite puteri speciale pentru o ocazie particulară, le va primi. Pe scurt, va fi tot timpul susținut și ocrotit. Dacă va avea nevoie să știe o limbă străină într-o anumită împrejurare, aceasta i se va revela instantaneu. Iar dacă va dori să vindece pe cineva drag, nu va avea nevoie decât de două lucruri: de invocarea Numelui Meu și de mâinile sale.

4. Atât timp cât se va afla în trup, nici un om de pe acest pământ nu va putea beneficia însă simultan și în orice moment de toate aceste avantaje, chiar dacă va fi renăscut întru spirit. Ele îi vor fi acordate numai atunci când îi vor fi cu adevărat necesare. La fel ca orice altă ființă umană, și un om renăscut spiritual va trebui să se îndrepte către Mine atunci când dorește să primească ceva, așa cum Eu însumi, pe vremea când eram întrupat, nu am putut face orice aș fi dorit, fiind nevoit să împlinesc misiunea pentru care M-a trimis Tatăl.

5. **Evident, Tatăl era în Mine, la fel cum Eu sunt în El. El era însă Spiritul lui Dumnezeu ca Părinte al Eternității, în timp ce Eu eram (așa cum sunt și astăzi) sufletul Lui.** Acest suflet posedă propria sa cunoaștere și propriile sale capacități, fiind Sufletul tuturor sufletelor, cel mai înalt și mai perfect între toate. Cu toate puterile sale, acestui suflet nu i s-a permis să facă orice dorea, fiind - așa cum spuneam - nevoit să împlinească misiunea pe care i-a trasat-o Cel din care s-a născut. De pildă, atunci când acest suflet și-a dorit să-i fie luată cupa amară de la gura lui, Cel care se afla în el l-a silit să bea cupa. Cât timp am fost întrupat, sufletul Meu nu a făcut altceva decât ceea ce i-a ordonat Cel care se afla în interiorul lui.

6. De aceea, nu trebuie să vă imaginați că un om renăscut întru spirit este un fel de făcător de miracole, care nu mai pridideşte cu minunile. La fel, nu trebuie să credeți că el are un halou auriu în jurul capului, așa cum sunt ilustrați sfinții în icoane. După moartea sa fizică, nu vor fi neapărat semne miraculoase, precum cele de care fac atâta caz preoții, în special cei din biserica romano-catolică, în legătură cu cei pe care i-au decretat chiar ei sfinți. Nici nu poate fi vorba de o

prezervare a corpului lor, care va intra în putrefacție la fel ca trupul oricărui om obișnuit. De altfel, orice om de bun simț se poate întreba la ce ar folosi acest miracol. Cu ce ar fi mai binecuvântat spiritul celui plecat dintre voi, fie el și renăscut a doua oară, dacă trupul rămas pe pământ ar fi înzestrat cu o asemenea însușire miraculoasă, dar lipsită de orice logică? Nu, oamenii care au descoperit Împărăția lui Dumnezeu nu au asemenea caracteristici. Pe de altă parte, grația Mea se revarsă prin intermediul lor ori de câte ori acest lucru se dovedește necesar.

7. La fel, nu trebuie să vă imaginați că un om născut a doua oară, care trăiește în Împărăția lui Dumnezeu, este un fel de călugăr, complet mort din perspectiva lumii exterioare (materialistă), fiind ocupat numai cu rozarii, slujbe, litanii, posturi, condamnarea celor păcătoși, sau care își contemplă viitorul mormânt cu amuzament și detașare. Toate acestea nu sunt semne ale renașterii interioare; dimpotrivă, ele sunt semne ale întunericului interior în care încă se mai zbate ființa. Lumina celui renăscut nu mai cunoaște partea întunecată a vieții, căci ziua este eternă în interiorul lui.

8. Mormântul și sicriul nu sunt în nici un caz semne ale celui renăscut, care trăiește în împărăția lui Dumnezeu, căci în această împărăție nu există morminte, nici sicrie, pentru simplul motiv că nu există morți. Acolo nu veți găsi decât învierea și viața eternă. Omul renăscut trăiește continuu în spiritul său și nu meditează asupra pierderii trupului său, la fel cum nu contemplă niciodată moartea, care nu înseamnă pentru el mai mult decât înseamnă pentru voi dezbrăcarea unei haine, seara. Așa se explică de ce moartea nu mai există pentru omul renăscut. Cu siguranță, această atitudine față de moarte este un semn minunat care indică renașterea spirituală, dar el nu este niciodată afișat în exterior și public, ci numai în interiorul omului.

9. La fel se petrec lucrurile și cu celelalte semne ale renașterii; ele nu pot fi recunoscute în exterior decât în anumite situații speciale, când este cazul. Astfel, cine are darul profeției va primi informații legate de viitor, dar numai atunci când este cazul și numai după ce Mi se va adresa Mie, căci Eu sunt singurul profet. Când Eu voi așeza cuvintele în inima și pe limba lui, el va rosti profeții; în caz contrar, el va vorbi la fel ca orice alt om. Exact la fel se petrec lucrurile și cu celelalte daruri excepționale cu care sunt înzestrați cei renăscuți întru spirit.

10. Oamenii care au trezit al doilea simț al văzului nu trebuie considerați ca făcând parte din categoria celor renăscuți întru spirit numai pentru că au această calitate, care nu este altceva decât o consecință a sensibilității lor nervoase. Prin intermediul corpului vital, sufletul lor transferă cu ușurință imagini din împărăția sufletului la nivelul corpului lor fizic. Cei care au un sistem nervos foarte puternic nu sunt de regulă capabili de așa ceva. Pe scurt, nu este vorba neapărat de ceva bun, după cum nu este vorba nici de ceva rău. Este mai degrabă un fel de boală trupească ce se declanșează în urma unor incidente (de multe ori neplăcute) în timpul vieții pământești a celui în cauză. Astfel, o stare prelungită de tristețe, de frică, un șoc puternic, și alte evenimente similare, pot declanșa acest fenomen. De asemenea, există anumite mijloace artificiale care au același rezultat, precum hipnoza, beția și drogurile halucinogene.

11. Reafirm așadar cu tărie că al doilea simț al văzului nu este un semn al renașterii spirituale, lucru demonstrat inclusiv de faptul că acești oameni văd deseori imagini haotice și incoerente, care nu au un conținut ordonat.

12. Explicația este simplă: sufletul lor nu este conectat încă la spiritul lor. Ei nu pot explica ceea ce văd, întrucât nu au o interpretare structurată a lumii de dincolo. În schimb, cei născuți a doua oară au o viziune foarte clară și perfect structurată asupra chestiunilor spirituale, ceea ce dovedește profunda lor ancorare în acea dimensiune. Acesta este așadar un alt semn al renașterii spirituale, marcând o mare diferență față de persoanele care au simple viziuni din lumea de dincolo. Repet: nu trebuie să vă așteptați la tot felul de minuni copilărești ca urmare a renașterii întru

spirit, ci doar la roadele naturale ale unui spirit sănătos și ale unui suflet echilibrat, aflat în contact permanent cu spiritul său.

13. Pe de altă parte, cel renăscut știe perfect că poate realiza miracole cu ajutorul Duhului Sfânt, dar nu dorește să epateze cu ele, motiv pentru care nu le practică decât atunci când este strict necesar, de regulă în secret.

14. Cât despre cei care aspiră să renască spiritual numai pentru a primi aceste daruri miraculoase, ei pot fi convinși că această grație nu se va revărsa niciodată asupra lor.

15. Alte semne evidente ale renașterii spirituale sunt iubirea față de Mine, marea bunătate a inimii și iubirea față de semeni. În cazul în care ele lipsesc sau în care umilința nu este suficient de puternică, cele mai mari semne pe care le-ar face sau viziunile pe care le-ar avea o asemenea ființă nu înseamnă practic nimic. De multe ori, acești oameni sunt mai departe de Împărăția lui Dumnezeu decât mulți oameni care par obișnuiți, căci **Împărăția lui Dumnezeu nu are nimic de-a face cu pompa exterioară, ci numai cu discreția și liniștea inimii.** Urmăriți să înțelegeți cât mai profund acest adevăr, și veți descoperi mult mai ușor Împărăția lui Dumnezeu.

16. Singurele viziuni absolut autentice sunt cele ale ființelor renăscute spiritual. Celelalte viziuni au sâmburele lor de adevăr, dar nu pot fi interpretate corect decât tot de către un om renăscut spiritual.

17. Nu credeți în mesajele stupide pe care vi le adresează oamenii de lume; credeți însă întru totul în cuvintele celor renăscuți, căci ei nu rostesc decât ceea ce primesc de la Mine. Cât despre ceilalți, aceștia vorbesc în funcție de propria lor înțelegere.

18. Atunci când o asemenea persoană afirmă că vorbește în Numele lui Dumnezeu, nu o credeți; ea vorbește numai pentru propriul folos, pentru a trage avantaje personale sau pentru faimă. Dacă cineva vă spune însă cu detașare, fără nici un interes personal: „Iată ce a spus Domnul!”, pe acesta credeți-l, mai ales dacă el nu ține cont de reputația celui cu care vorbește, căci numai ființele renăscute spiritual cunosc reputația Domnului.

(Extras din „Pământul”, Cap. 70.)

Domnul:

„**Rezultă că Împărăția Mea se află într-o mică încăpere din inima omului. Cine dorește să intre în această Împărăție trebuie să pătrundă mai întâi în propria sa inimă, creându-și aici un mic spațiu pentru relaxare, adică pentru practicarea smereniei, a iubirii și a fericirii.** Dacă își aranjează în mod corect această mică încăpere și se pune la unison cu ea, el își asigură pentru totdeauna fericirea. Această cale este scurtă, măsurând doar distanța dintre cap și centrul inimii omului. Dacă veți parcurge această distanță infimă, vă veți afla deja în cer. **Nu trebuie să vă imaginați că ridicarea la cer înseamnă o călătorie dincolo de stele.** Ea nu înseamnă altceva decât coborârea în inimă. Numai aici pot fi găsite cerul și adevărata viață eternă”.

(De la iad la rai II, 278, 4-6)

***